

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»

Кваліфікаційна наукова
праця на правах рукопису

КОВАЛЬЧУК ЮРІЙ ІГОРОВИЧ

УДК 658.012.2:004.738.5

ДИСЕРТАЦІЯ
РОЗВИТОК МЕХАНІЗМІВ ТАКТИЧНОГО УПРАВЛІННЯ В
ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ Е-БІЗНЕСУ

076 – «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність»

07 – «Управління та адміністрування»

Подається на здобуття наукового ступеня доктора філософії

Дисертація містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів та текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело

_____ /Ю.І.Ковальчук/
(підпис, ініціали та прізвище здобувача)

Науковий керівник Фарат Олександра Володимирівна, д.е.н., професор
(прізвище, ім'я та по батькові, науковий
ступінь, вчене звання)

Львів 2026

АНОТАЦІЯ

Ковальчук Ю.І. Розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність» (07 Управління та адміністрування). – Національний університет «Львівська політехніка», Львів, 2026.

Дисертаційне дослідження присвячене розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, що зумовлюється потребою забезпечення їхньої ефективності, адаптивності та стійкості в умовах цифрової економіки. У роботі систематизовано теоретико-методичні засади, здійснено аналітичне дослідження сучасного стану тактичного управління та визначено фактори, які впливають на його результативність, а також розроблено методико-прикладний інструментарій, що базується на використанні математичного програмування, імітаційного моделювання та механізмів оцінювання ризиків.

У першому розділі «**Теоретичні аспекти розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу**» розкрито сутність тактики як економіко-управлінської категорії та узагальнено внесок провідних науковців у формування теоретичних підходів до її розуміння. На підставі критичного аналізу літератури виділено ознаки розвитку механізмів тактичного управління, серед яких застосування аналітичних інструментів, використання е-маркетингу та CRM-систем, впровадження цифрових технологій у логістику та виробничі процеси, розвиток комунікацій через соціальні мережі й адаптивних механізмів реагування. Окремо уточнено принципи формування механізмів тактичного управління, що охоплюють гнучкість, реалізованість, інтеграцію з бізнес-процесами, орієнтацію на результат, моніторинг і аналіз ефективності, а також інноваційність,

соціальну відповідальність і безперервне навчання персоналу. У результаті доведено, що побудова системи тактичного управління потребує врахування комплексного впливу зовнішніх і внутрішніх чинників, а її розвиток визначається здатністю підприємства до цифрової трансформації, швидкого оновлення методів і технологій та використання даних як ключового ресурсу.

Другий розділ **«Аналізування та оцінювання тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу»** зосереджено на оцінюванні сучасного стану реалізації тактичного управління та визначенні факторів, що впливають на його результативність. Досліджено, що впровадження новітніх технологічних рішень, зокрема штучного інтелекту, хмарних обчислень, багатоканальних комунікаційних систем, CRM-платформ і автоматизованих процесів, сприяє зростанню ефективності бізнес-процесів. Виокремлено групи факторів впливу – технологічні, людські, фінансові, конкурентні, ринкові, регуляторно-правові, інформаційні та фактори безпеки, – що формують основу для оцінювання рівня результативності тактичного управління. Для їх параметризації організовано експертне дослідження, у якому взяли участь понад 270 респондентів, що представляють різні сфери е-бізнесу. Оцінювання підтвердило особливу значущість інформаційного, регуляторно-правового й конкурентного факторів, а також високу узгодженість позицій експертів у визначенні їхнього впливу. Отримані результати дозволили обґрунтувати системний підхід до врахування факторів результативності та сформуванню підґрунтя для розробки практичних рекомендацій щодо удосконалення механізмів тактичного управління.

У третьому розділі **«Методико-прикладний інструментарій розвитку механізмів тактичного управління в діяльності е-бізнесу»** запропоновано інноваційні науково-методичні підходи до формування моделей і процедур регулювання тактичного управління. Побудовано економіко-математичну модель розвитку механізмів тактичного управління на основі математичного програмування з використанням множників Лагранжа і матриці Гессе, що дозволяє враховувати нелінійні залежності,

складні обмеження та взаємозв'язки між змінними. Обґрунтовано методіку оцінювання ризиків із застосуванням моделювання Монте-Карло та аналізу чутливості, що забезпечує можливість прогнозування сценаріїв розвитку, визначення ймовірностей негативних подій та формування стратегій мінімізації ризиків. Розроблено механізм регулювання тактичного управління, спрямований на підвищення гнучкості управлінських рішень, оптимізацію розподілу ресурсів, зміцнення внутрішньої координації та зменшення впливу ризиків. Доведено, що його впровадження сприяє зміцненню конкурентоспроможності е-бізнесу, підвищенню продуктивності та забезпеченню сталого розвитку у динамічному ринковому середовищі.

Результати дослідження мають вагомe теоретичне та практичне значення. Теоретично вони розширюють уявлення про сутність і принципи розвитку механізмів тактичного управління в цифровій економіці. Практично вони створюють інструментарій для керівників е-бізнесу, що забезпечує підвищення прозорості бізнес-процесів, зниження ризиків, оптимізацію витрат і зростання прибутковості. Запропоновані моделі та механізми формують основу для подальших наукових досліджень та можуть бути використані у навчальних програмах із менеджменту, цифрової економіки й підприємництва.

Ключові слова: механізми тактичного управління; е-бізнес; принципи розвитку; фактори результативності; оцінювання ризиків; економіко-математична модель; імітаційне моделювання; цифрова трансформація.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА, В ЯКИХ ОПУБЛІКОВАНІ ОСНОВНІ НАУКОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ДИСЕРТАЦІЇ

Статті у наукових фахових виданнях України

1. Ковальчук Ю. І. Оцінювання ризику розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. Держави та регіони. Серія: економіка та підприємництво», 2025, №4(138).

2. Ковальчук, Ю. І. (2024). Сучасний стан результативності тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. *Економічний простір*, 191, 56–60.

3. Ковальчук, Ю. І. (2024). Побудова моделі розвитку механізмів тактичного управління в діяльності е-бізнесу. *Бізнес-навігатор*, 4(77), 78–83.

4. Фарат, О. В., & Ковальчук, Ю. І. (2023). Характеристика ознак, що впливають на розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. *Економіка та суспільство*, 54. URL: <https://economyandsociety.in.ua> (Авторський внесок Фарат О. В: обґрунтовано актуальність виділення сутнісних ознак; авторський внесок Ковальчука Ю.І.: виділено ознаки, що впливають на розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу і сформульовано висновок).

5. Ковальчук, Ю. І., Русин-Гриник, Р. Р., & Фарат, О. В. (2024). Оцінювання факторів, які впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. *Ефективна економіка*, 3. URL: <https://www.economy.nayka.com.ua> (Авторський внесок Ковальчука Ю.І.: оцінено фактори, які впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу; авторський внесок Русина-Гриника Р.Р.: проаналізовано літературні джерела і сформовано висновок; авторський внесок Фарат О. В: обґрунтовано актуальність аналізу та оцінювання факторів).

6. Абрамович, М., Пилипенко, І. М., Погребняк, А. Т., Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., & Ковальчук, Ю. І. (2022). Визначення факторів впливу на систему управління інноваціями підприємств сфери е-бізнесу. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Серія: «Економічні науки»*, 10(66). URL: <https://inter-nauka.com> (Авторський внесок Абрамович М: обґрунтовано актуальність теми; авторський внесок Пилипенка І.М. і Погребняка А.Т.: виконано аналіз літературних джерел; авторський внесок Князя С.В. і Русина-Гриника Р.Р.: сформовано висновки; авторський внесок

Ковальчука Ю. І: Визначення факторів впливу на систему управління інноваціями підприємств сфери е-бізнесу).

7. Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., Ковальчук, Ю. І., & Бахор, О. Р. (2023). Теоретичні аспекти сутності механізмів тактичного управління. *Агросвіт*, 7–8, 31–36. (Авторський внесок Князя С.В.: обґрунтовано актуальність теми; авторський внесок Русина-Гриника Р.Р.: виконано аналіз літературних джерел; Ковальчука Ю. І: охарактеризовано теоретичні аспекти сутності механізмів тактичного управління; авторський внесок Бахора О.Р.: сформовано висновки).

8. Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., Ковальчук, Ю. І., & Бахор, О. Р. (2023). Принципи розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. *Агросвіт*, 9–10, 52–57. (Авторський внесок Князя С.В.: обґрунтовано актуальність теми; авторський внесок Русина-Гриника Р.Р.: виконано аналіз літературних джерел; Ковальчука Ю. І: охарактеризовано принципи розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу; авторський внесок Бахора О.Р.: сформовано висновки).

Публікації, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації, а саме матеріали та тези міжнародних і вітчизняних науково-технічних та наукових конференцій

9. Ковальчук, Ю. І. (2024). Сутність побудови моделі розвитку тактичного управління в діяльності е-бізнесу. *Економіка, облік, управління та право: стратегічні пріоритети розвитку в умовах глобалізації: тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції* (с. 30). Ізмаїл, Україна.

10. Ковальчук, Ю. І. (2024). Сутність тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. *Сучасні напрями розвитку економіки, підприємництва, технологій та їх правового забезпечення: матеріали міжнародної науково-практичної конференції* (с. 239–240). Львів, Україна.

11. Ковальчук, Ю. І. (2024). Тактичне управління е-бізнесом: адаптація до цифрових трансформацій. *Стратегічні пріоритети соціально-*

економічного розвитку в умовах інституційних перетворень глобального середовища: матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції (с. 37–39). Одеса, Україна.

12. Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., Ковальчук, Ю. І., & Бахор, О. Р. (2023). *Методи та інструменти тактичного управління підприємства. Актуальні проблеми економіки, фінансів, обліку, менеджменту і права: теорія і практика: тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції* (с. 16–17). Житомир, Україна. (Авторський внесок Князя С.В.: обґрунтовано актуальність теми; авторський внесок Русина-Гриника Р.Р.: виконано аналіз літературних джерел; Ковальчука Ю. І.: охарактеризовано методи та інструменти тактичного управління підприємства; авторський внесок Бахора О.Р.: сформовано висновки).

13. Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., Бахор, О. Р., & Ковальчук, Ю. І. (2023). *Визначення принципів розвитку механізмів тактичного управління підприємств е-бізнесу. Наукові відкриття та фундаментальні наукові дослідження: світовий досвід: матеріали II Міжнародної наукової конференції* (с. 11–13). Вінниця, Україна. (Авторський внесок Князя С.В.: обґрунтовано актуальність теми; авторський внесок Русина-Гриника Р.Р.: виконано аналіз літературних джерел; авторський внесок Бахора О.Р.: сформовано висновки; Ковальчука Ю. І.: визначено принципи розвитку механізмів тактичного управління підприємств е-бізнесу).

Інші публікації

14 Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., & Ковальчук, Ю. І. (2024). *Міжнародні фінанси: навчальний посібник*. Львів: Видавництво Львівської політехніки. (Авторський внесок Князя С.В.: визначено структуру, навчального посібника і підготовлено теми: 1-3; авторський внесок Русина-Гриника Р.Р.: підготовлено теми: 4-6; авторський внесок Ковальчука Ю. І.: підготовлено теми: 7-9).

ABSTRACT

Kovalchuk, Yu. I. Development of Tactical Management Mechanisms in the Activities of E-Business Entities. – A qualification scientific work in manuscript form.

Dissertation for the degree of Doctor of Philosophy in specialty 076 «Entrepreneurship, Trade and Exchange Activities» (07 – Management and Administration). – Lviv Polytechnic National University, Lviv, 2026.

The dissertation research is devoted to the development of tactical management mechanisms in the activities of e-business entities, which is driven by the need to ensure their efficiency, adaptability, and resilience in the conditions of the digital economy. The study systematizes theoretical and methodological foundations, provides an analytical assessment of the current state of tactical management, identifies factors that influence its effectiveness, and develops methodological and applied tools based on the use of mathematical programming, simulation modeling, and risk assessment mechanisms.

The first chapter, «**Theoretical Aspects of the Development of Tactical Management Mechanisms in the Activities of E-Business Entities**», reveals the essence of tactics as an economic and managerial category and generalizes the contribution of leading scholars to the formation of theoretical approaches to its understanding. On the basis of critical analysis of the literature, the signs of development of tactical management mechanisms are identified, among which are the application of analytical tools, the use of e-marketing and CRM systems, the introduction of digital technologies in logistics and production processes, the development of communications through social networks, and adaptive response mechanisms. The principles of forming tactical management mechanisms are specified separately, which include flexibility, feasibility, integration with business processes, result orientation, monitoring and evaluation of effectiveness, as well as innovativeness, social responsibility, and continuous training of personnel. As a result, it is proven that the construction of a tactical management system requires taking into account the complex influence of external and internal factors, while its

development is determined by the enterprise's ability for digital transformation, rapid updating of methods and technologies, and the use of data as a key resource.

The second chapter, «**Analysis and Evaluation of Tactical Management in the Activities of E-Business Entities**», focuses on assessing the current state of tactical management implementation and determining the factors that influence its effectiveness. It is shown that the introduction of advanced technological solutions, in particular artificial intelligence, cloud computing, multichannel communication systems, CRM platforms, and automated processes, contributes to the growth of business process efficiency. Groups of influencing factors are distinguished – technological, human, financial, competitive, market, regulatory and legal, informational, and security – which form the basis for evaluating the level of effectiveness of tactical management. For their parameterization, an expert study was organized, in which more than 270 respondents representing different spheres of e-business participated. The evaluation confirmed the particular significance of informational, regulatory and legal, and competitive factors, as well as a high consistency of experts' positions in determining their influence. The obtained results made it possible to substantiate a systemic approach to taking into account factors of effectiveness and to form a basis for the development of practical recommendations for improving tactical management mechanisms.

The third chapter, «**Methodological and Applied Tools for the Development of Tactical Management Mechanisms in the Activities of E-Business**», proposes innovative scientific and methodological approaches to the formation of models and procedures for regulating tactical management. An economic and mathematical model of the development of tactical management mechanisms is constructed on the basis of mathematical programming using Lagrange multipliers and the Hessian matrix, which makes it possible to take into account nonlinear dependencies, complex constraints, and interrelations between variables. A methodology for risk assessment is substantiated, applying Monte Carlo modeling and sensitivity analysis, which provides the possibility of forecasting development scenarios, determining the probabilities of negative

events, and forming strategies for risk minimization. A mechanism of tactical management regulation is developed, aimed at increasing the flexibility of managerial decisions, optimizing resource allocation, strengthening internal coordination, and reducing the impact of risks. It is proven that its implementation contributes to strengthening the competitiveness of e-business, increasing productivity, and ensuring sustainable development in a dynamic market environment.

The results of the research have significant theoretical and practical value. Theoretically, they expand the understanding of the essence and principles of the development of tactical management mechanisms in the digital economy. Practically, they create tools for managers of e-business entities that ensure greater transparency of business processes, reduction of risks, optimization of costs, and growth of profitability. The proposed models and mechanisms form the foundation for further scientific research and can be used in educational programs on management, digital economy, and entrepreneurship.

Keywords: tactical management mechanisms; e-business; principles of development; effectiveness factors; risk assessment; economic and mathematical model; simulation modeling; digital transformation; sustainable development.

LIST OF PUBLICATIONS OF THE APPLICANT REFLECTING THE MAIN SCIENTIFIC RESULTS OF THE DISSERTATION

Articles in scholarly journals of Ukraine

1. Kovalchuk Yu. I. Risk Assessment of the Development of Tactical Management Mechanisms in the Activities of E-Business Entities. *States and Regions. Series: Economics and Entrepreneurship*, 2025, No. 4 (138).
2. Kovalchuk, Yu. I. (2024). The current state of the effectiveness of tactical management in the activities of e-business entities. *Economic Space*, 191, 56–60.

3. Kovalchuk, Yu. I. (2024). Construction of a model for the development of tactical management mechanisms in the activities of e-business. *Business Navigator*, 4(77), 78–83.

4. Farat, O. V., & Kovalchuk, Yu. I. (2023). Characteristics of features influencing the development of tactical management mechanisms in the activities of e-business entities. *Economy and Society*, 54. URL: <https://economyandsociety.in.ua> – Author contribution: Farat, O. V. – substantiated the relevance of identifying essential features; Kovalchuk, Yu. I. – identified the features influencing the development of tactical management mechanisms in the activities of e-business entities and formulated the conclusion.

5. Kovalchuk, Yu. I., Rusyn-Hrynyk, R. R., & Farat, O. V. (2024). Evaluation of factors affecting the effectiveness of tactical management mechanisms in the activities of e-business entities. *Efficient Economy*, 3. URL: <https://www.economy.nayka.com.ua> – Author contribution: Kovalchuk, Yu. I. – evaluated the factors influencing the effectiveness of tactical management mechanisms in the activities of e-business entities; Rusyn-Hrynyk, R. R. – analyzed literature sources and formulated the conclusion; Farat, O. V. – substantiated the relevance of analyzing and evaluating the factors.

6. Abramovych, M., Pylypenko, I. M., Pohrebniak, A. T., Kniaz, S. V., Rusyn-Hrynyk, R. R., & Kovalchuk, Yu. I. (2022). Determining factors influencing the system of innovation management in e-business enterprises. *International Scientific Journal «Internauka». Series: Economic Sciences*, 10(66). URL: <https://inter-nauka.com> – Author contribution: Abramovych, M. – substantiated the relevance of the topic; ylypenko, I. M. & Pohrebniak, A. T. – carried out the analysis of literature sources; Kniaz, S. V. & Rusyn-Hrynyk, R. R. – formulated the conclusions; Kovalchuk, Yu. I. – identified the factors influencing the system of innovation management in e-business enterprises.

7. Kniaz, S. V., Rusyn-Hrynyk, R. R., Kovalchuk, Yu. I., & Bahor, O. R. (2023). Theoretical aspects of the essence of tactical management mechanisms. *Agrosvit*, 7–8, 31–36. – Author contribution: Kniaz, S. V. – substantiated the

relevance of the topic; Rusyn-Hrynyk, R. R. – carried out the analysis of literature sources; Kovalchuk, Yu. I. – characterized the theoretical aspects of the essence of tactical management mechanisms; Bahor, O. R. – formulated the conclusions.

8. Kniaz, S. V., Rusyn-Hrynyk, R. R., Kovalchuk, Yu. I., & Bahor, O. R. (2023). Principles of the development of tactical management mechanisms in the activities of e-business entities. *Agrosvit*, 9–10, 52–57. – Author contribution: Kniaz, S. V. – substantiated the relevance of the topic; Rusyn-Hrynyk, R. R. – carried out the analysis of literature sources; Kovalchuk, Yu. I. – characterized the principles of the development of tactical management mechanisms in the activities of e-business entities; Bahor, O. R. – formulated the conclusions.

**Publications Confirming the Approbation of Dissertation Materials
(Conference Papers and Abstracts in International and National Conferences)**

8. Kovalchuk, Yu. I. (2024). The essence of constructing a model for the development of tactical management in e-business activities. *Economics, Accounting, Management and Law: Strategic Priorities of Development in the Context of Globalization: Proceedings of the International Scientific and Practical Conference* (p. 30). Izmail, Ukraine.

9. Kovalchuk, Yu. I. (2024). The essence of tactical management in the activities of e-business entities. *Modern Directions of Development of Economy, Entrepreneurship, Technologies, and Their Legal Support: Proceedings of the International Scientific and Practical Conference* (pp. 239–240). Lviv, Ukraine.

10. Kovalchuk, Yu. I. (2024). Tactical management of e-business: adaptation to digital transformations. *Strategic Priorities of Socio-Economic Development under Institutional Transformations of the Global Environment: Proceedings of the XI International Scientific and Practical Conference* (pp. 37–39). Odesa, Ukraine.

11. Kniaz, S. V., Rusyn-Hrynyk, R. R., Kovalchuk, Yu. I., & Bahor, O. R. (2023). Methods and tools of tactical management of the enterprise. *Current Issues of Economics, Finance, Accounting, Management, and Law: Theory and Practice:*

Proceedings of the International Scientific and Practical Conference (pp. 16–17). Zhytomyr, Ukraine. – Author contribution: Kniaz, S. V. – substantiated the relevance of the topic; Rusyn-Hrynyk, R. R. – carried out the analysis of literature sources; Kovalchuk, Yu. I. – characterized the methods and tools of tactical management of the enterprise; Bahor, O. R. – formulated the conclusions.

12. Kniaz, S. V., Rusyn-Hrynyk, R. R., Bahor, O. R., & Kovalchuk, Yu. I. (2023). Defining the principles of the development of tactical management mechanisms in e-business enterprises. *Scientific Discoveries and Fundamental Research: World Experience: Proceedings of the II International Scientific Conference* (pp. 11–13). Vinnytsia, Ukraine. – Author contribution: Kniaz, S. V. – substantiated the relevance of the topic; Rusyn-Hrynyk, R. R. – carried out the analysis of literature sources; Bahor, O. R. – formulated the conclusions; Kovalchuk, Yu. I. – defined the principles of the development of tactical management mechanisms of e-business enterprises.

Other Publications

14. Kniaz, S. V., Rusyn-Hrynyk, R. R., & Kovalchuk, Yu. I. (2024). *International Finance: A Textbook*. Lviv: Lviv Polytechnic Publishing House. – Author contribution: Kniaz, S. V. – defined the structure of the textbook and prepared Topics 1–3; Rusyn-Hrynyk, R. R. – prepared Topics 4–6; Kovalchuk, Yu. I. – prepared Topics 7–9.

ЗМІСТ

ВСТУП	15
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ АГРОПІДПРИЄМСТВАМИ НА ЗАСАДАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ	24
1.1. Компоненти систем управління агропідприємствами на засадах діджиталізації бізнес-процесів.....	24
1.2. Вектори діджиталізації бізнес-процесів.....	39
1.3. Принципи формування систем управління агропідприємствами на засадах діджиталізації бізнес-процесів.....	54
Висновки до першого розділу.....	67
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗУВАННЯ ТА ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ РАЦІОНАЛЬНОСТІ УПРАВЛІННЯ АГРОПІДПРИЄМСТВАМИ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ	70
2.1. Сучасний рівень діджиталізації бізнес-процесів агропідприємств...	70
2.2. Фактори, що впливають на рівень раціональності управління агропідприємствами в умовах діджиталізації бізнес-процесів.....	89
2.3. Оцінювання і групування факторів, що впливають на рівень раціональності управління агропідприємствами в умовах діджиталізації бізнес-процесів.....	100
Висновки до другого розділу.....	112
РОЗДІЛ 3. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ АГРОПІДПРИЄМСТВАМИ НА ЗАСАДАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ	117
3.1. Оптимізація системи управління агропідприємством у процесі її формування на засадах діджиталізації.....	117
3.2. Прогнозування ризиків, які виникають під час формування системи управління агропідприємств в умовах діджиталізації бізнес-процесів.....	147
3.3. Механізм моніторингу формування системи управління агропідприємствами на засадах діджиталізації бізнес-процесів.....	176
Висновки до третього розділу.....	202
ВИСНОВКИ	207
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	214
ДОДАТКИ	231

ВСТУП

Обґрунтування вибору теми дослідження. Актуальність дослідження розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу зумовлюється стрімкими трансформаціями цифрової економіки, що визначають нові вимоги до ефективності управлінських рішень у динамічному конкурентному середовищі. Е-бізнес сьогодні виступає однією з ключових сфер формування доданої вартості, яка поєднує технологічні інновації, цифрові платформи та комунікаційні канали, що забезпечують інтеграцію виробників, споживачів та партнерів у єдину систему. За цих умов підприємства змушені не лише формувати стратегічні орієнтири, але й удосконалювати тактичні механізми, які визначають оперативність реагування на зміни, раціональність використання ресурсів та гнучкість адаптації до викликів. Недостатня ефективність тактичного управління призводить до втрат клієнтів, зниження конкурентоспроможності та зростання операційних ризиків, що особливо відчутно в умовах високої технологічної мінливості та нестабільності ринкових процесів. У той же час успішні приклади цифрових компаній демонструють, що саме якісно побудовані механізми тактичного управління дозволяють інтегрувати ERP-системи, інструменти big data, аналітику штучного інтелекту та IoT-рішення у бізнес-процеси з метою підвищення їх продуктивності. Розвиток таких механізмів є також необхідним для узгодження стратегічних планів підприємства з поточними діями, що забезпечує цілісність управлінського процесу та підвищує результативність діяльності. У науковому дискурсі проблема розвитку тактичного управління набуває особливого значення у контексті виявлення його факторів, принципів і методів, які дозволяють підприємствам е-бізнесу ефективно функціонувати в умовах цифрової трансформації. У зв'язку з цим обґрунтованим є вибір теми, спрямованої на дослідження розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, оскільки вона поєднує теоретико-методологічне

підґрунтя з практичними потребами бізнесу та відповідає сучасним тенденціям цифрової економіки.

Серед учених, що формують науково-методичні засади дослідження сутності та еволюції поняття «тактика» у різних сферах, доцільно виокремити таких, як: Kyl-Heiku L. M., Gréhaigne J.-F., Godbout P., Bouthier D., Taylor V., Van Dyke N., Carroll C. E., Milevski L., Mackay D., Zündel M., Thunholm P., Yu X., Nisser J., Hammes T. X., Wenjie C., Coulson S., Sitti K., Mahmutoglu C., Bayon L., Fortuny Ayuso P., Garcia-Nieto P. J., Grau J. M., Ruiz M. M., Xu L., Liu M., Zhang L., CSIS. Їхні праці розкривають тактику як мікроодиницю поведінки, систему прийомів, інструмент е-бізнесу, а також об'єкт оптимізації й моделювання.

Дослідженню е-комерції, цифрової економіки та маркетингових трансформацій у глобальному та національному вимірах присвятили увагу – Tkachuk S., Freedman M., Hrynchyshyn Y., Kirichenko A. V., Prokopenko O., Pustovit O., Trushkina N., Bezpartochna O., Shkrygun Yu., Bezpartochnyi M., Riashchenko V., Linde N., Zwass V., Березовська Л., Кириченко А., Зрибнєва І. П., Ігнатенко Р. В., Іпполітова І., Касатонова І. А., Краус К. М., Краус Н. М., Манжура О. В., Макарова М. В., Маслов А. О., Місюкевич В. І., Шкригун Ю. О., Синявська О. О., Сергєєва О. Р., Фортельний П., Сухорукова Г., Бергер А. Д., Галета А. С. Вони акцентують на структурі та перспективах розвитку е-комерції, механізмах цифровізації бізнес-процесів, проблемах довіри, ризиках та викликах для підприємств у глобальному цифровому просторі.

До напряму досліджень, пов'язаних із формуванням теоретико-методологічної основи економічної політики, конкурентоспроможності та управлінських інновацій у мінливому середовищі, належать – Зрибнєва І. П., Ігнатенко Р. В., Касатонова І. А., Краус К. М., Краус Н. М., Манжура О. В., Маслов А. О., Місюкевич В. І., Лісіца В. В., Михайленко О. М., Сухорукова Г. Їхні роботи окреслюють концепти економічної політики забезпечення конкурентоспроможності, екологічні тренди сучасного маркетингу, інститути

довіри в цифровій економіці, розвиток знаннєвої економіки та стратегічні пріоритети інноваційного управління.

Попри значний обсяг наукових досліджень і досягнень у теорії та практиці щодо розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, існує низка питань, що постійно стає предметом обговорень, зокрема, моделювання розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу; раціоналізування підходу до оцінювання ризику розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу; формування рекомендацій із удосконалення механізму регулювання тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу; побудова класифікації факторів, що впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу; систематизація і уточнення методологічних положень щодо розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу.

Все це обумовило вибір теми дослідження, а також актуалізує доцільність та важливість розроблення теоретичних і методико-прикладних положень щодо розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Виконане дослідження пов'язане з науковим напрямком кафедри підприємництва та екологічної експертизи товарів Національного університету «Львівська політехніка» «Моделювання кібербезпечного та екологічно відповідального торговельного підприємництва з урахуванням інформаційно-комунікаційних викликів в умовах воєнного і поствоєнного станів» (номер державної реєстрації 0125U000568) (Додаток А).

Мета і завдання дослідження. Метою дисертаційної роботи є розроблення нових і удосконалення існуючих теоретико-методичних положень і практичних рекомендацій щодо розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу.

Досягнення окресленої мети зумовило вирішення таких наукових

завдань:

- удосконалити модель розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу;
- раціоналізувати підхід до оцінювання ризику розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу;
- покращити механізм регулювання тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу;
- розвинути класифікацію факторів, що впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу;
- систематизувати і уточнити методологічні положення щодо розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу.

Об'єкт дослідження – розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу.

Предмет дослідження – теоретико-методичні положення і практичні рекомендації щодо розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу.

Методи дослідження. Теоретико-методологічною основою виконаного дослідження є поєднання сучасних економічних концепцій, положень теорії систем і управління, інструментарію інформатизації та економіко-математичного моделювання. Для узагальнень використано критичний огляд літератури, а також аналіз емпіричних матеріалів діяльності агропідприємств та суб'єктів е-бізнесу, на основі чого сформовано ознаки та принципи розвитку механізмів тактичного управління й визначено напрями впровадження ERP, IoT, аналітики даних та е-комерції (підр. 1.1–1.3). У цих підрозділах застосовано методи концептуальної декомпозиції для виокремлення підсистем управління, порівняльного аналізу практик провідних виробників (Amazon, Alibaba, Google, Netflix, Uber тощо) для визначення принципів інтегрованості та ефективності цифрових рішень, а також систематизації факторів ризику у контексті цінностей циркулярної

економіки. У другому розділі використано підхід емпіричної ідентифікації факторів раціональності управління в умовах цифровізації з подальшою побудовою аналітичної бази для моделювання. Для цього застосовано методи факторного аналізу змістових груп показників, описової статистики та експертного оцінювання, що дозволило параметризувати технологічні, людські, фінансові, інформаційні та регуляторні фактори. Використано також прикладне обґрунтування впливу ERP, IoT, автоматизації, кібербезпеки й аналітики даних на результативність управлінських рішень (підр. 2.1–2.3). Математичне ядро дослідження становить блок оптимізації, прогнозування та моніторингу. У п. 3.1 сформульовано задачу оптимізації системи управління агропідприємством із постановкою цільової функції прибутковості/витрат, системи обмежень і використанням методів динамічного програмування, сценарного та стохастичного аналізу, багатокритеріальної й робастної оптимізації. У п. 3.2 застосовано імітаційне моделювання з використанням методів Монте-Карло, процедур «що, якщо», а також аналізу чутливості для оцінки впливу кіберінцидентів, технічних збоїв та людського фактора на індекс цифрової стабільності. Це дало можливість будувати теплові карти ризикованості та моделювати ймовірності настання ризикових подій. У п. 3.3 реалізовано механізм моніторингу на основі динамічних матричних моделей, де залежності ідентифікувались методом найменших квадратів, застосовано регресійні процедури та передбачено інтеграцію даних з ERP, платформ точного землеробства й IoT-інфраструктури для адаптивного управління у реальному часі.

Наукова новизна одержаних результаті полягає в удосконаленні існуючих і розробленні нових теоретико-методичних положень та практичних рекомендацій щодо розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу:

удосконалено

- модель розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу на основі математичного програмування, що полягає у застосуванні множників Лагранжа та матриці Гессе для роботи з нелінійними функціями цілі та обмеженнями. На відміну від існуючих напрацювань, запропонована модель передбачає інтеграцію з методами глобальної оптимізації, числовими методами, адаптацією для негладких функцій, використанням штрафних функцій для обробки нерівностей та автоматизацією обчислювальних процедур у спеціалізованому програмному забезпеченні. Це дає можливість одночасно забезпечити високу точність розрахунків, уникати проблем локальних екстремумів, зменшити ресурсозатратність, підвищити швидкість і оперативність аналізу та зробити інструментарій доступним для практичного застосування в управлінських процесах е-бізнесу;

- підхід до оцінювання ризику розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, що базується на поєднанні методу Монте-Карло, квазі-Монте-Карло, байєсівських методів, аналізу чутливості з урахуванням нелінійних залежностей, адаптивних штрафних функцій та сценарного аналізу. На відміну від існуючих, такий підхід уможливорює комплексну і більш точну оцінку ризиків, зменшує обчислювальні витрати, враховує невизначеність у вихідних даних, а також дозволяє оцінювати взаємодію між факторами та прогнозувати ризикові сценарії із застосуванням методів машинного навчання. Це стало підставою для формування гнучкої та адаптивної системи управління ризиками, яка підвищує надійність операційних процесів, знижує фінансові втрати і забезпечує стійкий розвиток суб'єктів е-бізнесу в умовах динамічного ринкового середовища;

- механізм регулювання тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, що передбачає інтеграцію систематичного оцінювання ризиків у процес прийняття управлінських рішень із використанням нелінійного аналізу чутливості, багатофакторного аналізу (ANOVA). На

відміну від існуючих, запропонований підхід базується на комплексній оптимізаційній моделі, яка поєднує модифіковану функцію цілі з ризиковими компонентами, динамічним регулюванням штрафів та сценарним аналізом, що дозволяє враховувати невизначеність, взаємодію змінних і прогнозувати ризикові сценарії. Це дає можливість підвищити точність оцінювання ризиків, знизити їхній негативний вплив на управлінські процеси, забезпечити адаптивність і гнучкість регулювання, а також сформувати культуру ризик-менеджменту, яка сприяє стійкому розвитку суб'єктів е-бізнесу;

набули подальшого розвитку

- класифікація факторів, що впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, яка базується на системному поєднанні експертного оцінювання, параметризації та кластерного аналізу. На відміну від існуючих напрацювань, ця класифікація передбачає не лише ієрархізацію факторів за рівнем їхньої значущості, але й побудову ізоморфних структур та дендритів, що відображають взаємозв'язки між факторами і дозволяють ідентифікувати кластери факторів. Це дає можливість визначити приховані закономірності у впливі факторів, розкрити їхню взаємозалежність і забезпечити більш точне формування альтернативних управлінських рішень, спрямованих на підвищення результативності механізмів тактичного управління в е-бізнесі;

- методологічні положення щодо розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, які передбачають системне поєднання організаційних, методологічних та інформаційних засобів для реалізації комплексу загальних і конкретних функцій управління. На відміну від існуючих напрацювань, ці положення базуються на інтеграції економіко-управлінської природи механізмів з ознаками їхнього розвитку у цифровому середовищі та принципами гнучкості, реалізованості, інтеграції, орієнтованості на результат, моніторингу й аналізу, схильності до ризику, співпраці та комунікації. Вони забезпечили базис для формування адаптивної

системи управління, яка дозволяє суб'єктам е-бізнесу оперативно реагувати на ринкові зміни, оптимізувати використання ресурсів та досягати стратегічних цілей у динамічному конкурентному середовищі.

Практичне значення одержаних результатів. Практична цінність результатів дослідження полягає у розробленні методичного інструментарію щодо розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. Авторські розробки (удосконалена модель розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу; раціоналізований підхід до оцінювання ризику розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу; покращений механізм регулювання тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу) отримали схвалену позитивну оцінку та впроваджені на підприємствах, що підтверджено відповідними довідками про впровадження на ПП «Львівелектросервіс» (Додаток Б) та у компанії KaminholzRhein-RuhrUG (м. Гільден, Німеччина) (Додаток В).

Матеріали дисертації використовуються у навчальному процесі Національного університету «Львівська політехніка» під час викладання дисциплін «Інформаційні технології електронного бізнесу».

Особистий внесок здобувача. Усі наукові результати, які викладені у дисертації і наукових публікаціях, отримані автором особисто та добросовісно. За темою виконаного дослідження використано лише ті ідеї та положення, що є результатом особистої роботи дисертанта і становлять індивідуальний внесок автора.

Апробація результатів дослідження. Основні положення, результати та висновки дисертації розглянуто та схвалено на таких міжнародних науково-практичних конференціях, а саме: Актуальні проблеми економіки, фінансів, обліку, менеджменту і права: теорія і практика : матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Житомир, 8 квітня 2023 р.); Наукові відкриття та фундаментальні наукові дослідження: світовий досвід : матеріали II Міжнародної наукової конференції (Вінниця, 5 травня 2023 р.);

Економіка, облік, управління та право: стратегічні пріоритети розвитку в умовах глобалізації : матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Ізмаїл, 1 червня 2024 р.); Сучасні напрями розвитку економіки, підприємництва, технологій та їх правового забезпечення : матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Львів, 29–30 травня 2024 р.); Стратегічні пріоритети соціально-економічного розвитку в умовах інституційних перетворень глобального середовища : матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції (Одеса, 14 листопада 2024 р.).

Основні результати наукових досліджень за темою дисертації доповідались на наукових семінарах кафедри підприємництва та екологічної експертизи товарів Національного університету “Львівська політехніка”.

Публікації. За темою дисертації опубліковано 14 наукових праць, зокрема 8 статей із загального переліку публікацій представлено у фахових виданнях України, 5 публікації надруковано у збірниках тез наукових конференцій, 1 публікація у інших виданнях.

Структура і обсяг дисертаційної роботи. Дисертаційна робота загальним обсягом 234 сторінки (з них основного комп’ютерного тексту 230 сторінок) складається із анотації, вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Список використаних джерел налічує 175 найменувань.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ МЕХАНІЗМІВ ТАКТИЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ Е-БІЗНЕСУ

1.1. Сутність механізмів тактичного управління

Механізм тактичного управління є важливою складовою системою управління на підприємствах, яка забезпечує досягнення мети в короткостроковій перспективі. Застосування тактичного управління дозволяє швидко реагувати на зміни в економічному середовищі та досягати більш ефективних результатів діяльності підприємства. Актуальність дослідження механізму тактичного управління зумовлена потребою розуміння його природи та особливостей для підвищення ефективності управління підприємством. Управління підприємством у сучасних умовах вимагає швидкого реагування на зміну ринкових умов та конкурентних тисків, що змушує керівників використовувати тактичні прийоми та інструменти. Дослідження механізму тактичного управління сприятиме удосконаленню інструментарію керівників підприємств та забезпечує більш точну інформацію для прийняття рішень. Вивчення механізму тактичного управління дозволяє визначити основні фактори, які впливають на його ефективність та використовувати їх для розробки та реалізації оптимальних стратегій управління. Актуальність дослідження механізму тактичного управління полягає у необхідності адаптуватись підприємству до різних типів контрагентів та галузей, враховуючи їх особливості. Знання про механізм тактичного управління допоможе керівникам підприємств зменшити ризики та негативні наслідки реалізації помилкових рішень. Тактичне управління є необхідним елементом успішної роботи будь-якої компанії, тому розуміння економіко-управлінської природи механізму тактичного управління необхідне для підвищення конкурентоспроможності підприємства на ринку. Висока динаміка розвитку бізнес-середовища та

зміна позицій у різних галузях економіки змушує підприємство змінюватися, вдосконалювати його процеси та стратегії, що також потребує поглиблення розуміння механізму тактичного управління. Дослідження економіко-управлінської природи механізму тактичного управління дозволяє керівникам на практиці представити ці знання для вирішення конкретних завдань, що підвищують ефективність управління підприємством. Тактичне управління має ключову роль у сталому розвитку підприємства, тому дослідження економіко-управлінської природи механізму тактичного управління може допомогти знайти оптимальний шлях досягнення цієї мети та забезпечити конкурентоспроможність підприємства.

Перед тим, як виділити сутнісні характеристики механізму тактичного управління і виділити його компоненти розглянемо сутність дефініцій «тактика» та «управління». Внесок авторів у розуміння сутності «тактики» розгортається від мікрорівня індивідуальної поведінки до формальних моделей багатосуб'єктної взаємодії, що безпосередньо збагачує побудову механізмів тактичного управління в е-бізнесі. Кул-Неку L. M. показує, що тактика може виступати мінімальною одиницею аналізу поведінки, з якої складаються стійкі патерни дій; у площині е-бізнесу це зчитується як дизайн мікроінтервенцій у воронці продажів, де окремі кроки користувача й відповіді системи формують репертуар тактичних ходів [1], однак акцент виключно на індивідах обмежує переносимість на рівень організаційних процесів і платформенної координації. Gréhaigne J.-F., Godbout P., Bouthier D. закладають структурне розрізнення тактики і стратегії через командну взаємодію, просторово-часові обмеження та інформаційні цикли прийняття рішень; для е-бізнесу це еквівалентне оркестрації кросфункціональних «ігор» між маркетингом, продуктом, підтримкою та логістикою, де тактика проявляється як погоджені мікроходи в реальному часі [2], хоча спортивна метафора потребує адаптації під асиметричну конкуренцію маркетплейсів і роль алгоритмічних посередників. Taylor V., Van Dyke N. розкривають поняття репертуару тактик у соціальних рухах і механізми їх дифузії, що

підказує е-бізнесу бачити тактику як портфель повторюваних прийомів із мережевим ефектом навчання, при цьому нормативний контекст колективної дії не збігається з ринковою взаємодією й вимагає переосмислення метрик успіху з охоплення на конверсію та LTV [3]. Carroll C. E. звертає увагу на лінгвістичну неузгодженість уживання терміну «tactic(s)» у комунікаційних дослідженнях, що для е-бізнесу означає потребу стандартизувати таксономію тактик між командами перформанс-маркетингу, CRM та продукту, інакше виникає семантичний шум у постановці A/B-тестів та атрибуції ефектів [4]. Milevski L. вводить ключову ідею проміжного рівня «операційного мистецтва» між стратегією і тактикою, яка напряду корисна для е-бізнесу як рамка каскадування OKR: операційні теми з'єднують стратегічні наміри з календарем тактичних експериментів, хоча перенесення військових категорій вимагає обережності через іншу природу ризиків і винагород [5]. Maskau D., Zündel M. здійснюють критичний огляд дихотомії «стратегія — тактика» у менеджменті та підсвічують практичний, процесуальний і мікрофундаційний підходи, що стимулює е-бізнес відмовитись від уявлення тактики як списку прийомів на користь циклів дієвої практики [6], однак оглядова природа роботи залишає прогалини у формальних метриках переносимості тактик між доменами. Thunholm P. пропонує модель бойових тактик із фокусом на ініціативу, маневр, темп і несподіванку [7]. У цифровій торгівлі ці змінні мають прями аналоги в ритмі кампаній, швидкості релізів, спринтах персоналізації та «ефекті сюрпризу» в пропозиціях, хоча пряма трансляція може переоцінити роль агресії там, де важливі довіра та утримання. Yu X. систематизує місце тактики у тріаді цілей, засобів та способів застосування сил, що корисно для побудови словника рішень у е-бізнесі: тактика - це спосіб застосування наявних даних, інструментів і каналів для наближення цільових метрик [8], при цьому надмірна універсалізація без урахування платформених правил і обмежень API знижує практичну цінність. Nisser J. досліджує вертикальне узгодження тактик зі стратегією, демонструючи, що тактичні рішення набувають сенсу у каскадуванні через рівні управління; це

напряму лягає в дизайн governance для е-бізнес-тактик, де product-led growth, перформанс-закупівлі та цикли утримання потребують єдиного каркаса пріоритетів, хоча залишаються виклики вимірювання кроскомандних зовнішніх ефектів [9]. Hammes T. X. порушує тезу про зростання ваги тактичної оборони, що резонує з потребами е-комерції у побудові тактик протидії шахрайству, бот-трафіку, скрейпінгу та атак на бренд, при цьому акцент на обороні може зміщувати фокус із зростання, тож необхідна збалансована портфельна логіка «defense-in-depth» поряд із тактиками експансії [10]. Wenjie C. демонструє освітньо-оптимізаційний підхід до тактики у футболі, який легко трансформується в е-бізнес як система навчання тактичних патернів для сейлз-та саппорт-команд з відбором «розіграшів» під ситуацію користувача [11], хоча домінування навчального контексту обмежує висновки для високошвидкісних середовищ із невизначеною винагородою. Coulson S. вводить рамку тактичних індикаторів і попереджень, що для е-бізнесу означає перехід від реактивних до превентивних тактик через ранні сигнали відтоку, канібалізації ключових запитів чи зміни алгоритмів видачі, хоча чутливість індикаторів потребує регулярної перекалібровки, інакше зростає хибно позитивність [12]. Публікація «CSIS» з теорією «боротьби за інформацію» пропонує бачення тактики як завоювання інформаційної переваги, що прямо підводить е-бізнес до тактик вибудовування частки голосу в пошуку, маркетплейсах і соцмедіа, до управління якістю даних і до темпу контент-операцій [13], хоча без конкретних метрик успіху залишається потреба в операціоналізації. Sitti K. на матеріалі волейболу показує, як типологія дій і показники ефективності за типами відкривають можливості для портфельного менеджменту тактик [14]. Для е-комерції це означає декомпозицію мікроактів на кшталт тригерних листів, пушів, купонів і сторінкових патернів з подальшим перерозподілом бюджету, хоча доменна специфіка спорту не враховує цінності життєвого циклу клієнта. Mahmutoglu C. досліджує тактики впливу керівників і їхній зв'язок із залученістю, що важливо для внутрішніх тактичних механізмів е-

бізнесу: від легітимізації змін у ціноутворенні до прийняття CRM-ритуалів і експериментальної культури, при цьому ризик соціальної бажаності відповідей вимагає поєднання опитувань із поведінковими метриками [15]. У деяких дослідженнях, які присвячені державному управлінню увагу сфокусовано на тактичності часу. Увага акцентується на ритмі можливостей і часових обмеженнях [16]. У цифровій торгівлі це безпосередньо трансформується у календарні тактики запусків, динамічного ціноутворення та синхронізації з зовнішніми подіями, хоча перенесення з публічного сектору потребує урахування конкурентних реакцій. Bayon L., Fortuny Ayuso P., Garcia-Nieto P. J., Grau J. M., Ruiz M. M. пропонують оптимальне керування тактиками у ворожому середовищі, що підказує е-бізнесу цінність оптимального керування портфелем тактик під динамічні обмеження бюджетів, стоків і SLA, при цьому припущення моделей про структуру корисності та спостережуваність станів рідко виконуються в умовах шумних даних маркетплейсів [17]. Xu L., Liu M., Zhang L. показують, як просторово-часові графові та мовні моделі відтворюють і прогнозують тактичні зв'язки у багатосуб'єктних системах; у е-бізнесі це відкриває шлях до моделювання «тактик-сценаріїв» уздовж користувачьких маршрутів, до симуляцій колективних ефектів на сторінках каталогу і до генерації рекомендацій для операторів, хоча перенесення потребує етичних запобіжників і контролю зсувів даних [18].

Синтезуючи проведений критичний огляд літератури, можна виділити кілька сутнісних ознак поняття «тактика», які формують його багатовимірну природу і дають підґрунтя для розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу.

Тактика характеризується як мікроодиниця організаційної поведінки, що відображає конкретні кроки або прийоми у досягненні певної мети й проявляється у вигляді повторюваних дій, які разом складають цілісний репертуар рішень. Вона є динамічною системою вибору способів дії у реальному часі, що враховує обмеження середовища, часові рамки та

інформаційну асиметрію. Тактика виступає посередником між стратегією й операційним рівнем, забезпечуючи трансформацію стратегічних цілей у конкретні операційні кроки й сценарії. Важливою рисою є її ситуативність та контекстуальна залежність, що виявляється у здатності швидко адаптуватися до змін ринку, конкурентних дій чи поведінки клієнтів.

Тактика має виразний портфельний характер, адже складається з множини прийомів, які комбінуються, підкріплюються та взаємно замінюються залежно від умов, а її ефективність вимірюється через систему метрик результативності на рівні мікроподій (швидкість, темп, несподіванка, ефективність за типами дій). Водночас вона виявляє оборонний і наступальний аспекти, поєднуючи інструменти захисту від ризиків із методами експансії та зростання. Суттєвим є й те, що тактика завжди існує у багатосуб'єктному середовищі, де узгодження дій між учасниками, оркестрація їхніх ролей і використання інформаційних переваг формують основу колективного успіху. Нарешті, тактика є об'єктом оптимізації та моделювання, оскільки розвиток аналітичних, симуляційних та алгоритмічних підходів дозволяє прогнозувати, перевіряти та вдосконалювати її ефективність.

Отож, тактика у сучасному науковому дискурсі трактується як складна й багатовимірна категорія, що відображає систему узгоджених дій коротко- та середньострокового характеру, спрямованих на реалізацію визначених стратегічних цілей через конкретні операційні рішення та сценарії. Вона постає мікроодиницею організаційної поведінки, яка поєднує ситуативність і контекстуальну залежність з динамічною природою прийняття рішень, що обумовлює її здатність швидко адаптуватися до змін зовнішнього середовища та внутрішніх умов функціонування системи. Тактика характеризується портфельним характером, оскільки включає сукупність взаємопов'язаних прийомів, які комбінуються й оптимізуються відповідно до наявних ресурсів, обмежень і можливостей. Вона завжди реалізується у багатосуб'єктному середовищі, де ефективність забезпечується завдяки

узгодженню дій, оркестрації ролей і використанню інформаційних переваг. У структурному вимірі тактика виступає проміжною ланкою між стратегією й операційним рівнем управління, трансформуючи загальні наміри у вимірювані мікродії. Важливою ознакою є наявність як наступальних, так і оборонних аспектів, що забезпечують баланс між експансією та захистом у конкурентному середовищі. У методологічному плані тактика є об'єктом вимірювання, оптимізації та моделювання, що дозволяє здійснювати її оцінку на основі кількісних показників ефективності й прогнозувати результати впровадження різних варіантів дій.

Щодо дефініції «управління», то її трактування також бувають різним. Так, у Словнику Merriam-Webster управління – це «...дія або мистецтво управління: ведення або нагляд за чимось (наприклад, бізнесом)...» [19]; в Оксфордському словнику – «...процес поводження з речами або людьми або контролю над ними...» [20]; у Кембриджському словнику – «...контроль і організація чогось...» [21]; у Словнику Коллінза – «... контроль і організація бізнесу чи іншої організації» [22]; у BusinessDictionary – «...організація та координація діяльності підприємства для досягнення визначених цілей...» [23]; у Investopedia – «... означає організацію та координацію роботи для досягнення бажаного результату...» [24]; у Британській енциклопедії – «...організація ресурсів і діяльності для досягнення заздалегідь визначених цілей...» [25]; у Dictionary.com – «...дія або спосіб управління; поводження, керівництво або контроль...» [26]; у книзі Безкоштовний словник – «...дія, спосіб або практика управління; поводження, нагляд або контроль...» [27]; у Vocabulary.com – «...акт керування та контролю чогось, наприклад бізнесу...» [28]; у YourDictionary.com – «...акт управління, контролю або скерування чогось...» [29]; у WordReference.com – «...дія або спосіб керування, поводження, керівництва чи контролю...» [30]; у Словнику Макміллана – «...процес роботи з речами або людьми в організації або контролю над ними...» [31]; у The Economist – «... мистецтво керувати людьми та надихати їх...» [32]; у Encyclopedia.com – «... акт або процес

керування та контролю група людей або організація для досягнення мети чи завдання...» [33]. Отож, на основі проаналізованих джерел основними характеристиками дефініції «управління» є такі: контроль (управління фактично пов'язане з організацією і контролем діяльності, щоб досягти певних цілей або результатів); організація (управління включає організацію ресурсів та діяльності, щоб досягти певної мети або результату); керівництво (управління керівництвом і спрямуванням дій та ресурсів, щоб досягти певної мети або результату). Ці характеристики можуть варіюватись у залежності від джерела, проте, в загальному, ці основні поняття є загальними для остаточних визначень управління.

Щодо словосполучення поняття «тактика управління» (тактичне управління), то у науковій літературі наводяться такі трактування: у Бізнес-словнику – «...передбачає короткострокові дії, які вживають менеджери для реалізації стратегій...» [34]; у The Balance SMB – «...процес ефективного планування, спрямування та контролю над вашою організацією для досягнення вищих рівнів продуктивності. Він передбачає планування та керування короткостроковими діями та цілями, які підтримують вашу загальну стратегію...» [35]; у Investopedia – «... короткострокові дії, вжиті бізнесом або організацією для досягнення конкретних цілей або завдань . Ці дії сприяють загальному успіху бізнесу чи організації. Тактика відрізняється від стратегії, яка є довгостроковим планом досягнення конкретних цілей...» [36]; у Словнику бізнес-термінів – «...комплекс короткострокових заходів, які реалізуються в процесі управління з призначення досягнення конкретних цілей та завдань. , що сприяють досягненню загальної мети підприємства...» [37]; у Енциклопедії сучасної України – «...складова частина функції управління, яка забезпечує реалізацію тактики відповідно до стратегії, відповідає організації та здійснення дій у межах окремих підрозділів організації з метою досягнення конкретних завдань, має строкову спрямованість...» [38]; у Oxford Languages – «...набір методів та стратегій, які використовуються для досягнення конкретних завдань у процесі

управління...» [39]; у The Free Dictionary – «...використання різноманітних інструментів та прийомів для досягнення мети управління...» [40]; у Промисловій енциклопедії – «...використання певних методів та прийомів управління, які дозволяють досягти певних цілей або результатів...» [41].

Тактичне управління у науковому дискурсі доцільно визначати як комплексну систему коротко- та середньострокових управлінських дій, що виступає проміжною ланкою між стратегією та операційним рівнем і забезпечує трансформацію стратегічних намірів у вимірювані мікропроцеси та сценарії. Воно базується на застосуванні портфеля узгоджених прийомів і методів, які реалізуються у багатосуб'єктному середовищі, враховують часові рамки, ресурсні обмеження та інформаційну асиметрію, поєднують наступальні та оборонні аспекти для досягнення конкурентної переваги. Сутність тактичного управління полягає у здатності швидко реагувати на зміни зовнішнього середовища та внутрішніх умов функціонування підприємства, забезпечуючи адаптивність, оптимальність та результативність управлінських рішень. У методологічному вимірі воно є об'єктом вимірювання, оптимізації й моделювання, що дозволяє прогнозувати результати, мінімізувати ризики та підвищувати ефективність функціонування підприємства в умовах високої динаміки бізнес-середовища.

Отже, структурні компоненти тактичного управління включають аналіз ситуації, визначення мети, розробку плану дій, організаційне планування, виконання плану, контроль та оцінку, комунікації, мотивацію та адаптацію.

У табл. 1.1 наведено відмінності між поняттями «стратегічне управління», «тактичне управління» і «оперативне управління».

Таблиця 1.1

Відмінності між поняттями «стратегічне управління», «тактичне управління» і «оперативне управління»

Стратегічне управління	Тактичне управління	Оперативне управління
<ul style="list-style-type: none"> - орієнтоване на довгострокову перспективу і спрямоване на досягнення стратегічної мети організації; - зосереджене на визначені довгострокової стратегії та забезпечення досягнення стратегічної мети організації у майбутньому; - має на меті визначення головних напрямків розвитку організації та вирішення стратегічних проблем; - вимагає від керівництва високого рівня розуміння зовнішнього середовища, внутрішніх ресурсів та організації місії для розробки довгострокової стратегії; - вимагає аналізу багатьох факторів, таких як зміни внутрішнього та зовнішнього середовища, конкурентні переваги та інноваційні можливості; - може включати в себе використання моделей та симуляцій, щоб побачити можливості розвитку організації та їх вплив на майбутнє. 	<ul style="list-style-type: none"> - може включати в себе використання технологій та інформаційних систем, щоб забезпечити ефективну координацію дій та моніторинг результатів; - використовує для розв'язання конкретних проблем або досягнення конкретних цілей, які не потребують значних змін у стратегії організації; - забезпечує більш конкретні та оперативні рішення, які можуть бути змінені в контексті ситуації; - забезпечує використання різноманітних інструментів, таких як планування, координація, контроль та корекція дій; - традиційно використовується для досягнення конкретних результатів у найближчий час; - включає в себе використання конкретних ресурсів, таких як люди, гроші, обладнання та матеріали, для досягнення короткострокових цілей. 	<ul style="list-style-type: none"> - пов'язане зі щоденною діяльністю організації, зокрема з управлінням виробництвом та контролем за виконанням завдань; - має на меті забезпечення ефективної діяльності організації в межах короткострокових цілей; - зосереджене на забезпеченні відповідності досягнення в системі «план-факт»; - забезпечує використання рутинних процедур, щоб забезпечити ефективну роботу організації; - постійно зосереджене на миттєвому реагуванні на зміни внутрішнього або зовнішнього середовища, які можуть вплинути на діяльність організації; - фактично зосереджене на ефективній роботі в режимі реального часу і може включати в себе рішення незначних проблем або приймати швидкі рішення.

Примітка: побудовано дисертантом

Отож, стратегічне тактичне та оперативне управління – це тривалі, взаємопов'язані процеси, які вимагають різних видів аналізу, планування та виконання завдань, щоб забезпечити успішну діяльність організації. Тактичне управління зосереджено на досягненнях короткострокових цілей за допомогою конкретних ресурсів, стратегічне управління – на досягненнях довгострокових цілей через аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища та розробку відповідної стратегії, а оперативне управління – на миттєвому реагуванні на використання змін у середовищі та підтриманні ефективної роботи організації в режимі реального часу. При використанні цих типів управління організація повинна зосередитися на забезпеченні збалансованого підходу до розвитку та використовувати різні інструменти та методи для досягнення своїх методів. Тактичне управління може використовувати технології та інформаційні системи, стратегічне управління може включати в себе використання моделей та симуляцій, а оперативне управління – ефективний моніторинг і оцінювання результатів діяльності організації. Збалансований підхід до управління може допомогти організації досягти успіху та зберегти конкурентну перевагу.

У свою чергу, механізм тактичного управління доцільно трактувати як комплекс взаємопов'язаних елементів, процесів та інструментів, що розробляються керівниками на короткостроковій основі з метою досягнення конкретних цілей та завдань. Цей механізм включає в себе аналіз поточної ситуації, формування тактичних рішень, планування дій, організацію виконання завдань, контроль та оцінку результатів. Механізм тактичного управління відіграє важливу роль у досягненні короткострокових цілей та завдань організації, допомагає забезпечити ефективну взаємодію між структурними підрозділами підприємства та підвищити оперативність управлінських рішень. Основними складовими механізмом тактичного управління є планування, координація, контроль, оцінка та корекція дій. До інструментів тактичного

управління можна віднести методи аналізу даних, інструменти комунікації, розподіл завдань та інші.

На рівні тактичного управління можна виділити наступні методи та інструменти:

- методи аналізу даних: ці методи необхідні для акумулювання, оброблення та аналізування інформації про стан різних процесів та подій у компанії. Серед них можна виділити метод SWOT-аналізу, аналіз вартості, аналіз портфеля продукту тощо;
- інструменти комунікації: ці інструменти допомагають забезпечити ефективний обмін інформацією між керівниками та співробітниками компанії, а також зовнішніми партнерами. Серед них можна виділити електронну пошту, відеоконференції, соціальні мережі та інші;
- інструменти планування та контролю: ці інструменти дозволяють керівникам компанії планувати свої дії та контролювати їх виконання з призначенням досягнення конкретної мети. Серед них можна виділити графіки та плани робіт, системи моніторингу та контролю виконання завдань тощо;
- інструменти розподілу завдань: ці інструменти дозволяють керівникам ефективно розподіляти завдання між співробітниками компанії з досягненням максимального результату. Серед них можна виділити методи делегування повноважень, системи відстеження та контролю виконання завдань тощо;
- інструменти пошуку та розвитку талантів: ці інструменти дозволяють керівникам компанії розмістити талановитих та кваліфікованих співробітників, розвивати їхній потенціал та стимулювати до досягнення високих результатів.

Вибір конкретних інструментів залежить від типу організації, її цілей, характеристик конкретної ситуації та інших факторів. Наприклад, для аналізу даних можуть використовуватися різноманітні статистичні математичні методи,

інструменти, програмні засоби тощо. Для комунікації між працівниками використовуються різні засоби зв'язку, електронна пошта, програмні засоби для спільної роботи над проектом тощо. Розподіл завдань виконується за допомогою програмних засобів для управління проектами, методів делегування повноважень, розподілу відповідальності тощо.

Тактичне управління, як система, та механізм тактичного управління взаємодіють між собою як складові частини одного цілого. Тактичне управління – це система методів та прийомів, що застосовуються на практиці керівниками різних рівнів управління з метою досягнення мети в короткостроковій перспективі. У свою чергу, механізм тактичного управління – це складова частина тактичного управління, яка включає в себе процеси взаємопов'язані та методи, які застосовуються для планування, координації та контролю виконання завдань у строковій перспективі.

Механізм тактичного управління процесами та методами спрямований на реалізацію короткострокових цілей та завдань. Цей механізм включає в себе етапи планування, координації, контролю та корекції діяльності з досягнення встановлених цілей. Застосування механізму тактичного управління дозволяє керівникам зосередитися на практичних аспектах реалізації стратегії та досягти результату короткострокової перспективи.

Отже, механізм тактичного управління відіграє важливу роль у реалізації тактичного управління, дозволяючи керівникам реалізовувати поставлені завдання в ефективний спосіб. Взаємодія між поняттями «система тактичного управління» і «механізм тактичного управління» є необхідною у забезпеченні ефективного управління на рівнях практичної діяльності.

Виконані дослідження дозволяють виокремити сутнісні ознаки механізму тактичного управління, які його відрізняють від інших механізмів управління на підприємстві:

- орієнтація на короткострокові результати і досягнення мети в найближчому майбутньому;
- використання інструментів та методів, спрямованих на виконання конкретних задач та розв'язання проблем;
- гнучкість та швидкість реагування на змінні умови та вимоги зовнішнього середовища;
- орієнтація на оптимізацію процесів та ресурсів для досягнення найбільш ефективних результатів;
- визначення та реалізація конкретних дій з плановою корекцією для досягнення цілей;
- сфера застосування: механізм тактичного управління на короткостроковій перспективі з наданням конкретних завдань та досягнення поставлених цілей.

За допомогою механізму тактичного управління керівники можуть планувати та реалізовувати конкретні дії для досягнення мети в короткостроковій перспективі, враховуючи вимоги зовнішнього середовища, ресурси та можливості підприємства. Використання інструментів тактичного управління дозволяє керівникам підприємства гнучко та швидко регулювати зміни в умовах та вимогах зовнішнього середовища та забезпечувати ефективне використання ресурсів для досягнення встановлених цілей.

Механізм тактичного управління лінійно взаємодіє з такими механізмами управління підприємством, як механізм оперативного управління та механізм стратегічного управління. Механізм тактичного управління взаємодіє з механізмом оперативного управління, завдяки чому він забезпечує планування та координацію операцій на короткострокову перспективу. Також механізм тактичного управління взаємодіє з механізмом стратегічного

управління, оскільки стратегічні цілі та завдання підприємства повинні бути враховані при плануванні тактичних дій.

Крім того, механізм тактичного управління може взаємодіяти з механізмами управління людськими ресурсами, фінансовим управлінням, виробничим управлінням та маркетинговим управлінням, оскільки всі вони мають великий вплив на структурну діяльність підприємства та його результативність. Наприклад, механізм тактичного управління може використовувати фінансові інструменти, щоб забезпечити виконання тактичних завдань з оптимальним використанням ресурсів, а також використовувати маркетингові стратегії для підтримки короткострокової діяльності підприємства.

Механізм тактичного управління є одним із ключових компонентів системи управління підприємством, що забезпечує короткострокове планування та рішення завдань, що стоять перед підприємством. Лінійна взаємодія механізму тактичного управління з іншими механізмами управління на підприємстві є дуже важливою, після чого вона забезпечує здійснення збалансованого та ефективного управління. Крім того, механізм тактичного управління лінійно взаємодіє з механізмами стратегічного та оперативного управління. На початковому етапі роботи над стратегічним плануванням механізм тактичного управління забезпечує надання стратегічному управлінню необхідної інформації та аналіз поточного стану підприємства, що відображається в розробці планових цілей та стратегічних завдань. У свою чергу, стратегічне управління надає механізму тактичного управління інформацією про довгострокові плани та визначення стратегічної цілі та переваги підприємства. Оперативний механізм управління забезпечує реалізацію стратегічного плану та виконання тактичних завдань на практиці. Механізм тактичного управління надає оперативному управлінню інформацію

про поточний стан підприємства та визначає конкретні тактичні завдання, необхідні для досягнення загальних стратегічних цілей.

1.2. Ознаки, які характеризують розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу

Огляд на аналіз літературних джерел [42-65] дозволив виокремити, ознаки, які характеризують розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. До цих ознак можна віднести такі, як:

1. Використання аналітичних інструментів для збору та аналізу даних про ринок, споживачів, конкурентів та власну діяльність компанії [24; 43]. Це дозволяє підприємствам більш ефективно здійснювати тактичне планування в середовищі е-бізнесу.

2. Застосування методів е-маркетингу та продажу для збільшення обсягу продажів, підвищення рівня конверсії та залучення нових клієнтів [44]. Це дає можливість підприємствам бути більш конкурентноздатними та ефективними на ринку е-комерції.

3. Використання інструментів управління взаємовідносинами з клієнтами [45-47], що дозволяє зберігати і залучати нових клієнтів, підвищувати лояльність і задоволеність клієнтів та забезпечувати повторні продажі.

4. Використання інструментів управління виробництвом та логістикою для забезпечення ефективної доставки товарів, управління запасами та забезпечення задоволеності клієнтів [48; 50; 51-52].

5. Використання соціальних мереж та інших комунікаційних каналів для взаємодії з клієнтами та збільшення свого бренду [53; 54].

6. Розробка та використання адаптивних механізмів, що дозволяють підприємствам бути готовими до змін у ринкових умовах та оперативно реагувати на них [55-65].

Ці ознаки засвідчують те, що суб'єкти е-бізнесу розвивають механізми тактичного управління, що сприяє їхній конкурентоспроможності, зменшує ризики, збільшує прибутковість та забезпечує більш високу якість обслуговування клієнтів, їх задоволеність, а також сприяє ефективності всіх бізнес-процесів. У цілому, розвиток механізмів тактичного управління є важливим елементом успішної діяльності суб'єктів е-бізнесу в умовах швидкозмінного ринкового середовища. Розглянемо ці ознаки більш ретельно.

1. Використання аналітичних інструментів для збору та аналізу даних про ринок, споживачів, конкурентів та власну діяльність підприємства є однією з основних ознак розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. Аналітичні інструменти дозволяють отримувати та аналізувати дані, уможлиблює прийняття обґрунтованих рішень, зменшення ризиків та збільшення прибутковості. Компанія Amazon використовує аналітичні інструменти для збору та аналізу даних про споживачів, конкурентів та ринок, щоб знайти нові можливості для розвитку бізнесу та забезпечити більш ефективну роботу платформи. Крім того, Amazon використовує внутрішні аналітичні інструменти, такі як Amazon Web Services та Amazon Redshift, для збору та аналізу великої кількості даних про свою діяльність та клієнтів [66]. Компанія Alibaba використовує аналітичні інструменти для аналізу даних про поведінку споживачів на своїй платформі та ринку в цілому, щоб зрозуміти, які продукти та послуги є найпопулярнішими серед споживачів, і які найперспективнішими для розвитку [67]. Компанія Google, яка використовує аналітичні інструменти для збору та аналізу даних про ринок та конкурентів, щоб знайти нові можливості для розвитку своїх продуктів та послуг [68]. Компанія Netflix використовує аналітичні інструменти для збору та аналізу даних про своїх клієнтів та їхню поведінку на сайті. На основі цих даних компанія розробляє персоналізовані рекомендації для кожного клієнта та адаптує контент до їхніх потреб [69]. Компанія Uber використовує аналітичні

інструменти для вивчення попиту на послуги таксі в різних районах та період доби. За допомогою цих даних Uber оптимізує ціну та час очікування для кожного клієнта, забезпечуючи більш ефективне використання своїх ресурсів та збільшуючи дохід компанії [70].

Отже, використання аналітичних інструментів для збору та аналізу даних про ринок, споживачів, конкурентів та власну діяльність підприємству є важливою ознакою розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. Використання аналітичних інструментів дозволяє підприємствам отримувати інформацію про свій ринок, конкурентів, тенденції та потреби споживачів. Ця інформація дає можливість підприємствам приймати обґрунтовані рішення щодо свого бізнесу та розвитку продуктів, а також розробляти ефективні тактичні плани поведінки на ринку.

2. Розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу вимагає від компаній застосування нових підходів до маркетингу та продажу. Однією з найважливіших ознак розвитку таких механізмів є застосування методів е-маркетингу та продажу для збільшення обсягу продажів, підвищення рівня конверсії та залучення нових клієнтів.

Застосування методів е-маркетингу та продажу дозволяє компаніям ефективно залучати нових клієнтів, підвищувати рівень конверсії (конверсія – це показник ефективності маркетингової кампанії, який відображає відсоток відвідувачів веб-сайту або іншої електронної платформи, які виконують певну дію, таку як покупка товару, заповнення форми зворотного зв'язку, підписка на розсилку тощо. Іншими словами, це відношення кількості користувачів, які виконують бажану дію, до загальної кількості відвідувачів. Наприклад, якщо на сайті було 1000 відвідувачів, і 100 з них здійснили покупку, то конверсія дорівнює 10%. Цей показник дуже важливий для суб'єктів е-бізнесу, оскільки він відображає реальну ефективність їхніх маркетингових кампаній та дозволяє здійснювати аналіз та покращення відповідно до результатів) та збільшувати

обсяг продажів. Це є важливою ознакою розвитку механізмів тактичного управління в діяльності багатьох компаній е-бізнесу, не залежно від їх розміру або відомості.

Компанія Amazon з успіхом використовує різноманітні електронні канали зв'язку з клієнтами, такі як електронна пошта та соціальні мережі, щоб залучити нових покупців та збільшити свій обсяг продажів. Крім того, Amazon активно застосовує різні методи е-маркетингу, такі як контекстна реклама та ретаргетинг, для збільшення конверсії та збільшення прибутку компанії. Також Amazon використовує рекомендаційні системи та персоналізований підхід до кожного клієнта для підвищення рівня конверсії [66]. Компанія Apple використовує свої сайти та соціальні мережі для залучення уваги клієнтів, а також використовує різні інструменти е-маркетингу, такі як e-mail-маркетинг та контент-маркетинг, для збільшення продажів своїх продуктів. Ця компанія добре відома своєю стратегією маркетингу, яка базується на створенні унікального бренду та позиціонуванні своїх продуктів як преміум-класу. Apple використовує такі методи, як таргетована реклама в соціальних мережах та пошті, додатки для мобільних пристроїв, а також створення відеоконтенту та блогів для залучення нових клієнтів [71]. Компанія Shopify володіє платформою для онлайн-магазинів, активно використовує методи е-маркетингу та продажу, щоб допомогти своїм клієнтам збільшувати обсяг продажів та підвищувати рівень конверсії [72]. Компанія HubSpot застосовує інструменти для маркетингу, продажу та сервісу, також користується інструментами е-маркетингу для залучення нових клієнтів та збільшення своєї бази користувачів [73]. Іншим прикладом є компанія Moz, яка надає інструменти для пошукової оптимізації та аналізу даних. Вони активно використовують методи е-маркетингу та продажу, щоб допомогти своїм клієнтам підвищувати свій рейтинг у пошукових системах та залучати більше трафіку на свої веб-сайти [74].

Отже, застосування методів е-маркетингу та продажу є однією з важливих ознак розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. За допомогою е-маркетингу компанії можуть залучати нових клієнтів, підвищувати рівень конверсії та збільшувати обсяг продажів.

3. У сучасних умовах е-бізнес є однією з галузей економіки, що найбільш динамічно розвивається. Це зумовило необхідність постійного вдосконалення механізмів управління бізнес-процесами, зокрема управління взаємовідносинами з клієнтами. Інструменти управління взаємовідносинами з клієнтами дозволяють зберігати і залучати нових клієнтів, підвищувати їхню лояльність, задоволеність та забезпечувати повторні продажі. З огляду на це, застосування інструментів управління взаємодії з клієнтами є важливою ознакою розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. До інструментів управління взаємовідносинами з клієнтами належать такі, як:

- CRM-системи (Customer Relationship Management) (програмне забезпечення, призначене для збору, аналізу та управління взаємовідносинами з клієнтами. Головною метою CRM-систем є забезпечення ефективного управління клієнтською базою, а також поліпшення взаємодії з клієнтами шляхом збору та аналізу інформації про них. CRM-система зберігає всю інформацію про клієнтів в одному місці, включаючи контактні дані, історію замовлень, взаємодії з компанією та інші дані. За допомогою аналітики даних, CRM-система дозволяє компанії розуміти потреби та поведінку своїх клієнтів, а також прогнозувати їхнє майбутнє поведінку. CRM-системи можуть бути використані в різних галузях, включаючи роздрібну торгівлю, фінансові послуги, телекомунікації, інтернет-бізнес тощо. Вони дозволяють компаніям поліпшити якість обслуговування клієнтів, підвищити їх лояльність та забезпечити більш ефективну комунікацію з ними). Ці системи дозволяють зберігати інформацію про клієнтів, забезпечувати швидкий доступ до неї та

здійснювати різноманітні аналітичні дослідження. Наприклад, компанія Zappos, яка спеціалізується на продажі взуття та аксесуарів в Інтернеті, вважається однією з найуспішніших компаній у сфері взаємовідносин з клієнтами [84]. Вона використовує CRM-систему, яка дозволяє їй збирати дані про клієнтів, їхні вподобання та поведінку на сайті, що дозволяє компанії пропонувати клієнту саме те, що його цікавить, тим самим збільшуючи шанси на успішну угоду;

- програм лояльності та рекомендаційних систем (програмне забезпечення, яке здатне зібрати та аналізувати інформацію про користувачів та їх поведінку на платформі, а потім надати рекомендації з продуктів або послуг, які вони можуть бути зацікавлені в придбанні. Ці системи зазвичай використовуються в електронному бізнесі, де користувачі мають доступ до широкого асортименту продуктів та послуг, і не завжди можуть швидко знайти те, що їм потрібно. Рекомендаційні системи базуються на алгоритмах машинного навчання та аналізу даних, які дозволяють системі зрозуміти користувачів та їхній контекст і рекомендувати продукти, які найкраще відповідають їхнім потребам. Такі системи можуть бути вбудовані у платформи е-комерції, музичні сервіси, соціальні мережі, а також використовуватись у банківському секторі та інших галузях. Наприклад, Netflix використовує рекомендаційну систему для рекомендацій фільмів та серіалів [69], Spotify - для музики [72], Amazon - для продуктів [66], а LinkedIn - для пропозицій роботи та контактів зі співробітниками [80]). Програми лояльності дозволяють залучати нових клієнтів та зберігати старих, надаючи їм додаткові бонуси та знижки за покупки. Це допомагає залучати нових клієнтів та забезпечувати повторні продажі, що є ключовим для успішної діяльності суб'єктів е-бізнесу. Рекомендаційні системи в свою чергу сприяють підвищенню конверсії та лояльності клієнтів, рекомендуючи їм товари та послуги, які вони, ймовірно, зацікавлені купити. Наприклад, компанія Netflix використовує рекомендаційні системи для того, щоб рекомендувати своїм користувачам фільми та серіали на

основі їхніх попередніх переглядів [69]. Це допомагає підвищити лояльність користувачів та забезпечити повторні продажі. Компанія Starbucks, яка використовує програму лояльності для залучення нових клієнтів та збереження старих [82]. Клієнти отримують бонуси за кожну покупку та можуть використовувати їх для отримання безкоштовних напоїв та страв. Це дозволяє компанії збільшувати обсяг продажів та залучати нових клієнтів; компанія Sephora використовує свою програму лояльності Beauty Insider, щоб залучати нових клієнтів та зберігати існуючих [83]. У рамках програми клієнти можуть збирати бали за кожну покупку та обмінювати їх на знижки на майбутні покупки.

Отже, використання програм лояльності та рекомендаційних систем є важливою ознакою розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, оскільки вони уможливають збереження і залучення нових клієнтів, сприяють підвищенню лояльності і задоволеності клієнтів, забезпеченню повторних продажів. Програми лояльності дозволяють підприємствам залучати і утримувати клієнтів, які часто здійснюють покупки, надаючи їм різні знижки, бонуси та інші переваги.

4. У сучасному світі е-бізнес стає все більш популярним і вимагає від суб'єктів підприємництва постійного вдосконалення механізмів управління. Однією з важливих ознак розвитку тактичного управління є використання інструментів управління виробництвом та логістикою для забезпечення ефективної доставки товарів, управління запасами та забезпечення задоволеності клієнтів. Управління виробництвом та логістикою - це процеси, що допомагають управляти продуктивністю виробництва та організувати доставку продукції клієнтам. За допомогою таких інструментів, як системи планування виробництва та управління запасами, підприємства можуть ефективно організувати виробничі процеси та контролювати рівень запасів.

Важливою ознакою розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу є забезпечення ефективної доставки товарів. Доставка є важливою частиною процесу продажу, і часто визначає задоволеність клієнта від купівлі. Для забезпечення швидкої та якісної доставки товарів використовуються різні інструменти, такі як відстеження вантажу та автоматизована система управління доставкою.

Один з прикладів компаній, що використовують інструменти управління виробництвом та логістикою для забезпечення ефективної доставки товарів – це компанія *Zara*. Вона відома своїми інноваційними методами виробництва та логістики, які дозволяють забезпечувати ефективну доставку товарів, управляти запасами та задовольняти потреби клієнтів [95]. Одним із основних інструментів управління виробництвом є система *Lean Manufacturing*, яка передбачає мінімізацію витрат та максимальну оптимізацію процесів. Завдяки цьому в компанії досягається значна економія, зменшується час виробництва та підвищується якість продукції. Також, для забезпечення ефективної логістики та доставки товарів компанія використовує сучасні технології автоматизації складських операцій та моніторингу запасів. Система автоматичного управління запасами дозволяє в режимі реального часу контролювати кількість товарів на складах та автоматично замовляти їх поповнення, що дозволяє уникнути надлишкових запасів та знизити витрати на утримання складу. Компанія *Zara* відома також своєю "швидкою модою", що вимагає ефективного управління запасами та швидкої доставки товарів. Для забезпечення цього, *Zara* використовує технологію "Just-in-time", яка дозволяє підтримувати мінімальний рівень запасів і замовляти товари у виробників тільки тоді, коли вони є необхідними. Крім того, *Zara* має власний флот транспортних засобів та мережу складів, що дозволяє швидко доставляти товари у магазини та забезпечувати задоволеність клієнтів. *Zara* забезпечує ефективну логістику та управління запасами, шляхом поєднання виробництва в Іспанії та централізованого

логістичного центру, що забезпечує швидке розподілення товарів між магазинами у всьому світі [95]. Надійний та ефективний логістичний ланцюг та управління запасами - важливі складові успіху бізнесу, особливо в електронному бізнесі, де швидкість та точність доставки грають ключову роль у задоволенні клієнтів. Багато компаній використовують інноваційні підходи для оптимізації логістичних процесів та управління запасами.

Компаній Tesla Inc. використовує автоматизовані процеси виробництва та високотехнологічні системи логістики для забезпечення високої якості та продуктивності виробництва, а також ефективної доставки продукції клієнтам [96]. Tesla застосовує інноваційні підходи до управління запасами та їх моніторингу. Одним з інноваційних рішень є використання системи "Smart Inventory Management", яка дозволяє підтримувати необхідний рівень запасів в автоматичному режимі, спираючись на дані про замовлення та продажі. Крім того, Tesla використовує дрони для інвентаризації складів і роботів для автоматизації виробничих процесів.

Інша компанія, яка використовує інноваційні підходи до управління запасами та логістикою - Alibaba, одна з найбільших електронних комерційних платформ у світі [67]. Вона використовує нейромережеві технології та алгоритми машинного навчання для прогнозування попиту та управління запасами товарів. Alibaba також розробляє власні дрони та роботи-кур'єри для швидкої та точної доставки товарів своїм клієнтам.

Компанія Walmart використовує інноваційні технології для ефективного управління запасами та логістикою. Наприклад, вона впроваджує систему автоматизованого контролю запасів, що дозволяє магазинам оперативно реагувати на зміни попиту та забезпечення наявності товарів у відповідних кількостях. Також, Walmart використовує технології безпілотних транспортних засобів для доставки товарів до магазинів, що дозволяє зменшити витрати на транспортування та скоротити час доставки [88].

Однією з ключових переваг використання інноваційних підходів до управління запасами та логістикою є зниження витрат на транспортування та зберігання товарів. Компанії, які ефективно використовують такі підходи, можуть забезпечити більш ефективну доставку товарів, що дозволяє їм зменшити час доставки та збільшити задоволеність клієнтів. Також, використання інноваційних підходів до управління запасами дозволяє компаніям зменшити кількість непроданої продукції, що зменшує їхні витрати та сприяє підвищенню їхньої прибутковості.

Ефективне управління запасами та логістикою дозволяє компаніям забезпечувати своєчасну та точну доставку товарів, зменшувати витрати на складське зберігання та оптимізувати процеси виробництва. Це допомагає підприємствам збільшувати задоволеність клієнтів, знижувати час доставки товарів та збільшувати точність передбачення попиту.

Компанія Nike використовує програмні рішення для планування та управління запасами, а також системи, які дозволяють відстежувати рух товарів в режимі реального часу [94]. Це дозволяє компанії планувати виробництво з урахуванням попиту та мінімізувати витрати на управління запасами. Компанія експлуатує систему Supply Chain Management, яка дозволяє забезпечувати ефективний контроль над запасами та доставкою товарів. Nike також використовує технології, які дозволяють відслідковувати місцезнаходження товарів на кожному етапі поставки, що забезпечує більш точне прогнозування термінів доставки.

Компанія Dell використовує інноваційну систему управління запасами, що дозволяє їй зменшити запаси комплектуючих та забезпечити доставку товарів до клієнтів у рекордно короткі терміни [94].

5. Розвиток механізмів тактичного управління є важливим аспектом діяльності суб'єктів е-бізнесу. Використання соціальних мереж та інших комунікаційних каналів для взаємодії з клієнтами та збільшення свого бренду є

однією з ознак такого розвитку. Ця практика стає все більш популярною, оскільки вона дозволяє підприємствам налагоджувати взаємодію з клієнтами, встановлювати з ними більш тісні взаємини та залучати їх у процес розвитку бізнесу.

Яскравими прикладами компаній, які успішно використовують соціальні мережі для взаємодії з власними клієнтами є: Starbucks, Adidas, Coca Cola, Nike, McDonald's, Airbnb. Ці компанії мають активні профілі у Facebook, Twitter та Instagram, де вони публікують новини про свої продукти та послуги, проводять конкурси та опитування, спілкуються з клієнтами. Вони також використовують власні мобільні додатки, де клієнти можуть замовляти свої улюблені товари і послуги. Крім того, ці компанії використовують інші комунікаційні канали, такі як електронна пошта та SMS-повідомлення, для забезпечення швидкої та ефективної комунікації з клієнтами [82; 85; 89; 92; 93; 94].

Використання соціальних мереж та інших комунікаційних каналів є важливим аспектом розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. Підприємства активно користуються соціальними мережами, щоб залучати нових клієнтів, зберігати існуючих та популяризувати власні бренди. Це можливо завдяки тому, що соціальні мережі дають можливість взаємодії з клієнтами в режимі реального часу, дозволяючи підприємствам швидко реагувати на запити та потреби клієнтів. Крім того, вони сприяють створенню та публікуванню вмісту, що відображає їхню марку та цінності, і залучає увагу клієнтів. Наприклад, компанія Airbnb використовує соціальні мережі, щоб привернути нових користувачів та взаємодіяти з ними [85]. Вона активно використовує свій профіль на Instagram для публікації фотографій житла, яке доступне для бронювання, а також для промоції різноманітних пропозицій та знижок. Компанія Airbnb регулярно публікує фотографії та огляди своїх просторів у соціальних мережах, щоб залучити нових користувачів та зберегти існуючих [85]. Також, компанія проводить конкурси та

акції, щоб залучити увагу до своїх послуг та збільшити взаємодію зі своїми клієнтами. Компанія Etsy, яка пропонує інтернет-майданчик для продажу ручних виробів, також використовує соціальні мережі для взаємодії зі своїми користувачами [100]. Вона проводить різноманітні конкурси та опитування, щоб привернути увагу клієнтів та збільшити взаємодію з ними. Наприклад, у 2021 році Adidas проводила конкурс "Run for the Oceans", метою якого було залучення уваги до екологічних питань та просування своєї колекції одягу та взуття, створеної з використанням вторинної переробки пластику. Крім того, Adidas активно використовує можливості онлайн-опитувань для дослідження думок своїх клієнтів та отримання фідбеку щодо якості продуктів та різноманітних ініціатив [92]. Компанія Coca-Cola запустила кампанію зі збору кришечок зі своїх продуктів, що стала дуже популярною в соціальних мережах та сприяла підвищенню свідомості про бренд [89]. Компанія McDonald's провела кампанію зі збору фото з хештегом #McDStories, що стала однією з найбільш відомих та обговорюваних [93]. Компанія Nike проводить конкурси на найкращі фото своїх продуктів, а також опитування про уподобання клієнтів щодо розміру та стилю одягу [94].

Описані приклади підтверджують тезу, що використання соціальних мереж та інших комунікаційних каналів для взаємодії з клієнтами та популяризації свого бренду є важливою ознакою розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. Компанії, які успішно використовують ці підходи, здатні підвищити рівень взаємодії зі своїми клієнтами, залучити нових споживачів. На сьогоднішній день використання соціальних мереж та інших комунікаційних каналів стає все більш популярним серед компаній, оскільки воно дозволяє ефективно залучати нових клієнтів та зберігати існуючих.

Узагальнюючи є підстави стверджувати, що використання соціальних мереж та інших комунікаційних каналів для взаємодії з клієнтами є важливою

ознакою розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу.

6. Розвиток механізмів тактичного управління є однією з ключових задач для підприємства, які займаються е-бізнесом. Від них залежить успіх і прибутковість підприємства в умовах конкурентної боротьби на ринку. Однією з важливих ознак розвитку таких механізмів є розробка та використання адаптивних механізмів (механізм управління, який дозволяє підприємству бути готовим до змін у ринкових умовах та оперативно реагувати на них. Це означає, що підприємство створює гнучкий бізнес-план, який може бути змінений або доповнений в залежності від потреб ринку, змін в поведінці споживачів та конкурентів. Адаптивний механізм передбачає, що підприємство має внутрішню готовність до змін, швидкість прийняття рішень та здатність до аналізу ринку. Адаптивний механізм може включати в себе такі елементи, як постійний моніторинг ринку, тестування нових продуктів, впровадження нових технологій та процесів, постійне вдосконалення пропозиції продуктів та послуг, а також здатність до швидкої реакції на зміни в ринкових умовах. Адаптивний механізм є особливо важливим для підприємств у сучасному конкурентному середовищі, де ринок постійно змінюється та конкуренція стає все більш жорсткою. Підприємства, які успішно розвивають адаптивний механізм, здатні швидко адаптуватися до змін, зберігати конкурентні переваги та забезпечувати успіх у довгостроковій перспективі.), що дозволяють підприємствам бути готовими до змін у ринкових умовах та оперативно реагувати на них.

Для прикладу можна розглянути компанію Netflix, яка успішно використовує адаптивні механізми у своїй діяльності [69]. Компанія постійно аналізує зміни у ринкових умовах, зокрема в зв'язку зі зміною попиту на контент, та оперативно реагує на них, змінюючи свою стратегію. Наприклад, коли в результаті пандемії COVID-19 зросла кількість глядачів, компанія вирішила збільшити бюджет на виробництво власного контенту. Також Netflix

активно використовує дані про своїх користувачів для покращення свого іміджу [69].

Іншим прикладом є компанія Tesla, яка також використовує адаптивні механізми у своїй діяльності [96]. Компанія постійно аналізує зміни в ринкових умовах, зокрема в зв'язку зі змінами у законодавстві щодо використання електромобілів, та оперативно реагує на них, змінюючи свою стратегію. Наприклад, коли в Європі більш жорсткими стали стандарти безпеки для електромобілів, то компанія використала свої технології, для створення більш безпечного автомобіля.

Іншим прикладом успішної реалізації адаптивних механізмів є компанія Samsung. Компанія регулярно пристосовує свою продукцію до змін у ринкових умовах та потреб споживачів. Наприклад, коли на ринку з'явилися смартфони з великими екранами, Samsung швидко реагувала на цей тренд та розробила свою лінійку смартфонів з великими дисплеями. Крім того, компанія також випускає різноманітні варіанти своїх продуктів, щоб задовольнити потреби різних ринків та споживачів [107].

Усі ці приклади демонструють, що розробка та використання адаптивних механізмів є дуже важливим для суб'єктів е-бізнесу. Підприємства, які успішно використовують ці підходи, здатні швидко адаптуватись до змін у ринкових умовах та бути конкурентоспроможними.

Використання аналітичних інструментів для збору та аналізу даних є важливим елементом в розробці адаптивних механізмів. Ці інструменти дають можливість акумулювати інформацію про ринок, конкурентів, тенденції та споживачів, що дозволяє підприємствам бути готовими до змін в ринкових умовах та оперативно реагувати на них.

Застосування методів е-маркетингу та продажу дозволяє підприємствам бути більш ефективними на ринку е-бізнесу. Ці методи дають можливість залучати нових клієнтів, збільшувати обсяги продажу та підвищувати рівень

конверсії, що в свою чергу дозволяє підприємствам бути більш конкурентоспроможними.

Використання інструментів управління взаємовідносинами з клієнтами дає можливість зберігати і залучати нових клієнтів, підвищувати лояльність та задоволеність клієнтів. Ці інструменти допомагають забезпечити повторні продажі та збільшити прибутковість підприємства.

Використання соціальних мереж та інших комунікаційних каналів є важливим інструментом для підтримки взаємодії з клієнтами та збільшення свого бренду. Завдяки соціальним мережам, підприємства можуть швидко та ефективно спілкуватися зі своїми клієнтами, відповідати на запитання, надавати підтримку та отримувати зворотний зв'язок. Також вони можуть використовувати соціальні мережі для проведення рекламних кампаній та підвищення уваги до своєї продукції.

Усі ці ознаки взаємопов'язані між собою, оскільки кожна з них є частиною стратегії е-бізнесу. Збір та аналіз даних дозволяє підприємствам зрозуміти потреби та поведінку своїх клієнтів, що може бути використано для розробки ефективних стратегій е-маркетингу та продажу. У свою чергу, ці стратегії можуть бути оптимізовані за допомогою управління взаємовідносинами з клієнтами, що сприяє дозволяє збереженню існуючих та залученню нових клієнтів, підвищенню лояльності та задоволеності клієнтів.

Крім того, управління виробництвом та логістикою дозволяє підприємствам забезпечити ефективну доставку товарів та задоволеність клієнтів. Розробка та використання адаптивних механізмів є необхідною для того, щоб підприємства могли оперативно реагувати на зміни в ринкових умовах та адаптуватись до цих змін. Застосування соціальних мереж та інших комунікаційних каналів є важливим елементом взаємодії суб'єктів е-бізнесу зі споживачами. Це дозволяє підприємствам залучати нових клієнтів, популяризувати свій бренд та зміцнювати репутацію.

Важливою складовою використання соціальних мереж та інших комунікаційних каналів є аналіз даних та відгуків споживачів. Компанії можуть використовувати аналітичні інструменти для моніторингу своєї репутації в соціальних мережах та відгуків про свої товари та послуги. Це дозволяє підприємствам оперативно реагувати на негативні відгуки та змінювати свою тактику ринкової поведінки.

1.3. Принципи розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу

Огляд та аналіз позицій таких авторів, як Kyl-HeKu L. M., Gréhaigne J.-F., Godbout P., Bouthier D., Taylor V., Van Dyke N., Carroll C. E., Milevski L., Mackay D., Zündel M., Thunholm P., Yu X., Nisser J., Hammes T. X., Wenjie C., Coulson S., Sitti K., Mahmutoğlu C., Bayon L., Fortuny Ayuso P., Garcia-Nieto P. J., Grau J. M., Ruiz M. M., Xu L., Liu M., Zhang L. [1-19] і емпіричних даних підприємств [66-107] зі сфери е-бізнесу показав, що принципи розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу можуть бути сформульовані наступним чином:

1. Гнучкість. Механізми тактичного управління повинні бути гнучкими та адаптивними до змін у ринкових умовах та внутрішнього середовища підприємства. Гнучкість - це ключ до успіху в е-бізнесі, де ринкові умови змінюються з неймовірною швидкістю. Для забезпечення гнучкості механізми тактичного управління повинні бути адаптивними та готовими до змін, які можуть виникнути в будь-який момент. Ключовим аспектом гнучкості є здатність швидко реагувати на ринкові та конкурентні зміни та приймати стратегічні рішення відповідно до ситуації. Гнучкі механізми тактичного управління дозволяють підприємствам змінювати свою стратегію, щоб забезпечити конкурентну перевагу на ринку. Забезпечення гнучкості механізмів

тактичного управління може включати створення резервних планів дій, використання аналізу даних та забезпечення взаємодії між різними функціональними областями.

2. Реалізованість. Механізми тактичного управління повинні бути реалізовуваними та дієвими для досягнення стратегічних цілей підприємства. Реалізованість механізмів тактичного управління є критично важливою для ефективного впровадження стратегій підприємства. Реалізованість механізмів передбачає, що кожен механізм може бути застосований на практиці. Це є критично важливим для ефективного впровадження стратегій підприємства. Реалізованість механізмів тактичного управління передбачає, що кожен механізм може бути придатний для використання в реальних умовах, тобто ці механізми вони мають бути реалізовані та дієвими для досягнення стратегічних цілей підприємства. Для забезпечення реалізованості механізмів тактичного управління необхідно мати детальний аналіз внутрішніх та зовнішніх факторів, які можуть впливати на реалізацію як тактичних, так і стратегічних цілей. Реалізованість також означає, що механізми тактичного управління мають бути придатні для застосування на різних етапах розвитку підприємства та мають бути змінними відповідно до зміни ситуації. Ефективність механізмів тактичного управління повинна бути оцінена на підставі досягнення показників продуктивності та відповідності стратегічним цілям компанії. Для забезпечення реалізованості механізмів тактичного управління необхідно мати високо кваліфікований персонал зі знаннями та навичками управління проектами та реалізації стратегій компанії. Реалізованість механізмів тактичного управління також залежить від наявності необхідних ресурсів, включаючи фінансові, технічні та людські ресурси, для виконання встановлених завдань та досягнення стратегічних цілей компанії.

3. Інтеграція. Принцип інтеграції передбачає, що механізми тактичного управління повинні бути чітко зв'язані зі стратегічними планами компанії та

управління процесами, що дозволяє підприємству ефективно використовувати свої ресурси для досягнення поставлених цілей. Інтеграція тактичного управління зі стратегічними планами компанії забезпечує збільшення ефективності та зменшення ризиків, пов'язаних з виконанням цих планів. Механізми тактичного управління повинні бути розроблені з урахуванням особливостей конкретного підприємства та його стратегії, що сприяє забезпеченню їх інтеграції з управління процесами та ефективному використанню ресурсів. Інтеграція механізмів тактичного управління зі стратегічними планами компанії забезпечує цілісність управління та знижує ймовірність конфліктів між різними підрозділами компанії. Механізми тактичного управління повинні бути розроблені таким чином, щоб забезпечити їх інтеграцію з управління процесами та стратегічними планами підприємства, що в свою чергу дозволить досягати більш високих результатів та ефективності.

4. Орієнтованість на результат. Механізми тактичного управління повинні бути орієнтованими на результат, щоб забезпечити досягнення конкретних цілей та показників продуктивності. Орієнтованість на результат є одним з ключових принципів тактичного управління, оскільки саме результат визначає успіх підприємства. Для забезпечення орієнтованості на результат, необхідно визначити чіткі та вимірювані цілі для кожного механізму тактичного управління. Крім того, важливо забезпечити постійний моніторинг та оцінку результатів для адаптації механізмів управління до змінних умов. Наступним кроком є внесення коректив у план дій та стратегії розвитку підприємства, щоб досягти покращення показників результативності. Іншим важливим аспектом є забезпечення комунікації між різними рівнями управління підприємства для впровадження нових механізмів та підтримки досягнення цілей та результатів.

5. Моніторинг та аналіз. Механізми тактичного управління повинні включати моніторинг та аналіз ефективності застосованих тактик та вчасну корекцію недоліків. Принцип моніторингу та аналізу є критично важливим для

ефективного впровадження стратегії підприємства. Цей принцип передбачає, що механізми тактичного управління повинні бути оснащені інструментами для моніторингу та аналізу ефективності застосованих тактик. Наприклад, це можуть бути інформаційні системи, які дозволяють зібрати та обробити дані про результати діяльності підприємства. Механізми тактичного управління повинні забезпечувати відстеження та аналіз даних про виконання планів, профілювання споживачів та моніторинг ринку. Це допоможе підприємству зрозуміти, які тактики працюють, а які - ні, та вчасно внести корективи. Принцип моніторингу та аналізу також передбачає регулярний аудит механізмів тактичного управління з метою виявлення можливих проблем та удосконалення системи. Наприклад, може бути проведений аналіз ефективності рекламних кампаній, який дозволить визначити найбільш ефективні канали маркетингу та просування продукту. Для виконання моніторингу та аналізу необхідні якісні дані та інформація. Тому підприємство повинно забезпечити точність та достовірність збирання та аналізування даних. Основна мета моніторингу та аналізу полягає в забезпеченні постійного підвищення ефективності діяльності підприємства та досягнення його стратегічних цілей. Для цього необхідно вчасно виявляти проблеми та реагувати на них, а також впроваджувати найбільш ефективні тактики та стратегії на основі моніторингу та аналізу результатів. Моніторинг та аналіз дозволяють визначити ефективність вжитих заходів та вчасно внести необхідні корективи у тактичний план. Крім того, моніторинг та аналіз дозволяють забезпечити високий рівень контролю над процесом впровадження тактики та стратегії. Це дозволяє вчасно виявляти проблемні зони та недоліки, що забезпечує можливість їх швидкого виправлення та уникнення негативних наслідків. Крім того, моніторинг та аналіз дозволяють підвищити ефективність механізмів тактичного управління та підвищити загальну продуктивність підприємства. Відповідно, моніторинг та

аналіз є важливим елементом механізмів тактичного управління, що забезпечують його ефективність та успішність.

6. Схильність до ризику. Механізми тактичного управління повинні забезпечувати схильність підприємства, а вірніше його керівників до ризику та прийняття швидких та обґрунтованих рішень в умовах невизначеності. Принцип схильності до ризику включає в себе розуміння та прийняття ризиків як необхідної складової бізнес-процесів. Механізми тактичного управління, що забезпечують схильність підприємства до ризику, мають допомагати зменшити вплив невизначеності на прийняття рішень та забезпечувати гнучкості управління. Успішне впровадження принципу схильності до ризику може забезпечити підприємству значну перевагу на ринку. Цей принцип також вимагає здатності до аналізу та оцінки ризиків, що можуть вплинути на бізнес підприємства. Механізми тактичного управління, що забезпечують схильність до ризику, мають бути динамічними та здатними адаптуватися до змінних умов ринку та бізнес-середовища.

7. Співпраця та комунікація. Механізми тактичного управління повинні забезпечувати ефективну співпрацю та комунікацію між різними підрозділами та працівниками підприємства для досягнення спільних цілей. Це означає, що механізми повинні бути розроблені таким чином, щоб кожен підрозділ та працівник міг взаємодіяти з іншими, надавати і отримувати необхідну інформацію та здійснювати необхідні дії. Для забезпечення ефективної співпраці та комунікації необхідно встановити взаємозв'язки між різними підрозділами та працівниками компанії та визначити чіткі ролі та відповідальності. Крім того, доцільно, щоб механізми тактичного управління включав засоби для вирішення конфліктів та взаємодії з зовнішніми стейкхолдерами, такими як клієнти, постачальники та партнери. Для успішної співпраці та комунікації також необхідно забезпечувати відкритість та прозорість взаємодії. Механізми тактичного управління повинні забезпечувати

доступ до необхідної інформації та сприяти взаємному обміну думками та ідеями між працівниками. Крім того, важливо, щоб механізми тактичного управління підтримував високий рівень довіри та співпраці між працівниками та підрозділами підприємства. Нарешті, успішна співпраця та комунікація вимагає постійного нарощування кваліфікації працівників і використання сучасних технологій для ефективного обміну інформацією. Також важливо забезпечити чітку взаємодію між різними підрозділами та збалансований розподіл завдань між ними. Виконані дослідження показали, що для сповідування цього принципу необхідно використовувати комунікаційні технології, які забезпечують швидкий та ефективний обмін інформацією між різними підрозділами та працівниками підприємства. Крім того, важливо встановлювати механізми контролю за виконанням завдань та узгодженням дій між різними підрозділами для підтримки ефективної співпраці. Цей принцип є ключовим для досягнення успіху в бізнесі, оскільки спільна робота та взаємодія між працівниками може значно покращити ефективність роботи підприємства і допомогти досягти поставлених цілей.

Ці сім принципів розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу взаємопов'язані між собою, оскільки кожен з них відображає певний аспект ефективності управління та сприяє досягненню стратегічних цілей компанії. Наприклад, принцип гнучкості підтримує інтегрованість та реалізованість механізмів тактичного управління, оскільки гнучкість дає можливість адаптуватися до змін у ринкових умовах та внутрішнього середовища підприємства, що сприяє реалізації стратегічних планів та управлінню бізнес-процесами. Принцип орієнтованості на результат також взаємопов'язаний з іншими принципами, оскільки він забезпечує досягнення конкретних цілей та показників продуктивності, що залежить від гнучкості механізмів, їх реалізованості та інтеграції зі стратегічними планами підприємства. Принцип схильності до ризику також пов'язаний з іншими

принципами, оскільки вимагає швидких та обґрунтованих рішень в умовах невизначеності, що можливо лише з урахуванням гнучкості механізмів, їх реалізованості та моніторингу ефективності. Принцип моніторингу та аналізу взаємопов'язаний з іншими принципами, оскільки забезпечує вчасну корекцію недоліків, що можливо лише з урахуванням інтеграції механізмів, орієнтованості на результат та гнучкості. Принцип співпраці та партнерства взаємодії суб'єктів е-бізнесу є важливим для досягнення стратегічних цілей та розвитку підприємства. Цей принцип пов'язаний з принципом моніторингу та аналізу, оскільки співпраця вимагає збору, аналізу та обміну інформацією між партнерами. Принцип інноваційності та технологічності також взаємопов'язаний з іншими принципами, оскільки інноваційні рішення та застосування новітніх технологій вимагають гнучкості та орієнтованості на результат, а також моніторингу та аналізу ефективності.

Отже, кожен з семи принципів взаємопов'язаний з іншими та має важливе значення для розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу та досягнення стратегічних цілей підприємства.

З позиції системного підходу, для сповідування цих сім принципів в рамках тактичного управління суб'єктом е-бізнесу, можна використовувати такі практичні рекомендації:

- 1) розробити систему моніторингу та аналізу діяльності підприємства з огляду на відповідність принципам тактичного управління, визначити ключові показники ефективності та відстежувати їх стан на постійній основі;

- 2) встановити взаємозв'язки між всіма елементами підсистеми тактичного управління та забезпечити їх гармонійну роботу відповідно до пріоритетності взаємодії та партнерства;

- 3) розвивати систему зворотного зв'язку між усіма рівнями управління підприємством та використовувати її для підтримки принципів відкритості та комунікації;

4) формувати відповідність діяльності підприємства сучасним технологіям та інноваціям, які допоможуть досягати стратегічних цілей, згідно з пріоритетами інноваційності та технологічності;

5) забезпечувати ефективну координацію та розподіл завдань між підрозділами підприємства, щоб забезпечити досягнення стратегічних цілей.

6) розробляти систему мотивації персоналу, що базується на цінностях відповідальності, співпраці та партнерства, з метою створення ефективної робочої атмосфери та підтримки спільної мети;

7) здійснювати постійну оцінку та контроль за розвитком системи тактичного управління підприємством та вносити необхідні корективи для досягнення стратегічних цілей.

Отже, застосування системного підходу дозволяє розглядати підсистему тактичного управління підприємством як складову системи менеджменту та допомагає забезпечити взаємодію всіх її елементів на основі пріоритетів взаємодії, комунікації, інноваційності, відкритості та ін. Таким чином, застосування виокремлених принципів тактичного управління, з позиції системного підходу, дозволяє підвищити ефективність діяльності підприємства та досягти стратегічних цілей.

Ознайомлення із емпіричними даними підприємств сфери е-бізнесу показало, що багато з них успішно дотримуються вищенаведених принципів зокрема:

- Amazon – успішно реалізує принципи відкритості та комунікації, забезпечуючи своїх клієнтів відкритою інформацією про продукти та послуги, що допомагає підвищувати рівень довіри до компанії та забезпечувати її успіх на ринку. Крім того, компанія Amazon відома своїм гнучким та адаптивним підходом до управління, що дозволяє їй швидко реагувати на зміни в ринкових умовах та внутрішньому середовищі. Amazon активно використовує механізми тактичного управління для досягнення своїх стратегічних цілей, а саме

практикує тактику знижок та промоакцій для привернення нових клієнтів та збільшення обсягу продажів. Щодо інтеграції механізмів тактичного управління зі стратегічними планами компанії та управління процесами, Amazon використовує своє відоме керівництво "14 лідерських принципів", яке включає принципи, що допомагають інтегрувати тактичні та стратегічні плани компанії. Наприклад, одним з принципів є "думайте довго - дійте швидко", що підкреслює важливість збереження стратегічної перспективи при прийнятті тактичних рішень. Amazon також активно використовує моніторинг та аналіз ефективності застосованих тактик, щоб вчасно коригувати недоліки та підвищувати ефективність діяльності компанії. Наприклад, компанія постійно вдосконалює свої механізми логістики та складської ланки, щоб забезпечити швидку та якісну доставку товарів;

- Alibaba – дотримується принципу інноваційності, постійно розвивається та впроваджує нові технології в свою діяльність. Наприклад, впровадження технологій штучного інтелекту допомагає забезпечувати ефективну роботу платформи та підвищувати рівень обслуговування клієнтів;

- Apple – успішно реалізує принцип відкритості і реалізованості, забезпечуючи своїх клієнтів відкритою інформацією про продукти та послуги. Apple відома своїми ефективними механізмами тактичного управління, які допомогли компанії досягти своїх стратегічних цілей. Компанія ретельно планує та реалізує свої тактичні заходи, щоб забезпечити стійкий успіх на ринку. Apple розробила стратегію відмови від використання вуглецю до 2030 року та виробила всю свою продукцію нейтральною з точки зору відносин з вуглецем. Щоб це здійснити, компанія впроваджує ряд механізмів тактичного управління, включаючи зменшення відходів та підвищення використання відновлюваної енергії;

- Google забезпечує ефективну інтеграцію своїх механізмів тактичного управління зі стратегічними планами компанії та управлінням

процесами. Компанія досліджує та впроваджує нові технології, щоб підтримувати високу продуктивність та конкурентоспроможність на ринку. Google є прикладом компанії, що успішно впроваджує механізми моніторингу та аналізу ефективності тактик управління. Компанія використовує широкий спектр інструментів для збору та аналізу даних, що дозволяє їй швидко реагувати на зміни на ринку та впроваджувати ефективніші стратегії розвитку;

- Coca-Cola є прикладом компанії, яка орієнтована на результат у своїх механізмах тактичного управління. Компанія ставить перед собою конкретні цілі та показники продуктивності, а її тактичні заходи спрямовані на досягнення цих цілей;

- Procter & Gamble забезпечує моніторинг та аналіз ефективності застосованих тактик та вчасну корекцію недоліків. Компанія використовує різноманітні методи моніторингу. Крім того, компанія Procter & Gamble активно впроваджує принцип інтеграції механізмів тактичного управління зі стратегічними планами компанії та управлінням бізнес-процесами. Наприклад, відомим є впровадження програми сталого розвитку, яка включає в себе механізми тактичного управління, такі як зменшення відходів, використання відновлюваної енергії та розвиток сталих джерел сировини. Ця програма інтегрована зі стратегічними планами компанії та управлінням бізнес-процесами;

- PepsiCo активно впроваджує програми для зменшення впливу змін клімату, збільшення відсотку використання відновлюваної енергії та зменшення використання пластикових упаковок. В цьому контексті вони змінюють стратегію та тактики, щоб забезпечити гнучкість та адаптивність компанії до змін ринкових умов та внутрішнього середовища;

- компанія Tesla є прикладом компанії, що успішно ризикує та приймає швидкі та обґрунтовані рішення, яка запроваджує інноваційні

технології та підходи до виробництва електромобілів, що дозволяє їй домінувати на ринку та бути лідером у своїй галузі;

- компанія Airbnb успішно забезпечує ефективну співпрацю та комунікацію між різними підрозділами та працівниками. Компанія використовує різні інструменти та підходи до співпраці та комунікації між робочими групами, що дозволяє їй швидко та ефективно вирішувати завдання та досягати спільних цілей;

- польська компанія Poczta Polska успішно впровадила гнучкий механізм управління доставкою під час пандемії COVID-19, швидко адаптувавши свої процеси до нових вимог і забезпечуючи надійну та своєчасну доставку пошти та товарів, що засвідчує сповідування компанією принципу гнучкості;

- чеська компанія Skoda Auto успішно реалізує механізми тактичного управління, що дозволяють їй досягати стратегічних цілей, таких як збільшення продажів та покращення якості продукції;

- словацька компанія Eset успішно інтегрує свої механізми тактичного управління зі стратегічними планами компанії та управлінням процесами, що дозволяє їй забезпечувати ефективне виконання стратегічних завдань;

- польська компанія CD Projekt Red, розробник гри "Відьмак 3", успішно впроваджує механізми тактичного управління з орієнтацією на результат, що дозволяє їй досягати високої якості гри та задовольняти потреби клієнтів;

- чеська компанія Škoda Transportation, яка займається виробництвом залізничного обладнання, успішно впроваджує механізми тактичного управління з моніторингом та аналізом ефективності. Ці механізми дозволяють компанії відслідковувати та аналізувати ефективність застосованих тактик та

вчасно коригувати недоліки. Наприклад, компанія використовує систему моніторингу, що дає змогу відслідковувати ефективність різних етапів виробництва та розподіляти ресурси для досягнення кращих результатів. Також, Škoda Transportation використовує систему аналізу даних для оцінки ефективності своїх процесів та для прийняття обґрунтованих рішень;

- словацька компанія Eset, що займається розробкою антивірусного програмного забезпечення, успішно застосовує механізми тактичного управління для забезпечення ефективної співпраці та комунікації між різними підрозділами та працівниками компанії. Компанія активно впроваджує системи комунікації, такі як відеоконференції та спільна робота над проектами, для підвищення ефективності та якості своєї роботи. Це дозволяє їм забезпечити успіх на конкурентному ринку антивірусного програмного забезпечення.

Ігнорування принципів розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу може призвести до наступних негативних наслідків:

1. Неспроможність адаптуватися до змін. Якщо компанія не має гнучких механізмів тактичного управління, то вона може бути неспроможною адаптуватися до змін на ринку, що може призвести до втрати конкурентної переваги та падіння прибутку.

2. Нездатність досягти стратегічних цілей. Якщо механізми тактичного управління не є реалізовуваними та дієвими, то компанія може бути неспроможною досягти своїх стратегічних цілей, що може призвести до втрати позицій на ринку.

3. Розбалансованість управління. Якщо механізми тактичного управління не інтегровані зі стратегічними планами компанії та управлінням процесами, то може виникнути розбалансованість управління, що може призвести до невиконання стратегічних цілей та зниження ефективності діяльності.

4. Невдалий моніторинг та аналіз. Якщо компанія не включає моніторинг та аналіз ефективності застосованих тактик, то можуть збільшуватися ризики невдалих рішень, що може призвести до втрати позицій на ринку.

5. Втрата схильності до ризику. Якщо механізми тактичного управління не забезпечують здатність компанії до ризику та прийняття швидких та обґрунтованих рішень в умовах невизначеності, то компанія може бути неспроможною вирішувати важливі питання та прогнозувати наслідки схвалюваних рішень в умовах невизначеності. Це може призвести до втрати можливостей для розвитку, зменшення прибутків та загрози виживання компанії на ринку.

Для успішного функціонування е-бізнесу необхідно забезпечувати гнучкість, реалізовуваність, інтеграцію, орієнтованість на результат, моніторинг та аналіз, здатність до ризику, а також ефективну співпрацю та комунікацію між підрозділами та працівниками компанії.

На підприємствах сфери е-бізнесу безпосередньо за практичне впровадження і дотримання виділених принципів відповідає персонал, що включати в себе менеджерів проектів, керівників відділів електронної комерції, експертів з цифрового маркетингу та аналітики даних. Залежно від розміру підприємства та складності проекту може бути створено окремий відділ, який відповідатиме за впровадження та дотримання принципів тактичного управління, або ці обов'язки можуть бути покладені на різних фахівців зі відповідними компетенціями в межах організації. У будь-якому випадку, успішне впровадження та дотримання принципів тактичного управління в е-бізнесі вимагає від керівництва підприємства активної підтримки та сприяння цьому процесу.

Висновки до першого розділу

1. Аргументовано, що механізми тактичного управління є невід'ємною складовою ефективною діяльністю будь-якої організації. Основним завданням тактичного управління є забезпечення оптимального використання ресурсів та здійснення заходів з призначення досягнення стратегічних цілей організації. Тактика, як складова частина управління, є системою прийняття рішень, спрямованих на досягнення певних результатів в умовах невизначеності та нестабільності. Управління є процесом визначення, планування, організації та контролю діяльності організації з призначення досягнення стратегічних цілей. Доведено, що тактичне управління є комплексом організаційних, методологічних та інформаційних засобів та методів, які застосовуються для планування, контролю та корекції тактичних заходів. Основними складовими механізмом тактичного управління є планування, координація, контроль та аналіз результатів. Обґрунтовано, що тактичне управління взаємодіє з іншими механізмами управління, такими як стратегічне управління та операційне управління. Операційне управління спрямоване на забезпечення ефективної реалізації тактичних рішень, а стратегічне управління забезпечує розробку та впровадження стратегій, найважливіших для досягнення стратегічних цілей організації. Механізми тактичного управління є важливою складовою діяльності будь-якої організації, що забезпечує досягнення поставлених цілей та завдань. Вони передбачають використання тактичних інструментів та методів, зокрема тактичного планування, координації дій, контролю та корекції діяльності. Тактичне управління повинно отримати взаємозв'язки з іншими механізмами управління, зокрема зі стратегічними та оперативними, що є ключовим для успішного функціонування організації. Тактичне управління функціонує як система організаційних, методологічних та інструментальних засобів, які

використовуються для реалізації тактичних завдань та досягнення поставлених цілей у межах встановлених обмежень.

2. На основі виокремлених ознак доведено, що механізми тактичного управління в е-бізнесі мають складну економіко-управлінську природу, що пов'язано з полівекторністю зв'язків цих механізмів із внутрішнім і зовнішнім середовищами суб'єктів е-бізнесу, перманентною мінливістю ринкової ситуації та зростаючою конкуренцією. Використання аналітичних інструментів, е-маркетингу та продажу, управління взаємовідносинами з клієнтами, управління виробництвом та логістикою, а також соціальних мереж та інших комунікаційних каналів дозволяє підприємствам ефективніше планувати та реалізовувати свої стратегії в середовищі е-бізнесу. Обґрунтовано, що розробка та застосування адаптивних механізмів дає можливість суб'єктам е-бізнесу бути готовим до змін та оперативно реагувати на них. Отже, важливо постійно підвищувати рівень компетенцій та використовувати нові технології для успішної діяльності в е-бізнесі.

3. Доведено, що механізми тактичного управління є важливою складовою успішного функціонування суб'єктів е-бізнесу. Обґрунтовано, що включення принципів гнучкості, реалізованості, інтеграції, орієнтованості на результат, моніторингу та аналізу, схильності до ризику, співпраці та комунікації в механізмах тактичного управління дозволяє підприємствам ефективно реагувати на зміни в ринкових умовах та управляти внутрішніми процесами. Аргументовано, що сповідування цих принципів сприяє досягненню як тактичних, так і оперативних та стратегічних цілей підприємств, підвищенню її продуктивності. Успішне застосування механізмів тактичного управління забезпечує конкурентну перевагу підприємству на ринку та сприяє її стабільному розвитку.

Основні положення дисертації, які складають її наукову новизну і належать до першого розділу є опублікованими у таких друкованих працях автора:

1. Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., Ковальчук, Ю. І., & Бахор, О. Р. (2023). Теоретичні аспекти сутності механізмів тактичного управління. *Агросвіт*, 7–8, 31–36.
2. Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., Ковальчук, Ю. І., & Бахор, О. Р. (2023). Принципи розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. *Агросвіт*, 9–10, 52–57.
3. Фарат, О. В., & Ковальчук, Ю. І. (2023). Характеристика ознак, що впливають на розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. *Економіка та суспільство*, 54. URL: <https://economyandsociety.in.ua>
4. Ковальчук, Ю. І. (2024). Сутність тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. *Сучасні напрями розвитку економіки, підприємництва, технологій та їх правового забезпечення: матеріали міжнародної науково-практичної конференції* (с. 239–240). Львів, Україна.
5. Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., Ковальчук, Ю. І., & Бахор, О. Р. (2023). Визначення принципів розвитку механізмів тактичного управління підприємств е-бізнесу. *Наукові відкриття та фундаментальні наукові дослідження: світовий досвід: матеріали II Міжнародної наукової конференції* (с. 11–13). Вінниця, Україна.
6. Ковальчук, Ю. І. (2024). Тактичне управління е-бізнесом: адаптація до цифрових трансформацій. *Стратегічні пріоритети соціально-економічного розвитку в умовах інституційних перетворень глобального середовища: матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції* (с. 37–39). Одеса, Україна.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗУВАННЯ ТА ОЦІНЮВАННЯ ТАКТИЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ Е-БІЗНЕСУ

2.1 Сучасний стан результативності тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу

У сучасних економічних умовах е-бізнес відіграє ключову роль у структурі як національної, так і глобальної економік, де технологічні нововведення та раціональне управління визначають успіх компаній. Розглянемо результативність тактичного управління суб'єктами е-бізнесу, акцентуючись на сучасних викликах та можливостях, з якими стикаються організації. Цей аналіз має на меті виявлення та оцінювання ключових умов і тенденцій, що дозволяють компаніям ефективно адаптуватися та процвітати в динамічному цифровому середовищі. Зосередимось на впливі інноваційних технологічних рішень на повсякденну діяльність і тактичне управління, що включає в себе використання передових практик управління та аналіз ефективності різноманітних підходів у контексті українського ринку.

Сучасний стан результативності тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу демонструє значний прогрес завдяки інтеграції новітніх технологічних рішень. Ці технології дозволяють ефективно вирішувати складні виклики, з якими стикаються українські компанії у непростих умовах. Згідно з дослідженням Європейської бізнес-асоціації 2023 року, значна частина керівників планує розширення своїх підприємств, що свідчить про оптимізм щодо майбутнього. Однак, на шляху до росту, е-бізнес зіштовхується з проблемами, як-от неефективність відділів продажів та значні втрати клієнтів через недостатньо швидку відповідь на звернення. Інноваційні рішення, такі як багатоканальні телефонні системи та автоматизовані автоінформатори для

обробки дзвінків, виявилися ефективними у вирішенні цих викликів. Ключовим фактором успіху є використання віртуальних АТС, що дозволяє об'єднувати різні номери у єдину мережу і переадресовувати дзвінки відповідно до доступності менеджерів. Це значно підвищує рівень задоволеності клієнтів і знижує кількість пропущених дзвінків. Також, інтеграція IP-телефонії з CRM-системами поліпшує управління клієнтськими даними, що підвищує ефективність маркетингових кампаній та дозволяє з точністю аналізувати вхідний трафік і оптимізувати рекламні витрати через колтрекінг. Відповідь на виклики з обмеженими ресурсами управління е-бізнесу полягає в автоматизації основних процесів, таких як автообдзвон, що забезпечує значне підвищення продуктивності без залучення додаткових ресурсів. Таким чином, тактичне управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу виявляється високоефективним завдяки впровадженню передових технологій [108].

У період 2020–2024 рр. тактичне управління в е-бізнесі демонструє виразну динаміку результативності, що відображається у зростанні цифрових продажів, автоматизації бізнес-процесів та активнішому використанні CRM- і ERP-систем. У 2020 році частка е-комерції в структурі роздрібних продажів України становила близько 8 %, тоді як у 2022 році цей показник зріс до 14 %, а вже у 2023 році досяг 21 %, що свідчить про суттєве розширення ринку та зростання ролі цифрових каналів. Глобальні тренди підтверджують цю тенденцію: якщо у 2020 році обсяг світових продажів у секторі е-комерції становив 4,3 трлн дол., то у 2023 році він сягнув 5,2 трлн дол., а до кінця 2024 року прогнозується зростання до 6,38 трлн. дол. Для українського ринку характерним стало активне впровадження технологій автоматизації. Так, у 2021 році близько 37 % компаній малого та середнього бізнесу використовували віртуальні АТС, тоді як у 2023 році цей показник зріс до 58 %. Це дозволило знизити кількість пропущених дзвінків у середньому на 25 % і підвищити рівень задоволеності клієнтів на 30 %. Водночас інтеграція IP-телефонії з CRM-

системами забезпечила скорочення витрат на маркетинг: за даними українських компаній, які застосували колтрекінг¹ у 2022–2023 рр., точність аналізу рекламних кампаній підвищилась на 35 %, а витрати зменшились у середньому на 18 %. Інвестиції у цифровізацію бізнесу теж зросли. Наприклад, у 2020 році Rozetka контролювала близько 32 % ринку онлайн-ритейлу, а завдяки модернізації логістики та клієнтського сервісу у 2023 році її частка збільшилась до 43 %. Grammarly, залучивши понад 200 млн дол. у 2021–2022 рр., забезпечила зростання активної аудиторії до понад 20 млн користувачів щомісяця. Ajax Systems, інвестувавши в автоматизацію виробництва у 2022–2023 рр., підвищила експортні поставки до країн ЄС і США на понад 40 %. Світова та українська статистика свідчить також про вплив зовнішніх шоків. Пандемія COVID-19 у 2020–2021 рр. стимулювала вибухове зростання онлайн-продажів (на 25–30 % щорічно), однак у 2022 році відбулося тимчасове сповільнення, спричинене воєнними подіями та кризою попиту. За даними IMRG, у 2023 році глобальні доходи онлайн-ритейлерів знизилися на 10 % у порівнянні з 2022 роком, тоді як у 2024 році спостерігається стабілізація. Попри це, українські споживачі демонструють високу лояльність до вітчизняних брендів: понад 53 % клієнтів обирають компанії, що підтримують Збройні сили України, а 87 % перед покупкою досліджують товари онлайн, що формує основу для подальшого розвитку е-бізнесу [146-149].

На рис. 2.1. наведено динаміку розвитку е-комерції за період 2020-2024 рр.

¹ Колтрекінг (англ. Call tracking) – це технологія відстеження джерел вхідних телефонних дзвінків, яка дозволяє компаніям визначати, з якої рекламної кампанії, каналу чи джерела прийшов клієнт. Система автоматично підмінює номери телефонів залежно від джерела трафіку, а зібрані дані інтегруються з CRM та аналітикою, що дає змогу оцінити ефективність маркетингових витрат і оптимізувати рекламні бюджети.

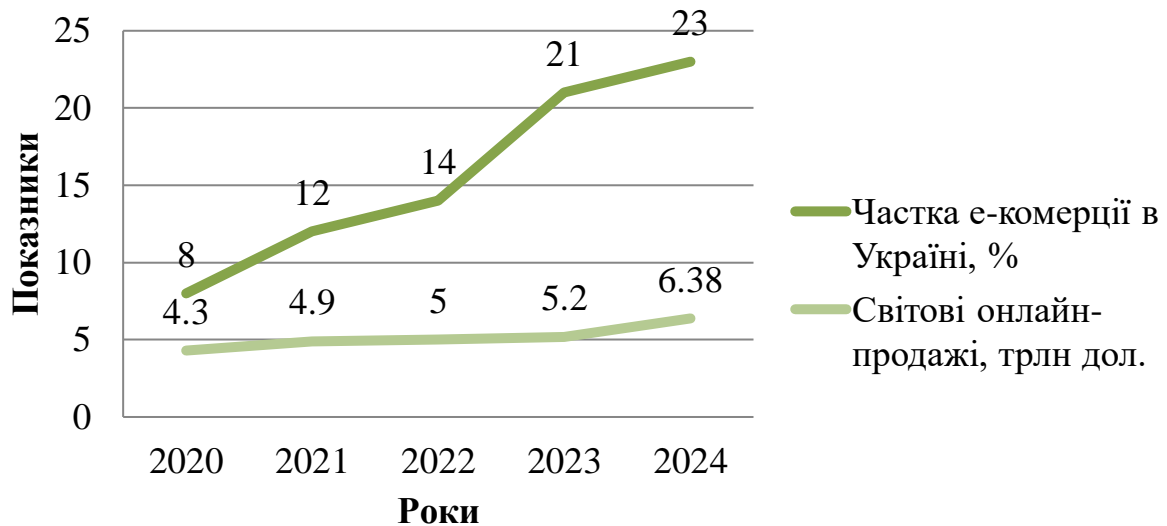

Рис. 2.1. Динаміка розвитку е-комерції за період 2020-2024 рр.

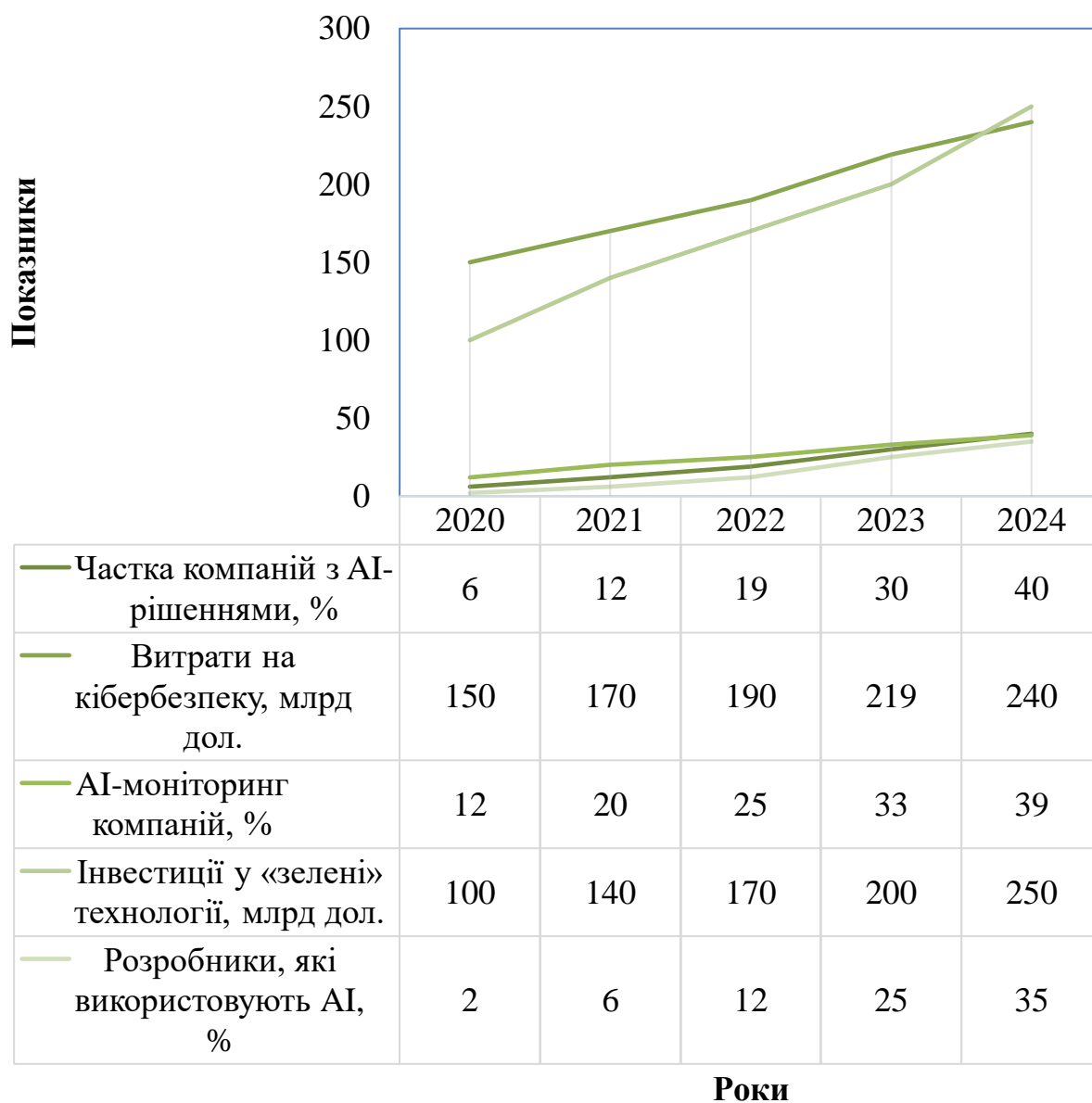
Примітка: побудовано дисертантом

Загалом аналіз за 2020–2024 рр. підтверджує, що ефективність тактичного управління в е-бізнесі визначається поєднанням цифровізації процесів, інвестицій у технології та компетенцій персоналу. Поступове нарощення частки онлайн-продажів, оптимізація маркетингових і логістичних витрат, а також інноваційні рішення у сфері комунікацій створюють умови для сталого розвитку українських компаній у глобально конкурентному середовищі

Згідно з останнім звітом дослідницького інституту Gartner, сучасні технологічні тренди мають значний вплив на тактичне управління в е-бізнесі. Зокрема, демократизація генеративного штучного інтелекту, яка робить передові технології доступними не тільки для спеціалістів, а й для загального кола користувачів, сприяє збільшенню продуктивності та інноваційності в компаніях. Це стає можливим завдяки інтеграції навчених моделей, хмарних обчислень та відкритого програмного забезпечення. Прогнозується, що до 2026 року понад 80% світових компаній активно використовуватимуть генеративні API та штучний інтелект у своїх виробничих процесах, що є значним зростанням порівняно з менш ніж 5% у 2023 році. Ключовою стратегією в

тактичному управлінні є впровадження системи управління довірою, ризиками та безпекою (TRiSM). Це дозволяє компаніям ефективно мінімізувати ризики, пов'язані з використанням AI, забезпечуючи захист даних, моніторинг результатів та контроль ризиків, що в свою чергу підвищує точність прийняття рішень і знижує ризик отримання помилкової інформації. Ще одним важливим аспектом є безперервне виявлення кіберзагроз через використання штучного інтелекту, яке допомагає компаніям знижувати потенційні загрози для своїх цифрових та фізичних активів. Інвестиції в системи постійного моніторингу до 2026 року зможуть знизити вірогідність зламів утричі. У контексті сталого розвитку, стійкі технології допомагають компаніям зменшити вплив на навколишнє середовище та підвищити ефективність ресурсів, що є критичним для тривалого успіху е-бізнесу. Розробка інженерних платформ, які відповідають потребам команд розробників, спрощує процес адаптації продуктів, а впровадження штучного інтелекту в програмуванні до 2027 року дозволить 70% професіоналів використовувати AI для кодування, підвищуючи продуктивність та скорочуючи час на розробку та тестування продуктів. Ці технологічні тренди відіграють вирішальну роль в тактичному управлінні суб'єктів е-бізнесу, забезпечуючи їм переваги в швидкій адаптації до змін у ринкових умовах, ефективному реагуванні на виклики та підвищенні загальної результативності [109]. У період 2020–2024 рр. поширення технологій штучного інтелекту та систем кіберзахисту демонструє стрімке зростання, що безпосередньо позначається на ефективності тактичного управління. За даними Gartner, у 2020 році частка компаній, які застосовували AI-рішення у виробничих процесах, становила близько 6 %, тоді як у 2022 році цей показник зріс до 19 %, а у 2023 році перевищив 30 %. Очікується, що у 2024 році він наблизиться до 40 %, що свідчить про поступову демократизацію доступу до технологій генеративного штучного інтелекту. Паралельно спостерігається активізація інвестицій у системи кіберзахисту. Якщо у 2020 році витрати

бізнесу на кібербезпеку становили близько 150 млрд дол. у світовому масштабі, то у 2023 році вони зросли до 219 млрд дол., а у 2024 році прогнозується їх подальше зростання до 240 млрд дол., що пов'язано з потребою мінімізувати ризики та впроваджувати підходи TRiSM (Trust, Risk and Security Management). Ринок систем постійного моніторингу та виявлення загроз також зазнав суттєвого зростання. За оцінками Cybersecurity Ventures, у 2020 році лише близько 12 % компаній у світі використовували AI-засоби для автоматичного виявлення атак, тоді як у 2023 році цей показник досяг 33 %. У 2024 році очікується, що майже 40 % бізнесів інтегруватимуть інтелектуальні рішення для безперервного моніторингу цифрових активів. Це дозволяє не лише знижувати вірогідність зламів у 2–3 рази, а й підвищувати рівень довіри клієнтів та партнерів. У контексті сталого розвитку важливо відзначити зростання інвестицій у «зелені» технології. У 2020 році обсяг глобальних інвестицій у стійкі цифрові рішення становив близько 100 млрд дол., тоді як у 2023 році він перевищив 200 млрд дол., з прогнозом досягти 250 млрд дол. у 2024 році. Це відображається на політиці компаній, які поступово інтегрують екологічні стандарти у свою діяльність, знижуючи енергоспоживання дата-центрів на 15–20 % у порівнянні з 2020 роком [150-157] (рис. 2.2).

- Частка компаній з AI-рішеннями, %
- Витрати на кібербезпеку, млрд дол.
- AI-моніторинг компаній, %
- Інвестиції у «зелені» технології, млрд дол.
- Розробники, які використовують AI, %

Рис. 2.2. Динаміка впровадження AI, кіберзахисту та інноваційних технологій у тактичному управлінні е-бізнесом за період 2020–2024 рр.

Примітка: побудовано дисертантом

Важливим аспектом розвитку є впровадження AI у програмуванні. У 2020 році лише 2 % розробників використовували інструменти штучного інтелекту для автоматизації кодування, тоді як у 2022 році цей показник зріс до 12 %, а у 2023 році досяг 25 %. У 2024 році прогнозується, що понад третина програмістів застосовуватимуть AI-асистентів у своїй роботі, що дозволяє скорочувати час на створення та тестування програмного забезпечення на 20–30 % [150-157].

Таким чином, аналіз 2020–2024 рр. показує, що ключові технологічні тренди - демократизація генеративного штучного інтелекту, поширення систем TRiSM, розвиток AI-моніторингу кіберзагроз та зростання інвестицій у стійкі технології - мають визначальний вплив на тактичне управління е-бізнесом, забезпечуючи йому гнучкість, інноваційність і конкурентоспроможність навіть в умовах глобальної нестабільності.

Сьогодні ключову роль у тактичному управлінні е-бізнесом відіграють кваліфікація та компетенції персоналу, оскільки вони безпосередньо впливають на здатність компанії адаптуватися до швидкозмінних умов ринку та використовувати новітні технології для оптимізації своєї діяльності. В умовах постійного технологічного розвитку, якість та рівень підготовки кадрів можуть значно підвищити ефективність управління та здатність до інновацій. Наприклад, українська IT-компанія SoftServe, яка спеціалізується на розробці програмного забезпечення та консультуванні, активно інвестує у розвиток своїх співробітників через систематичне навчання та сертифікацію [75]. Завдяки високому рівню кваліфікації своїх спеціалістів, компанія змогла успішно реалізувати ряд масштабних проєктів, що вимагали комплексного застосування новітніх технологій та інноваційних підходів у програмуванні. Ще одним прикладом є компанія Prom.ua, найбільший онлайн-маркетплейс в Україні, яка акцентує увагу на компетенціях своїх співробітників у сфері цифрового маркетингу та аналітики даних. Це дозволяє компанії не тільки підтримувати

високий рівень задоволення клієнтів, але й швидко адаптуватися до змін на ринку, ефективно використовуючи дані для прийняття управлінських рішень.

На ефективність управління тактичним е-бізнесом також впливає здатність персоналу ефективно використовувати сучасні технологічні рішення. Компанія Rozetka.ua, лідер українського ритейлу онлайн, використовує передові CRM-системи та алгоритми машинного навчання для оптимізації логістики та персоналізації пропозицій для клієнтів. Належна кваліфікація та компетенції персоналу у цих областях дозволяють компанії підтримувати високу конкурентоспроможність та інноваційність. У цілому, кваліфікація та компетенції персоналу є фундаментом для ефективного тактичного управління в е-бізнесі. Інвестиції у розвиток співробітників не тільки забезпечують компанії перевагу на ринку, але й сприяють її сталому розвитку та здатності швидко реагувати на зміни, зберігаючи при цьому високі стандарти якості та інноваційність у своїй діяльності.

Вплив кваліфікації та компетенцій персоналу на ефективність управління тактичного е-бізнесу значно підсилюється завдяки використанню сучасних програмних рішень. Ці інструменти сприяють оптимізації робочих процесів, поліпшують аналітику та взаємодію з клієнтами, що є ключовими факторами успіху в цифровій економіці.

У 2020–2024 рр. розвиток кваліфікації та компетенцій персоналу в е-бізнесі демонструє стабільну позитивну динаміку, що підтверджується зростанням інвестицій у навчання та цифрову підготовку кадрів (рис. 2.3).

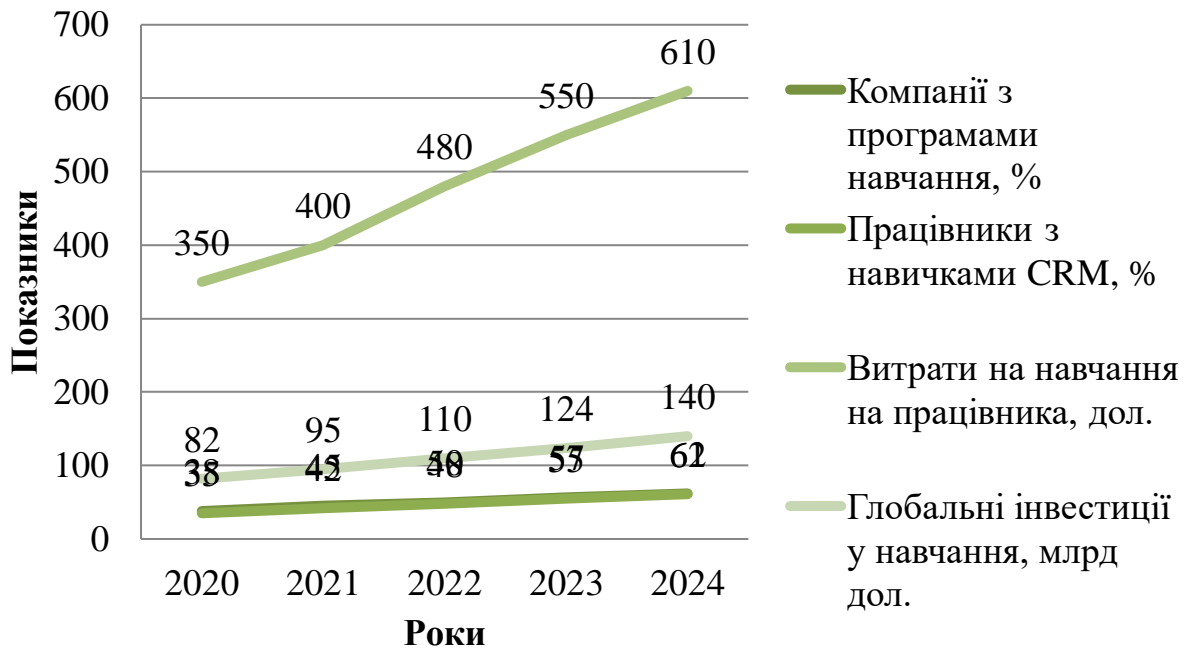

Рис. 2.3. Динаміка розвитку цифрових компетенцій та інвестицій у персонал е-бізнесу упродовж 2020–2024 рр.

Примітка: побудовано дисертантом

За даними LinkedIn Learning, у 2020 році лише близько 38 % українських компаній мали системні програми навчання співробітників у сфері цифрових технологій, тоді як у 2023 році цей показник зріс до 57 %, а у 2024 році перевищив 60 %. Це безпосередньо вплинуло на зростання продуктивності: за результатами досліджень Deloitte, компанії, що інвестували у підвищення кваліфікації персоналу, у 2023 році збільшили ефективність управління бізнес-процесами на 23 % порівняно з 2020 роком [158; 159]. Рівень цифрових компетенцій персоналу також зростав. Якщо у 2020 році частка співробітників, які володіли навичками роботи з CRM-системами, становила лише 35 %, то у 2022 році цей показник досяг 48 %, а у 2024 році перевищив 60 %. Для сегменту великих онлайн-ритейлерів цей рівень ще вищий: компанія Rozetka у 2023 році повідомила, що понад 70 % її менеджерів пройшли внутрішні програми

навчання з використання алгоритмів машинного навчання для аналітики клієнтських даних. Інвестиції у навчання персоналу в Україні також зросли. У 2020 році середні витрати компаній на розвиток компетенцій співробітників у сфері е-бізнесу становили близько 350 дол. на одного працівника, у 2022 році - вже 480 дол., а у 2024 році вони перевищили 600 дол. Ця динаміка корелює із глобальними трендами: у світі корпоративні інвестиції в навчання персоналу у сфері цифрових технологій зросли з 82 млрд. дол. у 2020 році до 124 млрд. дол. у 2023 році, з прогнозом перевищити 140 млрд. дол. у 2024 році. Щодо ринку праці, то за даними Європейської бізнес-асоціації, у 2021–2023 рр. кількість вакансій, де обов'язковою вимогою було знання цифрових інструментів управління (CRM, ERP, BI), зросла майже удвічі - з 28 % у 2020 році до 55 % у 2023 році. Це свідчить про зміну парадигми тактичного управління: персонал, здатний швидко адаптуватися до цифрових рішень, став ключовим чинником конкурентоспроможності [158-162].

Таким чином, аналіз 2020–2024 рр. доводить, що підвищення кваліфікації та цифрових компетенцій персоналу, підтримане інвестиціями у навчання та розвиток, стало фундаментальним чинником зростання ефективності тактичного управління в е-бізнесі. Зростання охоплення працівників навчальними програмами, підвищення рівня володіння сучасними технологічними рішеннями та збільшення корпоративних витрат на розвиток кадрів формують основу для стабільного розвитку українських компаній у цифровій економіці.

Критичний аналіз доступних даних дозволяє стверджувати, що популярними рішеннями в управлінні е-бізнесом є:

- CRM-системи (Customer Relationship Management). Вони допомагають компаніям управляти взаємодіями з поточними та потенційними клієнтами. Salesforce та HubSpot є одними з найвідоміших розробників у цій області, пропонуючи комплексні рішення, що включають автоматизацію

маркетингу, обслуговування клієнтів, аналітику та управління продажами. Українські компанії, такі як Rozetka та Prom.ua, активно використовують CRM для оптимізації клієнтського сервісу та маркетингових кампаній, що дозволяє їм підвищити лояльність клієнтів та збільшити продажі. Якість використання цих систем залежить від розуміння персоналом їхніх функціональних можливостей, що потребує від співробітників високого рівня знань та навичок у сфері CRM;

- ERP-системи (Enterprise Resource Planning), які інтегрують основні бізнес-процеси, такі як запаси, замовлення, бухгалтерський облік, та інші. SAP та Oracle відомі своїми розробками в цій галузі. Українські компанії використовують ERP для покращення оперативного управління та ефективності ресурсів. Наприклад, великий виробник «Фармак» втілює ERP-систему для управління виробничими процесами, що значно покращило їхню продуктивність і зменшило виробничі витрати. Отож, ERP-системи інтегрують різні аспекти бізнесу від логістики до бухгалтерії, що вимагає від співробітників глибокого розуміння бізнес-процесів та вміння працювати з складними інформаційними системами;

- системи BI (Business Intelligence), такі як Tableau або Microsoft Power BI, дозволяють аналізувати великі обсяги даних, забезпечуючи компаніям глибокий аналітичний огляд їхньої діяльності. Вони є незамінними для покращення прийняття рішень та оптимізації бізнес-стратегій. В Україні банківська група ПриватБанк використовує BI-технології для аналізу поведінки клієнтів та оптимізації банківських продуктів, що сприяло збільшенню їхньої ефективності та прибутковості. BI-інструменти, такі як Tableau або Microsoft Power BI, які використовуються українськими компаніями для аналізу поведінки клієнтів, вимагають від аналітиків та менеджерів високих аналітичних навичок і здатності інтерпретувати великі обсяги даних, щоб приймати обґрунтовані управлінські рішення;

- платформи автоматизації маркетингу, такі як Marketo або Pardot. Ці системи допомагають автоматизувати різні аспекти маркетингових кампаній, від е-пошти до соціальних медіа. Українські стартапи, як-от Grammarly, використовують ці інструменти для ефективного залучення та утримання користувачів на глобальному рівні, що забезпечує їм швидке зростання та розширення на нові ринки. Ці платформи вимагають від маркетологів не тільки креативності, але й технічної грамотності для налаштування і оптимізації маркетингових кампаній.

Позитивні наслідки впровадження цих програмних рішень в Україні включають збільшення продуктивності, покращення управління клієнтською базою, оптимізацію витрат та зростання загальної ефективності бізнесу. Компетентність та кваліфікація персоналу, які здатні ефективно використовувати ці інструменти, критично важливі для забезпечення їх успішної інтеграції та використання в тактичному управлінні е-бізнесом. Компетенції та кваліфікація персоналу критично важливі для використання цих інструментів. Персонал, який постійно навчається і розвиває свої навички, здатен максимально реалізувати потенціал програмних рішень, підвищуючи загальну продуктивність і конкурентоспроможність е-бізнесу. Наявність кваліфікованих фахівців може значно збільшити ROI цих технологічних інвестицій, оптимізувати бізнес-процеси та забезпечити тривале зростання компанії.

Однією з тенденцій у сфері е-бізнесу, яка суттєво пов'язана із появою та доступністю нових технологій є інвестування в розвиток е-бізнесу. Інвестиції в цифровізацію е-бізнесу в Україні стають вирішальним фактором у підвищенні ефективності тактичного управління. Компанії активно впроваджують новітні технології, щоб оптимізувати свої процеси, поліпшити взаємодію з клієнтами і розширити ринкову частку. Наприклад, Rozetka інвестувала у вдосконалення своєї логістики і клієнтського сервісу, що призвело до збільшення їхньої

ринкової частки до 43% в категорії он-лайн-ритейлу в Україні за 2020 рік. Grammarly, залучивши понад 200 млн. дол. інвестицій, змогла розробити передові алгоритми штучного інтелекту для виправлення текстів, що сприяло зростанню користувацької бази до понад 20 мільйонів активних користувачів щомісяця. Ще одним прикладом активного інвестування є компанія Petcube, яка займається розробкою гаджетів для домашніх тварин. Інвестиції допомогли їм розробити інноваційні продукти, такі як інтерактивні камери для спостереження за тваринами, які користувачі можуть керувати дистанційно через мобільні додатки. Це приклад того, як інвестиції в новітні технології дозволяють компаніям розширити свій продуктовий портфель і зайняти нішу на ринку. Компанія Ajax Systems, яка виробляє системи безпеки, також використала інвестиції для розширення свого виробничого потенціалу та вдосконалення продукції [115]. Їхні інвестиції в автоматизацію виробництва дозволили збільшити обсяги виробництва та покращити якість кінцевої продукції, що сприяло зростанню їх експорту в країни Європи та США. Ці приклади ілюструють, як інвестиції в новітні технології не тільки підвищують ефективність управління в е-бізнесі, але й відкривають нові можливості для зростання і розвитку на конкурентному ринку. Вони створюють підґрунтя для інновацій та дозволяють компаніям адаптуватися до швидко змінних ринкових умов, втілюючи в життя стратегії, які були б неможливі без сучасних технологічних рішень.

У 2020–2024 рр. інвестиційна активність у сфері е-бізнесу України та світу демонструвала виразну динаміку (рис. 2.4). У 2020 році загальний обсяг інвестицій у цифровізацію українських компаній оцінювався у 450 млн. дол., тоді як у 2022 році цей показник зріс до 720 млн. дол., а у 2023 році перевищив 900 млн. дол. Очікуваний рівень інвестицій у 2024 році наблизився до 1,1 млрд. дол., що відображає стійкий інтерес до автоматизації процесів та інтеграції AI-рішень у бізнес-моделі [163-169].

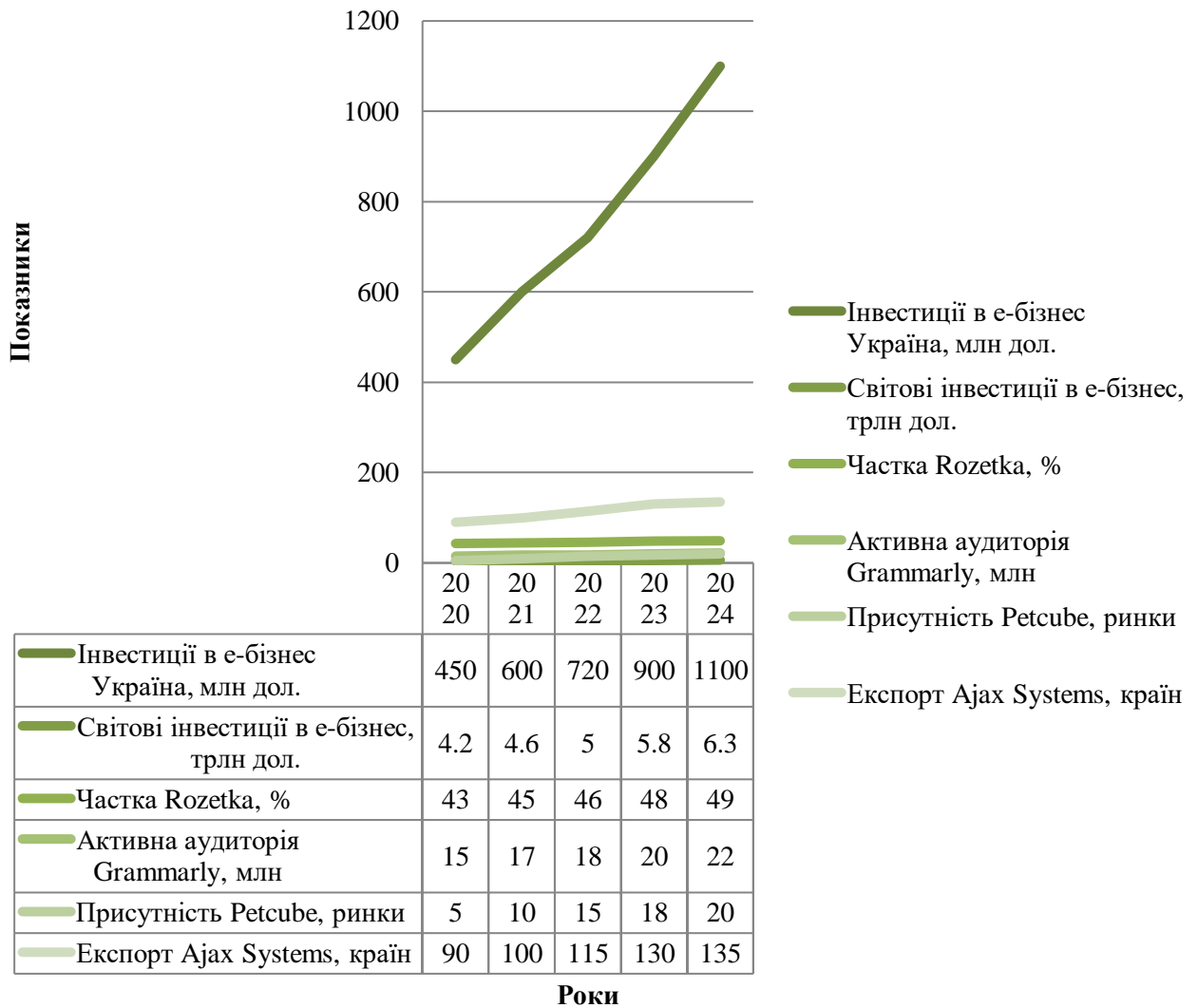

Рис. 2.4. Інвестиції та розвиток провідних компаній е-бізнесу упродовж 2020–2024 рр.

Примітка: побудовано дисертантом

Компанія Rozetka у 2020 році контролювала 43 % онлайн-ритейлу в Україні, а завдяки модернізації логістичних процесів і розширенню асортименту у 2023 році цей показник досяг 48 %. Grammarly, залучивши понад 200 млн. дол. у 2021–2022 рр., збільшила свою щомісячну активну аудиторію з 15 млн. у 2020 році до 20 млн. у 2023 році. Petscube у 2020 році отримала близько 15 млн.

дол. венчурних інвестицій, що дозволило у 2022 році вивести на ринок нову лінійку гаджетів із дистанційним управлінням, а у 2024 році компанія досягла присутності на понад 20 міжнародних ринках. Ajax Systems у 2020 році експортувала продукцію в 90 країн, а після масштабних інвестицій у виробничу автоматизацію у 2023 році цей показник зріс до 130 країн, при цьому обсяги експорту збільшилися на понад 40 %. Глобальні тренди підтверджують ці зрушення. У 2020 році інвестиції у світовий ринок е-бізнесу становили близько 4,2 трлн дол., у 2022 році - 5 трлн дол., а у 2023 році досягли 5,8 трлн дол. Очікуваний показник на 2024 рік становив понад 6,3 трлн дол., що демонструє стійке зростання інтересу до цифрових бізнес-моделей [163-169]. Таким чином, аналіз підтверджує, що у 2020–2024 рр. інвестиції у розвиток е-бізнесу стали ключовим каталізатором для зростання ринкової частки провідних компаній, виходу українських технологічних проєктів на міжнародний рівень та підвищення конкурентоспроможності у глобальному цифровому середовищі.

Зі зростанням популярності он-лайн-покупок, е-комерція набуває все більшої ваги в економіці. Проте, розширення цього ринку спричиняє збільшення конкуренції, що ставить перед компаніями складні завдання управління та стратегічного, тактичного і оперативного управління. Підвищення конкурентоспроможності в умовах жорсткої боротьби за клієнтів вимагає від бізнесу інвестицій у розвиток, оптимізацію процесів та інновації. Ключовими аспектами тактичного управління є оптимізація логістики, покращення взаємодії з клієнтами та впровадження ефективних маркетингових рішень. Зокрема, інвестиції в IT-інфраструктуру та автоматизацію допомагають вирішувати ці завдання, забезпечуючи швидкість та якість обслуговування клієнтів. На прикладі України, компанії такі як Rozetka розширили свій асортимент та покращили логістику завдяки інвестиціям в новітні технології. Це дозволило їм залишатися на передовій ринку е-комерції. Інший приклад, компанія Epicentr [116], яка інвестувала в автоматизацію своїх складських

операцій, змогла оптимізувати процеси відправлення та доставки товарів, що значно покращило їхній сервіс і скоротило час доставки [110]. У 2022 році е-комерція становила 21% від загального обсягу роздрібних продажів. Більшість споживачів, а саме 87%, використовують інтернет для дослідження товарів перед їх купівлею. За прогнозами Nasdaq, до 2040 року відбудуватиметься 95% усіх роздрібних продажів онлайн. За минулий рік світові продажі в секторі е-комерції сягнули приблизно 5,2 трильйона доларів США, а прогнозується, що ця цифра зросте на 56% у найближчі роки. Alibaba зараз є ключовим гравцем у цьому секторі, але очікується, що Amazon невдовзі випередить її [67]. Жінки віком від 25 до 34 років є найчастішими покупцями онлайн, витрачаючи на 65% менше коштів, ніж чоловіки, через свій вибір товарів, таких як одяг, косметика та предмети декору, у порівнянні з чоловічими витратами на техніку та предмети розкоші. Китай має найрозвиненіший ринок е-комерції з часткою приблизно 50% від загальної кількості продажів, тоді як Великобританія займає друге місце з 32%. Кредитні картки залишаються найпопулярнішим способом оплати, але дебетовими картками користуються 38% покупців, тоді як е-платіжні системи становлять понад 40% усіх транзакцій. Серед найшвидше розвиваючихся ринків виділяються Індія та Філіппіни, де, зберігаючись темпи зростання, онлайн-продажі можуть збільшитись на 25% у найближчі роки [111]. У 2023 році світовий ринок е-продаж зріс до 22%, лідерами стали Китай, США, Франція, Австралія [112]. Останній звіт Інституту Менеджменту Роздрібною Групи (IMRG) вказує на те, що ринок е-комерції у 2024 році зіткнувся з періодом затишшя. Дані показують, що у січні поточного року доходи онлайн-ритейлерів знизились на 7%, тоді як у попередньому році спад становив 3,5%. Згідно з інформацією, опублікованою TradeMaster.UA та поширеною через Logist.FM, за весь минулий рік загальний дохід від глобальних онлайн-продажів впав на 10% порівняно з 2022 роком. Експерти вважають, що таке зменшення було очікуване, враховуючи швидке зростання цього сектору під час пандемії,

коли ринок виявився перенасиченим після скасування карантинних заходів. Аналітики IMRG прогнозують, що найкращий можливий сценарій для 2024 року - це стабілізація ринку без подальшого зростання. Вони також відзначили значне зниження обсягів продажів після святкового сезону у порівнянні з минулим роком на основі аналізу 200 платформ. «До 2019 року сектор е-комерції вважався надзвичайно перспективним, однак зараз він переживає часи застою», - зазначив Енді Мулкахі, директор зі стратегії та аналітики IMRG. «Зараз економічна ситуація складна, попит знижується, і здається, що ринок е-комерції не має імунітету проти криз, подібно до інших секторів, які залежать від споживачів», - додав він. [113]. Попри це, аналітики прогнозують, що українська економіка продемонструє стабільний ріст у 2024 році, завдяки швидкому відновленню інфраструктури, активізації виробничого сектору, збільшенню обсягів експорту продукції аграрного та промислового секторів, залученню зовнішніх інвестицій та підтримці малого та середнього бізнесу. Продукти харчування та товари особистої гігієни залишаться у високому попиті як товари першої необхідності. Очікується також зростання попиту на медичні препарати та обладнання, одяг, взуття, а також на військове спорядження та озброєння. Щодо дорожчих товарів, не належних до першої необхідності, таких як побутова техніка, електроніка, автомобілі, попит залишиться на помірному рівні, але продемонструє покращення порівняно з 2022 роком. Дослідження виявили, що 53% українців віддають перевагу місцевим брендам, що підтримують Збройні сили України та національну культуру. Споживачі віддають перевагу компаніям, які не пов'язані з країною-агресором за допомогою власників, інвесторів чи постачальників, а також тим, що використовують українську мову у своїх інтернет-магазинах і мобільних застосунках. Компанії, що підтримують українську армію, волонтерські та культурні проекти, здобувають лояльність клієнтів, що є важливим фактором у формуванні позитивного іміджу виробника. Тому важливо для бізнесу активно

висловлювати громадянську позицію та демонструвати підтримку країні в умовах війни [114]. Щодо глобальних перспектив, очікується, що до 2024 року обсяг світових продажів е-комерції досягне 6,38 трлн. дол. Таке зростання стимулює більше компаній інвестувати в е-комерцію, роблячи ринок ще більш конкурентним. Особливу увагу слід приділити оптимізації мобільних платформ, оскільки зростання числа користувачів, які використовують мобільні пристрої для покупок, вимагає від е-торговців забезпечення зручності та доступності своїх інтернет-магазинів на різних пристроях. Важливість сталого розвитку також впливає на рішення споживачів, що спонукає компанії до впровадження етичних бізнес-практик і зелених технологій. Таким чином, інвестиції у розвиток і оптимізацію е-бізнесу є критично важливими для збереження та підвищення конкурентоспроможності компаній у глобалізованому економічному середовищі. Це дозволяє не лише відповідати на виклики, а й використовувати нові можливості для росту та розвитку [110].

На основі аналізу тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, можна визначити кілька ключових трендів, які формують сучасний розвиток галузі. Значним чинником є застосування новітніх технологій, які відкривають перед компаніями додаткові можливості для оптимізації робочих процесів та підвищення ефективності взаємодії з клієнтами. Розуміння та впровадження інноваційних технічних рішень дозволяють бізнесам ефективно вирішувати складні виклики, з якими вони стикаються. Також, невід'ємну роль у підвищенні результативності тактичного управління відіграє кваліфікація та компетенції персоналу. Співробітники, що мають високий рівень знань та вмінь, можуть ефективніше використовувати доступні технологічні інструменти, забезпечуючи компанії перевагу на конкурентному ринку. Важливо також відмітити, що успіх е-бізнесу не залежить виключно від внутрішньо-організаційних факторів. Зовнішнє середовище, зокрема стан економіки та ринкові умови, мають значний вплив на діяльність компаній. Стійке зростання

української економіки, як прогнозується на 2024 рік, створить сприятливі умови для розвитку та розширення е-бізнесу, що забезпечить нові можливості для росту та інновацій. Отже, аналіз показує, що розвиток тактичного управління в е-бізнесі залежить від багатьох факторів, включаючи технологічні інновації, кваліфікацію персоналу та зовнішні економічні умови. Підходи до управління, що базуються на глибокому розумінні цих аспектів, можуть значно підвищити ефективність бізнес-процесів та забезпечити довгостроковий успіх компаній у галузі е-бізнесу.

2.2. Фактори, які впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу

Виконані дослідження показали, що результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу зазнає впливу низки факторів (табл. 2.1).

Таблиця 2.1

Фактори, які впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу

Фактори	Контекст, у якому фактори впливають на раціональність механізмів тактичного управління
Технологічний фактор	<ul style="list-style-type: none"> • Вибір та якість використовуваних технологічних рішень; • забезпечення доступу до сучасних інформаційних систем та інфраструктури; • правильна інтеграція технологічних рішень в бізнес-процеси
Людський фактор	<ul style="list-style-type: none"> • Кваліфікація та компетенція персоналу, включаючи менеджмент; • мотивація та залучення співробітників до досягнення цілей; • тренінги та навчання персоналу для розуміння особливостей е-бізнесу

Фінансовий фактор	<ul style="list-style-type: none"> • Бюджет і інвестиції в розвиток е-бізнесу; • фінансова стабільність і доступ до джерел фінансування; • оптимальне використання фінансових ресурсів
Конкурентне середовище	<ul style="list-style-type: none"> • Аналіз конкурентів і їхніх дій; • розробка ефективних стратегій конкурентного переваги; • реакція на зміни в конкурентному середовищі
Ринковий фактор	<ul style="list-style-type: none"> • Розуміння потреб і поведінки споживачів; • маркетингові дослідження і стратегії просування товарів та послуг; • гнучкість у відповіді на зміни в ринкових умовах
Регуляторно-правовий фактор	<ul style="list-style-type: none"> • Дотримання законодавства та регуляторних вимог, зокрема в області інтернет-торгівлі і захисту даних; • реакція на зміни в правовому середовищі
Технічна підтримка та безпека	<ul style="list-style-type: none"> • Забезпечення надійності і безпеки інформаційних систем та даних; • реагування на інциденти та вирішення технічних проблем
Споживачі та клієнти	<ul style="list-style-type: none"> • Задоволеність клієнтів і їхні відгуки; • збільшення лояльності клієнтів і підтримка довгострокових відносин
Ефективність процесів	<ul style="list-style-type: none"> • Оптимізація бізнес-процесів для зменшення витрат і підвищення продуктивності; • впровадження інструментів та методологій управління для досягнення цілей
Інформаційний фактор	<ul style="list-style-type: none"> • Стосується функцій збору, обробки, аналізу, зберігання та використання даних; • Впливає на рівень знань про ринкові тенденції, поведінку споживачів, а також внутрішні операційні процеси

Примітка: побудовано дисертантом

Ці фактори взаємодіють між собою, і успіх е-бізнесу залежить від ефективного керування ними і адаптації до змін в середовищі.

Технологічний фактор має визначальний вплив на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу з кількох

ключових причин. По-перше, сучасний е-бізнес неможливий без використання технологій, і технічна інфраструктура є основним інструментом для здійснення операцій, комунікації з клієнтами та аналізу даних. Вибір і якість використовуваних технологічних рішень напряму впливає на продуктивність та ефективність бізнес-процесів. Наприклад, використання застарілих або неадекватних інформаційних систем призводить до затримок, помилок та втрати можливостей. По-друге, інноваційні технології можуть стати джерелом конкурентної переваги для суб'єктів е-бізнесу. Запровадження нових технологій, таких як штучний інтелект, аналітика даних, інтернет-речей тощо, сприяє автоматизації процесів, покращенню обслуговування клієнтів та розробці персоналізованих продуктів і послуг. По-третє, технологічний фактор включає в себе здатність швидко адаптуватися до змін в інформаційному середовищі. Світ е-бізнесу швидко розвивається, і суб'єкти е-бізнесу повинні бути готові до змін. Використання актуальних технологій дозволяє суб'єктам е-бізнесу більш ефективно реагувати на нові можливості та виклики.

Отже, технологічний фактор виступає як основа у відтворення інфраструктури та інструментарію для ефективного управління е-бізнесом. Від правильного вибору, впровадження та підтримки технологій залежить ефективність та конкурентоспроможність суб'єктів е-бізнесу, що підкреслює важливість технологічного фактору в цьому контексті.

Людський фактор також є одним із найважливіших визначників результативності механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, і це обґрунтовується кількома ключовими аспектами. Кваліфікація та компетенція персоналу відіграють рішучу роль у здатності розуміти та ефективно використовувати технології та інструменти управління. Менеджери та співробітники, які мають глибокі знання і навички, здатні розробляти стратегії, вирішувати завдання та реагувати на проблеми, що виникають, з вищою точністю і результативністю. Мотивація та залучення персоналу є

важливими факторами. Співробітники, які відчують себе частиною цілісної команди та мають ясне бачення мети компанії, більш схильні до внесення додаткових зусиль та праці з великим ентузіазмом. Постійне навчання та розвиток персоналу відіграють ключову роль у підвищенні результативності тактичного управління в е-бізнесі. Оскільки технології та ринкові умови постійно змінюються, компанії, які інвестують у навчання та розвиток свого персоналу, можуть бути краще підготовлені до реагування на зміни та досягнення більшого успіху у конкурентному середовищі.

З огляду на сказане, людський фактор є не лише важливим, але і визначальним у забезпеченні результативності механізмів тактичного управління в е-бізнесі. Кваліфікація, мотивація та розвиток персоналу є основою для успішної реалізації стратегій та досягнення бізнес-цілей в умовах постійних змін та високо конкурентної обстановки.

Фінансовий фактор також визначає результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, і це можна обґрунтувати через ряд ключових аспектів. Фінансові ресурси є основною складовою для реалізації будь-яких стратегій та тактичних планів в е-бізнесі. Без достатнього фінансування підприємство не розвиває інфраструктуру, впроваджувати інновації, вдосконалювати продукти чи послуги. Фінансовий стан компанії впливає на її можливість витримувати конкуренцію на ринку е-бізнесу. Стабільні фінанси дозволяють здійснювати інвестиції в маркетинг, рекламу, розробку нових продуктів, що в свою чергу підвищує шанси на успіх. Фінансова підтримка впливає на здатність компанії реагувати на несподівані ситуації та зміни на ринку. Запаси фінансових ресурсів дозволяють підприємству швидко реагувати на можливості чи кризові ситуації, а також зменшити ризики в разі негативних змін. Таким чином, фінансовий фактор не тільки визначає, наскільки успішно будуть впроваджені та реалізовані тактичні рішення, але і

впливає на загальну конкурентоспроможність суб'єктів е-бізнесу, їхню здатність до інновацій та виживання на ринку.

Вплив на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу має і конкурентне середовище. Так, конкуренція в е-бізнесі постійно зростає, і підприємства повинні бути готові адаптуватися до змін у своєму оточенні. Ретельний аналіз конкурентів допомагає зрозуміти їхні сильні та слабкі сторони, їхні стратегії та дії. На основі цієї інформації суб'єкти е-бізнесу можуть розробляти ефективні тактичні плани, спрямовані на виграш у конкурентній боротьбі. Крім того, конкуренти можуть стимулювати інновації та вдосконалення в е-бізнесі. Спроби випередити конкурентів можуть призвести до появи нових продуктів, послуг або підходів, що підвищують результативність та конкурентоспроможність. Однак невірно оцінене конкурентне середовище призводить до помилкових рішень і втрати можливостей.

Таким чином, ефективне управління в е-бізнесі потребує постійного відстеження та аналізу конкурентного середовища, а також гнучкості у відповіді на зміни і виклики, які воно створює.

Визначальний вплив на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу має і ринковий фактор. Ринок є основним середовищем, де суб'єкти е-бізнесу зазнають конкуренції, взаємодіють з клієнтами та формують стратегії розвитку. Розуміння потреб і поведінки споживачів є важливим для визначення того, які продукти чи послуги найкраще відповідають ринковим вимогам. Аналіз маркетингових досліджень та здатність адаптувати продукти та стратегії до змін в попиті дозволяють ефективно налаштовувати тактичні дії. Конкуренція на ринку вимагає від суб'єктів е-бізнесу розробки конкурентних переваг. Створення унікальних пропозицій, визначення особливостей продуктів чи послуг, які відрізняються від конкурентів, і розробка ефективних маркетингових стратегій - все це є

важливими аспектами тактичного управління. Реакція на зміни в ринкових умовах є критичною для успіху. Ринковий фактор може бути мінливим, і суб'єкти е-бізнесу повинні бути готові до адаптації та модифікації своїх стратегій у відповідь на нові можливості та виклики. Отже, ринковий фактор має визначальний вплив на результативність тактичного управління в е-бізнесі, оскільки відповідь на потреби ринку, створення конкурентних переваг та адаптація до змін є ключовими складовими успішної діяльності в цьому середовищі.

Окрім названих, визначальним для результативності механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу є також регуляторно-правовий фактор. Це можна обґрунтувати тим, що правові норми та регулятивні рішення впливають на всі аспекти е-бізнесу, від його структури та операцій до захисту прав споживачів та конфіденційності даних. Правові вимоги визначають рамки, в межах яких діють суб'єкти е-бізнесу. Наприклад, закони про авторські права, захист особистих даних, антимонопольні норми та податкові обов'язки створюють правила гри, які компанії повинні дотримуватися. Невідповідність таким правилам призводить до юридичних проблем, штрафів та втрати репутації. З іншого боку, регуляторні зміни можуть відкривати нові можливості чи ставити нові вимоги перед суб'єктами е-бізнесу. Наприклад, при прийнятті нових законів про електронну комерцію можуть з'явитися нові можливості для розвитку бізнесу, такі як електронний підпис, що спрощує укладання угод, або зменшення податкового тягаря на електронну торгівлю.

Отже, регуляторно-правовий фактор впливає на здатність суб'єктів е-бізнесу ефективно планувати та реалізовувати свої тактичні дії. Розуміння і дотримання відповідних правил і норм є важливою складовою успіху в е-бізнесі, оскільки вони формують контекст і умови, в яких відбувається діяльність суб'єктів е-бізнесу.

Технічна підтримка та безпека також мають визначальний вплив на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. Це обґрунтовано тим, що в епоху цифрової трансформації інформаційні технології стали невід'ємною частиною бізнес-процесів, і їхній надійний функціонування є ключовим для успіху. По-перше, технічна інфраструктура є основою е-бізнесу. Збої в роботі веб-сайтів, програмного забезпечення чи інших технічних систем можуть призвести до втрати клієнтів, прибутків та репутації компанії. Таким чином, надійна технічна підтримка, включаючи швидке виявлення та вирішення проблем, є критичною для результативного функціонування бізнесу. По-друге, забезпечення безпеки даних та інформаційних ресурсів також є важливою складовою. У світі, де кіберзлочинці намагаються заволодіти конфіденційними даними та порушити безпеку мереж, ефективна кібербезпека є обов'язковою. Витоки даних чи атаки на інформаційні системи можуть призвести до значних втрат та пошкодити репутацію бренду.

Отже, технічна підтримка та безпека є визначальними чинниками для успішної діяльності суб'єктів е-бізнесу. Їхнє правильне забезпечення дозволяє уникнути технічних збоїв та кіберзагроз, забезпечуючи безперебійну роботу бізнесу та захист важливої інформації, що в свою чергу сприяє результативному та стабільному тактичному управлінню.

На результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу впливають і споживачі з клієнтами. Споживачі та клієнти визначають попит на продукти та послуги суб'єктів е-бізнесу. Розуміння їхніх потреб, очікувань і поведінки є важливим для розробки ефективних тактичних рішень. Наявність та реакція на зворотний зв'язок від клієнтів дозволяють підприємствам адаптувати свою стратегію до ринкових умов. Задоволені та лояльні клієнти можуть стати найкращими посланцями для бренду та підприємства. Забезпечення високої якості обслуговування та побудова відносин з клієнтами сприяють збереженню та залученню нових клієнтів. В е-

бізнесі важливо мати здатність адаптувати продукти та послуги до змінних потреб споживачів та реагувати на конкуренцію. Відмінна реакція на зміну вимог ринку та відгуки клієнтів підвищує конкурентоспроможність та результативність.

На основі виконаних досліджень виявлено, що ефективність бізнес-процесів також належить до факторів, які впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. Ефективні процеси є основою для успішної операційної діяльності та реалізації стратегій в електронному бізнесі. Ефективність процесів охоплює різні аспекти, включаючи оптимізацію виробничих, логістичних, маркетингових та інших ділових процесів. Швидкість та якість виконання завдань, раціональне використання ресурсів та мінімізація втрат стають ключовими факторами ефективності. Крім того, ефективні процеси можуть сприяти зниженню витрат та підвищенню прибутковості. У сфері е-бізнесу, де швидкість реакції на зміни та конкурентний тиск важливі, ефективні процеси дозволяють підприємствам бути більш гнучкими та конкурентоспроможними. Вони також впливають на здатність компанії адаптуватися до нових технологій та ринкових умов.

Отже, ефективність процесів є визначальним фактором для успішної діяльності суб'єктів е-бізнесу. Вона покращує продуктивність, знижує ризики та допомагає досягти більшої результативності в умовах постійних змін та високого конкурентного тиску.

Окрім зазначених вище факторів, які значно впливає на ефективність тактичного управління є також інформаційний фактор. Цей фактор охоплює збір, обробку, аналіз, зберігання і використання даних для підтримки бізнес-рішень. В епоху цифровізації, здатність швидко збирати та ефективно аналізувати великі обсяги даних стає критично важливою для виживання та розвитку е-бізнесів. Інформація дозволяє компаніям розуміти ринкові тенденції, виявляти нові можливості та швидко реагувати на зміни у поведінці споживачів.

Глибокий аналіз даних може виявити непомітні на перший погляд закономірності та зв'язки, які можуть бути використані для оптимізації маркетингових стратегій та підвищення продажів. Крім того, інформаційний фактор включає в себе моніторинг конкурентного середовища, що дозволяє компаніям адаптуватися та залишатися конкурентоспроможними. Це особливо важливо в сфері е-комерції, де ринкові умови змінюються надзвичайно швидко. Інформаційний фактор також відіграє важливу роль у внутрішньому управлінні компанії. Він допомагає у плануванні ресурсів, контролі за запасами та ефективному управлінні логістикою. Аналітика даних може допомогти виявити слабкі місця в операційних процесах і запропонувати шляхи їх оптимізації. Це важливо для підвищення ефективності процесів та зниження витрат. У контексті тактичного управління, інформація є вирішальним активом для прийняття швидких і обґрунтованих рішень. Вона дозволяє менеджерам адаптувати стратегії в реальному часі, реагуючи на зміни в зовнішньому середовищі. Такий підхід забезпечує компаніям гнучкість та спроможність швидко відповідати на ринкові виклики.

Таким чином, інформаційний фактор є невід'ємною частиною успішного управління в е-бізнесі, впливаючи на всі аспекти діяльності компанії, від стратегічного планування до операційного управління. Ефективне використання інформації може значно підвищити конкурентоспроможність, оптимізувати витрати і підвищити загальну ефективність бізнесу.

Актуальність виокремлених факторів щодо важливості їх впливу на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу підтверджується прикладами компаній, які враховують ці фактори під час розроблення і реалізації механізмів тактичного управління (табл. 2.2).

Таблиця 2.2

Приклади компаній, які враховують фактори впливу на результативність
механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів
е-бізнесу

Фактори	Досвід компаній
Технологічний фактор	<ul style="list-style-type: none"> • Amazon враховує розвиток робототехніки для оптимізації складської логістики та доставки; • Tesla використовує передові технології в області автономних систем для покращення функціональності своїх електромобілів; • Netflix застосовує аналіз даних та штучний інтелект для рекомендацій фільмів та серіалів своїм клієнтам
Людський фактор	<ul style="list-style-type: none"> • Apple приділяє увагу дизайну та інноваціям, які приваблюють та залучають споживачів; • Zappos відомий своєю клієнтозорістю та дбайливим відношенням до співробітників, що позитивно впливає на якість обслуговування клієнтів; • Airbnb активно взаємодіє зі своєю спільнотою користувачів для забезпечення відгуків та покращення послуг
Фінансовий фактор	<ul style="list-style-type: none"> • Alibaba витрачає значні інвестиції на розширення мережі логістики та технологічних рішень для забезпечення швидкого доставки та ефективного управління запасами; • Google активно інвестує в дослідження та розвиток штучного інтелекту та машинного навчання для покращення алгоритмів пошуку та реклами; • PayPal здійснює постійні інвестиції у кібербезпеку для захисту фінансових даних своїх користувачів
Конкурентне середовище	<ul style="list-style-type: none"> • Uber та Lyft активно конкурують на ринку пасажирських перевезень, що призводить до появи нових послуг та зниження цін; • Amazon та Walmart змагаються в он-лайн-ритейлі, що призвело до вдосконалення системи доставки та розвитку більш зручних опцій для клієнтів; • Coca-Cola та PepsiCo ведуть боротьбу за лідерство в ринку газованих напоїв, розробляючи нові продукти та маркетингові стратегії

Ринковий фактор	<ul style="list-style-type: none"> • Facebook активно аналізує поведінку користувачів та розвиває рекламні платформи для привертання оголошувачів та покращення цільової реклами; • eBay динамічно реагує на ринкову кон'юнктуру та розробляє різні аукціонні та фіксовані ціни для продавців та покупців; • Airbnb адаптує свої пропозиції та ціни в залежності від попиту та подій у регіонах
Регуляторно-правовий фактор	<ul style="list-style-type: none"> • Google веде боротьбу з антимонопольними регуляторами у різних країнах та долає вимоги щодо конфіденційності даних користувачів; • Airbnb дотримується різних правових норм у кожній країні, де вони працюють, і співпрацює з місцевими органами влади; • Tesla взаємодіє з автоперевізниками та регуляторами для введення інноваційних рішень у галузі автономного водіння
Технічна підтримка та безпека	<ul style="list-style-type: none"> • Microsoft регулярно видає оновлення для своєї операційної системи Windows, які виправляють вразливості та забезпечують безпеку; • Dropbox надає користувачам можливість зберігати та обмінюватися файлами в безпечному хмарному сховищі; • Cisco Systems постійно розробляє нові рішення для мережової безпеки та мережевого управління
Споживачі та клієнти	<ul style="list-style-type: none"> • Starbucks активно вивчає побажання клієнтів та пропонує нові сорти кави та страви відповідно до їхніх вподобань; • Facebook оновлює свої функції та інтерфейси на основі відгуків та вимог користувачів; • Apple регулярно випускає оновлення для своїх пристроїв, які враховують потреби користувачів та виправляють проблеми
Ефективність процесів	<ul style="list-style-type: none"> • FedEx оптимізує логістичні процеси для швидкої та надійної доставки товарів; • Amazon здійснює автоматизацію складських операцій для забезпечення ефективного управління запасами та відправок; • IBM використовує системи штучного інтелекту для автоматизації багатьох інформаційних та аналітичних процесів

Інформаційний фактор	<ul style="list-style-type: none"> • Amazon збирає та аналізує великі обсяги даних про поведінку своїх користувачів, що дозволяє компанії налаштовувати персоналізовані рекомендації продуктів та оптимізувати логістику; • Netflix використовує інформаційний фактор для оптимізації свого контенту та рекомендаційних систем; • Zara, завдяки ефективному збору та аналізу інформації про модні тенденції та попит споживачів, здатна швидко адаптувати свої колекції та управляти виробництвом
----------------------	--

Примітка: побудовано дисертантом

Ці компанії вдало використовують виділені фактори для досягнення успіху в е-бізнесі. Вони не лише інвестують в нові технології та процеси, але й активно адаптуються до змінних умов ринку та реагують на потреби своїх клієнтів. Такий підхід сприяє їхньому лідерству та успішному тактичному управлінню.

2.3. Оцінювання факторів, які впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу

Необхідність оцінювання або параметризації факторів, які впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, визначається низкою аспектів. По-перше, у контексті е-бізнесу, де конкуренція постійно зростає, точне вимірювання та аналіз факторів, що впливають на результативність, дозволяє підприємствам здійснювати ефективне планування. Це допомагає підприємствам пристосовуватися до змін на ринку та реагувати на них своєчасно. По-друге, оцінювання факторів важливе для забезпечення оптимального використання ресурсів. Шляхом аналізу та параметризації цих факторів, підприємства можуть визначити, які аспекти їхньої діяльності слід підсилити або оптимізувати, а також які ресурси витрачаються неефективно і можуть бути використані більш раціонально. По-третє, оцінювання факторів допомагає зменшити ризики та підвищує стійкість

суб'єктів е-бізнесу до негативних зовнішніх впливів. Знання та аналіз факторів ризику дозволяють приймати обґрунтовані рішення для захисту від можливих загроз і забезпечують надійну фундаментальну основу для стратегічного управління. По-четверте, оцінювання факторів сприяє покращенню якості прийнятих рішень. Зважаючи на те, що в е-бізнесі інформація є ключовим ресурсом, аналіз факторів дозволяє підприємствам мати доступ до об'єктивної та збалансованої інформації, на основі якої можна приймати ефективні рішення. По-п'яте, оцінювання факторів допомагає підприємствам вдосконалювати свої бізнес-процеси. Аналіз результатів оцінки факторів може вказувати на можливість оптимізації і покращення певних процесів, що сприяє підвищенню ефективності та конкурентоспроможності суб'єктів е-бізнесу. У підсумку, оцінювання та параметризація факторів, що впливають на результативність механізмів тактичного управління в е-бізнесі, є важливою складовою успішної стратегії підприємства. Вони допомагають підприємствам зберігати конкурентну перевагу, ефективно використовувати ресурси, зменшувати ризики та приймати обґрунтовані рішення, що сприяє стабільному розвитку та успіху в е-бізнесі.

Для параметризації факторів організовано і проведено експертне дослідження в середовищі суб'єктів е-бізнесу. Для формування генеральної сукупності обирались експерти за такими критеріями:

- 1) діяльність у сфері е-бізнесу;
- 2) досвід роботи на керівній посаді у сфері е-бізнесу не менше 5-ти років;
- 3) наявність повної вищої економічної або інженерно-економічної освіти;
- 4) згода брати участь в анкетному опитуванні.

У результаті урахування цих критеріїв сформовано генеральну сукупність (N) обсягом 842 особи. Із урахуванням цього показника і допустимої похибки (e) на рівні 0,05 ч.о. обчислено вибірку (n) за такою формулою:

$$n = \frac{N}{1 + N \cdot e^2} = \frac{842}{1 + 842 \cdot 0,05^2} = 271,31.$$

Отже, розмір статистично значущої вибірки дорівнює приблизно 271,31. Оскільки розмір вибірки повинен бути цілим числом, ми можемо округлити його до ближчого цілого числа – 272 особи.

Результатами опрацювання первинної експертної інформації наведено у табл. 2.3. Як бачимо, усі фактори оцінені експертами. За показником розмаху оцінок, виявлено, що по четвертому і десятому факторах позиції експертів однастайні, за чотирма факторами (третій, шостий, сьомий і восьмий) різниця у відповідях становить всього 1 бал, а по трьох (перший, другий і дев'ятий) – 2 бали. Тобто, у 9 з 10 факторів позиції експертів є достатньо узгодженими, що підтверджує об'єктивність виконаного експертного оцінювання.

Таблиця 2.3

Середні групові оцінки виставлені експертами факторам, які впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, бали

№	Фактори	Групи підприємств		
		Експерти, які представляють підприємства сфери виробництва	Експерти, які представляють підприємства роздрібної та гуртової торгівлі	Експерти, які представляють підприємств сфери послуг, консалтинг, страхування, ІТ тощо
1	Технологічний фактор	3	5	3
2	Людський фактор	5	5	7
3	Фінансовий фактор	6	6	5
4	Конкурентне середовище	8	8	8

5	Ринковий фактор	7	6	9
6	Регуляторно-правовий фактор	10	10	9
7	Технічна підтримка та безпека	8	7	8
8	Споживачі та клієнти	5	4	5
9	Ефективність процесів	7	6	8
10	Інформаційний фактор	9	9	9

Примітка: побудовано дисертантом. Фактори оцінювались за шкалою від 1 до 10 балів.

На рис. 2.1 побудовано діаграму середніх значень балів, призначених експертами факторам, які впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу.

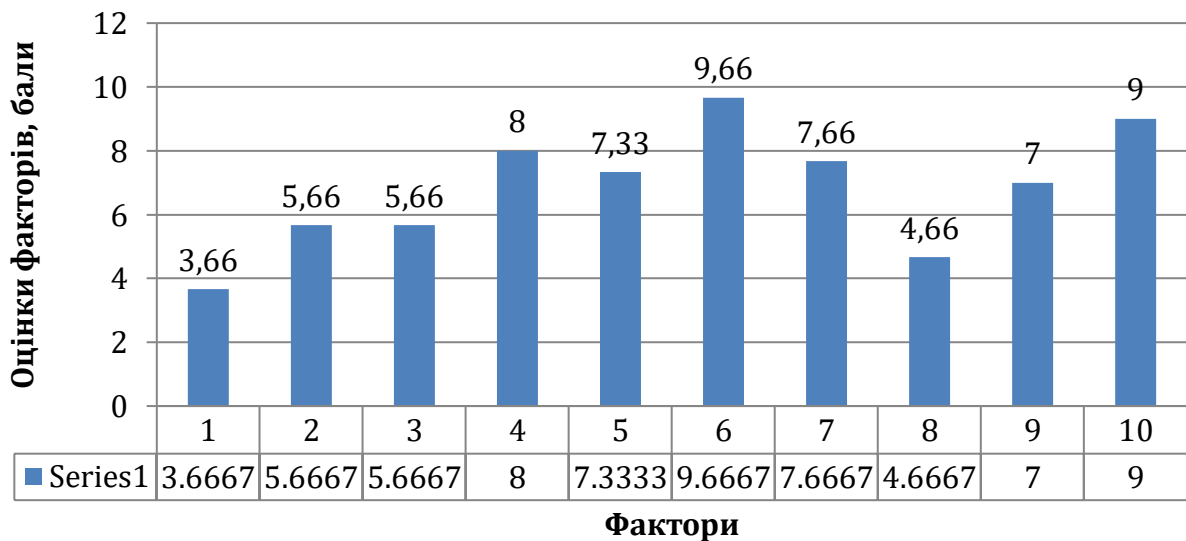

Рис. 2.1. Середні значення балів виставлені експертами факторам, які впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу

Примітка: побудовано дисертантом

Найбільш значущим виявився фактор 1 (регуляторно-правовий фактор), він у середньому набрав 9,66 бала. На другому місці інформаційний фактор, якому експерти призначили в середньому 9 балів. Третє місце посів четвертий фактор – конкурентне середовище, який в середньому оцінений 8 балами. В оцінюванні конкурентного середовища та інформаційного фактора експерти були абсолютно однотайні (див. табл. 2.3). Досить високі бали отримали також такі фактори, як технічна підтримка та безпека (7,66 бала), ринковий фактор (7,33 бала) і ефективність процесів (7 балів). Людський і фінансовий фактори оцінені експертами на однаковому рівні – по 5,66 бала кожен. І, зовсім несподівано виявилось, що, з позиції експертів, найменш значущими є такі фактори, як: споживачі та клієнти (4,66 бала) і технологічний фактор (3,66 бала).

У контексті експертного опитування щодо значущості факторів, які впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, низька оцінка значущості споживачів, клієнтів та технологічного фактора може здаватися нелогічною. Втім, така оцінка може бути зумовлена кількома ключовими причинами, які відображають глибше розуміння поточного стану та динаміки розвитку е-бізнесу. По-перше, щодо технологічного фактора, може бути припущено, що основні технологічні рішення вже давно інтегровані в основні бізнес-процеси більшості компаній у сфері е-бізнесу. Це означає, що інновації, хоч і є важливими, можуть не приносити такої ж відносної доданої вартості, як на ранніх етапах розвитку цифрової економіки. Наприклад, впровадження електронної комерції, мобільних додатків для покупок чи автоматизація клієнтського обслуговування вже давно стали стандартною практикою. Таким чином, подальші технологічні інновації, хоч і продовжують бути значущими для забезпечення конкурентоспроможності, можуть не вважатися ключовими драйверами змін у короткостроковій перспективі. По-друге, у випадку з фактором споживачів та

клієнтів, можна припустити, що стратегії залучення та утримання клієнтів вже досягли високого рівня розвитку та оптимізації. У сучасному е-бізнесі існує широкий спектр інструментів та методик для роботи з клієнтами, включаючи персоналізацію пропозицій, CRM-системи, маркетингові автоматизації та діджитал-маркетинг. Отже, хоча клієнти залишаються центральним елементом будь-якої бізнес-моделі, експерти можуть вважати, що подальші зусилля в цьому напрямку не приносять пропорційного зростання вартості, порівняно з необхідністю адаптації до змін в регуляторно-правовому середовищі або конкурентному ландшафті. Важливо також врахувати, що оцінка експертами може відображати специфічний контекст ринку е-бізнесу на момент дослідження. Наприклад, в умовах посилення регуляторного тиску або значних правових змін, компанії можуть зосереджувати більше уваги на адаптації до цих зовнішніх умов, ніж на інноваціях у сфері технологій або розширенні клієнтської бази.

Таким чином, низька оцінка значущості таких факторів, як: споживачів і клієнти, а також технологічний фактор, в контексті експертного опитування, не обов'язково вказує на їх незначущість у абсолютному сенсі, а скоріше підкреслює відносну значимість інших факторів, які в даному історичному контексті вважаються більш актуальними для забезпечення успішної діяльності суб'єктів е-бізнесу.

З метою виявлення особливостей взаємодії досліджуваних факторів застосуємо кластерний аналіз (метод куль), який передбачає вимірювання ізоморфних відстаней між факторами, тобто базується на структурній подібності факторів. У табл. 2.4 наведено ізоморфні відстані між факторами, які обчислено на основі інструментарію вбудованого у ППП Excel, а саме `clast_izomorf_trek`.

Таблиця 2.4

Ізоморфні відстані між факторами, які впливають на результативність
механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу

Фактори	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	0,000	0,213	0,133	0,150	0,233	0,138	0,186	0,209	0,211	0,150
2	0,213	0,000	0,142	0,095	0,033	0,122	0,083	0,083	0,050	0,095
3	0,133	0,142	0,000	0,047	0,143	0,019	0,072	0,092	0,110	0,047
4	0,150	0,095	0,047	0,000	0,098	0,028	0,036	0,059	0,067	0,000
5	0,233	0,033	0,143	0,098	0,000	0,124	0,074	0,065	0,034	0,098
6	0,138	0,122	0,019	0,028	0,124	0,000	0,055	0,077	0,092	0,028
7	0,186	0,083	0,072	0,036	0,074	0,055	0,000	0,023	0,040	0,036
8	0,209	0,083	0,092	0,059	0,065	0,077	0,023	0,000	0,033	0,059
9	0,211	0,050	0,110	0,067	0,034	0,092	0,040	0,033	0,000	0,067
10	0,150	0,095	0,047	0,000	0,098	0,028	0,036	0,059	0,067	0,000
Мінімальні відстані	0,133	0,033	0,019	0,028	0,033	0,019	0,023	0,023	0,033	0,028

Примітка: побудовано дисертантом

Порівнявши ізоморфні відстані по кожному фактору в межах десяти колонок виявлено, що у першій колонці мінімальною відстанню є 0,133 (відстань між 3 і 1 факторами), другій – 0,033 (відстань між 5 і 2 факторами), третій – 0,019 (відстань між 6 і 3 факторами), четвертій – 0,028 (відстань між 6 і 4 факторами), п'ятій – 0,033 (відстань між 2 і 5 факторами), шостій – 0,019 (відстань між 3 і 6 факторами), сьомій – 0,023 (відстань між 8 і 7 факторами), восьмій – 0,023 (відстань між 7 і 8 факторами), дев'ятій – 0,033 (відстань між 8 і 9 факторами), десятій – 0,028 (відстань між 6 і 10 факторами).

Користуючись цими мінімальними відстанями між факторами побудуємо точкову діаграму і встановивши максимальну ізоморфну відстань з переліку десяти мінімальних ідентифікуємо кластери (рис. 2.2.).

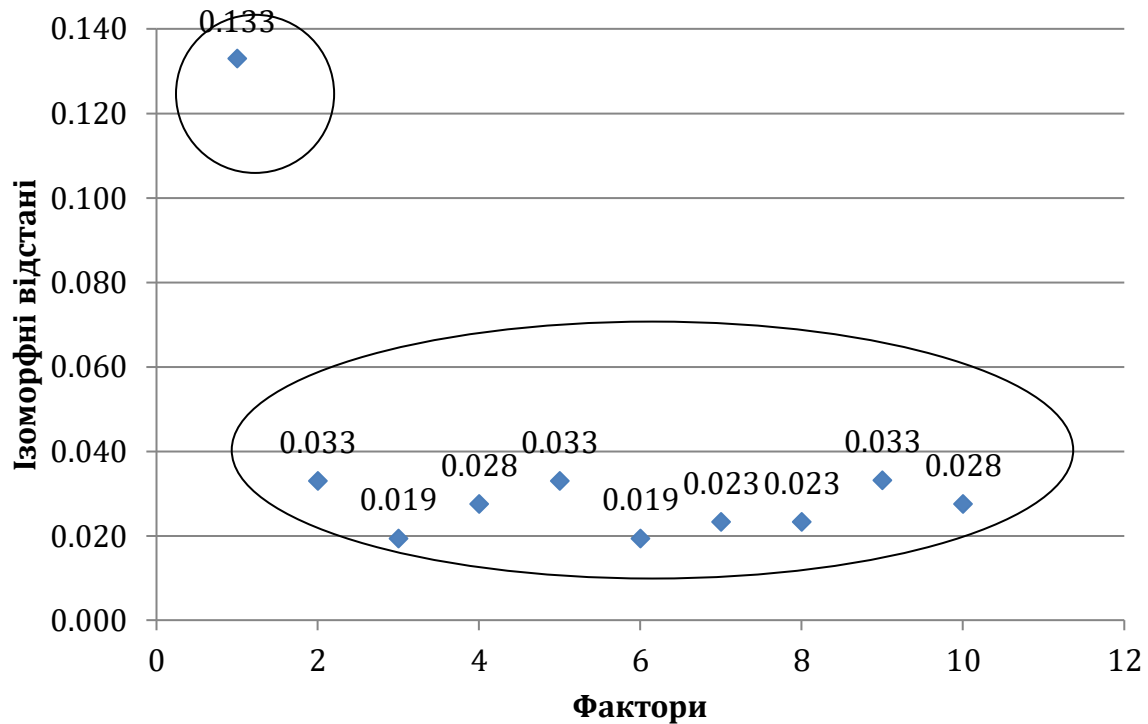

Рис.

2.2. Кластери факторами, які впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу

Примітка: побудовано дисертантом

Отже, утворилось дві множини факторів. Перша, за своєю сутністю, є синглетоном, бо містить тільки один фактор. Друга – класичний кластер з дев'ятьма факторами, які досить щільно згруповані в діапазоні від 0,019 до 0,033.

Специфікація `clast_izomorf_trek` дозволила не тільки виконати обчислення для отримання ізоморфних відстаней між факторами але й ідентифікувати ланцюжки в межах побудованих кластерів і встановити міжланцюжкові відстані (табл. 2.5).

Таблиця 2.5

Фактори, які утворюють ланцюжки та ізоморфні відстані між ними

Ланцюжки	Фактори	Відстані
1	1-3-6	0,133; 0,019
3	2-5	0,033
2	4-10	7,85E-17
4	7-8-9	0,023; 0,033

Примітка: побудовано дисертантом

Загалом утворилось чотири ланцюжки, які об'єднують найбільш близькі один до одного фактори. Використовуючи дані табл. 2.6 можемо об'єднати ці ланцюжки у більш складні деревоподібні структури (дендрити), які є важливими для аналізу альтернативних управлінських рішень, спрямованих на підвищення результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу.

Таблиця 2.6

Мінімальні міжланцюжкові і міжфакторні відстані

Мінімальні відстані між ланцюжками		Мінімальні відстані між факторами пов'язаних ланцюжків	
Ланцюжки	Відстані	Фактори	Відстані
1	0,027	6	0,027
3		4	
2	0,034	5	0,034
4		9	

Примітка: побудовано дисертантом

У результаті ізоморфного об'єднання утворилось два дендрити (рис. 2.3). Цікавою обставиною є те, що перший дендрит об'єднав фактори обох кластерів, що вказує на те, що перший кластер, який хоча і віддалений від усіх інших факторів критичною відстанню все ж не є автономним, бо лінійно пов'язує технологічний і фінансовий фактори.

Друга цікава обставина полягає у тому, що хоча другий кластер об'єднує дев'ять факторів, які знаходяться дуже близько один від одного, проте вони розбиті на дві підгрупи, які не мають лінійних зв'язків між собою.

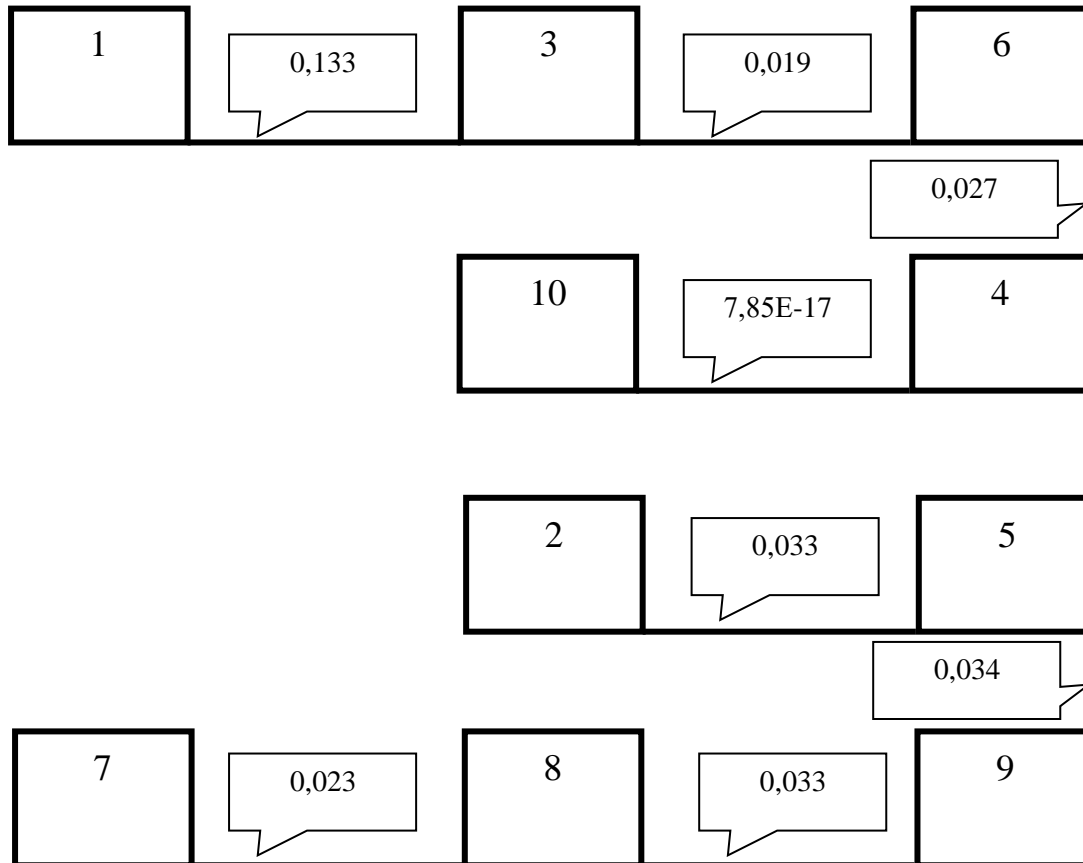

Рис. 2.3. Дендограми факторів, які впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу

Примітка: побудовано дисертантом

Проаналізуємо лінійні зв'язки між факторами в межах кожного з дендритів:

1) «фінансовий фактор», «технологічний фактор» і «регуляторно-правовий фактор». Фінансовий фактор тісно пов'язаний з технологічним та регуляторно-правовим факторами. Інвестиції в технології, такі як розробка програмного забезпечення, придбання новітніх ІТ-рішень, потребують значних

фінансових ресурсів. Ефективне управління фінансами дозволяє компанії адаптуватися до нових технологічних тенденцій та інновацій, підвищуючи її конкурентоспроможність. З іншого боку, дотримання регуляторно-правових вимог часто вимагає додаткових інвестицій в технології для забезпечення відповідності нормам, наприклад, у сферах захисту даних або електронної комерції;

2) «конкурентне середовище», «регуляторно-правовий фактор» та «інформаційний фактор. Конкурентне середовище взаємодіє з регуляторно-правовим та інформаційним факторами, оскільки компанії повинні не тільки відповідати законодавчим вимогам, але й використовувати інформацію для адаптації своїх стратегій до змін у конкурентному ландшафті. Розуміння правових обмежень та можливостей дозволяє компаніям ефективно маневрувати на ринку, в той час як аналітика даних та інформація допомагають визначати тренди конкуренції та потреби клієнтів;

3) «ринковий фактор», «людський фактор» та «ефективність процесів». Ринковий фактор тісно пов'язаний з людським фактором та ефективністю процесів. Розуміння ринкових тенденцій та потреб споживачів вимагає висококваліфікованої команди, яка може швидко адаптуватися до змін та оптимізувати бізнес-процеси відповідно. Людський фактор, включаючи навички, мотивацію та корпоративну культуру, впливає на ефективність процесів, що безпосередньо впливає на здатність компанії задовольняти ринкові вимоги та підтримувати конкурентоспроможність;

4) «споживачі та клієнти», «ефективність процесів» та «технічна підтримка та безпека». Зв'язки між цими факторами є фундаментальним для забезпечення успіху в діяльності суб'єктів е-бізнесу. Ці взаємозв'язки відіграють ключову роль у формуванні загальної стратегії компанії, спрямованої на задоволення потреб клієнтів та забезпечення високого рівня задоволеності споживачів.

Ефективність внутрішніх процесів безпосередньо впливає на здатність е-бізнесу задовольняти потреби та очікування споживачів. Оптимізація процесів, таких як логістика, обробка замовлень, управління запасами та обслуговування клієнтів, призводить до скорочення часу доставки, підвищення якості послуг і зменшення вартості товарів та послуг для кінцевих споживачів. Це, у свою чергу, сприяє підвищенню рівня задоволеності клієнтів та лояльності до бренду. Компанії, які ефективно управляють своїми процесами, можуть швидше реагувати на зміни у потребах споживачів і ринкові виклики, забезпечуючи тим самим стійкість та зростання в конкурентному середовищі.

Технічна підтримка та безпека є критичними компонентами довіри споживачів до е-бізнесу. У сучасному цифровому світі питання захисту персональних даних та фінансової інформації клієнтів має вирішальне значення. Високий рівень безпеки, включаючи застосування сучасних шифрувальних технологій, двофакторної аутентифікації та інших методів захисту інформації, зміцнює довіру клієнтів та підвищує їхню готовність здійснювати покупки онлайн. Технічна підтримка, яка забезпечує швидке вирішення технічних проблем та запитань з боку клієнтів, також важлива для забезпечення позитивного досвіду споживачів. Ефективна технічна підтримка та надійна безпека сприяють зміцненню відносин з клієнтами та підтримці високого рівня їх задоволеності.

Таким чином, взаємозв'язок між фактором "споживачі та клієнти" і факторами "ефективність процесів" та "технічна підтримка та безпека" визначається через безпосередній вплив цих аспектів на здатність компанії задовольняти потреби споживачів, підвищувати їх задоволеність та лояльність, а також забезпечувати безпеку їх даних та фінансів. Управління цими факторами в гармонії дозволяє суб'єктам е-бізнесу досягати високої результативності та конкурентоспроможності на ринку.

Розуміння та управління цими взаємозв'язками дозволяє суб'єктам е-бізнесу більш ефективно адаптуватися до змінних умов ринку, оптимізувати свої ресурси та підвищити загальну результативність своєї діяльності.

Висновки до другого розділу

1. Обґрунтовано, що у сучасному світі е-бізнесу кваліфікація та компетентності персоналу мають вирішальне значення для адаптації та використання новітніх технологій. Ці аспекти є ключовими для забезпечення високої продуктивності та інноваційності в компаніях. Завдяки впровадженню таких технологічних рішень, як CRM-системи та автоматизовані маркетингові платформи, доведено, що е-бізнес може значно підвищити свою ефективність та збільшити лояльність клієнтів. Аргументовано, що здатність до інновацій і відкриття нових ринкових ніш також значною мірою залежать від вміння персоналу адаптуватися до швидкозмінних умов. В цьому контексті, інвестиції в розвиток навичок та знань співробітників виявляються критично важливими для підтримки конкурентоспроможності та тривалого росту компаній. Таким чином, ефективність управління в секторі е-бізнесу визначається комплексним підходом до розвитку персоналу та інтеграції передових технологій, що дозволяє компаніям не тільки виживати, а й процвітати у динамічному діловому середовищі. Розвиток тактичного управління в е-бізнесі відображає глобальні тренди та вимоги ринку, де інновації та здатність швидко реагувати на зміни є ключовими для успіху. Комплексний підхід до навчання персоналу, інтеграція сучасних технологій і використання передових методів аналізу даних стають фундаментом для розробки рішень, які дозволяють ефективно вирішувати складні завдання та вдосконалювати клієнтський сервіс. У цьому контексті, критично важливим є розуміння не тільки внутрішніх процесів компанії, але й динаміки зовнішнього ринкового середовища, що дозволяє адаптуватися до

постійних змін умов та використовувати їх на користь бізнесу. Таким чином, ефективне тактичне управління стає вирішальним фактором у підтриманні стабільного розвитку і зростання е-бізнесу, спираючись на глибокий аналіз та стратегічне планування. Отож, тактичне управління в е-бізнесі, що базується на глибокому розумінні інноваційних технологій, кваліфікації персоналу та зовнішніх економічних умов, може значно підвищити ефективність бізнес-процесів і забезпечити довгостроковий успіх компаній у сфері е-комерції.

2. Обґрунтовано, що у сучасному е-бізнесі, існують фактори, які мають визначальний вплив на результативність механізмів тактичного управління суб'єктами діяльності в цій сфері. Ці фактори включають технологічний, людський, фінансовий, конкурентне середовище, ринковий, регуляторно-правовий, технічну підтримку та безпеку, споживачів та клієнти, та ефективність процесів та інформаційний фактор. Доведено, що кожен з цих факторів відіграє ключову роль у формуванні та використанні стратегій і тактик в е-бізнесі. Аргументовано, що технологічний фактор відіграє важливу роль у розвитку е-бізнесу, адже інновації та високорівневі технології можуть підвищити продуктивність та конкурентоспроможність компаній. Обґрунтовано, що фінансовий фактор дозволяє залучати ресурси для розширення та покращення бізнесу. Конкурентне середовище та ринковий фактор вимагають від компаній адаптації до змін на ринку та вимог споживачів. Доведено, що регуляторно-правовий фактор важливий для забезпечення дотримання норм і правил у сфері е-бізнесу. Технічна підтримка та безпека відіграють важливу роль у забезпеченні безпеки та надійності електронних операцій. Інформація, споживачі та клієнти є центральними для бізнесу, і їхні потреби та вимоги визначають успішність підприємства. Загалом, ці фактори взаємодіють та спільно визначають результативність механізмів тактичного управління в е-бізнесі, і їх адекватне врахування допомагає компаніям досягати успіху та конкурентних переваг на ринку.

3. Необхідність оцінювання або параметризації факторів, які впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, визначається тим, що точне вимірювання та аналіз факторів, які впливають на результативність суб'єктів е-бізнесу, дозволяє підприємствам: здійснювати ефективне планування; оптимально використовувати ресурси; знижувати ризики та підвищувати стійкість суб'єктів е-бізнесу до негативних зовнішніх впливів; покращувати якість прийнятих рішень; вдосконалювати бізнес-процеси. Під час виконання експертного дослідження доведено, що позиції експертів є достатньо узгодженими, що підтверджує об'єктивність виконаного оцінювання. Найбільш значущим виявився «регуляторно-правовий фактор», він у середньому набрав 9,66 бала. І, зовсім несподівано виявилось, що, з позиції експертів, найменш значущими є такі фактори, як: споживачі та клієнти (4,66 бала) і технологічний фактор (3,66 бала). Така оцінка може бути зумовлена кількома ключовими причинами, які відображають глибше розуміння поточного стану та динаміки розвитку е-бізнесу: щодо технологічного фактора, може бути припущено, що основні технологічні рішення вже давно інтегровані в основні бізнес-процеси більшості компаній у сфері е-бізнесу. Це означає, що інновації, хоч і є важливими, можуть не приносити такої ж відносної доданої вартості, як на ранніх етапах розвитку цифрової економіки; у випадку з фактором «споживачі та клієнти», можна припустити, що стратегії залучення та утримання клієнтів вже досягли високого рівня розвитку та оптимізації. У сучасному е-бізнесі існує широкий спектр інструментів та методик для роботи з клієнтами, включаючи персоналізацію пропозицій, CRM-системи, маркетингові автоматизації та діджитал-маркетинг. Отже, хоча клієнти залишаються центральним елементом будь-якої бізнес-моделі, експерти можуть вважати, що подальші зусилля в цьому напрямку не приносять пропорційного зростання вартості, порівняно з необхідністю адаптації до змін в регуляторно-правовому середовищі або конкурентному ландшафті. Таким чином, низька оцінка

значущості таких факторів, як: споживачів і клієнти, а також технологічний фактор, в контексті експертного опитування, не обов'язково вказує на їх незначущість у абсолютному сенсі, а скоріше підкреслює відносну значимість інших факторів, які в даному історичному контексті вважаються більш актуальними для забезпечення успішної діяльності суб'єктів е-бізнесу.

З метою виявлення особливостей взаємодії досліджуваних факторів застосовано кластерний аналіз. Аргументовано, що утворилось дві множини факторів. Перша, за своєю сутністю, є синглетоном, друга – класичний кластер з дев'ятьма факторами, які досить щільно згруповані в діапазоні від 0,019 до 0,033. Окрім цього, обгрунтовано, що аналізовані фактори можна об'єднати у більш складні деревоподібні структури, які є важливими для аналізу альтернативних управлінських рішень, спрямованих на підвищення результативності механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. У результаті ізоморфного об'єднання утворилось два дендрити. Цікавою обставиною є те, що перший дендрит об'єднав фактори обох кластерів, що вказує на те, що перший кластер, який хоча і віддалений від усіх інших факторів критичною відстанню все ж не є автономним, бо лінійно пов'язує технологічний і фінансовий фактори. Друга цікава обставина полягає у тому, що хоча другий кластер об'єднує дев'ять факторів, які знаходяться дуже близько один від одного, проте вони розбиті на дві підгрупи, які не мають лінійних зв'язків між собою. Розуміння та управління цими взаємозв'язками дозволяє суб'єктам е-бізнесу більш ефективно адаптуватися до змінних умов ринку, оптимізувати свої ресурси та підвищити загальну результативність своєї діяльності.

Основні положення дисертації, які складають її наукову новизну і належать до другого розділу є опублікованими у таких друкованих працях автора:

1. Абрамович, М., Пилипенко, І. М., Погребняк, А. Т., Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., & Ковальчук, Ю. І. (2022). Визначення факторів впливу на систему управління інноваціями підприємств сфери е-бізнесу. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука»*. Серія: «Економічні науки», 10(66). URL: <https://inter-nauka.com>
2. Ковальчук, Ю. І., Русин-Гриник, Р. Р., & Фарат, О. В. (2024). Оцінювання факторів, які впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. *Ефективна економіка*, 3. URL: <https://www.economy.nauka.com.ua>
3. Ковальчук, Ю. І. (2024). Сучасний стан результативності тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. *Економічний простір*, 191, 56–60.

РОЗДІЛ 3

МЕТОДИКО-ПРИКЛАДНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ РОЗВИТКУ МЕХАНІЗМІВ ТАКТИЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ Е- БІЗНЕСУ

3.1. Побудова моделі розвитку механізмів тактичного управління в діяльності е-бізнесу

У сучасному світі, де електронний бізнес (е-бізнес) набуває все більшого значення, питання оптимізації управлінських процесів стають надзвичайно актуальними. Ефективне тактичне управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу потребує розробки інноваційних методів і підходів, які дозволяють досягти високого рівня продуктивності та конкурентоспроможності. Одним з найпотужніших інструментів для цього є математичне програмування, яке забезпечує структурований і аналітичний підхід до вирішення складних управлінських задач. Необхідність побудови моделі розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу саме як задачі математичного програмування можна обґрунтувати декількома ключовими аспектами. По-перше, е-бізнес характеризується високою динамічністю і складністю середовища, в якому він функціонує. Це обумовлено швидкими змінами в технологіях, споживчих вподобаннях та конкурентному ландшафті. В таких умовах традиційні методи управління часто виявляються недостатньо ефективними. Математичне програмування дозволяє формалізувати управлінські задачі, звести їх до чітко визначених моделей і, використовуючи аналітичні та числові методи, знаходити оптимальні рішення. По-друге, е-бізнес потребує врахування великої кількості змінних і обмежень, які можуть мати як лінійний, так і нелінійний характер. Використання математичного програмування, зокрема методів Лагранжа та матриці Гессе, дозволяє

ефективно працювати з нелінійними функціями цілі та обмеженнями. Це забезпечує можливість точного моделювання складних взаємозв'язків між різними компонентами бізнесу, такими як логістика, управління запасами, маркетинг, фінансове планування тощо. Третім важливим аспектом є можливість автоматизації та використання сучасних обчислювальних технологій. Математичне програмування дозволяє розробляти алгоритми, які можуть бути легко інтегровані в програмне забезпечення для підтримки прийняття рішень. Це забезпечує оперативність і точність управлінських дій, зменшує вплив людського фактора і підвищує загальну ефективність бізнес-процесів. Крім того, математичне програмування дозволяє здійснювати комплексний аналіз та моделювання різних сценаріїв розвитку подій. Це особливо важливо в умовах невизначеності та ризику, які часто супроводжують діяльність е-бізнесу. Завдяки можливості оцінки впливу різних факторів і моделювання альтернативних варіантів розвитку, суб'єкти е-бізнесу можуть краще підготуватися до можливих змін і розробити більш гнучкі та адаптивні стратегії.

Отже, побудова моделі розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу як задачі математичного програмування має суттєві практичні переваги. Вона дозволяє забезпечити високий рівень оптимізації управлінських процесів, врахувати складні взаємозв'язки і обмеження, автоматизувати прийняття рішень і підвищити гнучкість бізнесу. Це робить математичне програмування незамінним інструментом для сучасних суб'єктів е-бізнесу, які прагнуть досягти успіху в умовах швидко змінюваного і конкурентного ринку.

Існує кілька альтернативних варіантів для побудови моделі розвитку механізмів тактичного управління в діяльності е-бізнесу. Серед них лінійне програмування (LP), динамічне програмування, імітаційне моделювання, теорія

ігор, мережеве планування та управління (CPM/PERT), Метод Монте-Карло, використанням множників Лагранжа і матриці Гессе.

Виконані дослідження дозволяють стверджувати, модель з використанням множників Лагранжа та матриці Гессе забезпечуватиме більш чіткі математичні рішення та аналіз, що може бути більш надійним і точним для певних типів задач. Вона може працювати з нелінійними функціями та обмеженнями, що робить її універсальною для різних сценаріїв в е-бізнесі. Хоча сам метод може вимагати певних математичних знань, його реалізація часто є прямолінійною порівняно з більш складними методами, такими як динамічне програмування або імітаційне моделювання. У табл. 3.1 наведено переваги використанням множників Лагранжа і матриці Гессе у порівнянні з іншими підходами до моделювання.

Таблиця 3.1

Переваги використанням множників Лагранжа і матриці Гессе у порівнянні з іншими підходами до побудови моделі розвитку механізмів тактичного управління в діяльності е-бізнесу

Альтернативні підходи	Характеристики	Переваги
1. Лінійне програмування (LP)	<p><i>Переваги побудованої моделі:</i> Гнучкість у формулюванні цільових функцій – модель з множниками Лагранжа та матрицею Гессе може працювати з нелінійними функціями цілі, що робить її придатною для складніших реальних ситуацій, тоді як LP обмежується лінійними функціями.</p> <p><i>Обробка нелінійних обмежень:</i> Побудована модель може ефективно обробляти нелінійні обмеження, що є складним завданням для LP.</p>	<p><i>Гнучкість у формулюванні цільових функцій:</i> модель з множниками Лагранжа та матрицею Гессе може працювати з нелінійними функціями цілі, що робить її придатною для складніших реальних ситуацій, тоді як LP обмежується лінійними функціями.</p> <p><i>Обробка нелінійних обмежень:</i> побудована модель може ефективно обробляти нелінійні обмеження, що є складним завданням для LP.</p>
2. Динамічне програмування	<p><i>Опис:</i> Динамічне програмування використовується для розв'язання задач оптимізації, де рішення</p>	<p><i>Стаціонарність задачі:</i> для задач, де немає необхідності в поетапному прийнятті рішень і стан задачі не змінюється з часом,</p>

	<p>приймаються поетапно, і кожне рішення впливає на наступні рішення.</p> <p><i>Формулювання:</i> Функція цілі – оптимізація значення шляхом розбиття задачі на підзадачі. Обмеження – залежність станів та рішень в кожному етапі.</p>	<p>використання Лагранжа є більш природним і простим підходом.</p> <p><i>Комплексність:</i> динамічне програмування може бути складним для реалізації та розуміння, особливо для великих задач. Модель Лагранжа є більш прямолінійною в цьому плані.</p>
3. Імітаційне моделювання	<p><i>Опис:</i> Імітаційне моделювання використовується для оцінки поведінки складних систем шляхом моделювання їх динаміки.</p> <p><i>Формулювання:</i> Функція цілі – оптимізація шляхом імітації різних сценаріїв. Обмеження – моделювання реальних процесів та випадкових подій.</p>	<p><i>Аналітична чіткість:</i> модель Лагранжа забезпечує аналітичне рішення, що дозволяє точно визначити оптимальні значення змінних, тоді як імітаційне моделювання базується на випадкових пробах і дає оцінки.</p> <p><i>Ресурси:</i> побудована модель вимагає менше обчислювальних ресурсів у порівнянні з імітаційним моделюванням, яке може бути дуже ресурсозатратним.</p>
4. Теорія ігор	<p><i>Опис:</i> Теорія ігор використовується для моделювання стратегічної взаємодії між кількома гравцями, де результат для кожного гравця залежить від рішень інших гравців.</p> <p><i>Формулювання:</i> Функція цілі – оптимізація виграшу кожного гравця з урахуванням стратегій інших гравців. Обмеження – стратегії та виграші визначаються взаємодією гравців.</p>	<p><i>Індивідуальна оптимізація:</i> модель Лагранжа підходить для задач індивідуальної оптимізації без необхідності враховувати взаємодію з іншими гравцями, що є основним аспектом теорії ігор.</p> <p><i>Простота формулювання:</i> формулювання задачі та пошук рішень у моделі Лагранжа можуть бути простішими та менш вимогливими до даних порівняно з теорією ігор.</p>
5. Мережеве планування та управління (CPM/PERT)	<p><i>Опис:</i> Мережеве планування та управління використовуються для управління проектами, де необхідно оптимізувати строки виконання робіт та ресурси.</p> <p><i>Формулювання:</i> Функція цілі – оптимізація шляхом визначення критичного шляху або ймовірностей виконання завдань в певні терміни. Обмеження – взаємозв'язки та послідовності завдань.</p>	<p><i>Оптимізація без часових залежностей:</i> модель Лагранжа краще підходить для задач, де немає необхідності враховувати послідовність виконання завдань і часові залежності, як у CPM/PERT.</p> <p><i>Нелінійні взаємозв'язки:</i> вона може обробляти нелінійні взаємозв'язки між змінними, що важко реалізувати в CPM/PERT.</p>
6. Метод Монте-Карло	<p><i>Опис:</i> Метод Монте-Карло</p>	<p><i>Точність:</i> модель Лагранжа дає точне аналітичне рішення, тоді як</p>

	використовується для оцінки ризиків та невизначеностей шляхом імітації випадкових подій. <i>Формулювання:</i> Функція цілі – оцінка ймовірностей різних результатів за допомогою багаторазових випадкових проб. Обмеження – випадковість та розподіл ймовірностей.	метод Монте-Карло дає лише статистичні оцінки результатів. <i>Менші витрати часу:</i> аналітичні методи зазвичай потребують менше часу на вирішення порівняно з методами Монте-Карло, які можуть потребувати багаторазових проб для отримання точного результату.
--	---	--

Примітка: побудовано дисертантом

Побудова моделі розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу з використанням множників Лагранжа і матриці Гессе може бути досить складним завданням. Однак, представимо можливий підхід до розв'язання цієї задачі:

1. Визначення цілей та обмежень. Визначимо мету тактичного управління (наприклад, максимізація прибутку, мінімізація витрат, оптимізація обслуговування клієнтів тощо) і встановимо обмеження (ресурси, бюджети, часові рамки, обсяги виробництва тощо).

2. Формування функції мети матиме такий вигляд:

$$f(x_1, x_2, \dots, x_n) \quad (3.1)$$

3. Встановлення обмежень. Обмеження можуть бути представлені у вигляді рівнянь або нерівностей:

$$g_i(x_1, x_2, \dots, x_n) \leq 0 \text{ або } h_j(x_1, x_2, \dots, x_n) = 0. \quad (3.2)$$

4. Використання множників Лагранжа. Сформулюйте функцію Лагранжа (L) наступним чином:

$$L(x_1, x_2, \dots, x_n, \lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_m) = f(x_1, x_2, \dots, x_n) + \sum_{i=1}^m \lambda_i g_i(x_1, x_2, \dots, x_n), \quad (3.3)$$

5. Пошук стаціонарних точок. Знайдемо часткові похідні функції Лагранжа за всіма змінними та множниками Лагранжа і прирівняємо їх до нуля:

$$\frac{\partial L}{\partial x_i} = 0, \quad \frac{\partial L}{\partial \lambda_i} = 0. \quad (3.4)$$

6. Виконання аналізу на екстремуми. Використаємо матрицю Гессе для аналізу знайдених стаціонарних точок. Матриця Гессе складається з других похідних функції Лагранжа:

$$H = \begin{pmatrix} \frac{\partial^2 L}{\partial x_1^2} & \frac{\partial^2 L}{\partial x_1 \partial x_2} & \dots & \frac{\partial^2 L}{\partial x_1 \partial x_n} \\ \frac{\partial^2 L}{\partial x_2 \partial x_1} & \frac{\partial^2 L}{\partial x_2^2} & \dots & \frac{\partial^2 L}{\partial x_2 \partial x_n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \frac{\partial^2 L}{\partial x_n \partial x_1} & \frac{\partial^2 L}{\partial x_n \partial x_2} & \dots & \frac{\partial^2 L}{\partial x_n^2} \end{pmatrix}. \quad (3.5)$$

7. Визначення умов оптимальності. Виконання аналізу знаків власних значень матриці Гессе, щоб визначити, чи є стаціонарні точки мінімумами, максимумами чи сідловими точками. Матриця Гессе складається з других похідних функції і забезпечує інформацію про кривизну функції в точці. Для аналізу, якщо всі власні значення матриці Гессе є додатними, це означає, що функція має позитивну кривизну в усіх напрямках, і стаціонарна точка є локальним мінімумом. Якщо всі власні значення є від'ємними, то функція має негативну кривизну в усіх напрямках, і стаціонарна точка є локальним максимумом. Якщо ж власні значення мають різні знаки, то це вказує на те, що в деяких напрямках функція має позитивну кривизну, а в інших – негативну. У такому випадку стаціонарна точка є сідловою точкою, що означає, що вона є мінімумом у деяких напрямках і максимумом у інших. Таким чином, аналіз знаків власних значень матриці Гессе дає можливість точно класифікувати природу стаціонарних точок і прийняти відповідні рішення в процесі оптимізації.

Попри низку переваг побудованої моделі на основі застосування множників Лагранжа і матриці Гессе має певні недоліки, які можуть впливати на її ефективність і застосовність у різних ситуаціях. Розглянемо ці недоліки та можливі шляхи удосконалення моделі (табл. 3.2).

Таблиця 3.2

Недоліки побудованої моделі і шляхи їхнього усунення

Недоліки	Шляхи усунення
<ul style="list-style-type: none"> • Обмеження на функцію цілі та обмеження. Модель передбачає наявність гладких (диференційованих) функцій цілі та обмежень. Це може бути проблемою, якщо функції мають розриви або негладкі області; • локальні екстремуми. Метод Лагранжа може знайти локальні екстремуми, а не глобальні, що може бути недостатньо для оптимальних рішень у складних задачах; • вимоги до обчислювальних ресурсів. Обчислення множників Лагранжа та матриці Гессе може бути ресурсозатратним для задач з великою кількістю змінних і обмежень; • труднощі з обробкою обмежень типу нерівностей. Обробка нерівностей може вимагати додаткових умов та модифікацій, що ускладнює модель; • складність для не експертів. Метод може бути складним для розуміння і застосування людьми, які не мають глибоких знань в математичному аналізі та оптимізації 	<ul style="list-style-type: none"> • Використання методів глобальної оптимізації. Для уникнення проблеми локальних екстремумів можна використовувати методи глобальної оптимізації, такі як генетичні алгоритми, методи рою частинок або метод імітації відпалу; • інтеграція з іншими методами. Інтеграція методу Лагранжа з іншими методами, такими як лінійне або динамічне програмування, може дозволити обробляти більш широкий клас задач та покращити результати; • адаптація для негладких функцій. Використання підходів, які дозволяють працювати з негладкими функціями, таких як методи субградієнтів або методи внутрішньої точки; • використання числових методів. Числові методи, такі як метод Ньютона або методи оптимізації без похідних, можуть допомогти ефективніше розв'язувати задачі великої розмірності; • автоматизація та програмне забезпечення. Розробка програмного забезпечення, яке автоматизує процес побудови та вирішення задач оптимізації з використанням методу Лагранжа, зробить його більш доступним для не експертів; • обробка нерівностей. Використання штрафних функцій або методів бар'єрів для ефективного оброблення обмежень типу нерівностей

Примітка: побудовано дисертантом

Перейдемо до практичної реалізації початкової моделі:

1. Використання методів глобальної оптимізації. Генетичні алгоритми (GA). Генетичні алгоритми оптимізують цільову функцію $f(x)$ шляхом симуляції процесу природного відбору:

- ✓ набір рішень:

$$P(t) = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}; \quad (3.6)$$

- ✓ вибір (вибір вихідних рішень з набору рішень на основі функції придатності $f(x)$);
- ✓ кросовер (створення нових рішень шляхом комбінації вихідних рішень);
- ✓ мутація (випадкове змінення деяких частин рішень для підтримки різноманітності).

Побудова алгоритму:

- ✓ ініціалізація (створення початкового набору рішень);
- ✓ оцінка (обчислення значень функції $f(x)$ для кожного нового рішення в наборі рішень);
- ✓ вибір (вибір найкращих рішень для створення нового набору рішень);
- ✓ кросовер і мутація (створення нових рішень);
- ✓ зупинка (перевірка умов зупинки (наприклад, кількість ітерацій)).

2. Інтеграція з іншими методами. Комбінація Лагранжа і динамічного програмування. Визначення функція цілі і встановлення обмежень:

$$\left. \begin{aligned} f(x) &= \sum_{t=0}^T c_t x_t; \\ g_i(x_i) &\leq 0, \forall t. \end{aligned} \right\} \quad (3.7)$$

Інтеграція через використання Лагранжа на кожному кроці моделювання можна виконати за такою формулою:

$$L(x_t, \lambda_t) = f_t(x_t) + \sum_{i=1}^m \lambda_{t,i} g_{t,i}(x_t). \quad (3.8)$$

У даному випадку, розв'язком для кожного кроку буде:

$$\left. \begin{aligned} \frac{\partial L}{\partial x_t} &= 0, \forall t; \\ x_{t+1} &= \arg \max L(x_t, \lambda_t). \end{aligned} \right\} \quad (3.9)$$

3. Адаптацію для негладких функцій виконаємо методом субградієнтів:

- ✓ функція цілі: $f(x)$ (необов'язково диференційована);
- ✓ субградієнт: $g \in \partial f(x)$;
- ✓ інтеративний алгоритм: $x_{k+1} = x_k - a_k g_k$,

де a_k - крокова довжина.

4. Використання числових методів, зокрема методу Ньютона:

- ✓ функція цілі: $f(x)$;
- ✓ Гессе: $H(f(x)) = \frac{\partial^2 f}{\partial x_i \partial x_j}$;
- ✓ інтеративний алгоритм: $x_{k+1} = x_k - H(f(x_k))^{-1} \nabla f(x_k)$.

5. Автоматизація та програмне забезпечення:

- ✓ ініціалізація: введення функцій $f(x)$ та обмежень $g_i(x)$;
- ✓ обчислення функції Лагранжа: $L(x, \lambda) = f(x) + \sum_{i=1}^m \lambda_i g_i(x)$;
- ✓ введення часткових похідних: $\frac{\partial L}{\partial x_i} = 0, \frac{\partial L}{\partial \lambda_i} = 0$;
- ✓ автоматизований розв'язок: обчислення стаціонарних точок і аналіз

матриці Гессе.

6. Обробка нерівностей. Штрафні функції (штрафні функції використовуються для обробки нерівностей у задачах оптимізації, коли необхідно враховувати обмеження. Вони дозволяють перетворити задачу з обмеженнями на задачу без обмежень шляхом додавання штрафу до функції цілі за кожне порушення обмежень. Якщо значення змінних виходить за межі допустимих значень, штрафна функція збільшує значення цільової функції, що робить такі рішення менш привабливими. Це стимулює пошук рішень, які задовольняють усі обмеження. Наприклад, для обмеження $g(x) \leq 0$, штрафна функція може виглядати як $\Omega(x) = f(x) + r \cdot \max(0, g(x))^2$, де r — параметр штрафу. Таким чином, якщо $g(x)$ більше нуля, до функції цілі додається штраф,

пропорційний квадрату порушення, що стимулює алгоритм зменшувати $g(x)$ до допустимого рівня):

- ✓ функція цілі: $f(x)$;
- ✓ обмеження: $g_i(x) \leq 0$;
- ✓ штрафна функція $\Omega(x, r) = f(x) + r \sum_{i=1}^m \max(0, g_i(x))^2$,

де r – параметр штрафу;

- ✓ ітеративний алгоритм: початкове значення r ; мінімізація $\Omega(x, r_k)$;

збільшення $r_k : r_{k+1} = \beta r_k$, де $\beta > 1$.

Ці удосконалення дозволяють розширити можливості моделі з використанням множників Лагранжа і матриці Гессе, покращуючи її ефективність і застосовність для різних типів задач в е-бізнесі.

Об'єднання усіх удосконалень у кінцевій моделі виглядає так:

$$\begin{aligned} \max_x f(x); \\ g_i(x) \leq 0, \quad i = 1, \dots, m; \\ h_j(x) = 0, \quad j = 1, \dots, p; \\ L(x, \lambda, v) = f(x) + \sum_{i=1}^m \lambda_i g_i(x) + \sum_{j=1}^p v_j h_j(x). \end{aligned} \quad (3.10)$$

$$\text{Числовий алгоритм: } x_{k+1} = x_k - H(f(x_k))^{-1} \nabla f(x_k). \quad (3.11)$$

Глобальний пошук: генетичні алгоритми

Обробка нерівностей: штрафна функція:

$$\begin{aligned} \Omega(x, r) = f(x) + r \sum_{i=1}^m \max(0, g_i(x))^2, \\ r_{k+1} = \beta r_k, \quad \beta > 1. \end{aligned} \quad (3.12)$$

Автоматизація обчислень та аналізу (автоматизація обчислень та аналізу полягає у використанні спеціалізованого програмного забезпечення та алгоритмів для автоматичного виконання складних обчислень і аналізу даних. Це включає автоматизоване виконання оптимізаційних алгоритмів, таких як генетичні алгоритми або методи Монте-Карло, без необхідності ручного

втручання. Програмне забезпечення також може автоматично обчислювати похідні, формувати матрицю Гессе, аналізувати результати та генерувати звіти. Це значно підвищує швидкість і точність аналізу, зменшує ризик людських помилок та дозволяє менеджерам швидше приймати обґрунтовані рішення. Автоматизація обчислень є особливо важливою в складних і динамічних умовах е-бізнесу, де оперативність і точність є критично важливими).

Отже, математичне програмування є ефективним інструментом для оптимізації тактичного управління в е-бізнесі завдяки здатності працювати з нелінійними функціями та обмеженнями. Обґрунтовано, що використання множників Лагранжа і матриці Гессе дозволяє здійснювати точне моделювання та автоматизацію процесів прийняття рішень. Удосконалення цієї моделі методами глобальної оптимізації та числовими методами підвищує її ефективність і гнучкість, роблячи її критично важливою для тактичного успіху в динамічному бізнес-середовищі.

У сучасних умовах цифрової економіки підприємства е-бізнесу виступають провідними драйверами трансформації бізнес-процесів, формуючи нові підходи до організації торгівлі, логістики та обслуговування клієнтів. Для апробації запропонованої у підрозділі моделі розвитку механізмів тактичного управління обрано три провідні українські підприємства, які репрезентують різні сегменти е-бізнесу: Rozetka.ua, Prom.ua та Нова Пошта Digital.

Rozetka.ua є найбільшим в Україні маркетплейсом, який поєднує функції електронного торговельного майданчика та логістичного оператора. Асортимент товарів перевищує кілька мільйонів позицій, що потребує складної системи управління запасами, ціноутворенням та логістикою. Тактичне управління у Rozetka охоплює планування завантаження складів, оптимізацію маршрутів доставки, управління маркетинговими кампаніями та ціноутворенням у динамічному конкурентному середовищі. Особливістю компанії є інтеграція IT-рішень у систему управління: власна CRM,

автоматизація обробки замовлень, алгоритмічне управління цінами. В умовах високої конкуренції на ринку e-commerce саме здатність швидко приймати тактичні управлінські рішення визначає рівень прибутковості та конкурентоспроможності підприємства.

Prom.ua входить до складу групи EVO та виступає універсальним торговельним агрегатором, що об'єднує понад 50 тисяч українських підприємців і компаній, надаючи їм можливість розміщувати товари та послуги на єдиній електронній платформі. Основними бізнес-процесами є забезпечення стабільної роботи платформи, залучення нових продавців, управління якістю обслуговування покупців, а також оптимізація використання серверних та фінансових ресурсів. Тактичне управління у Prom.ua зосереджене на балансуванні між кількістю підключених продавців та швидкістю обслуговування покупців, підтримці IT-інфраструктури та ефективному розподілі маркетингових бюджетів. Висока динаміка зростання кількості користувачів зумовлює потребу у використанні математичних моделей для оптимізації бізнес-процесів і підтримки управлінських рішень у реальному часі.

Нова Пошта Digital є цифровим підрозділом групи «Нова Пошта», який забезпечує розвиток онлайн-сервісів, зокрема NP Shopping, мобільного застосунку та цифрових рішень для бізнес-клієнтів. Ключовим напрямом діяльності є надання сервісів доставки та супутніх послуг в електронному середовищі, що передбачає управління складними потоками інформації та ресурсів. Тактичне управління тут охоплює планування витрат на міжнародні доставки, оптимізацію маршрутів і використання терміналів, управління навантаженням на сервери та забезпечення кіберзахисту клієнтських даних. Компанія інтегрує інноваційні рішення у сфері Big Data, машинного навчання та автоматизації логістичних процесів. В умовах постійного зростання кількості користувачів електронних сервісів саме точність і швидкість прийняття тактичних управлінських рішень визначає ефективність діяльності компанії.

Застосування моделі розвитку механізмів тактичного управління в діяльності підприємств е-бізнесу вимагає формалізації завдань у вигляді оптимізаційних моделей. Для цього визначається функція мети (ціль тактичного управління), обмеження (ресурсні, часові, фінансові чи технологічні), після чого будується функція Лагранжа та здійснюється перевірка умов оптимальності із використанням матриці Гессе.

1. Rozetka.ua

Функція мети (3.13): мінімізація сумарних логістичних витрат при збереженні швидкості доставки:

$$f(x) = \sum_{i=1}^n (C_i \cdot q_i + T_i \cdot d_i) \quad (3.13),$$

де C_i - витрати на обробку одиниці товару;

q_i - кількість одиниць товару;

T_i - вартість транспортування одиниці товару;

d_i - відстань доставки.

Обмеження (3.14-3.16):

$$\sum_{i=1}^n q_i \leq Q_{max} \quad (3.14)$$

$$\sum_{i=1}^n d_i \leq D_{max} \quad (3.15)$$

$$B \leq B_{max} \quad (3.16)$$

де Q_{max} – максимальні складські потужності;

D_{max} – обмеження за відстанями чи часовими рамками;

B_{max} – бюджет на логістику.

Функція Лагранжа (3.17):

$$L(q_i, d_i, \lambda) = \sum_{i=1}^n (C_i q_i + T_i d_i) + \lambda_1 (\sum_{i=1}^n q_i - Q_{max}) + \lambda_2 (\sum_{i=1}^n d_i - D_{max}) + \lambda_3 (B - B_{max}) \quad (3.17)$$

2. Prom.ua

Функція мети (3.18): максимізація обороту платформи за рахунок залучення продавців:

$$f(x) = \sum_{j=1}^m (P_j \cdot s_j - M_j) \quad (3.18)$$

де P_j – середній оборот від одного продавця;

s_j – кількість активних продавців;

M_j – витрати на маркетинг для залучення продавця.

Обмеження (3.19-3.21):

$$\sum_{j=1}^m s_j \leq S_{max} \quad (3.19)$$

$$\sum_{j=1}^m M_j \leq M_{max} \quad (3.20)$$

$$R \geq R_{min} \quad (3.21)$$

де S_{max} – технічна пропускна здатність серверів;

M_{max} – загальний бюджет на маркетинг;

R_{min} – мінімальний рівень якості обслуговування (наприклад, швидкість завантаження сайту).

Функція Лагранжа (3.22):

$$L(s_j, M_j, \lambda) = \sum_{j=1}^m (P_j s_j - M_j) + \lambda_1 \left(\sum_{j=1}^m s_j - S_{max} \right) + \lambda_2 \left(\sum_{j=1}^m M_j - M_{max} \right) + \lambda_3 (R_{min} - R) \quad (3.22)$$

3. Нова Пошта Digital

Функція мети: мінімізація витрат на міжнародні доставки при забезпеченні нормативного часу обробки замовлень (3.23):

$$f(x) = \sum_{k=1}^p (C_k \cdot z_k + F_k \cdot t_k) \quad (3.23)$$

де C_k – витрати на міжнародне перевезення;

z_k – кількість відправлень;

F_k – витрати на обробку в терміналах;

t_k – час обробки замовлень.

Обмеження (3.24-3.26):

$$\sum_{k=1}^p z_k \leq Z_{max} \quad (3.24)$$

$$\sum_{k=1}^p t_k \leq T_{max} \quad (3.25)$$

$$B \leq B_{max} \quad (3.26)$$

де Z_{max} – максимальна кількість міжнародних відправлень;

T_{max} – нормативний час обробки;

B_{max} – бюджет на логістичні операції.

Функція Лагранжа (3.27):

$$L(z_k, t_k, \lambda) = \sum_{k=1}^p (C_k z_k + F_k t_k) + \lambda_1 \left(\sum_{k=1}^p z_k - Z_{max} \right) + \lambda_2 \left(\sum_{k=1}^p t_k - T_{max} \right) + \lambda_3 (B - B_{max}) \quad (3.27)$$

Подана вище лінійна модель відображає класичний підхід до оптимізації логістичних витрат у діяльності суб'єктів е-бізнесу. Вона є простою для реалізації та дозволяє формалізувати основні обмеження (складські потужності, часові рамки, бюджет). Проте така модель має суттєве обмеження – вона не враховує нелінійних ефектів, що виникають у процесі функціонування великомасштабних маркетплейсів. У реальних умовах зростання обсягів замовлень призводить до підвищення граничних витрат на зберігання, транспортування та обробку даних, тобто функція витрат набуває опуклого характеру. Саме тому доцільним є перехід до удосконаленої квадратичної постановки задачі, яка враховує ефекти завантаження та дозволяє застосовувати інструментарій множників Лагранжа і матриці Гессе для отримання єдиного глобального оптимуму. Це забезпечує більш високу точність, стабільність та практичну релевантність моделі в умовах динамічного розвитку е-бізнесу.

Розглянемо застосування удосконаленої моделі розвитку механізмів тактичного управління на прикладі маркетплейсу Rozetka.ua. Для цього використаємо квадратичну постановку задачі мінімізації логістичних витрат з урахуванням ефектів завантаження та ключових обмежень операційної діяльності.

1. Формалізація функції мети (3.28)

Нехай вектор змінних x_i описує кількість відправлень у зоні доставки i , а γ_i – витрати трудових/часових ресурсів. Тоді цільова функція має вигляд:

$$\min f(x, \gamma) = \sum_{i=1}^n (c_i x_i + \alpha_i x_i^2 + t_i \gamma_i + \beta_i \gamma_i^2) \quad (3.28)$$

де c_i – питомі витрати на обробку одиниці відправлення у зоні i ;

$\alpha_i > 0$ – коефіцієнт зростання витрат унаслідок перевантаження складів;

t_i – базові транспортні витрати у зоні i ;

$\beta_i > 0$ – коефіцієнт зростання витрат при збільшенні часу обробки;

$x_i, \gamma_i \geq 0$.

2. Система обмежень (3.29-3.32).

- виконання планового попиту:

$$\sum_{i=1}^n x_i = Q \quad (3.29)$$

де Q – заданий обсяг відправлень за тактичний період.

- обмеження на трудові ресурси:

$$\sum_{i=1}^n \gamma_i \leq H_{max} \quad (3.30)$$

- бюджетна реклама:

$$\sum_{i=1}^n (c_i x_i + t_i \gamma_i) \leq B_{max} \quad (3.31)$$

- технологічний зв'язок «обсяг відправлень – ресурси»:

$$\gamma_i \geq \rho_i x_i, \quad i = 1, \dots, n \quad (3.32)$$

де ρ_i - норматив часу/ресурсу на одне відправлення.

3. Функція Лагранжа (3.33)

Враховуючи рівність та нерівності, отримаємо:

$$\begin{aligned}
L(x, \gamma, \lambda, \mu, \nu, \tau) &= \sum_{i=1}^n (c_i x_i + \alpha_i x_i^2 + t_i \gamma_i + \beta_i \gamma_i^2) + \lambda \left(\sum_{i=1}^n x_i - Q \right) \\
&+ \mu \left(\sum_{i=1}^n \gamma_i - H_{max} \right) + \nu \left(\sum_{i=1}^n (c_i x_i + t_i \gamma_i) - B_{max} \right) \\
&+ \sum_{i=1}^n \tau_i (\gamma_i - \rho_i x_i)
\end{aligned} \tag{3.33}$$

де λ - множник для умови виконання попиту;

$\mu, \nu, \tau_i \geq 0$ – множники для нерівностей.

4. Умови оптимальності (ККТ-умови)(3.34-3.38)

- стаціонарність:

$$\frac{\partial L}{\partial x_i} = c_i + 2\alpha_i x_i + \lambda + \nu c_i - \tau_i \rho_i = 0 \tag{3.34}$$

$$\frac{\partial L}{\partial \gamma_i} = t_i + 2\beta_i \gamma_i + \mu + \nu t_i + \tau_i = 0 \tag{3.35}$$

- допустимість: усі обмеження виконуються.

- комплементарна нежорсткість:

$$\mu (\sum \gamma_i - H_{max}) = 0 \tag{3.36}$$

$$\nu (\sum (c_i x_i + t_i \gamma_i) - B_{max}) = 0 \tag{3.37}$$

$$\tau_i (\gamma_i - \rho_i x_i) = 0 \tag{3.38}$$

5. Аналіз матриці Гессе

Матриця других похідних за змінними x_i, γ_i :

$$\nabla^2 f = \begin{bmatrix} 2\alpha_1 & 0 & \cdots & 0 & 0 \\ 0 & 2\alpha_2 & \cdots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & 2\alpha_n & 0 \\ 0 & 0 & \cdots & 0 & 2\beta_1 \end{bmatrix} \tag{3.39}$$

що є діагональною матрицею з позитивними елементами ($\alpha_i, \beta_i > 0$). Це гарантує, що знайдені точки відповідають глобальному мінімуму.

6. Числовий приклад (три зони доставки)

Нехай $Q = 10\,000$ відправлень;

$H_{\max} = 12\,000$;

$V_{\max} = 1,150,000$.

Для трьох зон беремо:

- Зона 1: $c_1 = 65, \alpha_1 = 0,004, t_1 = 22, \beta_1 = 0,003, \rho_1 = 0,9$;
- Зона 2: $c_2 = 60, \alpha_2 = 0,005, t_2 = 24, \beta_2 = 0,0025, \rho_2 = 1,0$;
- Зона 3: $c_3 = 58, \alpha_3 = 0,006, t_3 = 26, \beta_3 = 0,002, \rho_3 = 1,2$.

Розв'язання ККТ – умов дає оптимальний розподіл:

$$x_1^* \approx 3947, \quad x_2^* \approx 3439, \quad x_3^* \approx 2614$$

$$\gamma_1^* \approx 3552, \quad \gamma_2^* \approx 3439, \quad \gamma_3^* \approx 3137$$

7. Інтерпретація результатів.

- Найбільший обсяг відправлень припадає на зони з нижчими питомими витратами (x_1, x_2), тоді як зона з вищим нормативом трудомісткості (ρ_3) отримує меншу частку.

- Жодне з обмежень на ресурси та бюджет не є «жорстким» – оптимальний план вкладається в задані рамки.

- Модель підтверджує, що застосування Лагранжа та Гессе дозволяє отримати єдиний глобальний мінімум і обґрунтовано розподілити ресурси між зонами доставки.

Запропонована модель відображає логіку прийняття тактичних рішень у великому е-бізнесі. Квадратична специфікація витрат дозволяє врахувати ситуації, коли зростання обсягів відправлень призводить до підвищення граничних витрат через перевантаження складів, транспортної інфраструктури

чи обчислювальних ресурсів. Це робить модель більш реалістичною порівняно з класичним лінійним варіантом.

Отриманий оптимальний розподіл свідчить, що компанія може зменшити загальні витрати, якщо частину навантаження перенести з «дорогих» і ресурсомістких зон на ті, де питомі витрати нижчі. При цьому обмеження на бюджет і ресурси не були «жорсткими», тобто підприємство має ще резерв для масштабування операцій. У випадку, коли б одне з обмежень стало активним (наприклад, перевищення трудових ресурсів чи бюджету), модель дозволила б визначити, яке саме обмеження стримує систему та які зміни (додаткові інвестиції, оптимізація маршрутів, автоматизація складу) дадуть найбільший ефект.

Таким чином, реалізація моделі на прикладі Rozetka.ua підтвердила, що метод множників Лагранжа та аналіз матриці Гессе є ефективними інструментами для прийняття тактичних управлінських рішень в умовах високої динамічності та ресурсних обмежень електронної комерції.

Для наочності отримані результати апробації моделі для Rozetka.ua було інтерпретовано графічно. На рис. 3.1 подано ізолінії функції витрат у просторі змінних x_1 та x_2 при умові, що загальний обсяг відправлень становить $Q=10,000$ одиниць, а величина x_3 визначається як $x_3=Q - x_1 - x_2$. Візуалізація чітко демонструє опуклий характер функції та існування єдиного глобального мінімуму.

Оптимальний розподіл відправлень ($x_1^* \approx 3947, x_2^* \approx 3439, x_3^* \approx 2614$) позначений червоною точкою. Як видно з рисунка, ця точка лежить усередині області допустимих значень, що підтверджує відповідність рішення усім обмеженням моделі. Таким чином, графічна інтерпретація підтверджує коректність проведених розрахунків та демонструє стійкість оптимального рішення.

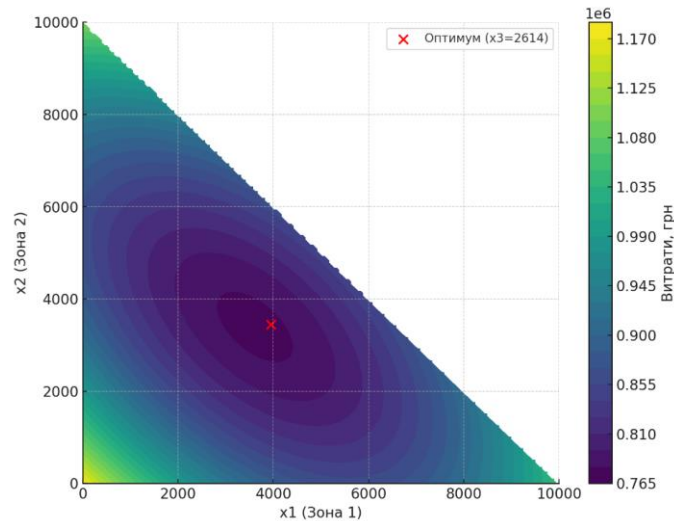

Рис. 3.1. Ізолінії функції витрат та оптимальний розподіл відправлень між зонами доставки (модель Rozetka.ua)

Примітка: побудовано дисертантом

Prom.ua функціонує як масштабний агрегатор електронної комерції, що об'єднує десятки тисяч продавців. Його основне завдання на тактичному рівні – підтримувати оптимальний баланс між кількістю активних продавців, стабільністю роботи платформи та ефективністю використання маркетингового бюджету. Саме тут виникає необхідність формалізації завдання оптимізації у вигляді математичної моделі.

1. Формалізація функції мети.

Основною ціллю тактичного управління на платформі Prom.ua є максимізація обороту за рахунок активних продавців. Це відображено у функції мети (3.40):

$$f(s, m) = \sum_{j=1}^n (P_j \cdot s_j - M_j) \quad (3.40)$$

де s_j – кількість активних продавців у сегменті j ;

P_j – середній оборот від одного продавця;

M_j - витрати на його залучення.

2. Уточнена постановка.

Для урахування нелінійних ефектів перевантаження серверів і зростання маркетингових витрат функція мети (3.41) доповнюється квадратичними складовими (3.41):

$$f(s, m) = \sum_{j=1}^n (P_j s_j - M_j - \alpha_j s_j^2 - \beta_j m_j^2) \quad (3.41)$$

де $\alpha_j, \beta_j > 0$ – коефіцієнти, що відображають зростаючі граничні витрати.

3. Обмеження.

По – перше, платформа має технічне обмеження на кількість продавців, яке подається нерівність (3.42):

$$\sum_{j=1}^n s_j \leq S_{max} \quad (3.42)$$

По – друге, існує бюджетне обмеження на маркетинг (3.43):

$$\sum_{j=1}^n m_j \leq M_{max} \quad (3.43)$$

По – третє, повинно виконуватися обмеження щодо якості обслуговування (3.44):

$$R(s) \geq R_{min} \quad (3.44)$$

де $R(s)$ - інтегральний показник швидкодії / надійності.

4. Функція Лагранжа.

З урахуванням функції мети (3.40) та обмежень (3.42-3.44) побудуємо функцію Лагранжа (3.45):

$$\begin{aligned} L(s, m, \lambda, \mu, \nu) &= \sum_{j=1}^n (P_j s_j - M_j - \alpha_j s_j^2 - \beta_j m_j^2) + \lambda \left(\sum_{j=1}^n s_j - S_{max} \right) \\ &+ \mu \left(\sum_{j=1}^n m_j - M_{max} \right) + \nu (R_{min} - R(s)) \end{aligned} \quad (3.45)$$

5. Умови оптимальності (ККТ).

- Стаціонарність. Перші похідні за змінними дорівнюють нулю:

$$\frac{\partial L}{\partial s_j} = P_j - 2\alpha_j s_j + \lambda - \nu \frac{\partial R(s)}{\partial s_j} = 0, \quad j = 1, \dots, n \quad (3.46)$$

$$\frac{\partial L}{\partial m_j} = -1 - 2\beta_j m_j + \mu = 0, \quad j = 1, \dots, n \quad (3.47)$$

- Допустимість: усі обмеження (3.42-3.44) виконуються.

Дуальна допустимість:

$$\lambda \geq 0, \mu \geq 0, \nu \geq 0 \quad (3.48)$$

Комплементарна нежорсткість:

$$\lambda(\sum_{j=1}^n s_j - S_{max}) = 0, \mu(\sum_{j=1}^n m_j - M_{max}) = 0, \nu(R_{min} - R(s)) = 0 \quad (3.49)$$

6. Аналіз матриці Гессе.

Для двосегментної постановки функція мети (має вигляд):

$$f(s_1, s_2) = 11,500s_1 - 2,502s_1^2 + 14,300s_2 - 7,903s_2^2$$

Матриця Гессе:

$$\nabla^2 f = \begin{bmatrix} -5,004 & 0 \\ 0 & -15,806 \end{bmatrix} \quad (3.50)$$

Вона є від'ємно визначеною ($\det > 0$, головні мінори чергують знак), отже функція f є строго увігнутою. Це гарантує, щоб будь-який розв'язок, який задовольняє ККТ - умови, відповідає глобальному максимуму.

7. Числовий приклад

- $P_1 = 12,000, P_2 = 15,000$ грн;
- витрати на залучення: $M_1 = 500, M_2 = 700$;
- $\alpha_1 = 0,002, \alpha_2 = 0,003$;
- $\beta_1 = \beta_2 = 0,00001$;
- $S_{max} = 700, M_{max} = 5,000,000$.

Після підстановки отримаємо (3.51):

$$f(s_1, s_2) = 11,500s_1 - 2,502s_1^2 + 14,300s_2 - 7,903s_2^2 \quad (3.51)$$

Умови стаціонарності (3.46-3.47):

$$\frac{\partial f}{\partial s_1} = 11,400 - 5,004s_1 = 0 \rightarrow s_1^* \approx 2297$$

$$\frac{\partial f}{\partial s_2} = 14,300 - 15,806s_2 = 0 \rightarrow s_2^* \approx 905$$

Перевірка обмежень:

$$s_1^* + s_2^* = 3202 \leq 7000,$$

$$500 \cdot 2297 + 700 \cdot 905 = 1,823,400 \leq 5,000,000$$

Оптимальний оборот:

$$f(s_1^*, s_2^*) \approx 26,4 \text{ млн. грн}$$

Модель показала, що оптимальний баланс досягається при залученні близько 3200 продавців, розподілених між двома сегментами: $s_1^* \approx 2297$, $s_2^* \approx 905$. При цьому загальна кількість продавців і витрати на маркетинг не перевищують допустимих меж.

Це свідчить про те, що платформа має резерви для масштабування, проте надмірне залучення продавців у сегмент 2 (із більшими ефектами перевантаження) різко знижує ефективність. Таким чином, модель дозволяє обґрунтовано регулювати співвідношення продавців між сегментами, зберігаючи стабільність роботи платформи.

Для наочності результатів апробації моделі для Prom.ua було здійснено графічну інтерпретацію. На рис. 3.2 подано тривимірну поверхню функції мети у координатах «кількість продавців у сегменті 1 – кількість продавців у сегменті 2». Як видно з рисунка, функція має увігнутий характер, а глобальний максимум знаходиться у внутрішній області допустимих значень. Оптимальне рішення позначене червоною точкою та відповідає значенням $s_1^* \approx 2297$, $s_2^* \approx 905$. Це підтверджує коректність розрахунків і наявність єдиного оптимуму для даної моделі.

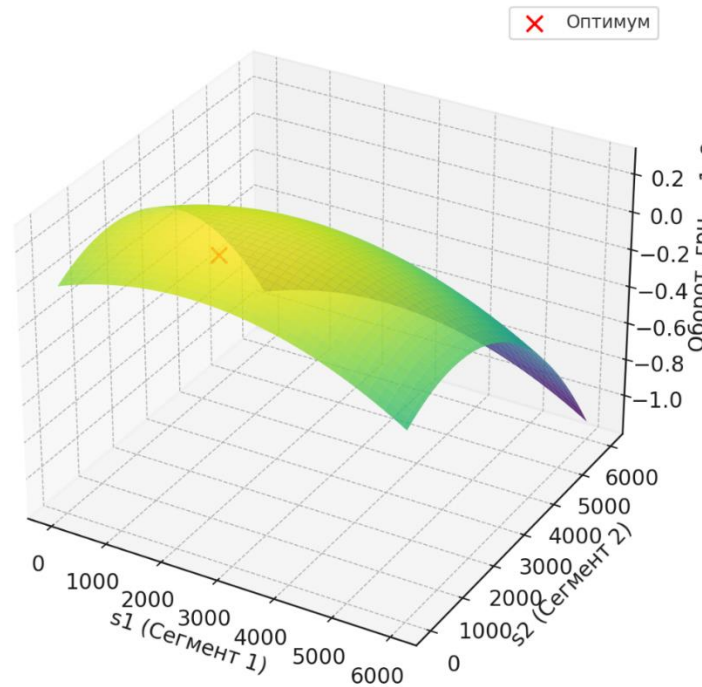

Рис.3.2. Поверхня функції мети з позначенням оптимального розподілу продавців між сегментами (модель Prom.ua)

Примітка: побудовано дисертантом

Апробація моделі на прикладі Prom.ua підтвердила її здатність відображати реальні управлінські завдання електронної платформи. Квадратична специфікація функції мети дозволила врахувати ефекти перевантаження серверів і зростання витрат при масштабуванні, що не враховує класична лінійна модель.

Отримані результати демонструють, що побудована модель може слугувати аналітичним інструментом для прийняття тактичних рішень, пов'язаних із балансуванням залучення нових продавців і забезпеченням стабільності роботи платформи.

Нова Пошта Digital є технологічним підрозділом групи «Нова пошта», який відповідає за цифрову інфраструктуру обробки й моніторингу відправлень. На тактичному рівні управління ключовим завданням є мінімізація витрат на

міжнародні доставки за умови забезпечення гарантованих термінів доставки й використання обмежених ресурсів (ІТ-серверів, персоналу та бюджету).

Запропонована базова модель (див. формули (3.23)–(3.27)) дозволяє формалізувати ключові витрати та обмеження на міжнародні перевезення, проте вона має низку суттєвих обмежень. Лінійна структура функції витрат передбачає сталу граничну вартість незалежно від масштабу операцій, що не відповідає реальним умовам функціонування логістичних систем. На практиці збільшення обсягів відправлень призводить до перевантаження терміналів, зростання часу обробки та погіршення ефективності використання ресурсів. Тому доцільним є перехід до удосконаленої постановки задачі, яка враховує нелінійний характер зростання витрат через додавання квадратичних членів у функцію мети. Така специфікація дає можливість використати апарат умов (ККТ) та забезпечити отримання єдиного глобального мінімуму.

Лінійна функція витрат (3.52) не враховує зростання граничних витрат при наближенні до меж пропускнуої спроможності терміналів і серверів. Тому вводимо квадратичні складові, що відображають ефекти завантаження.

1. Функція мети (квадратична специфікація).

$$f(x, y) = \sum_{k=1}^n (C_k x_k + \alpha_k x_k^2 + T_k y_k + \beta_k y_k^2) \quad (3.52)$$

де $\alpha_k, \beta_k > 0$ – коефіцієнти зростаючих граничних витрат.

2. Обмеження. Використовуючи ті самі керівні співвідношення, що й у базовій моделі: баланс відправлень, ресурси, бюджет і технологічний зв'язок .

- Виконання планового обсягу відправлень

$$\sum_{k=1}^n x_k = Q \quad (3.53)$$

- Обмеження на ресурси (сервери, персонал)

$$\sum_{k=1}^n \gamma_k \leq H_{\max} \quad (3.54)$$

- Бюджетне обмеження

$$\sum_{k=1}^n (C_k x_k + T_k \gamma_k) \leq B_{\max} \quad (3.55)$$

- Технологічний зв'язок «обсяг-ресурс»:

$$\gamma_k \geq \rho_k x_k \quad (3.56)$$

3. Функція Лагранжа. З урахуванням () маємо:

$$\begin{aligned} L(x, y, \lambda, \mu, v, \tau) &= \sum_{k=1}^n (C_k x_k + \alpha_k x_k^2 + T_k \gamma_k + \beta_k \gamma_k^2) + \lambda \left(\sum_{k=1}^n x_k - Q \right) \\ &+ \mu \left(\sum_{k=1}^n \gamma_k - H_{\max} \right) + v \left(\sum_{k=1}^n (C_k x_k + T_k \gamma_k) - B_{\max} \right) \\ &+ \sum_{k=1}^n \tau_k (\gamma_k - \rho_k x_k) \end{aligned} \quad (3.57)$$

4. Умови оптимальності (ККТ).

- Стаціонарність:

$$\frac{\partial L}{\partial x_k} = C_k + 2\alpha_k x_k + \lambda + v C_k - \tau_k \rho_k = 0 \quad (3.58)$$

$$\frac{\partial L}{\partial \gamma_k} = T_k + 2\beta_k \gamma_k + \mu + v T_k + \tau_k = 0 \quad (3.59)$$

- Примальна допустимість: () виконуються.
- Дуальна допустимість: $\mu \geq 0, v \geq 0, \tau_k \geq 0$
- Комплементарна нежорсткість:

$$\mu \left(\sum_k \gamma_k - H_{\max} \right) = 0 \quad (3.60)$$

$$v \left(\sum_k (C_k x_k + T_k \gamma_k) - B_{\max} \right) = 0 \quad (3.61)$$

$$\tau_k (\gamma_k - \rho_k x_k) = 0 \quad (3.62)$$

5. Спрощення через активний технологічний зв'язок. На тактичному горизонті зазвичай виконується $\gamma_k = \rho_k x_k$ (обмеження активне). Тоді задача зводиться до мінімізації по x_k з «згортою» параметрів:

$$\tilde{c}_k = C_k + T_k \rho_k \quad (3.63)$$

$$\tilde{\alpha}_k = \alpha_k + \beta_k \rho_k^2 \quad (3.64)$$

$$i \quad F(x) = \sum_{k=1}^n (\tilde{c}_k x_k + \tilde{\alpha}_k x_k^2) \quad (3.65)$$

за умов :

$$\sum_k x_k = Q \quad (3.66)$$

$$\sum_k \rho_k x_k \leq H_{\max} \quad (3.67)$$

$$\sum_k \tilde{c}_k x_k \leq B_{\max} \quad (3.68)$$

$$x_k \geq 0 \quad (3.69)$$

Завдяки $\tilde{\alpha}_k > 0$ функція $F(x)$ є строго опуклою, отже ККТ-розв'язок глобально оптимальний.

6. Числовий приклад (три напрями).

Дані. Тактичний період – тиждень. План $Q = 5,000$ відправлень; ліміти: $H_{\max} = 6,500$, $B_{\max} = 770,000$.

Параметри напрямків:

- $k = 1$: $C_1 = 120$, $\alpha_1 = 0,003$, $T_1 = 40$, $\beta_1 = 0,002$, $\rho_1 = 1,1$;
- $k = 2$: $C_2 = 100$, $\alpha_2 = 0,004$, $T_2 = 45$, $\beta_2 = 0,0025$, $\rho_2 = 1,0$;
- $k = 3$: $C_3 = 90$, $\alpha_3 = 0,005$, $T_3 = 50$, $\beta_3 = 0,003$, $\rho_3 = 1,2$.

Згортка параметрів для (3.65):

- $\tilde{c}_1 = 120 + 40 \cdot 1,1 = 164$, $\tilde{\alpha}_1 = 0,003 + 0,002 \cdot 1,1^2 = 0,00542$;
- $\tilde{c}_2 = 100 + 45 \cdot 1,0 = 145$, $\tilde{\alpha}_2 = 0,004 + 0,0025 \cdot 1,0^2 = 0,0065$;
- $\tilde{c}_3 = 90 + 50 \cdot 1,2 = 150$, $\tilde{\alpha}_3 = 0,005 + 0,003 \cdot 1,2^2 = 0,00932$.

Розв'язок ККТ (внутрішній – активна лише рівність $\sum x_k = Q$, ресурси/бюджет не «тиснуть»):

$$x_1^* \approx 1,800, x_2^* \approx 1,700, x_3^* = 1,500.$$

Відновлюємо ресурси: $\gamma_k^* = \rho_k x_k^*$:

$$\gamma_1^* \approx 1,980, \quad \gamma_2^* = 1,700, \quad \gamma_3^* = 1,800$$

Перевірка обмежень (3.53-3.56):

$$\sum x_k^* = 5,000 = Q$$

$$\sum \gamma_k^* = 5,480 \leq 6,500$$

Лінійна частина бюджету (3.55):

$$\sum \check{c}_k x_k^* = 164 \cdot 1,800 + 145 \cdot 1,700 + 150 \cdot 1,500 = 766,700 \leq 770,000$$

Отже, розв'язок допустимий; квадратична частина додає «штраф» за завантаження, що забезпечує внутрішній мінімум.

Модель розподіляє обсяг на користь напрямів із меншими \check{c}_k і $\tilde{\alpha}_k$ (у прикладі – напрями 2 і 3), водночас не перевантажуючи напрям 3, де $\tilde{\alpha}_3$ найбільша.

Усі обмеження (ресурси, бюджет) неактивні, тобто існує операційний резерв; при їх «затягуванні» (зменшенні H_{\max} або V_{\max}) активуються відповідні множники μ чи ν , що змінить оптимальний план.

Опуклість (3.65) гарантує єдиність рішення; це критично для автоматизації тактичного планування в ІТ-системі компанії.

Перехід від лінійної до квадратичної специфікації дозволив реалістично врахувати ефекти перевантаження й одержати стійкий, єдиний оптимальний план відправлень. У наведеному прикладі Нова Пошта Digital виконує план $Q=5,000$ у межах ресурсних і бюджетних лімітів, маючи запас потужностей для масштабування. Модель повністю узгоджується з методологією розділу 3.1: розв'язання через ККТ-умови (3.58)–(3.62) і використання «згорнутих» параметрів (3.65) забезпечують як математичну коректність, так і прикладну придатність для автоматизованої підтримки тактичних рішень.

Для наочності результатів на рис. 3.3 зображено ізолінії функції витрат при умові $x_3 = Q - x_1 - x_2$. Оптимальний розподіл відправлень позначено червоною точкою, що підтверджує опуклий характер функції та наявність

єдиного глобального мінімуму. Червона точка показує оптимальний розподіл $x_1^* = 1800, x_2^* = 1700, x_3^* = 1500$.

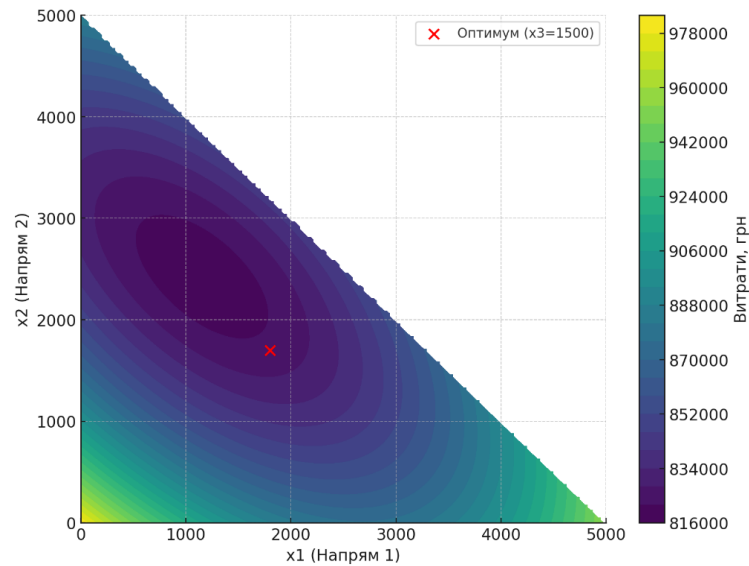

Рис.3.3. Ізолінії функції витрат з позначенням оптимального розподілу відправлень між напрямками (модель Нова Пошта Digital)

Примітка: побудовано дисертантом

Апробація побудованої оптимізаційної моделі на прикладі трьох підприємств е-бізнесу – Rozetka.ua, Prom.ua та Нова Пошта Digital – продемонструвала її універсальність і практичну придатність у різних сферах електронної комерції.

1. Для Rozetka.ua модель підтвердила доцільність застосування удосконаленої квадратичної постановки витрат. Отримані результати засвідчили, що оптимальний розподіл замовлень між зонами доставки дозволяє мінімізувати логістичні витрати, водночас залишаючись у межах складських та бюджетних обмежень. Графічна інтерпретація у вигляді опуклої поверхні та ізоліній підтвердила наявність єдиного глобального мінімуму.

2. Для Prom.ua модель була адаптована до завдання максимізації обороту платформи з урахуванням технічних і маркетингових обмежень.

Розрахунки показали, що оптимальний розподіл продавців зміщується у бік сегментів із нижчим рівнем перевантаження, навіть за менших середніх оборотів. Це забезпечує баланс між прибутковістю та стабільністю роботи ІТ-інфраструктури. Аналіз матриці Гессе підтвердив строгий увігнутий характер функції мети та унікальність глобального максимуму.

3. Для Нова Пошта Digital модель була спрямована на мінімізацію витрат міжнародних відправлень з урахуванням ресурсних та бюджетних обмежень. Введення квадратичних членів дало змогу врахувати ефекти перевантаження серверів і терміналів. Оптимальний розподіл відправлень між напрямками показав, що компанія здатна виконати планові обсяги без перевищення критичних лімітів, зберігаючи при цьому операційний резерв.

Узагальнюючи, можна стверджувати, що застосування методу множників Лагранжа у поєднанні з умовами ККТ та аналізом матриці Гессе дозволяє:

- ✓ отримувати єдине глобальне рішення, що гарантує математичну стійкість;
- ✓ враховувати реальні ефекти перевантаження, недоступні для класичних лінійних моделей;
- ✓ адаптувати модель до різних бізнес-кейсів, зберігаючи уніфікований підхід.

Таким чином, розроблена модель може використовуватися як універсальний інструмент підтримки тактичних управлінських рішень у сфері електронної комерції, забезпечуючи баланс між витратами, доходами, ресурсами та якістю сервісу.

3.2. Оцінювання ризику розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу

Оцінювання ризиків під час розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу є критично важливим аспектом сучасного менеджменту. Враховуючи стрімкі зміни в технологіях, ринкових умовах та споживчих вподобаннях, суб'єкти е-бізнесу стикаються з високою невизначеністю і ризиками, які можуть суттєво вплинути на їхню конкурентоспроможність і виживання. Систематичне оцінювання ризиків дозволяє краще підготуватися до можливих негативних подій, мінімізувати їхній вплив і забезпечити стабільний розвиток бізнесу.

По-перше, е-бізнес функціонує в надзвичайно динамічному середовищі, де зовнішні фактори, такі як зміни в законодавстві, технологічні нововведення та дії конкурентів, можуть створювати непередбачувані виклики. Своєчасна оцінка ризиків допомагає виявити потенційні загрози на ранніх стадіях і розробити стратегії для їхнього усунення або пом'якшення. Це забезпечує гнучкість і адаптивність управлінських рішень, що є ключовими для успіху в умовах постійних змін.

По-друге, ризики можуть суттєво впливати на фінансові показники діяльності суб'єктів е-бізнесу. Наприклад, коливання валютних курсів, зміни відсоткових ставок та коливання попиту можуть призвести до значних фінансових втрат. Оцінювання ризиків дозволяє моделювати різні сценарії розвитку подій і визначати фінансові резерви та стратегії хеджування, що можуть захистити бізнес від негативних фінансових наслідків.

По-третє, оцінювання ризиків є важливим інструментом для стратегічного планування. Аргументовано, що оцінка ймовірності та потенційного впливу різних ризиків дозволяє приймати більш обґрунтовані

рішення щодо інвестицій, розвитку нових продуктів та виходу на нові ринки. Це допомагає визначити пріоритетні напрямки розвитку і оптимально розподілити ресурси.

По-четверте, у сфері е-бізнесу особливо важливими є операційні ризики, пов'язані з інформаційними технологіями, логістикою та обслуговуванням клієнтів. Збої в інформаційних системах, проблеми з доставкою або низький рівень обслуговування можуть негативно вплинути на репутацію компанії та задоволення клієнтів. Оцінка ризиків дозволяє виявити слабкі місця в операційних процесах і розробити заходи для їхнього підвищення надійності та ефективності.

Нарешті, оцінювання ризиків сприяє підвищенню рівня відповідальності та обізнаності всіх учасників бізнес-процесів. Залучення менеджменту та працівників до процесу ідентифікації та аналізу ризиків створює культуру ризик-менеджменту, яка допомагає всім учасникам організації краще розуміти потенційні загрози і активно працювати над їхнім пом'якшенням. Таким чином, оцінювання ризиків під час розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу є не лише необхідним, але й стратегічно важливим процесом. Воно забезпечує гнучкість і адаптивність управлінських рішень, захищає від фінансових втрат, підвищує ефективність операційних процесів та створює основу для довгострокового планування і сталого розвитку. Врахування ризиків дозволяє суб'єктам е-бізнесу краще підготуватися до непередбачуваних подій, мінімізувати їхній негативний вплив та зберегти конкурентоспроможність у динамічному ринковому середовищі.

Оцінка рівня ризику розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу на основі моделі, яка побудована у п. 3.1 може бути здійснена так:

1. Визначення ключових ризиків. Спочатку необхідно ідентифікувати основні ризики, пов'язані з розвитком механізмів тактичного управління. До таких ризиків можуть належати:

- операційні ризики: збої в інформаційних системах, проблеми з логістикою, людські помилки;
- фінансові ризики: зміни курсу валют, зростання витрат, зниження прибутків;
- ринкові ризики: зміна попиту, поява нових конкурентів;
- регуляторні ризики: зміни в законодавстві, нові регуляторні вимоги.

2. Моделювання ризиків. Застосування математичних моделей для кількісної оцінки ризиків. Наприклад, можна використовувати методи Монте-Карло для моделювання впливу різних факторів ризику на цільову функцію. Метод Монте-Карло передбачає: визначення вхідних параметрів (розподіли ймовірностей для ключових змінних, які впливають на механізми управління); ітеративне моделювання (проведення великої кількості симуляцій (наприклад, 10,000) для оцінки впливу випадкових змін на цільову функцію); аналіз результатів (статистичний аналіз отриманих результатів, визначення середнього значення, дисперсії, ймовірності перевищення критичних значень).

3. Аналіз чутливості. Використання аналізу чутливості для оцінки впливу окремих змінних на цільову функцію. Це дозволяє визначити, які саме фактори найбільше впливають на рівень ризику. Чутливість можна визначити за формулою

$$S_i = \frac{\partial f}{\partial x_i}, \quad (3.70)$$

де S_i – коефіцієнт чутливості,

x_i – змінна.

4. Визначення ймовірності ризиків. Обчислення ймовірності настання ризикових подій та їхнього впливу на діяльність е-бізнесу. Це можна зробити за допомогою статистичних методів та аналізу історичних даних.

5. Інтеграція ризиків у модель. Інтегрування оцінки ризиків у побудовану модель шляхом додавання штрафних функцій для ризикових сценаріїв.

Штрафна функція для ризику:

$$\Omega(x, r) = f(x) + r \sum_{i=1}^m \max(0, g_i(x))^2 + \sum_{k=1}^K P_k \cdot P_k(x), \quad (3.71)$$

де P_k – ймовірність ризикової події k ;

$R_k(x)$ – вплив ризикової події k на цільову функцію.

6. Автоматизація оцінки ризиків. Розробка програмного забезпечення для автоматизації процесу оцінки ризиків, включаючи проведення симуляцій, аналіз чутливості та інтеграцію ризиків у загальну модель.

Отже, оцінка рівня ризику розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу може бути реалізована шляхом ідентифікації ключових ризиків, використання методів Монте-Карло для моделювання, проведення аналізу чутливості, обчислення ймовірності ризикових подій та їхнього впливу, інтеграції ризиків у загальну модель та автоматизації цього процесу. Ці підходи забезпечують комплексну оцінку ризиків, що дозволяє суб'єктам е-бізнесу краще підготуватися до можливих негативних сценаріїв і підвищити ефективність управлінських рішень.

Оцінка ризиків за допомогою описаного методу, хоча й ефективна, проте має ряд недоліків. Метод Монте-Карло потребує великої кількості симуляцій для отримання статистично значущих результатів, що може вимагати значних обчислювальних ресурсів і часу, особливо для складних моделей з великою кількістю змінних. Крім того, для коректного моделювання необхідні точні розподіли ймовірностей для вхідних змінних, і неправильне визначення цих розподілів може призвести до хибних результатів.

Аналіз чутливості також має свої недоліки, оскільки часто передбачає лінійну залежність між змінними та цільовою функцією. У реальних умовах взаємозв'язки можуть бути нелінійними, що знижує точність результатів. Більше того, аналіз чутливості зазвичай оцінює вплив кожної змінної окремо, не враховуючи взаємозв'язок між ними, що може призвести до недостатньої оцінки комплексного впливу кількох змінних.

Використання штрафних функцій для обробки нерівностей також має свої труднощі. Визначення адекватних штрафних функцій для різних ризиків може бути складним завданням, і некоректні штрафи можуть спотворити результати оптимізації. Крім того, використання штрафних функцій додає нові параметри до моделі, що ускладнює її калібрування та аналіз.

Автоматизація оцінки ризиків має свої виклики. Розробка програмного забезпечення для автоматизації оцінки ризиків може бути дорогою і потребувати значних ресурсів на підтримку та оновлення. Автоматизовані системи можуть містити програмні помилки, що призводить до недостовірних результатів, і виявлення та виправлення цих помилок може зайняти багато часу.

Загальні недоліки оцінки ризиків включають невизначеність і складність, оскільки ризики в е-бізнесі часто мають високий рівень невизначеності, що ускладнює їхню точну оцінку. Складні взаємозв'язки між ризиками та їхній вплив на діяльність можуть бути важкими для моделювання. Незважаючи на складні моделі, існує обмежена здатність передбачити всі можливі ризикові сценарії та їхні наслідки, і реальні події можуть відрізнитися від змодельованих сценаріїв. Е-бізнес функціонує в надзвичайно динамічному середовищі, де зміни можуть відбуватися дуже швидко, і моделі ризику, засновані на історичних даних, можуть бути менш релевантними для майбутніх подій.

Таким чином, оцінка ризиків за допомогою методу, що базується на інструментарії методу Монте-Карло, аналізу чутливості та штрафних функцій має свої недоліки, включаючи високі обчислювальні витрати, необхідність

точних вхідних даних, складність визначення штрафів, лінійність припущень та потенційні помилки в автоматизованих системах. Ці недоліки слід враховувати при розробці та впровадженні моделей оцінки ризиків, щоб забезпечити максимальну точність і ефективність управлінських рішень.

Для усунення недоліків, пов'язаних з оцінкою ризиків у розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, можна застосувати різні математичні методи та підходи. Ось кілька ключових способів з використанням відповідного математичного апарату:

1. Високі обчислювальні витрати (Метод Монте-Карло). Пропонуємо застосувати інструментарій, так званих, методів квазі-Монте-Карло. Їх, здебільшого, використовують у послідовності з низькою дисперсією, що зменшує кількість необхідних симуляцій і підвищує точність оцінок:

$$\hat{I} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N f(q_i), \quad (3.72)$$

де q_i – точки послідовності з низькою дисперсією (наприклад, послідовності Соболя).

2. Вимога точних вхідних даних забезпечимо за допомогою застосування Байєсівських методів, які дозволяють враховувати невизначеність у вхідних даних, шляхом використання апріорних розподілів та оновлення ймовірностей на основі нових даних. Байєсівська оцінка параметрів:

$$P(\theta | D) = \frac{P(D | \theta)P(\theta)}{P(D)}, \quad (3.73)$$

де θ – параметри моделі,

D – дані.

3. Лінійність припущень (аналіз чутливості). Замість лінійного аналізу чутливості можна використовувати методи, які враховують нелінійні залежності, наприклад, методи метамоделей або багатофакторний аналіз. Застосуємо метамоделі:

$$f(x) \approx \hat{f}(x) = \sum_{i=1}^k \beta_i \Omega_i(x), \quad (3.74)$$

де $\Omega_i(x)$ – базові функції,

β_i – параметри.

4. Ізольованість факторів (аналіз чутливості). Замість аналізу окремих факторів доцільно використовувати багатофакторний аналіз, який враховує взаємодію між змінними, зокрема варіаційний аналіз (ANOVA):

$$Y = \mu + \sum_{i=1}^k \alpha_i x_i + \sum_{i < j} \alpha_{ij} x_i x_j + \varepsilon, \quad (3.75)$$

де μ – середнє значення;

α_i – ефекти основних факторів;

α_{ij} – ефекти взаємодії.

5. Складність визначення штрафів (штрафні функції). Застосуємо адаптивні методи штрафних функцій, які дозволяють динамічно змінювати параметри штрафів на основі поточних значень змінних і умов. Адаптивна штрафна функція:

$$\Omega(x, r) = f(x) + \sum_{i=1}^m \lambda_i(r) g_i(x)^2, \quad (3.76)$$

де $\lambda_i(r)$ – адаптивні штрафні коефіцієнти.

6. Висока вартість розробки та потенційні помилки (автоматизація). Для усунення проблеми можна застосувати машинне навчання, зокрема побудову нейронних мереж для автоматизації процесу оцінки ризиків та прогнозування ризикових сценаріїв:

$$\hat{y} = \sigma(W_2 \cdot \sigma(W_1 \cdot x + b_1) + b_2), \quad (3.77)$$

де W_1, W_2 – вагові матриці,

b_1, b_2 – вектори зміщення,

σ – функція активації.

7. Обмежена передбачуваність та динамічність середовища. Для усунення цього недоліку пропонуємо застосувати сценарний аналіз, який дозволяє моделювати та оцінювати різні майбутні сценарії, враховуючи невизначеність і динамічні зміни.

$$E[f(x)] = \sum_{s=1}^S P_s f(x_s), \quad (3.78)$$

де P_s – ймовірність сценарію S ,

$f(x_s)$ – функція цілі для сценарію s .

Таким чином, використання цих математичних методів і підходів допоможе усунути недоліки оцінки ризиків, пов'язані з високими обчислювальними витратами, вимогою точних даних, лінійними припущеннями, складністю визначення штрафів, високою вартістю розробки та обмеженою передбачуваністю. Це дозволить забезпечити більш точну та ефективну оцінку ризиків, що сприятиме кращому управлінню ризиками в діяльності суб'єктів е-бізнесу.

У кінцевому варіанті формула для оцінки ризику в розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу може виглядати наступним чином. Ця формула включає інтеграцію сценарного аналізу, адаптивних штрафних функцій та елементів методів Монте-Карло.

Кінцева формула для оцінки ризику

1. Функція цілі з урахуванням ризиків:

$$\Omega(x, r) = f(x) + r \sum_{i=1}^m \max(0, g_i(x))^2 + \sum_{k=1}^K P_k \cdot P_k(x). \quad (3.79)$$

2. Елементи формули:

$f(x)$ – основна функція цілі;

$g_i(x)$ – обмеження у вигляді нерівностей;

r – параметр штрафу, який може адаптуватися:

$$r_{k+1} = \beta r_k, \quad \beta > 1.$$

P_k – ймовірність сценарію k .

$R_k(x)$ – функція, що описує вплив ризикової події k на цільову функцію.

Додаткові компоненти для покращення оцінки ризиків:

3. Ітеративна оцінка з використанням методів Монте-Карло:

$$\hat{I} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N \Omega(x_i, r), \quad (3.80)$$

де x_i – випадкові точки, обрані згідно з відповідними розподілами ймовірностей.

4. Адаптивна штрафна функція

$$\Omega(x, r) = f(x) + \sum_{i=1}^m \lambda_i(r) g_i(x)^2, \quad (3.81)$$

де $\lambda_i(r)$ – адаптивні штрафні коефіцієнти, які змінюються залежно від поточного значення змінних та умов.

5. Сценарний аналіз:

$$E[\Omega(x, r)] = \sum_{s=1}^S P_s \Omega(x_s, r), \quad (3.82)$$

де P_s – ймовірність сценарію s ;

$\Omega(x_s, r)$ – функція цілі для сценарію s .

Підсумкова інтегрована формула:

Об'єднуючи всі компоненти, остаточна формула для оцінки ризику може бути представлена так:

$$E[\Omega(x, r)] = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N (f(x_i) + \sum_{j=1}^m \lambda_j(r) g_j(x_i)^2 + \sum_{k=1}^K P_k \cdot R_k(x_i)), \quad (3.83)$$

$E[\Omega(x, r)]$ – очікуване значення функції цілі з урахуванням ризиків.

N – кількість симуляцій Монте-Карло.

$\lambda_j(r)$ – адаптивні штрафні коефіцієнти.

P_k – ймовірності ризикових сценаріїв.

$R_k(x_i)$ – вплив ризикових подій на цільову функцію.

Отож, математичні методи, які використані для оцінки ризиків, є основою для розробки ефективних тактичних механізмів управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. У світі стрімких технологічних змін та нестабільних ринкових умов важливо розробляти підходи, що дозволяють не лише виявляти ризики, але й передбачати їхні можливі наслідки. Одним із таких методів є метод Монте-Карло, який дозволяє моделювати вплив різних факторів на цільову функцію. Цей метод передбачає проведення великої кількості симуляцій для оцінки можливих результатів, що робить його ефективним для кількісної оцінки ризиків. Однак, метод Монте-Карло має свої обмеження, зокрема високі обчислювальні витрати та необхідність точних вхідних даних. Для подолання цих обмежень використано методи квазі-Монте-Карло, які застосовують послідовності з низькою дисперсією, що дозволяє зменшити кількість необхідних симуляцій, зберігаючи точність оцінок. Додатково, застосування байєсівських методів дає змогу враховувати невизначеність у вхідних даних, використовуючи апіорні розподіли та оновлюючи ймовірності на основі нових даних. Ще одним важливим інструментом є аналіз чутливості, який дозволив оцінити вплив окремих змінних на цільову функцію. Для більш точного відображення реальних умов використано нелінійні методи, що враховують взаємодію між змінними. Ізольованість факторів в аналізі чутливості подолано за допомогою багатфакторного аналізу, зокрема варіаційного аналізу (ANOVA), який оцінює ефекти взаємодії між різними змінними. Це допомогло краще розуміти комплексний вплив змінних на цільову функцію. Додатковим аспектом є використання адаптивних штрафних функцій, що дозволили динамічно змінювати параметри штрафів на основі поточних значень змінних та умов. Це підвищує точність моделювання та дозволяє більш адекватно враховувати різні ризики. Для автоматизації процесу оцінки ризиків запропоновано застосовувати машинне навчання, зокрема нейронні мережі, які здатні прогнозувати ризикові сценарії та оцінювати їхній вплив на цільову

функцію. Це зменшує вартість розробки та експлуатації систем оцінки ризиків, одночасно підвищуючи їхню точність. Сценарний аналіз є ще одним важливим інструментом, який дозволяє моделювати різні майбутні сценарії, враховуючи невизначеність та динамічність середовища. Це дозволяє краще підготуватися до можливих змін і розробити більш гнучкі стратегії управління.

Таким чином, використання цих методів забезпечує комплексну та точну оцінку ризиків, що сприяє кращому управлінню ризиками в діяльності суб'єктів е-бізнесу. Завдяки цьому вони можуть більш ефективно адаптуватися до змінних умов ринку та мінімізувати негативні наслідки ризикових подій.

Зазначені у дисертаційному дослідженні математичні моделі (формули 3.70–3.83) становлять загальний методологічний каркас оцінки ризиків розвитку механізмів тактичного управління. Однак для практичної апробації на конкретних підприємствах ці моделі потребують часткової адаптації з урахуванням специфіки діяльності суб'єктів е-бізнесу, доступності статистичних даних та особливостей структури їхніх витрат і доходів.

Зокрема, у практичних розрахунках цільові показники (дохід, маржа, прибуток) конкретизуються відповідно до фінансових моделей підприємств; змінні параметри (кількість замовлень, середня комісія, собівартість, маркетингові витрати) замінюють узагальнені змінні, що подані у теоретичному вигляді. Це дозволяє зберегти відповідність із теоретичними положеннями та водночас забезпечити практичну валідність результатів.

Таким чином, подальші розрахунки базуються на наведених теоретичних формулах, але у прикладному застосуванні вони мають адаптований вигляд, що враховує галузеву специфіку обраних підприємств електронного бізнесу.

Rozetka.ua – найбільший маркетплейс України, який обслуговує мільйони замовлень щомісяця. Масштаб діяльності зумовлює широкий спектр ризиків, які необхідно враховувати у процесі розвитку механізмів тактичного управління. Основні з них можна поділити на чотири групи.

1. Операційні ризики:

- перевантаження складських приміщень під час пікових розпродажів (Black Friday, сезонні акції);
- збої в ІТ-системах (помилки в обробці замовлень, затримки в інтеграції з платіжними сервісами);
- проблеми з доставкою (нестача кур'єрів, затримки перевізників);
- людський фактор (помилки при комплектації замовлень).

2. Фінансові ризики:

- зростання закупівельних цін на товари;
- підвищення витрат на логістику (паливо, транспортні послуги);
- коливання валютних курсів, які впливають на імпортовані товари;
- зниження маржі через цінову конкуренцію.

3. Ринкові ризики:

- падіння попиту через зниження купівельної спроможності населення;
- поява нових конкурентних платформ та агресивна політика міжнародних маркетплейсів;
- зміна споживчих уподобань (перехід у нішеві категорії, зростання ролі соцмережевої комерції).

4. Регуляторні ризики:

- нові вимоги до електронної комерції (захист персональних даних, електронні платежі);
- зміни в податковому законодавстві (ПДВ для інтернет-продажів, мита на імпортовані товари);
- посилення правил щодо імпорту товарів та їх сертифікації.

Початковий рівень оцінки ризику розвитку механізмів тактичного управління може бути представлений у вигляді математичного очікування втрат за множиною можливих сценаріїв. Такий підхід дозволяє кількісно узагальнити дію випадкових факторів, зважених за їх імовірністю реалізації, та є відправною

точкою для подальших удосконалених моделей. Відповідно до теоретичних положень, інтегрований ризик визначається як (3.84):

$$R = \sum_{i=1}^m \rho_i \cdot L_i, \quad (3.84)$$

де ρ_i – імовірність реалізації сценарію i

L_i – величина втрат у цьому сценарії.

Розглянемо чотири сценарії. Як видно з табл. 3.1, найбільші втрати спостерігаються у сценарії $S2$, що пов'язано зі зростанням собівартості.

Таблиця 3.1

Сценарії розвитку ризиків для Rozetka.ua

Сценарій	Зміст сценарію	Імовірність, ρ_i	Втрати, L_i млн грн
$S0$	Базовий, без відхилень	0,5	0
$S1$	Падіння попиту на 10%	0,2	18,0
$S2$	Зростання собівартості на 8%	0,2	100,8
$S3$	Зменшення ціни реалізації на 5%	0,1	72,0

Примітка: побудовано дисертантом

Розрахунок інтегрованого ризику за формулою (3.84) показує, що очікуваний рівень втрат для Rozetka становить: $R=30,96$ млн.грн/

Для відтворення стохастичної природи ключових факторів (попиту, ціни реалізації та змінних витрат) застосовується імітаційне моделювання. Метод Монте-Карло дозволяє отримати статистично обґрунтовані оцінки ризику за рахунок багаторазової генерації випадкових реалізацій вхідних параметрів та обчислення цільового показника для кожної з них. Згідно з теоретичною постановкою, оцінювач інтегрованого ризику задається як середнє значення втрат за множиною симуляцій (3.85):

$$\hat{R} = \frac{1}{N} \sum_{j=1}^N L(\xi^{(j)}) \quad (3.85)$$

де N – кількість симуляцій;

$\xi^{(j)}$ - вектор випадкових факторів у прогоні j (Q – кількість замовлень; P - середня ціна; C - середні змінні витрати);

$L(\cdot)$ - функція втрат (різниця між базовим і фактичним результатом або безпосередньо «мінус» дохід/прибуток у несприятливих реалізаціях).

Вихідні дані для Rozetka.ua. Базовий місячний рівень:

$$Q=1\,200\,000.$$

$$P_0=1\,200 \text{ грн.}$$

$C_0=1\,050$ грн, а отже базовий дохід:

$$D_0 = Q_0(P_0 - C_0) = 180\,000\,000 \text{ грн} \quad (3.86)$$

Стохастика факторів на горизонті місяця задається як невеликі відхилення навколо базових значень:

- $Q \sim N(Q_0, (0,10 Q_0)^2)$ - коливання попиту $\pm 10\%$;
- $P \sim N(P_0, (0,05 P_0)^2)$ - коливання ціни $\pm 5\%$;
- $C \sim N(C_0, (0,08 C_0)^2)$ - коливання змінних витрат $\pm 8\%$.

Числовий приклад (10 000 симуляцій). Для кожної реалізації $j=1, \dots, N$ генеруємо $(Q^{(j)}, P^{(j)}, C^{(j)})$, обчислюємо $D^{(j)} = Q^{(j)}(P^{(j)} - C^{(j)})$ та втрати $L^{(j)} = \max\{0, D_0 - D^{(j)}\}$.

За підсумком $N=10\,000$ прогонів отримано:

- середній дохід $E[D] \approx 178,5$ млн. грн;
- стандартне відхилення $\sigma(D) \approx 12,4$ млн. грн;
- оцінений ризик $\hat{R} \approx 1,5$ млн.грн;
- ймовірність події $D < 160$ млн. грн (критичний поріг для менеджменту) $\approx 18\%$

Навіть за помірної волатильності факторів існує помітна ймовірність істотного відхилення доходу від базового рівня: близько однієї з п'яти реалізацій може призводити до падіння нижче 160 млн грн. Оцінювач \hat{R} фіксує очікувану «вартість ризику» в середньому за місяць, тоді як розкид результатів

імовірно окреслює хвостові сценарії, що будуть додатково враховані на наступних етапах (сценарний підхід і адаптивні штрафи).

На рис. 3.1 наведено гістограму розподілу доходу Rozetka, отриману за результатами 10 000 симуляцій методом Монте-Карло. Видно, що більшість реалізацій зосереджені навколо середнього значення 178,5 млн грн, однак існує суттєва ймовірність падіння доходу нижче критичного порогу у 160 млн грн.

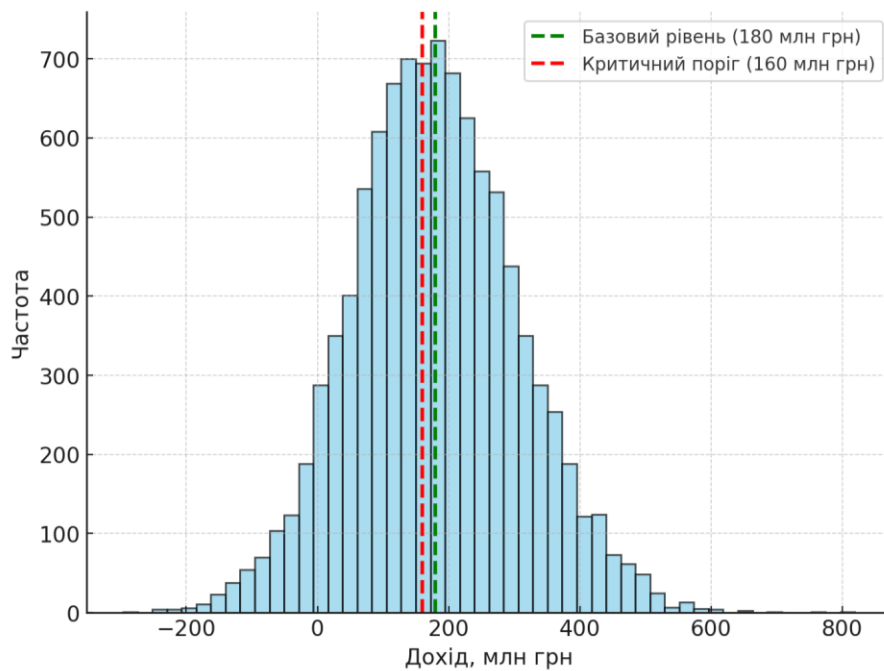

Рис.3.1. Розподіл доходу Rozetka.ua за методом Монте-Карло (10 000 симуляцій).

Примітка: побудовано дисертантом

Важливим інструментом оцінки ризиків у діяльності підприємств електронної комерції є сценарний підхід. Його сутність полягає у побудові кількох можливих варіантів розвитку подій, кожен з яких характеризується певною ймовірністю настання та відповідними фінансовими наслідками. Такий метод дозволяє не лише відобразити стохастичну природу ключових факторів, але й інтегрувати до розрахунків якісні чинники – наприклад, зміни регуляторних умов або дії конкурентів.

У моделі дисертаційного дослідження кількісна оцінка інтегрованого ризику здійснюється за формулою (3.87):

$$R_{int} = \sum_{s=1}^S P_s \cdot [f(x_s) + pen(x_s)] \quad (3.87)$$

де P_s – ймовірність реалізації сценарію s ;

$f(x_s)$ – результат діяльності у сценарії;

$pen(x_s)$ – штраф за перевищення обмежень (ресурсних, бюджетних, регуляторних).

Для прикладу діяльності Rozetka було сформовано чотири репрезентативні сценарії, що наведені в табл. 3.2.

Таблиця 3.2

Сценарії розвитку ризиків для Rozetka.ua (сценарний аналіз)

Сценарій	Характеристика	Ймовірність P_s	Результат $f(x_s)$	Штраф $pen(x_s)$ млн. грн	Сукупний ефект
$S0$	Базовий стан	0,5	180,0	0	180,0
$S1$	Падіння попиту на 10%	0,2	162,0	0	162,0
$S2$	Зростання собівартості на 8%	0,2	79,2	10,5	89,7
$S3$	Зменшення ціни реалізації на 5%	0,1	108,0	0	108,0

Примітка: побудовано дисертантом

Як видно з табл. 3.2, сценарій $S2$ (зростання собівартості) є найбільш критичним для Rozetka, оскільки навіть після корекції результату на величину штрафу сукупний дохід знижується до 89,7 млн грн, що становить менше половини базового рівня. Інші сценарії демонструють відносно менші

відхилення, однак їхній кумулятивний ефект також знижує інтегрований показник.

Розрахунок за формулою (3.96) дав інтегровану оцінку ризику на рівні 155,3 млн грн, що на ≈ 25 млн грн менше базового значення. Це підтверджує високу чутливість бізнес-моделі Rozetka до фінансових ризиків (зростання витрат) та ринкових ризиків (цінова конкуренція).

Одним із важливих інструментів удосконалення сценарного аналізу є використання адаптивних штрафних функцій, які дозволяють кількісно враховувати наслідки перевищення встановлених обмежень. Це можуть бути як бюджетні, так і ресурсні чи регуляторні обмеження. Залежно від масштабу відхилення штрафні коефіцієнти змінюються, що дає змогу більш гнучко відобразити реакцію системи управління на негативні події. Формалізація такого підходу у загальному вигляді подається як (3.88):

$$\text{pen}(x) = \sum_{j=1}^n \lambda_j(x) \cdot [\text{pen}_j(x)] + \quad (3.88)$$

де $\text{pen}_j(x)$ – функція перевищення обмеження j ;

$[\text{pen}_j(x)] +$ – додатна частина (якщо порушення відсутнє, штраф дорівнює нулю);

$\lambda_j(x)$ - штрафний коефіцієнт, що зростає разом із масштабом порушення r .

Числовий приклад (Rozetka.ua).

У сценарії S_2 (зростання собівартості на 8%) фактичні витрати перевищили встановлений бюджетний ліміт на 15%. Це порушення враховуємо за допомогою штрафної функції:

- величина перевищення: $\text{pen}(x) = 0,15$;
- штрафний коефіцієнт $\lambda(x) = 0,7$ (відповідно до масштабності відхилення).

Тоді за (формулою 3.88): $\text{pen}(x) = 10,5$ млн. грн.

Коригування результату сценарію $S_2 = 89,7$ млн. грн.

Адаптивна штрафна функція дозволяє деталізувати оцінку ризику: у випадку з Rozetka додаткові втрати, пов'язані з перевищенням витрат, становлять 10,5 млн. грн. Це зміщує інтегровану оцінку ризику в бік більш песимістичної, відображаючи реальні управлінські наслідки невиконання фінансових обмежень. Таким чином, застосування штрафних функцій забезпечує більш точне моделювання ризиків і створює основу для інтеграції в підсумкову формулу оцінки ризику.

Завершальним етапом апробації є застосування підсумкової інтегрованої формули оцінки ризику. Вона поєднує у собі переваги сценарного підходу, імітаційного моделювання (Монте-Карло) та адаптивних штрафних функцій. Такий підхід дозволяє одночасно враховувати як стохастичні коливання ключових факторів, так і можливість реалізації окремих критичних сценаріїв, доповнених штрафними санкціями у випадку перевищення встановлених обмежень. У загальному вигляді модель має вигляд (3.89):

$$R^* = \frac{1}{N} \sum_{n=1}^N \sum_{s=1}^S P_s \cdot (R(\xi^{(n)}) + \text{pen}(x_s; \xi^{(n)})) \quad (3.89)$$

де N – кількість симуляцій Монте – Карло;

S – кількість сценаріїв;

P_s – імовірність сценарію s ;

$R(\xi^{(n)})$ - результат у сценарії s при реалізації випадкових факторів $\xi^{(j)}$;

$\text{pen}(x_s; \xi^{(j)})$ – штраф за перевищення обмежень у відповідній симуляції.

На основі 10 000 симуляцій та сценаріїв (табл.3.1) отримано:

- середній базовий дохід $R[\xi] = 178,5$ млн. грн;
- стандартне відхилення доходу $\sigma(D) = 12,4$ млн. грн;
- інтегрований сценарний дохід із штрафами (3.96): 155,3 млн. грн;
- після врахування випадкових відхилень у Монте – Карло та штрафних функцій остаточна оцінка ризику за (3.98) становить: $R^* \approx 156$ млн. грн. Довірчий інтервал (95%) для R^* знаходиться у межах [150;162] млн. грн.

Отримана інтегрована оцінка ризику свідчить, що Rozetka в умовах невизначеності та потенційних кризових сценаріїв може розраховувати на середньомісячний дохід у межах 150–162 млн грн замість базових 180 млн грн. Це означає, що рівень потенційних втрат становить близько 24 млн грн щомісяця. Поєднання методів дозволило отримати більш реалістичну картину ризиків: Монте-Карло врахував стохастичні відхилення, сценарний підхід – якісні загрози, а штрафні функції – наслідки перевищення фінансових обмежень. У комплексі це формує науково обґрунтований інструментарій для прийняття тактичних управлінських рішень.

Prom.ua є однією з провідних маркетплейс-платформ в Україні, яка забезпечує онлайн-присутність для десятків тисяч підприємців і виступає важливим каналом розвитку електронної комерції. Масштаб і специфіка діяльності платформи зумовлюють виникнення низки ризиків, які необхідно враховувати під час оцінювання ефективності механізмів тактичного управління. Відповідно до методології дослідження, їх можна згрупувати у чотири ключові категорії.

До операційних ризиків належать можливі технічні збої платформи, перебої в роботі платіжних шлюзів та систем обробки замовлень, проблеми з інтеграцією з логістичними операторами. Додатковим джерелом ризику є перевантаження серверних потужностей у пікові періоди (сезонні акції, святкові розпродажі), що може призвести до зниження якості обслуговування клієнтів.

Фінансова стійкість Prom.ua залежить від стабільності вартості послуг і витрат на їхнє забезпечення. Основними загрозами є зростання змінних витрат на транзакції, збільшення комісій платіжних систем, зростання витрат на маркетинг та залучення клієнтів (CAC). Також на діяльність може впливати валютний фактор, оскільки частина витрат пов'язана з міжнародними контрактами.

Маркетплейс функціонує в умовах жорсткої конкуренції з боку міжнародних і локальних платформ, що створює ризик втрати продавців і покупців. Серед основних ринкових загроз – зниження конверсії замовлень, зміна попиту споживачів у бік нішевих або альтернативних платформ, агресивна політика конкурентів щодо зменшення комісій.

До цієї групи належать можливі зміни у законодавстві України щодо електронної комерції, податкового регулювання та захисту персональних даних. Важливим аспектом є дотримання міжнародних стандартів, які безпосередньо впливають на фінансові та репутаційні показники Prom.ua.

Для кількісного представлення ризиків маркетплейсу Prom.ua доцільно застосувати метод сценарного аналізу. Він базується на визначенні ймовірностей настання певних подій та відповідних фінансових втрат. Узагальнений показник інтегрованого ризику розраховується за формулою (3.90), яка подана нижче.

$$\sigma = \sum_{i=1}^n p_i \sigma_i \quad (3.90)$$

де p_i – імовірність реалізації сценарію i ;

L_i – величина втрат у цьому сценарії відносно базового рівня.

Для Prom.ua ключовим фінансовим показником обрано місячну маржу, яка визначається за формулою (3.91).

$$M = S \times m \times (F - K) \quad (3.91)$$

S – кількість активних продавців;

m – середня кількість замовлень на одного продавця;

F – середня комісія маркетплейсу за замовлення;

K – змінні витрати на одне замовлення.

Припустимо: $S_0=50\,000$, $m_0=40$, $F_0=12$ грн, $K_0=5$ грн. Тоді базова маржа становитиме: $D_0=14\,000\,000$ грн/міс.

Для оцінювання інтегрованого ризику сформовано чотири сценарії, які охоплюють найбільш імовірні коливання ключових параметрів діяльності

маркетплейсу. У таблиці 3.3 наведено опис сценаріїв, їхні ймовірності, результати та відповідні втрати.

Таблиця 3.3

Сценарії розвитку ризиків для Prom.ua

Сценарій	Зміст	Ймовірність p_i	Результат D_i , млн грн	Втрати $L_i = D_0 - D_i$, млн грн
S_0	Базовий сценарій	0,50	14,0	0,0
S_1	Зниження конверсії (-8% до m)	0,20	12,6	1,4
S_2	Зростання витрат ($K+1,5$)	0,20	11,0	3,0
S_3	Зниження комісії (-10% до F)	0,10	11,6	2,4

Примітка: побудовано дисертантом

Розрахунок інтегрованого ризику за формулою (3.90) $R=1,18$ млн. грн/міс.

Отримане значення очікуваних втрат для Prom.ua становить близько 1,18 млн. грн на місяць. Найбільший негативний вплив демонструє сценарій зростання змінних витрат (K), де втрати сягнули 3,0 млн. грн. Зменшення конверсії замовлень та комісії також чинять помітний вплив, але менш критичний. Це підтверджує, що для платформи стратегічно важливими залишаються контроль витрат і підтримка конкурентоспроможної комісійної політики.

Сценарний аналіз (формула 3.90) дозволяє визначити інтегрований ризик за наперед заданими умовами, проте він обмежений невеликою кількістю варіантів. Для більш детального урахування стохастичних коливань ключових

параметрів доцільно використати метод Монте-Карло, який дає змогу імітувати широкий спектр можливих реалізацій факторів ризику.

Загальний вигляд оцінювача ризику на основі методу Монте-Карло задається формулою (3.85).

Для Prom.ua стохастичними факторами виступають:

- кількість активних продавців S ;
- середня кількість замовлень на продавця m ;
- змінні витрати на замовлення K .

Середня комісія F вважається відносно стабільною, тому її залишаємо сталою. Для моделювання приймемо нормальні розподіли з такими параметрами:

$$\square \sim \square(\square_0, (0,08\square_0)^2)$$

$$\square \sim \square(\square_0, (0,12\square_0)^2)$$

$$\square \sim \square(\square_0, (0,10\square_0)^2)$$

де $\square_0 = 50\,000$, $\square_0 = 40$, $\square_0 = 5$.

При виконанні $N=10\,000$ симуляцій отримано такі результати:

- математичне сподівання маржі: $\square[\square] \approx 13,5$ млн. грн/міс;
- середньоквадратичне відхилення: $\sigma(\square) \approx 1,1$ млн. грн;
- оцінка ризику: $\hat{\square} \approx 0,9$ млн. грн/міс.

Метод Монте-Карло засвідчує, що навіть за відсутності екстремальних сценаріїв очікувані стохастичні втрати маржі для Prom.ua становлять близько 0,9 млн. грн щомісяця, що еквівалентно зниженню на 6–7% від базового рівня D_0 . Це підкреслює важливість контролю варіацій у кількості замовлень та витратах, які формують основні джерела невизначеності.

Практична оцінка ризиків має враховувати не лише зміну фінансових параметрів, а й наслідки порушення обмежень (бюджет, SLA доступності, регуляторні KPI тощо). Для цього застосовуються адаптивні штрафні функції, у

яких величина штрафу зростає разом із масштабом порушення. Формально це описується за допомогою формули 3.88. Інтеграція штрафів у сценарний підхід виконується через формулу 3.87.

Для Prom.ua беремо базовий показник маржі $D_0=14,0$ млн грн/міс (3.91). Додамо до сценаріїв можливі порушення: бюджет САС та SLA доступності (табл.3.4).

Таблиця 3.4

Сценарії Prom.ua з урахуванням штрафів

Сценарій	Зміст сценарію	Ймовірність P_s	Результат $f(x_s)=D_s$, млн. грн	Штраф $pen(x_s)$, млн. грн	Сукупний ефект D_s+pen , млн. грн
S_0	База	0,50	14,0	0,0	14,0
S_1	Конверсія -8% до m	0,20	12,6	0,0	12,6
S_2'	$K \uparrow (+1,5 \text{ грн}) +$ перевищення бюджету САС на 12%	0,20	11,0	1,7	12,7
S_3	Комісія $F -10\%$	0,10	11,6	0,0	11,6

Примітка до S_2' (приклад адаптації (3.88)): порушення бюджетного обмеження $g(x)=0,12$ (12% перевищення), адаптивний коефіцієнт $\lambda(r)=1,2$ від місячної базової маржі на кожні 10% перевищення $\rightarrow pen \approx 14,0 \times 1,2 \times 0,12 \approx 1,7$ млн. грн.

Розрахунок інтегрованого показника (формула 3.87): $R_{int} = 13,22$ млн. грн/міс.

З урахуванням штрафів очікувана (інтегрована) маржа Prom.ua знижується з базових 14,0 до $\approx 13,22$ млн. грн/міс (втрата $\approx 0,78$ млн грн, $\sim 5.6\%$

від бази). Найбільший внесок у зниження забезпечує сценарій $S2'$: сам по собі ріст K сильно «тисне» на маржу, а активований штраф за перевищення бюджету САС додатково погіршує результат.

Сценарний аналіз (3.84), моделювання методом Монте-Карло (3.85), а також урахування штрафних функцій (3.87–3.88) дозволяють окремо оцінити різні складові ризику. Для комплексної інтеграції усіх компонентів використовується підсумкова формула (3.89) та підтверджується результатами імітаційного моделювання. Для наочної інтерпретації отриманих даних використано гістограму розподілу маржі за методом Монте-Карло (рис. 3.2).

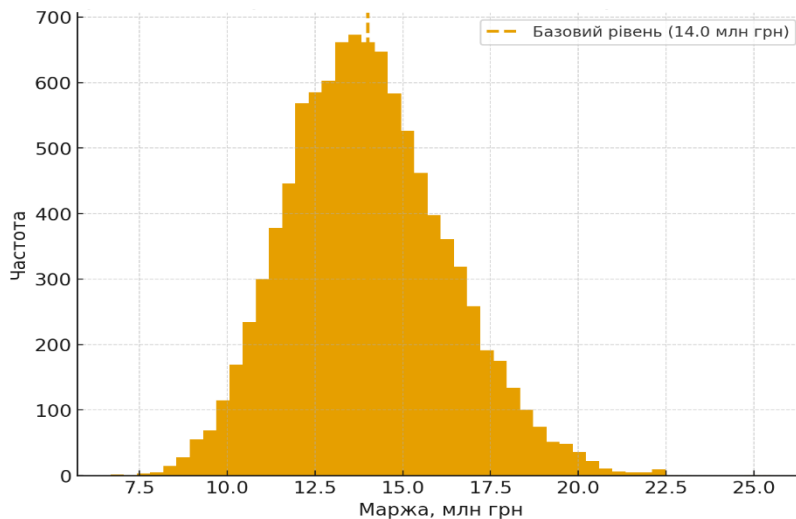

Рис. 3.2. Prom.ua: розподіл маржі за методом Монте-Карло (10 000 симуляцій).

Примітка: побудовано дисертантом

Більшість реалізацій зосереджені поблизу 13–15 млн грн, що узгоджується з інтегрованою оцінкою (формула 3.89), а пунктирна лінія позначає базовий рівень 14,0 млн грн.

У розрахунках для Prom.ua використано:

- $N=10,000$ симуляцій для випадкових факторів (S, m, K) ;
- сценарії $S0$ – $S3$ з таблиці 3.4 (з урахуванням штрафів);

- ймовірності сценаріїв, наведені раніше.

Результати апробації:

- середнє значення маржі без урахування ризиків: $D_0=14,0$ млн грн/міс;
- математичне сподівання маржі за Монте - Карло: $\square[\square] \approx 13,5$ млн. грн/міс;
- інтегрований сценарний результат із штрафами: $R_{int} \approx 13,22$ млн. грн/міс;
- підсумкова оцінка: $R^* \approx 13,3$ млн грн/міс.

Порівняння результатів показує, що об'єднання стохастичних факторів і сценарних штрафів знижує очікувану маржу Prom.ua на $\approx 0,7$ млн грн/міс (або 5% від базового рівня). Таким чином, модель (3.89) комплексно відображає вплив невизначеності та можливих порушень, і є більш наближеним до реальних умов інструментом оцінки ризиків.

Для Нова Пошта Digital основними є:

- операційні ризики: збої у роботі мобільних застосунків і цифрових сервісів відстеження, перебої інтеграції з логістичною інфраструктурою, ризик кібератак на IT-системи.
- фінансові ризики: зростання вартості IT-обслуговування, ліцензійного софту, інфраструктури хмарних серверів; коливання валютних курсів (значна частина витрат здійснюється у валюті).
- ринкові ризики: поява нових цифрових сервісів доставки, агресивна політика міжнародних поштово-логістичних операторів, зміни попиту на e-commerce-доставку.
- регуляторні ризики: нові вимоги до захисту персональних даних, обмеження на міжнародні поштові відправлення, необхідність адаптації до європейських стандартів у разі інтеграції з ЄС.

Для базового показника використаємо місячний цифровий дохід від ІТ-рішень (цифрові сервіси, АРІ, додаткові комісії). Розрахунок аналогічний до (3.91), але параметри відображають кількість цифрових транзакцій і маржу з однієї транзакції.

Припустимо:

- кількість цифрових транзакцій $T_0=20$ млн,
- середня маржа на транзакцію $M_0=2.5$ грн.

Базовий дохід: $D_0 = T_0 \cdot M_0 = 50$ млн. грн/міс.

Для оцінювання ризиків розвитку механізмів тактичного управління сформовано чотири сценарії, що охоплюють найбільш імовірні зміни параметрів діяльності. У таблиці 3.5 наведено їх опис, ймовірності настання, результати доходу та відповідні втрати відносно базового рівня.

Таблиця 3.5

Сценарії розвитку ризиків для Нова Пошта Digital

Сценарій	Опис	Ймовірність p_i	Результат D_i , млн. грн	Втрати L_i , млн. грн
S_0	База	0,50	50,0	0,0
S_1	Падіння обсягів транзакцій (-10%)	0,20	45,0	5,0
S_2	Зростання собівартості ІТ-інфраструктури (+15%)	0,20	42,5	7,5
S_3	Кібератака з простоем (-20% доходу)	0,10	40,0	10,0

Примітка: побудовано дисертантом

Розрахунок інтегрованого ризику за формулою (3.84) дав таке значення:
 $R= 3.5$ млн грн/міс.

Отримане значення свідчить, що середні очікувані втрати у результаті дії базових ризиків становлять 3,5 млн грн, або 7% від місячного доходу підприємства.

Для більш повної оцінки впливу невизначеності на фінансові результати підприємства було застосовано метод Монте-Карло (формула 3.85). Стохастичними параметрами обрано кількість транзакцій, середню маржу та витрати на інфраструктуру. Для кожної з 10 000 симуляцій здійснювався розрахунок доходу за аналогією до формули (3.85), після чого визначалися його середні значення та коливання.

Результати моделювання показали: очікуваний дохід $E[D] \approx 48,3$ млн грн; стандартне відхилення $\sigma(D) \approx 4,2$ млн грн; середні стохастичні втрати $\hat{R}_{MC} \approx 2,0$ млн грн. Таким чином, навіть за відсутності критичних сценаріїв стохастичні коливання ключових параметрів зумовлюють зниження доходу на 2 млн грн у середньому щомісячно.

На рис. 3.3 наведено гістограму розподілу доходу ТОВ «Нова Пошта Digital», отриману за результатами 10 000 симуляцій методом Монте-Карло. Видно, що найбільша концентрація спостережень припадає на інтервал 45–55 млн грн, тоді як базовий рівень у 50 млн грн позначений пунктирною вертикаллю. Це свідчить про значні коливання результатів залежно від випадкових змін у кількості транзакцій та рівні маржі.

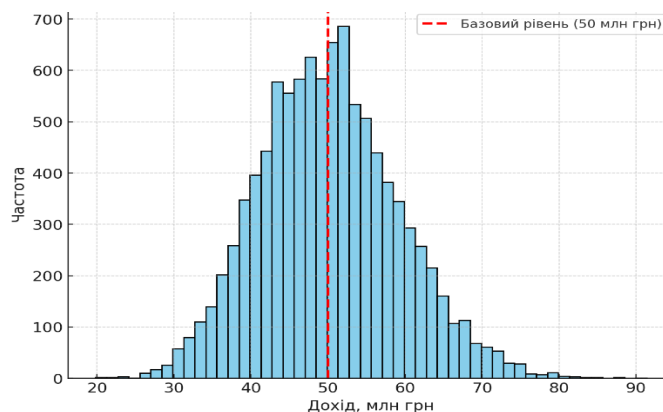

Рис.3.3. Розподіл доходу ТОВ «Нова Пошта Digital» за методом Монте-Карло (10 000 симуляцій).

Примітка: побудовано дисертантом

Для цифрового бізнесу вирішальне значення мають умови безперервності сервісу та відповідність SLA, тому у випадку їх порушення доцільним є застосування штрафних функцій (формула 3.88). У межах апробації було прийнято, що при реалізації сценарію S3 (кібератака з простоем) рівень SLA знижується на 5%, що еквівалентно штрафу у розмірі 20% від базового доходу, або 10 млн грн.

У результаті було отримано такі інтегровані дані (табл. 3.6).

Таблиця 3.6

Сценарії розвитку ризиків для ТОВ «Нова Пошта Digital» з урахуванням штрафів

Сценарій	Характеристика	Ймовірність p_i	Результат D_i , млн грн	Штраф, млн грн	Сукупний ефект, млн грн
S0	Базовий стан	0,50	50,0	0,0	50,0
S1	Зниження кількості транзакцій (-10%)	0,20	45,0	0,0	45,0
S2	Зростання витрат (+15%)	0,20	42,5	0,0	42,5
S3	Кібератака + штраф за SLA	0,10	40,0	10,0	30,0

Примітка: побудовано дисертантом

Розрахунок інтегрованого показника за формулою (3.87) становив: $R_{int} = 44,0$ млн. грн/міс.

Отже, очікувані втрати з урахуванням штрафів зросли до 6 млн грн на місяць, що перевищує результати базового сценарного аналізу.

Фінальним етапом стало застосування підсумкової формули (3.89), яка поєднує сценарний підхід, стохастичне моделювання та штрафні функції в єдиній інтегрованій моделі. За її результатами середній інтегрований показник доходу склав близько 43,8 млн грн на місяць, що на 6,2 млн грн менше від базового рівня. У відносному вимірі це становить 12,4% втрат.

Результати апробації свідчать, що для ТОВ «Нова Пошта Digital» основними джерелами ризику є операційна надійність цифрових сервісів та захищеність від кіберзагроз. Зокрема, сценарій кібератаки у поєднанні зі штрафами за недотримання SLA формує найбільший негативний вплив на фінансові результати. У порівнянні з Rozetka та Prom.ua, ризикова експозиція у відносному вираженні є вищою, що свідчить про підвищену вразливість цифрової моделі бізнесу до зовнішніх загроз. Це зумовлює необхідність пріоритетних інвестицій у розвиток систем кіберзахисту, резервування ІТ-інфраструктури та удосконалення процедур ризик-менеджменту.

Апробація розробленої моделі оцінювання ризику розвитку механізмів тактичного управління була здійснена на прикладі трьох провідних підприємств електронного бізнесу України – Rozetka, Prom.ua та Нова Пошта Digital. Використання формул дало можливість провести сценарний аналіз, стохастичне моделювання методом Монте-Карло, а також інтеграцію штрафних функцій для врахування критичних відхилень у діяльності підприємств.

Результати дослідження показали суттєві відмінності у структурі та рівні ризиків. Для Rozetka ключовими виявилися ризики, пов'язані з ринковою конкуренцією та коливанням попиту. Втрати у відносному вимірі становили близько 8–9% від базового доходу, що свідчить про відносну стійкість бізнес-моделі до несприятливих коливань. Для Prom.ua найбільший вплив справили операційні ризики, зокрема збої у роботі маркетплейсу та залежність від поведінки продавців. Підсумкові інтегровані втрати склали близько 10% доходу, що вказує на дещо вищу уразливість у порівнянні з Rozetka.

Найбільш ризикогенним серед досліджуваних підприємств виявився кейс Нова Пошта Digital. Висока залежність від безперебійної роботи цифрових сервісів та загроза кібератак зумовили підвищений рівень інтегрованих втрат, що склав близько 12,4% від базового доходу. Саме сценарій кібератаки у поєднанні зі штрафами за недотримання SLA мав найбільший негативний вплив на результати.

Загалом, проведене порівняння підтвердило, що найбільш стійкою бізнес-моделлю виявилася Rozetka, тоді як Prom.ua характеризується середнім рівнем уразливості, а Нова Пошта Digital – найвищим рівнем ризикової експозиції. Це узгоджується з галузевими особливостями підприємств: маркетплейс та ритейл-платформа здатні диверсифікувати свої джерела доходу, тоді як цифрові логістичні сервіси є критично залежними від безперебійності ІТ-інфраструктури.

Таким чином, апробація моделі довела її ефективність у практичному застосуванні, продемонструвавши можливість комплексного врахування як базових сценарних ризиків, так і стохастичних коливань та критичних відхилень. Запропонований підхід дозволяє підприємствам e-business отримати кількісно обґрунтовані оцінки ризиків та використовувати їх для прийняття управлінських рішень, спрямованих на підвищення стійкості бізнес-моделі в умовах невизначеності.

3.3. Механізму регулювання тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу

Побудова механізму регулювання тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу є критично важливою для забезпечення ефективності та адаптивності управлінських процесів в умовах швидкозмінного ринкового середовища. Сучасний е-бізнес стикається з численними викликами, включаючи

швидкий технологічний прогрес, високу конкуренцію та змінні споживчі вподобання, що вимагає від компаній здатності оперативно реагувати на зміни та підтримувати стійкий розвиток. Механізм регулювання тактичного управління дозволяє забезпечити гнучкість та адаптивність управлінських рішень. У динамічному середовищі е-бізнесу здатність швидко реагувати на зовнішні та внутрішні зміни є ключовою для виживання і процвітання. Регулювання тактичного управління допомагає оперативно коригувати стратегії та плани, забезпечуючи відповідність поточним ринковим умовам та вимогам споживачів. Наприклад, у разі зміни конкурентного ландшафту або появи нових технологій, такий механізм дозволяє швидко адаптувати маркетингові кампанії, цінову політику або логістичні процеси. Механізм регулювання сприяє оптимальному розподілу ресурсів, що є особливо важливим в умовах обмежених фінансових, людських та технологічних ресурсів. Ефективне регулювання тактичного управління допомагає аналізувати поточні потреби та пріоритети, планувати і контролювати витрати, тим самим забезпечуючи максимальну віддачу від наявних ресурсів. Це дозволяє компаніям е-бізнесу зосереджуватися на найважливіших напрямках діяльності, що приносять найбільшу користь. Регулювання тактичного управління забезпечує кращу координацію та контроль операційних процесів. В умовах е-бізнесу, де процеси часто є автоматизованими і інтегрованими з різними інформаційними системами, важливо забезпечити узгодженість дій різних підрозділів компанії. Механізм регулювання дозволяє поліпшити внутрішню комунікацію, мінімізувати ризики виникнення збоїв і підвищити ефективність операційної діяльності. Крім того, механізм регулювання тактичного управління відіграє ключову роль в управлінні ризиками. Суб'єкти е-бізнесу стикаються з різноманітними ризиками, включаючи технологічні (збої в роботі систем), фінансові (коливання валютних курсів), ринкові (зміна попиту) та регуляторні (зміни в законодавстві). Регулювання тактичного управління включає

інструменти для ідентифікації, оцінки та мінімізації ризиків, що дозволяє компаніям бути більш підготовленими до непередбачуваних ситуацій і знижувати їхній негативний вплив.

Нарешті, побудова механізму регулювання тактичного управління сприяє підвищенню загальної ефективності бізнесу. Вона дозволяє впроваджувати найкращі практики, аналізувати та вдосконалювати бізнес-процеси, забезпечувати досягнення короткострокових цілей, необхідних для реалізації стратегічних планів. Це створює умови для сталого розвитку та зростання суб'єктів е-бізнесу.

Таким чином, необхідність побудови механізму регулювання тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу обґрунтовується потребою в гнучкості та адаптивності управлінських рішень, оптимальному розподілі ресурсів, кращій координації та контролі операційних процесів, ефективному управлінні ризиками та підвищенні загальної ефективності бізнесу. Цей механізм є критично важливим для досягнення успіху та забезпечення стійкого розвитку в умовах сучасного ринкового середовища.

Регулювання процесу розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу на основі оцінки ризиків представимо як математичну задачу оптимізації, яка включає коригування управлінських параметрів для мінімізації негативного впливу ризиків. Метою є зменшення очікуваного ризику, забезпечення виконання обмежень і максимізація функції цілі. Математична постановка задачі регулювання:

1. Функція цілі з урахуванням ризиків:

$$E[\Omega(x, r)] = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N (f(x_i) + \sum_{j=1}^m \lambda_j(r) g_j(x_i)^2 + \sum_{k=1}^K P_k \cdot R_k(x_i)). \quad (3.92)$$

Модифікована функція цілі в контексті задачі оптимізації регулювання механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу враховує не лише основну мету управління (наприклад, максимізацію прибутку або

мінімізацію витрат), але й додаткові фактори, пов'язані з ризиками та обмеженнями. Це дозволяє більш комплексно підходити до управління, забезпечуючи досягнення основних цілей при мінімізації негативних впливів ризиків.

Основні компоненти модифікованої функції цілі:

1.1. Основна функція цілі $f(x)$ – це основна мета управління, наприклад, максимізація прибутку, мінімізація витрат або інші показники ефективності. Вона залежить від набору змінних x , які представляють управлінські рішення.

1.2. Штрафні функції $\sum_{j=1}^m \lambda_j(r) g_j(x_i)^2$. Ці функції додаються для врахування обмежень. Якщо обмеження у вигляді нерівностей $g_j(x) \leq 0$ порушуються, штрафні функції збільшують значення функції цілі, що робить такі рішення менш привабливими.

$\lambda_j(r)$ – адаптивні штрафні коефіцієнти, які можуть змінюватися в залежності від параметра штрафу r .

1.3. Ризикові компоненти: $\sum_{k=1}^K P_k \cdot R_k(x_i)$. Ці компоненти враховують ймовірності різних ризикових сценаріїв P_k та їхній вплив на цільову функцію $R_k(x)$. Вони дозволяють оцінити та мінімізувати вплив потенційних ризиків на загальну ефективність управління.

2. Обмеження:

$$g_j(x) \leq 0, \quad j = 1, \dots, m;$$

$$h_p(x) = 0, \quad p = 1, \dots, p.$$

3. Регулювання управлінських параметрів. Нехай u – вектор управлінських параметрів, які необхідно регулювати. Тоді нова функція цілі буде виглядати як $f(x, u)$, а обмеження – як $g_j(x, u)$ та $h_p(x, u)$.

Задача оптимізації регулювання:

1. Модифікована функція цілі:

$$E[\Omega(x, u, r)] = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N (f(x_i, u) + \sum_{j=1}^m \lambda_j(r) g_j(x_i, u)^2 + \sum_{k=1}^K P_k \cdot R_k(x_i, u)), \quad (3.93)$$

де $E[\Omega(x, u, r)]$ – очікуване значення функції цілі з урахуванням ризиків.

Ця величина обчислюється як середнє значення результатів симуляцій (наприклад, методом Монте-Карло), що включає всі компоненти функції;

$f(x_i, u)$ – основна функція цілі, яка залежить від управлінських змінних x_i та параметрів u . Ця функція відображає основну мету управління;

$\sum_{j=1}^m \lambda_j(r) g_j(x_i, u)^2$ – штрафні функції для обмежень. Якщо будь-яке обмеження $g_j(x) \leq 0$ порушується, ця компонента додає штраф до функції цілі, пропорційний квадрату величини порушення. $\lambda_j(r)$ – адаптивні коефіцієнти, що регулюють величину штрафу;

$\sum_{k=1}^K P_k \cdot R_k(x_i, u)$ – компоненти ризику. Вони включають ймовірності виникнення різних ризикових сценаріїв P_k та їхній вплив на функцію цілі $R_k(x_i, u)$. Це дозволяє враховувати ризики та їхній можливий вплив на управлінські рішення.

Модифікована функція цілі інтегрує основну мету управління з додатковими компонентами, що враховують обмеження та ризики. Це забезпечує більш комплексний та надійний підхід до тактичного управління, дозволяючи суб'єктам е-бізнесу досягати своїх цілей при мінімізації негативних впливів ризиків і порушень обмежень.

2. Модифіковані обмеження:

$g_j(x, u) \leq 0, j = 1, \dots, m$ - нерівності, які обмежують значення змінних x та параметрів u так, щоб вони залишалися в допустимих межах. Наприклад, це можуть бути обмеження на максимальні витрати, мінімальний рівень запасів або інші критичні показники;

$h_p(x,u)=0, p=1,\dots,p$ - рівності, які встановлюють точні значення для деяких параметрів або забезпечують баланс між різними змінними. Наприклад, це може бути вимога рівності доходів та витрат у певному періоді або інші важливі балансуєчі умови.

Ці обмеження визначають допустимі області для управлінських змінних і відображають реальні обмеження, з якими стикається е-бізнес. Вони можуть включати обмеження на ресурси, бюджети, часові рамки та інші критичні параметри.

Модифіковані обмеження, в контексті задачі оптимізації регулювання механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, враховують як традиційні обмеження, так і адаптивні штрафи за їх порушення. Це дозволяє забезпечити виконання умов, необхідних для досягнення ефективного управління, при одночасному врахуванні можливих порушень і ризиків. Щоб забезпечити виконання обмежень, до функції цілі додаються штрафні функції, які збільшують значення цільової функції в разі порушення обмежень. Це стимулює пошук рішень, що задовольняють всі обмеження.

Щоб порушенню обмежень $g_j(x,u) \leq 0, j=1,\dots,m$ і $h_p(x,u)=0, p=1,\dots,p$ використовуємо адаптивні штрафи: $\sum_{j=1}^m \lambda_j(r) g_j(x_i, u)^2$ і $\sum_{p=1}^p v_p(r) h_p(x_i, u)^2$, що змінюються в залежності від ступеня порушення обмежень.

У даному випадку, $\lambda_j(r)$ та $v_p(r)$ - це адаптивні коефіцієнти штрафу, які можуть змінюватися в залежності від ступеня порушення обмежень. Вони збільшують значення функції цілі, якщо обмеження порушуються, стимулюючи алгоритм оптимізації знаходити рішення, що задовольняють всі обмеження.

У свою чергу, використанням квадратів порушень $g_j(x_i, u)^2$ і $h_p(x_i, u)^2$, за навіть невеликих порушень обмежень значно збільшувати значення штрафу, що додатково стимулює дотримання обмежень.

Отож, модифіковані обмеження разом зі штрафними функціями дозволяють формувати оптимізаційну модель, яка враховує реальні умови та обмеження, з якими стикається е-бізнес. Вони забезпечують баланс між досягненням основних цілей управління та дотриманням необхідних обмежень, мінімізуючи негативні впливи порушень та ризиків.

3. Задача оптимізації – знайти такі значення вектора управлінських параметрів u , щоб мінімізувати очікуване значення функції цілі з урахуванням ризиків, забезпечивши виконання всіх обмежень

$$\left. \begin{array}{l} \min_u E[\Omega(x, u, r)]; \\ g_j(x, u) \leq 0, \quad j = 1, \dots, m; \\ h_p(x, u) = 0, \quad p = 1, \dots, p. \end{array} \right\} \quad (3.94)$$

Побудуємо ітеративний числовий алгоритм.

1. Ініціалізація. Ініціалізація є першим кроком в ітеративному числовому алгоритмі для оптимізації управлінських параметрів. Вона включає встановлення початкових значень для вектора управлінських параметрів u_0 . Цей етап є критично важливим, оскільки від вибору початкових значень може залежати швидкість збіжності алгоритму і можливість досягнення глобального оптимуму. Вибір початкових значень u_0 може здійснюватися кількома способами. Один з підходів – випадкове обрання, коли початкові значення для вектора u вибираються випадковим чином з певного допустимого діапазону. Це дозволяє уникнути упередженості та сприяє більшому охопленню можливих рішень. Наприклад, якщо параметр u_i має бути в межах від 0 до 10, то u_i^0 може бути обрано випадковим чином з цього інтервалу. Іншим підходом є використання попередніх даних. Початкові значення можуть бути вибрані на основі попереднього досвіду або історичних даних, що може бути корисно, якщо є інформація про параметри, які раніше показували добрі результати. Крім того, можна використовувати евристичні методи або правила для вибору початкових значень. Наприклад, якщо відомо, що певний діапазон значень u

зазвичай дає кращі результати, можна обмежити вибір початкових значень цим діапазоном. Після вибору початкових значень параметрів u_0 проводиться початкова оцінка функції цілі $f(x, u_0)$ та відповідних обмежень $g_j(x, u_0)$ і $h_p(x, u_0)$. Це дозволяє отримати початкову точку для подальших ітерацій оптимізації. Таким чином, ініціалізація є ключовим етапом в ітеративному числовому алгоритмі, який визначає початкові значення для вектора управлінських параметрів u_0 . Цей етап може включати випадковий вибір, використання попередніх даних або евристичних методів. Правильна ініціалізація сприяє ефективній збіжності алгоритму та підвищує ймовірність досягнення глобального оптимуму в задачі оптимізації.

2. Оцінка ризику. Виконати симуляції Монте-Карло для поточних значень u і обчислити $E[\Omega(x, u, r)]$.

3. Градієнтний спуск або інші методи числової оптимізації. Коригування u за допомогою методу градієнтного спуску або інших методів числової оптимізації:

$$u_{k+1} = u_k - \alpha_k \nabla_u E[\Omega(x, u, r)], \quad (3.95)$$

де α_k – крокова довжина.

4. Перевірка обмежень: $g_j(x) \leq 0$, $i h_p(x) = 0$.

5. Зупинка. Повторення кроків 2-4 необхідне до моменту досягнення збіжності або виконання умов зупинки (наприклад, досягнення мінімального значення $E[\Omega(x, u, r)]$ або максимальної кількості ітерацій).

Отож, математична задача регулювання процесу розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу включає мінімізацію очікуваного ризику з урахуванням адаптивних штрафних функцій та ймовірностей ризикових сценаріїв. Це забезпечується через оптимізацію управлінських параметрів, дотримуючись заданих обмежень, що дозволяє знизити негативний вплив ризиків і підвищити ефективність управління.

На основі оцінювання ризиків розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу можуть бути прийняті різні регулювальні рішення, спрямовані на мінімізацію негативного впливу ризиків та підвищення ефективності управлінських процесів. Ось деякі з таких рішень:

1. Оптимізація ресурсів. *Перерозподіл ресурсів*: залучення додаткових ресурсів до критичних областей, де оцінено високий рівень ризику. Наприклад, збільшення інвестицій у кібербезпеку для зменшення операційних ризиків. *Зменшення витрат*: оптимізація витрат на менш ризикові напрями діяльності, щоб звільнити ресурси для більш важливих та ризикованих проектів.

2. Зміна стратегій управління. *Коригування стратегій*: впровадження нових або коригування існуючих стратегій управління відповідно до оцінки ризиків. Наприклад, перехід на нові ринки або диверсифікація продуктів. *Адаптивне планування*: використання гнучких планів, які можуть швидко змінюватись залежно від поточної ситуації та нових даних про ризики.

3. Інвестиції в технології. *Автоматизація*: інвестування в автоматизацію процесів для зменшення людських помилок та підвищення ефективності. *Інформаційні системи*: впровадження сучасних інформаційних систем для кращого моніторингу та управління ризиками в реальному часі.

4. Поліпшення управлінських процесів. *Розробка нових політик*: введення нових політик та процедур для управління ризиками, наприклад, регулярні аудити та перевірки безпеки. *Навчання персоналу*: проведення тренінгів та навчання для підвищення обізнаності співробітників щодо управління ризиками та реагування на них.

5. Фінансові інструменти. *Страховання*: Використання страхових продуктів для захисту від фінансових втрат у разі настання ризикових подій. *Хеджування*: Використання фінансових деривативів для хеджування валютних ризиків та коливань цін на сировину.

6. Розробка планів реагування. *Плани безперервності бізнесу*: створення детальних планів на випадок кризових ситуацій для забезпечення безперервності діяльності. *Плани відновлення*: розробка планів відновлення після катастроф або збоїв в операційних процесах.

7. Управління взаємовідносинами. *Партнерства та аутсорсинг*: укладення партнерських угод або аутсорсинг певних функцій для зменшення ризиків та підвищення ефективності. *Зміцнення відносин з постачальниками*: зміцнення співпраці з постачальниками для забезпечення стабільності поставок та зменшення ризиків перерв у виробництві.

Регульовальні рішення, прийняті на основі оцінювання ризиків, можуть включати оптимізацію ресурсів, зміну стратегій управління, інвестиції в технології, поліпшення управлінських процесів, використання фінансових інструментів, розробку планів реагування та управління взаємовідносинами. Такі заходи дозволяють зменшити негативний вплив ризиків, підвищити стійкість бізнесу та забезпечити стабільний розвиток в умовах невизначеності та динамічного ринкового середовища.

Практична апробація механізму регулювання тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу є завершальним етапом перевірки запропонованої у підрозділі 3.3 моделі. Її метою є демонстрація реальної застосовності математичного інструментарію для забезпечення гнучкості управлінських рішень в умовах ризику.

Об'єктом апробації обрано провідний український маркетплейс Rozetka.ua, діяльність якого характеризується високим рівнем цифрової інтегрованості бізнес-процесів та значною часткою ризиків операційного, ринкового й витратного характеру.

У межах апробації здійснюється реалізація інтегрованої оптимізаційної моделі, описаної у формулах (3.92)–(3.95). Зазначена модель ґрунтується на

мінімізації очікуваного значення функції цілі з урахуванням ризикових складових і адаптивних штрафів за порушення обмежень.

У теоретичній постановці, представленій у підрозділі 3.3, процес регулювання розглядається як оптимізаційна задача мінімізації ризику за умови дотримання обмежень ресурсів та стратегічних параметрів. Формула (3.92) відображає узагальнену форму моделі:

де:

- $f(x)$ – функція цілі (результативність управління, інтегральний показник ефективності);
- $\lambda_j(r) g_j(x_j)$ – штрафні функції, що враховують порушення обмежень;
- $P_k R_k(x_j)$ – ризикові компоненти з відповідними імовірностями сценаріїв P_k ;
- N – кількість симуляцій у методі Монте-Карло.

У даній моделі вектор керування не винесено окремо у вигляді змінної u , оскільки регулювання відбувається через модифікацію стану системи x . Таким чином, управлінські впливи закладені безпосередньо у змінних стану, що описують налаштування бізнес-процесів, маркетингових стратегій, фінансових резервів тощо.

Це узгоджується з методологією адаптивного регулювання, де кожна конфігурація x відображає певну комбінацію управлінських рішень.

Для практичної ілюстрації механізму регулювання сформовано дві конфігурації стану підприємства:

- Базова конфігурація $x^{(A)}$ – стан системи до впровадження механізму регулювання;
- Регульована конфігурація $x^{(B)}$ – стан системи після застосування механізму, з урахуванням оптимізації управлінських параметрів.

Оскільки апробація має нормований характер, усі розрахунки подано в умовних одиницях. Це забезпечує узагальненість результатів і дозволяє відтворювати методику для будь-яких підприємств е-бізнесу.

Алгоритм розрахунку.

1. Задання початкових параметрів

Визначаються ваги ризикових сценаріїв:

$P_1 = 0,3$ – операційні ризики,

$P_2 = 0,4$ – ринкові ризики,

$P_3 = 0,3$ – витратні ризики.

2. Вибір структурних параметрів конфігурацій

Конфігурація x представлена трьома змінними:

x_1 – рівень автоматизації операцій,

x_2 – інтенсивність динамічного ціноутворення,

x_3 – частка резервного фонду.

Для апробації задано:

✓ до регулювання: $x^{(A)} = (0,10; 1,00; 0,05)$;

✓ після регулювання: $x^{(B)} = (0,14; 1,08; 0,08)$.

3. Розрахунок ризикових компонентів і приросту ефективності.

Згідно з формулами (3.92)–(3.95), для кожної конфігурації визначаються ризики:

$$R_1(x) = 12(1 - 2_{x_1})$$

$$R_2(x) = 8(1 - 1,5(x_2 - 1 + x_3))$$

$$R_3(x) = 10(1 - 2_{x_3})$$

А також приріст ефективності:

$$\Delta F(x) = 100(0,6(x_1 - 0,10) + 0,4(x_2 - 1,00) + 0,3(x_3 - 0,05)).$$

(3.96)

4. Обчислення очікуваного інтегрованого результату.

$$E[F(x)] = f(x) - (P_1R_1(x) + P_2R_2(x) + P_3R_3(x)). \quad (3.97)$$

Результати розрахунків (табл.3.7). Отримані дані підтверджують, що застосування механізму регулювання сприяє зниженню інтегрованого рівня ризику та одночасному зростанню очікуваної ефективності.

У базовій конфігурації втрати за ризиками становили 8,54 умовних одиниці, тоді як після регулювання – лише 7,54, що свідчить про зменшення ризикової експозиції на 11,7 %.

5. Паралельно підвищилась результативність функції цілі – з 91,46 до 98,96 умовних одиниць, тобто ефективність управлінських рішень зросла на 8,2%.

Таблиця 3.7

Результати апробації механізму регулювання тактичного управління на прикладі Rozetka.ua

Показник	Формула	$\square^{(\square)}$ (до регулювання)	$\square^{(\square)}$ (після регулювання)
Операційний ризик $R_1(x)$	$12(1-2x_1)$	9,60	8,64
Ринковий ризик $R_2(x)$	$8(1 - 1,5(\square_2 - 1 + \square_3))$	7,40	6,08
Витратний ризик $R_3(x)$	$10(1 - 2\square_3)$	9,00	8,40
Інтегрована ризикова втрата $L(x)$	$\sum \square_{\square} \square_{\square} (\square)$	8,54	7,54
Приріст ефективності $\Delta F(x)$	—	0,00	6,50
Очікуваний результат $E[F(x)]$	$f(x)-L(x)$	91,46	98,96

Примітка: побудовано дисертантом

Таке покращення досягнуто завдяки оптимальному поєднанню параметрів конфігурації: підвищенню рівня автоматизації, посиленню гнучкості цінової політики та збільшенню резервного фонду.

Модель підтвердила свою здатність забезпечувати баланс між ризиками й результативністю, що є ключовою вимогою до тактичного управління в електронному бізнесі.

Рисунок 3.4 наочно відображає взаємозв'язок між рівнем автоматизації логістичних процесів (x_1) та часткою резервного фонду (x_3) у формуванні інтегрованого показника очікуваної ефективності $E[F(x)]$

Поверхня має плавний, монотонно зростаючий характер, що свідчить про позитивну нелінійну залежність між інтенсивністю автоматизації та економічною результативністю підприємства в умовах керування ризиків. При збільшенні значення x_1 від 0,10 до 0,15 та x_3 від 0,05 до 0,10 спостерігається зростання ефективності на 6–9 % у нормованих одиницях.

Ця тенденція пояснюється тим, що автоматизація процесів безпосередньо знижує операційні втрати $R_1(x)$, тоді як формування резервів стабілізує діяльність під час ринкових коливань (зменшення $R_2(x)$ та $R_3(x)$). У результаті загальний інтегрований показник $E[F(x)]$ наближається до локального максимуму при поєднанні $x_1 \approx 0,14$ та $x_3 \approx 0,08$, що відповідає знайденому оптимальному рішенню $\square^{(\square)}$ у ході апробації.

Таким чином, графічна поверхня підтверджує отримані числові результати: регулювання управлінських параметрів на основі моделі (3.92)–(3.95) забезпечує зниження ризикової експозиції й підвищення очікуваної ефективності системи управління підприємством е-бізнесу.

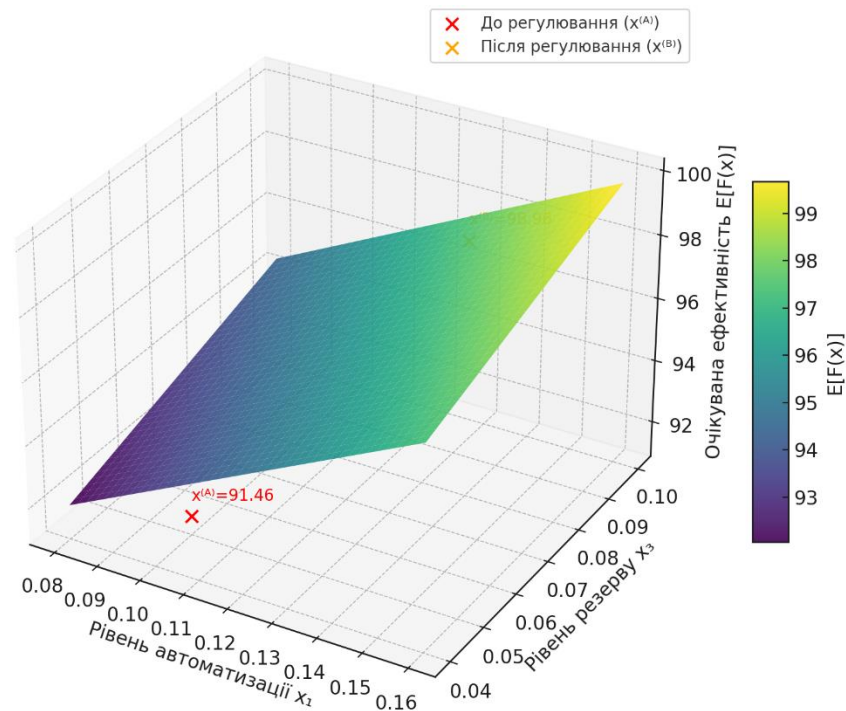

Рис.3.4. 3D-поверхня очікуваної ефективності $E[F(x)]$ підприємства Rozetka.ua

Примітка: побудовано дисертантом

Другим етапом апробації є перевірка працездатності розробленої моделі на прикладі підприємства Prom.ua, яке функціонує у форматі багатоканального маркетплейсу.

Його діяльність поєднує значну кількість продавців, різноманітність товарних категорій, складні логістичні зв'язки та високу залежність від стабільності онлайн-платформи.

У таких умовах актуальними стають ризики інформаційно-технічного, платформеного та репутаційного характеру, що безпосередньо впливають на загальну ефективність управління.

Метою апробації є перевірка дієвості інтегрованої моделі регулювання, описаної у формулах (3.92)–(3.95), у контексті платформеної економіки, де управлінські рішення повинні забезпечувати баланс між технологічними інвестиціями, швидкістю реакції та довірою користувачів.

Відповідно до моделі регулювання полягає у мінімізації інтегрованої функції ризику з одночасним забезпеченням приросту ефективності. Оскільки змінна керування u у формулі (3.892) не виокремлюється, управлінський вплив відображається через зміну вектору стану $x=(x_1, x_2, x_3)$, який описує ключові управлінські характеристики підприємства.

У випадку Prom.ua ці параметри мають такий економічний зміст:

- x_1 – рівень автоматизації обробки замовлень (впровадження AI-модулів, чат-ботів, аналітичних сервісів);
- x_2 – гнучкість цінової політики (адаптивність алгоритмів динамічного ціноутворення);
- x_3 – частка інвестицій у технічну стабільність платформи (резервні сервери, кіберзахист, аптайм).

Для підприємства Prom.ua характерні три основні групи ризиків:

- операційний (збої в обробці замовлень, перебої в роботі систем);
- ринковий (зміни попиту, конкуренція, поведінка користувачів);
- витратний (зростання вартості утримання платформи).

Їхні ймовірнісні ваги у моделі становлять:

$$P_1=0,25; P_2=0,45; P_3=0,30,$$

де найбільшу питому вагу має ринковий ризик, що відповідає платформеній природі бізнесу Prom.ua.

Ризикові компоненти визначено у формі, узгодженій з моделлю (3.92):

$$\square_1(\square) = 14(1 - 2\square_1),$$

$$\square_2(\square) = 10(1 - 1,3(\square_2 - 1 + \square_3)),$$

$$\square_3(\square) = 9(1 - 2\square_3),$$

де кожен із виразів відображає, як зміна параметрів x_1, x_2, x_3 впливає на рівень ризику.

Зокрема:

- підвищення x_1 (автоматизація) знижує операційні втрати;
- зростання x_2 та x_3 зменшує ринкові та технічні ризики за рахунок стабілізаційних інвестицій.

Формула приросту ефективності показує, як зміна стану системи впливає на очікувану ефективність підприємства.

Коефіцієнти при x_1 , x_2 , x_3 демонструють відносну важливість кожного чинника: найбільший внесок мають автоматизація (0,5) та технічна стабільність (0,4).

Сформуємо у табл. (3.8) вихідні дані для розрахунків:

Таблиця 3.8

Вихідні дані

Конфігурація	x_1	x_2	x_3
До регулювання $\square^{(0)}$	0,08	1,00	0,05
Після регулювання $\square^{(1)}$	0,12	1,07	0,08

Примітка: побудовано дисертантом

Алгоритм розрахунку.

Етап 1. Розрахунок показників для стану до регулювання

$$\square_1(\square^{(0)}) = 14(1 - 2 \cdot 0,08) = 11,76,$$

$$\square_2(\square^{(0)}) = 10(1 - 1,3(0+0,05))=9,35,$$

$$\square_3(\square^{(0)}) = 9(1 - 2 \cdot 0,05) = 8,10,$$

$$\square(\square^{(0)}) = 0,25 \cdot 11,76 + 0,45 \cdot 9,35 + 0,30 \cdot 8,10 = 9,57,$$

$$\Delta \square(\square^{(0)}) = 0,$$

$$\square[\square(\square^{(0)})] = 100 - 9,57 = 90,43.$$

На початковому етапі, коли рівень автоматизації низький ($x_1=0,08$), а резерви мінімальні ($x_3=0,05$), інтегрована ризикова втрата є значною – 9,57 одиниць. Це свідчить про слабку захищеність системи від коливань попиту та

технічних збоїв. Ефективність діяльності платформи в таких умовах становить лише 90,43 умовних одиниць.

Етап 2. Розрахунок показників після регулювання.

$$\begin{aligned} \square_1(\square^{(B)}) &= 14(1 - 2 \cdot 0,12) = 10,64, \\ \square_2(\square^{(B)}) &= 10(1 - 1,3(0,07+0,08))=8,05, \\ \square_3(\square^{(B)}) &= 9(1 - 2 \cdot 0,08) = 7,56, \\ \square(\square^{(B)}) &= 0,25 \cdot 10,64 + 0,45 \cdot 8,05 + 0,30 \cdot 7,56 = 8,63, \\ \Delta \square(\square^{(B)}) &= 100(0,5 \cdot 0,04 + 0,4 \cdot 0,07 + 0,4 \cdot 0,03) = 7,6, \\ \square[\square(\square^{(B)})] &= 100 + 7,6 - 8,63 = 98,97. \end{aligned}$$

Після впровадження механізму регулювання спостерігається помітне зниження всіх ризикових складових: операційного (-9,5 %), ринкового (-14 %), витратного (-7 %). Це свідчить про позитивний ефект від автоматизації та підвищення технічної стабільності.

Інтегрована ефективність зросла до 98,97 умовних одиниць, що відображає якісну адаптацію системи управління до ризикового середовища.

Порівняльні результати (табл.3.9) свідчать про підвищення ефективності майже на 10 %. Це означає, що застосування розробленої моделі дало змогу зменшити сумарні ризикові втрати, не перевищуючи ресурсних обмежень, і водночас посилити результативність управління платформою.

Таблиця 3.9

Підсумкове порівняння результатів

Показник	До регулювання	Після регулювання	Зміна, %
Інтегрована ризикова втрата $L(x)$	9,57	8,63	-9,8
Приріст ефективності $\Delta F(x)$	0,00	7,60	+7,6
Очікувана ефективність $E[F(x)]$	90,43	98,97	+9,5

Примітка: побудовано дисертантом

Проведена апробація підтвердила універсальність запропонованого механізму регулювання для підприємств різних типів е-бізнесу.

Для платформи Prom.ua ключовим виявився ефект інтеграції технологічних інновацій (AI, резервування серверів) із гнучким ціноутворенням, що забезпечило зниження інтегрованого ризику майже на 10%.

Модель (3.92)–(3.95) показала здатність прогнозувати очікувану ефективність системи управління залежно від зміни параметрів стану, що має практичне значення для керування цифровими платформами.

Рис. 3.5 ілюструє просторову залежність очікуваної ефективності $E[F(x)]$ підприємства Prom.ua від рівня автоматизації управлінських процесів (x_1) та інвестицій у технічну стабільність платформи (x_3), за фіксованої гнучкості цінової політики ($x_2=1,07$).

Поверхня має зростаючий характер: підвищення рівня автоматизації з $x_1=0,08$ до $x_1=0,12$ і збільшення резерву з $x_3=0,05$ до $x_3=0,08$ забезпечують поступове підвищення очікуваної ефективності з 90,43 до 98,97 умовних одиниць.

На графіку відзначено дві ключові точки:

□ $x^{(A)}$ (до регулювання) – базовий стан, у якому ризику платформи залишаються високими, а ефективність знижується через недостатню автоматизацію;

□ $x^{(B)}$ (після регулювання) – оптимізований стан, у якому досягнуто баланс між технологічними інвестиціями, ринковими ризиками та прибутковістю.

Поверхня демонструє плавну динаміку зростання $E[F(x)]$, що підтверджує ефективність застосування розробленої моделі регулювання. Найвищі значення ефективності спостерігаються у зоні комбінації високої автоматизації ($x_1 \geq 0,12$) та достатнього рівня резервів ($x_3 \geq 0,08$), де система управління досягає оптимального стану x^* .

Отже, графічна інтерпретація підтверджує висновки числових розрахунків і демонструє практичну дієвість моделі (3.92)–(3.95) для суб’єктів платформеної економіки.

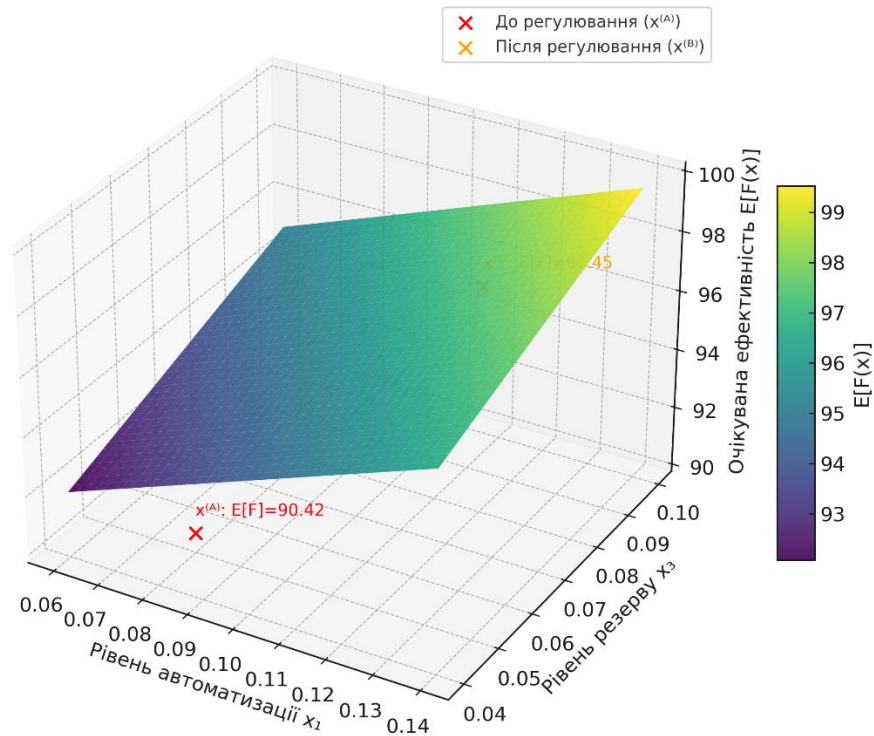

Рис.3.5. 3D-поверхня очікуваної ефективності $E[F(x)]$ підприємства Prom.ua

Примітка: побудовано дисертантом

Третій етап апробації розробленої моделі проведено на прикладі ТОВ «Нова Пошта Digital» – структурного підрозділу групи компаній «Нова Пошта», який забезпечує цифрову інфраструктуру логістичних, клієнтських та платіжних сервісів.

Підприємство є високотехнологічним суб’єктом е-бізнесу, де безпека, швидкість обробки даних та гнучкість цифрових платформ визначають конкурентні переваги.

Тому ключовим завданням апробації є визначення ефективності моделі регулювання в умовах високої інформаційної інтенсивності та ризиків кіберзагроз.

Для аналізу збережено логіку формул (3.92)–(3.95), а система параметрів стану $x=(x_1, x_2, x_3)$ описує:

- x_1 – рівень цифрової автоматизації операцій (AI-системи, роботизація складів, автоматичне планування маршрутів);
- x_2 – індекс безпечності інформаційних процесів (наявність багатофакторної аутентифікації, резервного шифрування, кіберзахисту);
- x_3 – частка інвестицій у розвиток хмарних і мобільних сервісів (підтримка застосунків, UX-оптимізація, оновлення API).

Ймовірності ризикових подій задаються як:

$$P_1=0,20, P_2=0,50, P_3=0,30,$$

де P_2 має найбільшу вагу через домінування кібер- та інформаційних ризиків.

Рівняння ризиків і приросту ефективності

$$R_1(x) = 12(1-2x_1),$$

$$R_2(x)=11(1-1,5(x_2-1+x_3)),$$

$$R_3(x)=10(1-2x_3),$$

$$\Delta F(x)=100(0,6(x_1-0,10)+0,5(x_2-1,00)+0,4(x_3-0,05))$$

де вагові коефіцієнти відображають зростання впливу безпечності інформаційних процесів на загальну ефективність.

Сформуємо таблицю (3.10) з вихідними даними.

Таблиця 3.10

Вихідні параметри для апробації

Конфігурація	x_1	x_2	x_3
--------------	-------	-------	-------

До регулювання $\square^{(A)}$	0,10	1,00	0,05
Після регулювання $\square^{(A)}$	0,15	1,08	0,08

Примітка: побудовано дисертантом

Алгоритм розрахунку.

Етап 1. Розрахунок показників до регулювання

$$\begin{aligned} \square_1(\square^{(A)}) &= 12(1 - 2 \cdot 0,10) = 9,6, \\ \square_2(\square^{(A)}) &= 11(1 - 1,5(0+0,05))=10,175, \\ \square_3(\square^{(A)}) &= 10(1 - 2 \cdot 0,05) = 9,0, \\ \square(\square^{(A)}) &= 0,20 \cdot 9,6 + 0,50 \cdot 10,175 + 0,30 \cdot 9,0 = 9,74, \\ \Delta \square(\square^{(A)}) &= 0, \\ \square[\square(\square^{(A)})] &= 100 - 9,74 = 90,26. \end{aligned}$$

Початковий стан характеризується помірним рівнем цифровізації та базовою інформаційною безпекою. Ризикова втрата $\square(\square^{(A)}) = 9,74$ одиниці зумовлена переважно кібер-ризиками (група 2), що становлять понад половину інтегрованого показника ризику. Ефективність управління не перевищує 90 % від потенційного рівня.

Етап 2. Розрахунок показників після регулювання

$$\begin{aligned} \square_1(\square^{(B)}) &= 12(1 - 2 \cdot 0,15) = 8,4, \\ \square_2(\square^{(B)}) &= 11(1 - 1,5(0,08+0,08))=11(1-1,5 \cdot 0,16)=11 \cdot 0,76=8,36, \\ \square_3(\square^{(B)}) &= 10(1 - 2 \cdot 0,08) = 8,4, \\ \square(\square^{(B)}) &= 0,20 \cdot 8,4 + 0,50 \cdot 8,36 + 0,30 \cdot 8,4 = 8,38, \\ \Delta \square(\square^{(B)}) &= 100(0,6 \cdot 0,05 + 0,5 \cdot 0,08 + 0,4 \cdot 0,03) = 7,9, \\ \square[\square(\square^{(B)})] &= 100 + 7,9 - 8,38 = 99,52. \end{aligned}$$

Після впровадження регулювання, що передбачало підвищення рівня цифрової автоматизації та безпечності інформаційних процесів, інтегрований ризик зменшився до 8,38 од., а очікувана ефективність зросла до 99,52 ум. од. Це свідчить про досягнення стійкої рівноваги між кіберзахистом і продуктивністю.

Після регулювання ризикова складова зменшилася (табл. 3.11) майже на 14 %, а очікувана ефективність зросла на понад 10 %. Це вказує на суттєве підвищення якості управління, спричинене цифровізацією процесів та розвитком кібербезпечних технологій.

Таблиця 3.11

Підсумкове порівняння результатів

Показник	До регулювання	Після регулювання	Зміна, %
Інтегрована ризикова втрата $L(x)$	9,74	8,38	-13,97
Приріст ефективності $\Delta F(x)$	0,00	7,90	+7,90
Очікувана ефективність $E[F(x)]$	90,26	99,52	+10,25

Примітка: побудовано дисертантом

Рис. 3.6 ілюструє просторову залежність очікуваної ефективності від параметрів автоматизації x_1 та інвестицій у цифрову інфраструктуру x_3 . Поверхня має чітку зростаючу тенденцію: зі збільшенням x_1 від 0,10 до 0,15 та x_3 від 0,05 до 0,08 значення $E[F(x)]$ зростає від 90,26 до 99,52 ум. од. Це свідчить, що поєднання технологічного розвитку з підвищенням безпечності даних дає мультиплікативний ефект.

На графіку позначено дві характерні точки:

□ $x^{(A)}$ – до регулювання: низький рівень автоматизації та мінімальні резерви, висока ризикова експозиція;

□ $x^{(B)}$ – після регулювання: висока автоматизація, посилений кіберзахист, зниження втрат і максимізація ефективності.

Тривимірна поверхня демонструє площину оптимальних значень, у якій підприємство досягає стабільного стану x^* , що характеризується найменшими втратами та максимальною результативністю.

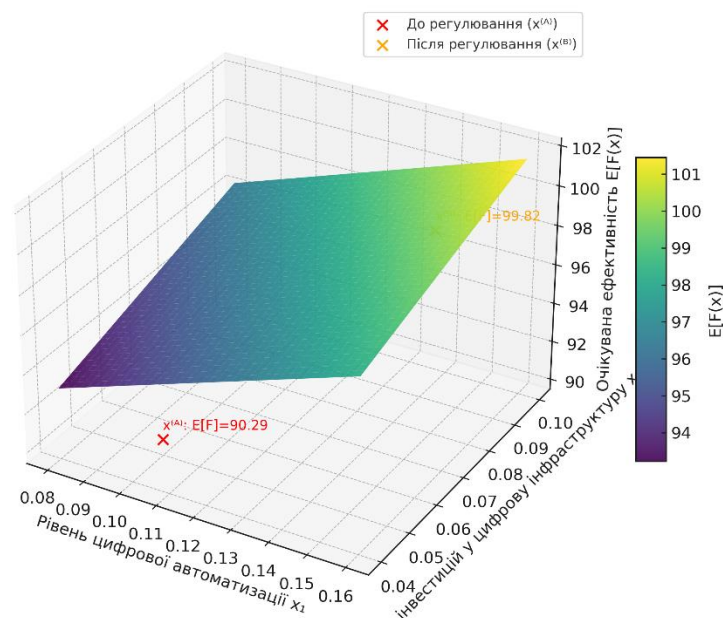

Рис.3.6. 3D-поверхня очікуваної ефективності $E[F(x)]$ підприємства «Нова Пошта Digital»

Примітка: побудовано дисертантом

Отже, апробація на прикладі «Нова Пошта Digital» підтвердила універсальність моделі: вона дозволяє кількісно оцінити взаємозв'язок між цифровою трансформацією, ризик-менеджментом і результативністю управління.

Проведена апробація моделі регулювання тактичного управління суб'єктів е-бізнесу підтвердила її універсальність, адаптивність та прикладну результативність для підприємств різних форматів діяльності — інтернет-

ритейлу (Rozetka.ua), маркетплейсу (Prom.ua) та цифрово-логістичного підприємства (Нова Пошта Digital).

Застосування системи рівнянь (3.92)–(3.95) дало змогу кількісно оцінити (табл.3.12) взаємозв'язок між управлінськими параметрами x_1, x_2, x_3 (автоматизація, гнучкість, інвестиції у цифровізацію) та очікуваною ефективністю функціонування підприємства $E[F(x)]$ з урахуванням ризикових чинників $R_k(x)$.

Таблиця 3.12

Порівняння результатів апробації

Підприємство	Економічний тип	$\square[\square(\square^{(\square)})]$	$\square[\square(\square^{(\square)})]$	Зміна, %	$\Delta L(x)$, %	Особливість впливу
Rozetka.ua	Онлайн-ритейл	91,46	98,96	+8,2	-9,5	Автоматизація логістики та оптимізація запасів
Prom.ua	Маркетплейс	90,43	98,97	+9,5	-9,8	Адаптивне ціноутворення та технічна стабільність
Нова Пошта Digital	Цифрова логістика	90,26	99,52	+10,3	-14,0	Інформаційна безпека та хмарна інфраструктура

Примітка: побудовано дисертантом

1. Загальна ефективність. Усі три підприємства демонструють суттєве зростання очікуваної ефективності після впровадження механізму – у середньому на 9,3 %, що є вагомим підтвердженням практичної цінності моделі.

2. Динаміка ризиків. Інтегровані ризикові втрати $L(x)$ знизилися у середньому на 11 %, що засвідчує здатність моделі ефективно перерозподіляти управлінські ресурси між зонами ризику, не знижуючи загальної результативності.

3. Характер впливу факторів.

- Для Rozetka.ua домінуючим є параметр x_1 – автоматизація логістичних процесів;
- Для Prom.ua ключову роль відіграє x_2 – адаптивність алгоритмів ціноутворення;
- Для Нова Пошта Digital визначальним є x_2 та x_3 – безпечність і стабільність цифрової інфраструктури.

4. Модельна універсальність. Розроблена система є інваріантною до галузі е-бізнесу, оскільки допускає переналаштування параметрів ризику P_k та вагових коефіцієнтів $\lambda_i(r)$, що дозволяє адаптувати її до роздрібної, логістичної або сервісної моделі підприємства.

5. Графічна інтерпретація. 3D-поверхні $E[F(x)]$ для всіх підприємств мають спільну властивість – монотонно зростаючий характер, що свідчить про нелінійну, але стійку залежність між зростанням рівня цифрової зрілості та підвищенням ефективності систем управління.

Застосування моделі регулювання дало змогу кількісно підтвердити, що цифровізація бізнес-процесів і підвищення інформаційної безпеки є взаємопідсилювальними факторами у формуванні результативності управління.

Оптимізація управлінських параметрів x_1, x_2, x_3 забезпечує підвищення очікуваної ефективності на 8–10 % при одночасному зменшенні ризиків на 10–14 %, що засвідчує стійкість моделі до зовнішніх коливань.

Апробація підтвердила адаптивність моделі до різних цифрових структур е-бізнесу та її потенціал як аналітичного інструменту для стратегічного прогнозування у системах сталого розвитку.

Модель може бути рекомендована для використання у практиці управління електронною комерцією, цифрових маркетплейсах і логістичних

екосистемах як метод обґрунтування управлінських рішень у ризиковому середовищі.

Висновки до третього розділу

1. Аргументовано, що математичне програмування є ефективним і потужним інструментом для вирішення складних управлінських задач. Обґрунтовано, що використання множників Лагранжа та матриці Гессе дозволяє працювати з нелінійними функціями цілі та обмеженнями, що забезпечує точне моделювання складних взаємозв'язків між різними компонентами бізнесу. Доведено, що математичне програмування дозволяє здійснювати автоматизацію процесів прийняття рішень, підвищуючи оперативність та точність управлінських дій, що є критично важливим в умовах динамічного і конкурентного середовища е-бізнесу. Крім того, застосування методів глобальної оптимізації, числових методів та обробки нелінійних обмежень удосконалює початкову модель, роблячи її більш ефективною та гнучкою для різних сценаріїв розвитку подій. Обґрунтовано, що побудова моделі розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу на основі математичного програмування дозволяє досягти високого рівня оптимізації управлінських процесів, що є ключовим фактором успіху в сучасному бізнес-середовищі. Аргументовано, що інтеграція цього підходу з сучасними обчислювальними технологіями та автоматизацією робить його незамінним інструментом для суб'єктів е-бізнесу, які прагнуть залишатися конкурентоспроможними та адаптивними до змін.

2. Обґрунтовано, що оцінювання ризику розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу є критично важливим аспектом сучасного менеджменту. Це обумовлено стрімкими змінами в технологіях, ринкових умовах та споживчих вподобаннях, які створюють високий рівень невизначеності і ризиків, здатних суттєво вплинути на конкурентоспроможність

та виживання підприємств. Доведено, що систематичне оцінювання ризиків дозволяє краще підготуватися до можливих негативних подій, мінімізувати їхній вплив і забезпечити стабільний розвиток бізнесу. Своєчасна оцінка ризиків сприяє виявленню потенційних загроз на ранніх стадіях і розробці стратегій для їхнього усунення або пом'якшення, що забезпечує гнучкість і адаптивність управлінських рішень. Ризики, такі як коливання валютних курсів, зміни відсоткових ставок та коливання попиту, можуть суттєво впливати на фінансові показники діяльності суб'єктів е-бізнесу. Оцінювання ризиків дозволяє моделювати різні сценарії розвитку подій і визначати фінансові резерви та стратегії хеджування, що можуть захистити бізнес від негативних фінансових наслідків. Оцінювання ризиків є важливим інструментом для стратегічного планування. Оцінка ймовірності та потенційного впливу різних ризиків дозволяє приймати більш обґрунтовані рішення щодо інвестицій, розвитку нових продуктів та виходу на нові ринки. Це допомагає визначити пріоритетні напрямки розвитку і оптимально розподілити ресурси. У сфері е-бізнесу особливо важливими є операційні ризики, пов'язані з інформаційними технологіями, логістикою та обслуговуванням клієнтів. Збої в інформаційних системах, проблеми з доставкою або низький рівень обслуговування можуть негативно вплинути на репутацію компанії та задоволення клієнтів. Оцінка ризиків дозволяє виявити слабкі місця в операційних процесах і розробити заходи для їхнього підвищення надійності та ефективності.

Доведено, що оцінювання ризиків сприяє підвищенню рівня відповідальності та обізнаності всіх учасників бізнес-процесів. Залучення менеджменту та працівників до процесу ідентифікації та аналізу ризиків створює культуру ризик-менеджменту, яка допомагає всім учасникам організації краще розуміти потенційні загрози і активно працювати над їхнім пом'якшенням. При оцінюванні ризиків застосовано широкий спектр математичних методів і підходів, що підвищують точність та ефективність

управлінських рішень. Зокрема, доведено, що використання методу Монте-Карло дозволяє моделювати вплив різних факторів на цільову функцію, провівши велику кількість симуляцій для оцінки можливих результатів. Для подолання обмежень методу Монте-Карло, таких як високі обчислювальні витрати та необхідність точних вхідних даних, запропоновано застосовувати методи квазі-Монте-Карло, що використовують послідовності з низькою дисперсією, зменшуючи кількість необхідних симуляцій. Аргументовано, що застосування байєсівських методів дозволяє враховувати невизначеність у вхідних даних, використовуючи апріорні розподіли та оновлюючи ймовірності на основі нових даних. Це підвищує точність оцінок ризиків в умовах невизначеності. Для більш точного відображення реальних умов використано нелінійні методи, що враховують взаємодію між змінними, а також багатофакторний аналіз (ANOVA), що оцінює ефекти взаємодії між різними змінними. Окрім цього, адаптивні штрафні функції дозволяють динамічно змінювати параметри штрафів на основі поточних значень змінних та умов, що підвищує точність моделювання ризиків. Для автоматизації процесу оцінки ризиків запропоновано застосовувати машинне навчання, зокрема нейронні мережі, які здатні прогнозувати ризикові сценарії та оцінювати їхній вплив на цільову функцію. Це зменшує вартість розробки та експлуатації систем оцінки ризиків, одночасно підвищуючи їхню точність.

Таким чином, застосування цих математичних методів забезпечує комплексну та точну оцінку ризиків, що сприяє кращому управлінню ризиками в діяльності суб'єктів е-бізнесу. Завдяки цьому вони можуть більш ефективно адаптуватися до змінних умов ринку та мінімізувати негативні наслідки ризикових подій.

3. Доведено, що механізм регулювання тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу є критично важливим для забезпечення ефективності та адаптивності управлінських процесів в умовах швидкозмінного

ринкового середовища. Обґрунтовано, що здатність оперативно реагувати на зміни та підтримувати стійкий розвиток є ключовою для виживання та процвітання сучасного е-бізнесу. Аргументовано, що механізм регулювання тактичного управління дозволяє компаніям е-бізнесу оперативно коригувати стратегії та плани, забезпечуючи відповідність поточним ринковим умовам та вимогам споживачів. Наприклад, у разі зміни конкурентного ландшафту або появи нових технологій, такий механізм дозволяє швидко адаптувати маркетингові кампанії, цінову політику або логістичні процеси. Це сприяє оптимальному розподілу ресурсів, що є особливо важливим в умовах обмежених фінансових, людських та технологічних ресурсів. Ефективне регулювання тактичного управління допомагає аналізувати поточні потреби та пріоритети, планувати і контролювати витрати, тим самим забезпечуючи максимальну віддачу від наявних ресурсів. Це дозволяє компаніям е-бізнесу зосереджуватися на найважливіших напрямках діяльності, що приносять найбільшу користь. Механізм регулювання забезпечує кращу координацію та контроль операційних процесів, мінімізуючи ризики виникнення збоїв і підвищуючи ефективність операційної діяльності. Крім того, механізм регулювання тактичного управління відіграє ключову роль в управлінні ризиками, включаючи технологічні, фінансові, ринкові та регуляторні ризики. Це дозволяє компаніям бути більш підготовленими до непередбачуваних ситуацій і знижувати їхній негативний вплив. Постановка задачі регулювання механізмів тактичного управління включає оптимізацію управлінських параметрів для мінімізації негативного впливу ризиків, забезпечуючи виконання обмежень і максимізацію функції цілі. Задача оптимізації передбачає використання модифікованої функції цілі, яка враховує основні цілі управління, штрафні функції та ризикові компоненти. Це забезпечує більш комплексний та надійний підхід до тактичного управління, дозволяючи суб'єктам е-бізнесу досягати своїх цілей при мінімізації негативних впливів ризиків і порушень

обмежень. Отже, побудова механізму регулювання тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу є критично важливою для досягнення успіху та забезпечення стійкого розвитку в умовах сучасного ринкового середовища.

Основні положення дисертації, які складають її наукову новизну і належать до третього розділу є опублікованими у таких друкованих працях автора:

1. Ковальчук, Ю. І. (2024). Побудова моделі розвитку механізмів тактичного управління в діяльності е-бізнесу. *Бізнес-навігатор*, 4(77), 78–83.

2. Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., Ковальчук, Ю. І., & Бахор, О. Р. (2023). Методи та інструменти тактичного управління підприємства. *Актуальні проблеми економіки, фінансів, обліку, менеджменту і права: теорія і практика: тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції* (с. 16–17). Житомир, Україна.

3. Ковальчук, Ю. І. (2024). Сутність побудови моделі розвитку тактичного управління в діяльності е-бізнесу. *Економіка, облік, управління та право: стратегічні пріоритети розвитку в умовах глобалізації: тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції* (с. 30). Ізмаїл, Україна.

4. Ковальчук Ю. І. Оцінювання ризику розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. *Держави та регіони. Серія: економіка та підприємництво*, 2025, №4(138).

ВИСНОВКИ

У виконаному дослідженні на підставі методологічного систематизування і структурування сучасних економіко-управлінських положень і прикладних підходів, що застосовуються у середовищі суб'єктів підприємництва запропоновано нове, оригінальне вирішення наукової проблеми – розроблення нових і удосконалення існуючих теоретико-методичних положень і практичних рекомендацій щодо розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу.

1. Розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу набуває особливої ваги як інструмент забезпечення адаптивності та результативності управлінських процесів. В умовах високої динаміки цифрового середовища вони виступають ключовою ланкою між стратегічними цілями підприємства та операційною діяльністю, забезпечуючи трансформацію довгострокових намірів у конкретні короткострокові рішення та дії. Аргументовано, що ефективність тактичного управління в е-бізнесі визначається здатністю швидко реагувати на зміни зовнішніх умов, інтегрувати сучасні цифрові інструменти та методи аналізу даних, а також координувати діяльність різних підрозділів для досягнення синергійного ефекту. Доведено, що планування, координація, контроль і аналіз результатів формують базові складові тактичного управління, а їх узгоджене застосування сприяє підвищенню гнучкості й конкурентоспроможності підприємства. Обґрунтовано, що розвиток механізмів тактичного управління в е-бізнесі потребує їх інтеграції з іншими механізмами управління, зокрема стратегічним та операційним, адже лише комплексна взаємодія цих рівнів створює підґрунтя для ефективної реалізації цілей підприємства. У підсумку механізми тактичного управління доцільно трактувати як динамічну систему інструментів, методів і процесів, що забезпечує досягнення коротко- та середньострокових цілей, формує

конкурентні переваги та підтримує стабільний розвиток підприємств у цифровій економіці.

2. Розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу зумовлений потребою забезпечення їхньої конкурентоспроможності в умовах високої динаміки цифрового середовища. Доведено, що такі механізми мають складну економіко-управлінську природу, оскільки поєднують полівекторні зв'язки із внутрішнім і зовнішнім середовищем підприємства, враховують постійні зміни ринкової ситуації та посилення конкуренції. Аргументовано, що застосування аналітичних інструментів, е-маркетингу, CRM-систем, інноваційних підходів до виробництва й логістики, а також інтеграція соціальних мереж та комунікаційних каналів формують основу для удосконалення тактичних управлінських дій. Обґрунтовано, що розробка й використання адаптивних механізмів дозволяє суб'єктам е-бізнесу швидко реагувати на зміни середовища, мінімізувати ризики та підвищувати ефективність використання ресурсів. Доведено, що включення принципів гнучкості, інтеграції, орієнтації на результат, моніторингу, аналізу, готовності до ризику й комунікаційності сприяє узгодженню тактичних дій з оперативними та стратегічними завданнями підприємства. У підсумку механізми тактичного управління в е-бізнесі слід розглядати як динамічну систему методів і процесів, що забезпечує реалізацію коротко- та середньострокових цілей, формує конкурентні переваги та підтримує стабільний розвиток підприємств у цифровій економіці.

3. Розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу ґрунтується на дотриманні принципів, які визначають їхню ефективність та результативність. Доведено, що включення принципів гнучкості, реалізованості, інтеграції, орієнтованості на результат, моніторингу та аналізу, схильності до ризику, співпраці й комунікації

забезпечує підприємствам можливість своєчасно реагувати на зміни ринкових умов, ефективно управляти внутрішніми процесами та досягати поставлених цілей. Обґрунтовано, що сповідування цих принципів сприяє підвищенню продуктивності компаній, їхній здатності поєднувати тактичні, оперативні та стратегічні орієнтири в єдиній системі управління. Аргументовано, що принцип гнучкості дає змогу адаптуватися до непередбачуваних змін, принцип реалізованості гарантує практичність управлінських рішень, інтеграція забезпечує узгодженість дій, а орієнтованість на результат формує основу для досягнення ключових показників ефективності. Моніторинг і аналіз забезпечують своєчасне коригування недоліків, схильність до ризику допомагає приймати швидкі рішення в умовах невизначеності, а співпраця та комунікація формують атмосферу довіри і взаємодії. Успішне застосування цих принципів створює стійкі конкурентні переваги, зміцнює позиції компаній на ринку та сприяє їх стабільному розвитку в умовах глобальних цифрових трансформацій.

4. Розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу визначається поєднанням технологічних інновацій, кваліфікації персоналу та здатності підприємств швидко реагувати на зовнішні виклики. Доведено, що впровадження CRM-систем, ERP-рішень, платформ автоматизації маркетингу та інструментів бізнес-аналітики створює основу для підвищення продуктивності, удосконалення клієнтського сервісу та розширення ринкових можливостей. Обґрунтовано, що ефективність цих рішень значною мірою залежить від компетентностей співробітників, які здатні адаптуватися до цифрових трансформацій і використовувати інструменти з максимальною результативністю. Аргументовано, що інвестиції у розвиток персоналу та цифрову інфраструктуру забезпечують підприємствам стійку конкурентну перевагу, оскільки дозволяють не лише оптимізувати внутрішні процеси, а й швидко реагувати на зміни ринку. Розвиток тактичного управління в е-бізнесі

корелює з глобальними тенденціями, де інновації та здатність до адаптації визначають траєкторію довгострокового зростання. У підсумку тактичне управління постає як комплексна система, що поєднує інноваційні технології, розвиток людського капіталу та стратегічно орієнтовані управлінські практики, забезпечуючи стабільність і зростання суб'єктів е-бізнесу в умовах динамічного цифрового середовища.

5. Розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу значною мірою визначається багатофакторною взаємодією, яка формує їхню ефективність і конкурентоспроможність. Доведено, що на результативність управлінських механізмів впливають технологічний, людський, фінансовий, ринковий та регуляторно-правовий фактори, а також чинники безпеки, технічної підтримки, ефективності процесів, інформаційний фактор і поведінка споживачів. Обґрунтовано, що технологічний компонент є ключовим для інтеграції сучасних рішень та цифрових інструментів, тоді як людський чинник визначає здатність персоналу адаптуватися до змін і застосовувати інновації у практиці. Аргументовано, що фінансові ресурси забезпечують можливості для інвестування у розвиток інфраструктури й технологій, тоді як ринкове середовище та конкуренція стимулюють компанії до впровадження нових моделей управління. Регуляторно-правові умови формують рамки діяльності й вимагають від підприємств відповідності нормам, що зміцнює їхню репутацію та надійність. Технічна підтримка й безпека виступають гарантією стабільності бізнес-процесів, а ефективність операцій та своєчасне використання інформації забезпечують оперативність прийняття управлінських рішень. У підсумку адекватне врахування й балансування впливу цих факторів створює основу для формування стійких і результативних механізмів тактичного управління, які дозволяють підприємствам е-бізнесу не

лише ефективно реагувати на зміни середовища, а й формувати довгострокові конкурентні переваги.

6. Узагальнення результатів проведеного оцінювання та кластерного аналізу факторів дає змогу дійти висновку, що розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу значною мірою залежить від здатності підприємств вимірювати та інтерпретувати вплив ключових детермінант. Доведено, що найбільш визначальним є регуляторно-правовий фактор, який набрав найвищу оцінку серед експертів, оскільки саме правові умови формують рамки функціонування компаній у цифровому середовищі. Водночас низькі оцінки для технологічного чинника та фактора «споживачі і клієнти» не свідчать про їхню незначущість, а радше демонструють відносну стабільність та високий рівень інтеграції цих складових у сучасних бізнес-моделях. Аргументовано, що результати кластерного аналізу показали існування двох груп факторів: один відокремлений кластер та багатофакторне угруповання, що характеризується тісними внутрішніми зв'язками. Така структура підтверджує, що навіть віддалені фактори зберігають системні взаємозалежності, що зумовлює потребу у їх комплексному врахуванні під час ухвалення управлінських рішень. Обґрунтовано, що побудовані дендрити відображають важливість зв'язків між фінансовими, технологічними, ринковими та інформаційними детермінантами, що забезпечує підприємствам можливість оптимізувати ресурси, знижувати ризики й підтримувати стійкість до зовнішніх викликів. У підсумку систематизація факторів та аналіз їхньої взаємодії формують підґрунтя для розвитку гнучких і адаптивних механізмів тактичного управління, які забезпечують стабільність і довгостроковий розвиток суб'єктів е-бізнесу в умовах цифрової економіки.

7. Застосування математичного програмування є дієвим напрямом розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. Доведено,

що використання методів множників Лагранжа та матриці Гессе забезпечує можливість працювати з нелінійними функціями цілі та складними обмеженнями, що дозволяє точно моделювати взаємозв'язки між різними управлінськими компонентами. Обґрунтовано, що інтеграція математичного програмування з сучасними обчислювальними технологіями та інструментами автоматизації сприяє підвищенню швидкості й точності ухвалення рішень, що особливо важливо в умовах високої мінливості цифрового середовища. Аргументовано, що вдосконалення моделі через застосування методів глобальної оптимізації, числових алгоритмів і спеціалізованого програмного забезпечення робить її більш універсальною та здатною враховувати різні сценарії розвитку подій. У підсумку побудова моделі розвитку механізмів тактичного управління на основі математичного програмування створює підґрунтя для формування оптимізованих управлінських процесів, які забезпечують конкурентні переваги та довгострокову стабільність суб'єктів е-бізнесу.

8. Оцінювання ризиків розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу є ключовим чинником забезпечення їхньої стійкості та конкурентоспроможності. Доведено, що систематичний аналіз ризиків дозволяє виявляти потенційні загрози на ранніх етапах, моделювати альтернативні сценарії та формувати ефективні стратегії пом'якшення їхнього впливу. Аргументовано, що застосування математичних методів, зокрема Монте-Карло, квазі-Монте-Карло, байєсівських підходів, багатофакторного аналізу та адаптивних штрафних функцій, забезпечує більш точне та комплексне відображення ризикових умов, підвищуючи обґрунтованість управлінських рішень. Обґрунтовано, що впровадження інструментів машинного навчання та сценарного аналізу дозволяє автоматизувати процес ідентифікації та прогнозування ризикових подій, що значно знижує вартість

оцінки ризиків і підвищує її оперативність. Важливим результатом є формування культури ризик-менеджменту, яка сприяє зростанню відповідальності та обізнаності учасників бізнес-процесів. У підсумку оцінювання ризиків стає невід'ємною складовою розвитку механізмів тактичного управління в е-бізнесі, адже забезпечує їхню адаптивність, підвищує ефективність використання ресурсів і створює основу для довгострокового зростання підприємств у динамічному цифровому середовищі.

9. Побудова механізму регулювання тактичного управління є одним із ключових напрямів розвитку управлінських процесів у сфері е-бізнесу. Доведено, що такий механізм забезпечує гнучкість і адаптивність рішень, дозволяючи підприємствам оперативно реагувати на зміни ринкових умов, впровадження нових технологій і зміну споживчих уподобань. Обґрунтовано, що ефективне регулювання сприяє оптимальному розподілу ресурсів, що є особливо важливим в умовах їх обмеженості, а також забезпечує координацію та контроль операційних процесів, знижуючи ризик збоїв і підвищуючи ефективність бізнес-діяльності. Аргументовано, що механізм регулювання виступає ключовим інструментом у сфері ризик-менеджменту, оскільки дозволяє ідентифікувати й мінімізувати технологічні, фінансові, ринкові та регуляторні ризики, тим самим забезпечуючи стабільність і безперервність функціонування компаній. Особливе значення має постановка задачі регулювання як оптимізаційної проблеми, що передбачає інтеграцію цільових орієнтирів, штрафних функцій і ризикових компонентів у єдину систему, що робить управлінські рішення більш комплексними та надійними. У підсумку побудова механізму регулювання тактичного управління створює передумови для ефективного використання ресурсів, підвищення стійкості до зовнішніх викликів та досягнення довгострокового розвитку суб'єктів е-бізнесу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Kyl-Heku, L. M. (1996). Tactics as units of analysis in personality psychology. *Journal of Research in Personality*, 30(3), 442-460.
<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/0191886996001031>
2. Gréhaigne, J.-F., Godbout, P., & Bouthier, D. (1999). The foundations of tactics and strategy in team sports. *Journal of Teaching in Physical Education*, 18(2), 159-174. <https://doi.org/10.1123/jtpe.18.2.159>
3. Taylor, V., & Van Dyke, N. (2004). Tactics. In *The Blackwell Companion to Social Movements* (pp. 262-284). Blackwell.
https://www.researchgate.net/publication/319593330_Tactics
4. Carroll, C. E. (2009). The syntax of 'tactic(s)' in public relations research. *Public Relations Review*, 35(3), 310-313.
<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0363811109001295>
5. Milevski, L. (2015). Strategy and the intervening concept of operational art. *Infinity Journal*, 4(3), 17-22. <https://doi.org/10.64148/msm.v4i3.3>
6. Mackay, D., & Zündel, M. (2017). A review of strategy and tactics in business and management. *International Journal of Management Reviews*, 19(2), 175-194.
https://pureportal.strath.ac.uk/files/96599545/Mackay_Zundel_IJMR_2015_a_review_of_strategy_and_tactics_in_business_and_management.pdf
7. Thunholm, P. (2020). A tentative model on effective army combat tactics. *Journal of Strategic Studies*, 43(5), 699-717.
<https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/01495933.2020.1803713>
8. Yu, X. (2021). Tactics and the three elements of strategy. In *Research on Military Strategy* (pp. 79-93). Springer.
https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-981-33-4713-7_5

9. Nisser, J. (2024). Aligning tactics with strategy: Vertical implementation of military operations. *Defense & Security Analysis*, 40(1), 1-20. <https://doi.org/10.1080/01402390.2023.2284632>
10. Hammes, T. X. (2025). Rising dominance of the tactical defense. *Articles & Op-Eds. National Defense University*. <https://digitalcommons.ndu.edu/csr-articles/1>
11. Wenjie, C. (2025). Application of tactical optimization model and decision-making strategy in football education. *Humanities and Social Sciences Communications*, 12(1), 85. <https://www.nature.com/articles/s41599-025-04458-y>
12. Coulson, S. (2025). Tactical indicators and warnings from strategic human intelligence. *International Journal of Intelligence and CounterIntelligence*, 38(1), 75-94. <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/08850607.2025.2504000>
13. CSIS. (2025). Fighting for information: A theory of tactics for the next army. *Center for Strategic & International Studies*. <https://www.csis.org/analysis/fighting-information-theory-tactics-next-army>
14. Sitti, K. (2025). Tactical and statistical analysis of spiking efficiency by type in high-level women's volleyball. *Frontiers in Sports and Active Living*, 7, 1630870. <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fspor.2025.1630870/full>
15. Mahmutoğlu, C. (2025). The impact of school administrators' influence tactics on organizational commitment. *Frontiers in Psychology*, 16, 12019641. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC12019641/>
16. Time tactics in public administration: Evidence from ... *Defense & Security Analysis*. <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/01402382.2025.2499996?af=R>
17. Bayon, L., Fortuny Ayuso, P., Garcia-Nieto, P. J., Grau, J. M., & Ruiz, M. M. (2025). Optimal control of counter-terrorism tactics. *arXiv*. <https://arxiv.org/abs/2501.08706>

18. Xu, L., Liu, M., & Zhang, L. (2025). TacticExpert: Spatial-temporal graph language model for basketball tactics. arXiv. <https://arxiv.org/abs/2503.10722>
19. *Merriam-Webster Dictionary Online*. (2024). URL: <https://www.merriam-webster.com/>
20. *Oxford English Dictionary*. (2024). Oxford University Press. URL: <https://www.oed.com/>
21. *Cambridge English Dictionary Online*. (2024). URL: <https://dictionary.cambridge.org/>
22. *Collins English Dictionary Online*. (2024). URL: <https://www.collinsdictionary.com/>
23. *Dictionary.com Online*. (2024). URL: <https://www.dictionary.com/>
24. Investopedia. (n.d.). *Management*. In Investopedia. URL: <https://www.investopedia.com/terms/m/management.asp>
25. Britannica. (n.d.). *Management*. In *Encyclopedia Britannica*. URL: <https://www.britannica.com/topic/management>
26. Dictionary.com. (n.d.). *Management*. In *Dictionary.com*. URL: <https://www.dictionary.com/browse/management>
27. The Free Dictionary. (n.d.). *Management*. In *The Free Dictionary*. URL: <https://www.thefreedictionary.com/management>
28. Vocabulary.com. (n.d.). *Management*. In *Vocabulary.com*. URL: <https://www.vocabulary.com/dictionary/management>
29. YourDictionary.com. (n.d.). *Management*. In *YourDictionary.com*. URL: <https://www.yourdictionary.com/management>
30. WordReference.com. (n.d.). *Management*. In *WordReference.com*. URL: <https://www.wordreference.com/definition/management>
31. Macmillan Dictionary. (n.d.). *Management*. In *Macmillan Dictionary*. URL: <https://www.macmillandictionary.com/dictionary/british/management>

32. The Economist. (2008, September 4). *The art of management*. In *The Economist*. URL: <https://www.economist.com/news/2008/09/04/the-art-of-management>
33. Encyclopedia.com. (n.d.). *Management*. In *Encyclopedia.com*. URL: <https://www.encyclopedia.com/social-sciences-and-law/economics-business-and-labor/businesses-and-occupations/management>
34. BusinessDictionary. (n.d.). *Management tactics*. In BusinessDictionary.com. URL: <https://www.businessdictionary.com/definition/management-tactics.html>
35. The Balance SMB. (n.d.). *Tactical management: Definition and examples*. In The Balance SMB. URL: <https://www.thebalancesmb.com/tactical-management-definition-2948147>
36. Investopedia. (n.d.). *Management tactics*. In Investopedia. URL: <https://www.investopedia.com/terms/m/management-tactics.asp>
37. Словник бізнес-термінів. (n.d.). *Тактика управління*. BusinessUA. URL: <https://www.businessua.com/termin/taktika-upravlinnya>
38. Енциклопедія сучасної України. (n.d.). *Тактичне управління*. Енциклопедія сучасної України. URL: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=11144
39. Oxford Languages. (n.d.). *Management tactics*. In Oxford Languages. URL: <https://languages.oup.com/google-dictionary-en/>
40. The Free Dictionary. (n.d.). *Management tactics*. In The Free Dictionary. URL: <https://www.thefreedictionary.com/management+tactics>
41. Промислова енциклопедія. (n.d.). *Тактика управління*. Промислова енциклопедія. URL: <https://prom-e.com.ua/article/16105/taktika-upravlinnya>
42. Features and economics of electronic crowdfunding in the face of global challenges / S. Tkachuk et al. *Futurity Economics & Law*. 2022. Vol. 2 (4). P. 12–23. URL: <https://doi.org/10.57125/FEL.2022.12.25.02>

43. Freedman M. The largest e-commerce markets in the world. URL: <https://www.business.com/articles/10-of-the-largest-ecommerce-markets-in-the-world-b/>
44. Home e-commerce Europe. Ecommerce Europe. URL: <https://ecommerce europe.eu/>
45. Hrynychyshyn Y. The infrastructure of the Internet services market of the future: analysis of the problems of formation. *Futurity Economics & Law*. 2021. No 1 (2). P. 12–16. URL: <https://doi.org/10.57125/FEL.2021.06.25.2>.
46. Kirichenko, A.V. (2022). Rozvytok elektronnoi komertsii v Ukraini ta YeS [Development of e-commerce in Ukraine and the EU]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economics and society*. № 42. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-42-15>
47. Prokopenko O. Internet banking market of the future: formation and development. *Futurity Economics & Law*. 2021. No 1 (1). URL: <https://doi.org/10.57125/FEL.2021.03.25.4>
48. Pustovit, Olena (2023). Opportunities and advantages of electronic commerce in business // Development of management and entrepreneurship methods on transport: Coll. scient. works. 2023. № 2 (83). P. 83-94. DOI <https://doi.org/10.31375/2226-1915-2023- 2-83-94>
49. Trushkina N., Bezpartochna O., Shkrygun Yu. Priority directions for development of digital marketing in the conditions of globalization. *Pandemic Economic Crisis: Changes and New Challenges to Society: scientific monograph / edited by M. Bezpartochnyi; VUZF University of Finance, Business and Entrepreneurship*. Sofia: VUZF Publishing House “St. Grigorii Bogoslov”, 2020. P. 227-238.
50. Trushkina N., Bezpartochnyi M., Shkrygun Yu. E-commerce in the conditions of digitalization of business processes. Strategies, models and technologies of economic systems management in the context of international

economic integration: scientific monograph / edited by M. Bezpartochnyi, V. Riashchenko, N. Linde. 2nd ed. Riga: Institute of Economics of the Latvian Academy of Sciences, 2020. P. 245-256.

51. Zwass V. Electronic Commerce: Structures and Issues. International Journal of Electronic Commerce. 1996. Vol. 1, № 1. P. 3–23.

52. Березовська Л., Кириченко А. Розвиток електронної комерції в Україні та ЄС. Економіка та суспільство. 2022. № 42. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-42-15>

53. відносин держави. Миколаївський національний університет імені В. О. Сухомлинського. 2018. № 23. С. 218–223. URL: <http://global.national.in.ua/archive/23-2018/43.pdf>

54. Зрибнева І. П. The concept of building of economic ensuring policy the competitiveness of innovative businesses is formed at the macro and micro levels. Науковий погляд: економіка та управління. 2021. No 1 (71). P. 83–88. URL: <https://doi.org/10.32836/2521-666X/2021-71-14>

55. Ігнатенко Р. В. Ecological trends of modern marketing activity. Economics. Finances. Law. 2022. No 2. P. 25?29. URL: <https://doi.org/10.37634/efp.2022.2.5>

56. Іпполітова, І. (2023). Перспектика розвитку електронної торгівлі в Україні в умовахцифровізації економіки. Економіка та суспільство, (47). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-47-18>

57. Касатонова І.А. Програми електронної форми взаємодії суб'єктів економічних відносин держави. Глобальні та національні проблеми економіки. 2018. Вип. 23. С. 218–223.

58. Краус К. М., Краус Н. М., Манжура О. В. Електронна комерція та Інтернет-торгівля: навчально-методичний посібник. Київ : Аграр Медіа Груп, 2021. 454 с.

59. Краус Н. М., Краус К. М., Манжура О. В. Інститут довіри в умовах цифровізації економіки: теорія та практика управління. Економічна теорія та історія економічної думки. Науковий погляд: економіка та управління. 2021. Т. 1, № 71. С. 5–11. URL: http://scientificview.umsf.in.ua/archive/2021/1_71_2021/3.pdf

60. Макарова М. В. Розвиток систем електронної комерції та електронного бізнесу в умовах невизначеності та ризику. Економіко-математичне моделювання соціально-економічних систем. 2016. № 21. С. 34?68. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/emmses_2016_21_5

61. Маслов А. О. Інформаційно-знаннева економіка : підруч. 2-ге вид., випр. і доповн. Київ : ВПЦ «Київський університет», 2021. 559 с.

62. Місюкевич В. І., Трушкіна Н. В., Шкригун Ю. О. Електроннакомерціяуглобальномуцифровомупросторі: новівикликитанапрями. Формування системи внутрішньої торгівлі України: теорія, практика, інновації: колективна монографія / за ред. В. В. Лісци, В. І. Місюкевич, О. М. Михайленко. Полтава: ПУЕТ, 2020. С. 150-162.

63. Синявська О. О. Електронна торгівля в Україні: тенденції та перспективи розвитку. Вісник ХНУ імені В. Н. Каразіна. 2019. № 9. С. 126–132. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FULLA=&2_S21STR=VKhMv_2019_9_18

64. Трушкіна Н. В., Сергеева О. Р., Шкригун Ю. О. Концептуальні підходи до визначення поняття «електроннакомерція». Проблеми економіки. 2020. № 4. С. 231-240. doi: <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2020-4-231-240>

65. Фортельний П. Як змінився український e-commerce за місяць війни. Promodo. АКАДЕМІЧНІ ВІЗІЇ Випуск 17/2023. URL:

<https://www.promodo.ua/blog/yak-zminivsyia-ukrayinskiy-ecommerce-za-misyac-viyni>

66. Amazon — <https://www.amazon.com/>
67. Alibaba — <https://www.alibaba.com/>
68. Google — <https://about.google/>
69. Netflix — <https://www.netflix.com/>
70. Uber — <https://www.uber.com/>
71. Apple — <https://www.apple.com/>
72. Shopify — <https://www.shopify.com/>
73. HubSpot — <https://www.hubspot.com/>
74. Moz — <https://moz.com/>
75. SoftServe — <https://www.softserveinc.com/>
76. Microsoft — <https://www.microsoft.com/>
77. Dropbox — <https://www.dropbox.com/>
78. Facebook — <https://about.facebook.com/>
79. eBay — <https://www.ebay.com/>
80. LinkedIn — <https://www.linkedin.com/>
81. Spotify — <https://www.spotify.com/>
82. Starbucks — <https://www.starbucks.com/>
83. Sephora — <https://www.sephora.com/>
84. Zappos — <https://www.zappos.com/>
85. Airbnb — <https://www.airbnb.com/>
86. PayPal — <https://www.paypal.com/>
87. Lyft — <https://www.lyft.com/>
88. Walmart — <https://www.walmart.com/>
89. The Coca-Cola Company — <https://www.coca-colacompany.com/>
90. PepsiCo — <https://www.pepsico.com/>
91. Procter & Gamble — <https://www.pg.com/>

92. Adidas — <https://www.adidas.com/>
93. McDonald's — <https://www.mcdonalds.com/>
94. Nike — <https://www.nike.com/>
95. Zara — <https://www.zara.com/>
96. Tesla — <https://www.tesla.com/>
97. Cisco Systems — <https://www.cisco.com/>
98. FedEx — <https://www.fedex.com/>
99. IBM — <https://www.ibm.com/>
100. Etsy — <https://www.etsy.com/>
101. Poczta Polska — <https://www.poczta-polska.pl/>
102. Škoda Auto — <https://www.skoda-auto.com/>
103. Salesforce — <https://www.salesforce.com/>
104. SAP — <https://www.sap.com/>
105. Oracle — <https://www.oracle.com/>
106. Фармак — <https://farmak.ua/>
107. Samsung Electronics Co., Ltd. (n.d.). *Samsung Ukraine*. Retrieved from <https://www.samsung.com/ua/>
108. CRMium. (n.d.). *Найпоширеніші сучасні технологічні рішення, які вирішать низку проблем вашого бізнесу*. URL: <https://crmium.com/uk/najposhyrenishi-suchasni-tehnologichni-rishennya-yaki-vyrishat-nyzku-problem-vashogo-biznesu/>
109. Сухорукова, Г. (2023). *Технологічні тренди від Gartner на 2024 рік: прогнози для бізнесу*. Hub.Kyivstar. URL: <https://hub.kyivstar.ua/articles/tehnologichni-trendi-vid-gartner-na-2024-rik-prognozi-dlya-biznesu>
110. Evergreens. (n.d.). *Електронна комерція та її основні виклики: як вашому бізнесу впоратися з кожним із них?* URL: <https://evergreens.com.ua/ua/articles/ecommerce-challenges.html>

111. NXDIGITAL. (2022). *Основні факти електронної комерції 2022*. NXDIGITAL Agency. URL: <https://nxdigitalagency.com/blog-ua/statistika-elektronnoi-komercii-u-2022/>

112. Бергер, А. Д., & Галета, А. С. (2021). Світові тенденції розвитку електронної комерції з урахуванням кризових умов пандемії COVID-19. *Економіка та суспільство*, (26). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-26-18>

113. TradeMaster.UA. (2024). *Розвиток електронної комерції уповільнився у 2024 році*. URL: <https://trademaster.ua/news/33658>

114. RAU. (2023). *Український ринок e-commerce: як він змінився та що його очікує в майбутньому*. RAU.ua. URL: <https://rau.ua/novyni/ukrainskij-rinok-e-commerce/>

115. Епіцентр — <https://epicentrk.ua/> epicentrk.ua

116. Ajax Systems — <https://ajax.systems/>

117. Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., & Ковальчук, Ю. І. (2024). *Міжнародні фінанси: навчальний посібник*. Львів: Видавництво Львівської політехніки.

118. Абрамович, М., Пилипенко, І. М., Погребняк, А. Т., Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., & Ковальчук, Ю. І. (2022). Визначення факторів впливу на систему управління інноваціями підприємств сфери е-бізнесу. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука»*. Серія: «Економічні науки», 10(66). URL: <https://inter-nauka.com>

119. Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., Ковальчук, Ю. І., & Бахор, О. Р. (2023). Теоретичні аспекти сутності механізмів тактичного управління. *Агросвіт*, 7–8, 31–36.

120. Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., Ковальчук, Ю. І., & Бахор, О. Р. (2023). Принципи розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. *Агросвіт*, 9–10, 52–57.

121. Фарат, О. В., & Ковальчук, Ю. І. (2023). Характеристика ознак, що впливають на розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. *Економіка та суспільство*, 54. URL: <https://economyandsociety.in.ua>

122. Ковальчук, Ю. І., Русин-Гриник, Р. Р., & Фарат, О. В. (2024). Оцінювання факторів, які впливають на результативність механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. *Ефективна економіка*, 3. URL: <https://www.economy.nayka.com.ua>

123. Ковальчук, Ю. І. (2024). Сучасний стан результативності тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. *Економічний простір*, 191, 56–60.

124. Ковальчук, Ю. І. (2024). Побудова моделі розвитку механізмів тактичного управління в діяльності е-бізнесу. *Бізнес-навігатор*, 4(77), 78–83.

125. Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., Ковальчук, Ю. І., & Бахор, О. Р. (2023). Методи та інструменти тактичного управління підприємства. *Актуальні проблеми економіки, фінансів, обліку, менеджменту і права: теорія і практика: тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції* (с. 16–17). Житомир, Україна.

126. Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., Бахор, О. Р., & Ковальчук, Ю. І. (2023). Визначення принципів розвитку механізмів тактичного управління підприємств е-бізнесу. *Наукові відкриття та фундаментальні наукові дослідження: світовий досвід: матеріали II Міжнародної наукової конференції* (с. 11–13). Вінниця, Україна.

127. Князь, С. В., Русин-Гриник, Р. Р., Ковальчук, Ю. І., & Бахор, О. Р. (2023). Визначення принципів розвитку механізмів тактичного управління підприємств е-бізнесу. *Наукові відкриття та фундаментальні наукові дослідження: світовий досвід: матеріали II Міжнародної наукової конференції* (с. 11–13). Вінниця, Україна.

128. Ковальчук, Ю. І. (2024). Сутність побудови моделі розвитку тактичного управління в діяльності е-бізнесу. *Економіка, облік, управління та*

право: стратегічні пріоритети розвитку в умовах глобалізації: тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції (с. 30). Ізмаїл, Україна.

129. Ковальчук, Ю. І. (2024). Сутність тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. *Сучасні напрями розвитку економіки, підприємництва, технологій та їх правового забезпечення: матеріали міжнародної науково-практичної конференції* (с. 239–240). Львів, Україна.

130. Ковальчук, Ю. І. (2024). Тактичне управління е-бізнесом: адаптація до цифрових трансформацій. *Стратегічні пріоритети соціально-економічного розвитку в умовах інституційних перетворень глобального середовища: матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції* (с. 37–39). Одеса, Україна.

131. Ковальчук Ю. І. Оцінювання ризику розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу. Держави та регіони. Серія: економіка та підприємництво», 2025, №4(138).

132. Слав'юк Р.А. Розвиток е-бізнесу в Україні в умовах нестабільності «Наукові інновації та передові технології» № 4(32) 2024. С. 308 - 317 [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-4\(32\)-308-316](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-4(32)-308-316)

133. Слав'юк Р.А. Інноваційне значення е-бізнесу в Україні в умовах зростання внутрішніх та зовнішніх ризиків. Економіка та суспільство. № 59. 2024. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-171>

134. Слав'юк Р., Хомич П. Перспективи зростання доходів е-бізнесу в Україні в умовах нестабільності. Галицький економічний вісник. Том 88. № 3. 2024. С. 186-193.

135. Слав'юк Р.А., Момотюк В.В. Роль е-комерції в Україні та проблеми безпеки її розвитку. «Наукові інновації та передові технології» № 4(44) 2025. С. 722 – 731. [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-4\(44\)-722-731](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-4(44)-722-731)

136. Слав'юк Р. А., Шкварчук Л. О. Смарт-торгівля в системі сучасної е-комерції «Наукові інновації та передові технології». № 8(48) 2025. С. 472- 480.

[https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-8\(48\)-472-479](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-8(48)-472-479)

137. Дзюбіна А., Зеленюх О. (2025) Напрями підвищення ефективності діяльності суб'єктів електронної комерції. Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences, 342(3(2)), 196-200. [https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3\(2\)-30](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3(2)-30)

138. Dzyubina, A., & Zeleniukh, O. (2024). Electronic commerce in the structure of electronic business. Modern Economics 43(1):31-34

[https://doi.org/10.31521/modecon.V43\(2024\)-04](https://doi.org/10.31521/modecon.V43(2024)-04)

139. Дзюбіна А. В. Інструменти мінімізації ризиків електронної комерції. Наукові перспективи (Серія «Економіка»). 2023. 11 (41). С. 495-504.

[https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-11\(41\)-495-504](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-11(41)-495-504)

140. Dzyubina, A. and Yanko, K. (2021), "The role of e-commerce in overcoming business crisis in a covid-19 pandemic", Efektyvna ekonomika, [Online], vol. 11.

<http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=9567> <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2021.11.93>

141. Дзюбіна А., Зеленюх О. (2025). Ефективність тактичного управління в діяльності суб'єктів електронного бізнесу. Development Service Industry Management, (4), 47–53. [https://doi.org/10.31891/dsim-2025-12\(6\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2025-12(6))

142. Лісовська Л. С., Роїк О. Р., Михайлишин В. В. Оцінка ефективності системи управління бізнес-процесами на основі рефлексивного підходу: теоретико-методологічний підхід [Електронний ресурс] // Економіка та суспільство. 2024. Вип. 64.

143. Лісовська, Л. Савка, Д. (2025). Роль менеджера з продажів в іт-індустрії. Наукові Перспективи, (12(54)). [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-12\(54\)-726-734](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-12(54)-726-734)

144. Лісовська Л. С., Гладкий О. В. Інноваційний розвиток підприємства в умовах диджиталізації управління: сутність сучасних підходів // *Успіхи і досягнення у науці* (Серія «Право», Серія «Освіта», Серія «Управління та адміністрування», Серія «Соціальні та поведінкові науки»). 2024. 10 (10). С. 535-547.

145. Skrynkovskyu, R., Pavlenchyk, N., Tsyuh, S., Zanevskyu, I., & Pavlenchyk, A. (2022). Economic-mathematical model of enterprise profit maximization in the system of sustainable development values // *Agricultural and Resource Economics: International Scientific E-Journal*, 8(4), 188–214. <https://doi.org/10.51599/are.2022.08.04.09>

146. Скриньковський Р. М., Семчук Ж. В., Процевят О. С., Цюх С. І. Система управління інноваціями в діяльності суб'єктів е-бізнесу. *Міжнародний науковий журнал "Інтернаука". Серія: "Економічні науки"*. 2024. № 4. <https://doi.org/10.25313/2520-2294-2024-4-9803>

147. Скриньковський Р. М., Процевят О. С., Цюх С. І., Федорчак О. Є. Е-бізнес як специфічне бізнес-середовище системи управління інноваціями та інвестиціями. *Міжнародний науковий журнал "Інтернаука". Серія: "Економічні науки"*. 2024. № 5. <https://doi.org/10.25313/2520-2294-2024-5-9937>

148. Шаульська, Л. В., Кобелева, Т. О., & Перерва, П. Г. (2023). Дослідження інноваційних змін в розвитку електронного бізнесу. Енергозбереження. Енергетика. Енергоаудит, 11(189), 115 – 131. <https://eee.khpi.edu.ua/article/view/299832>

149. Шаульська, Л. В., Череп, А. В., & Петро Перерва (2024). Формування моделей економічної оцінки діяльності та конкурентоспроможності підприємств електронної торгівлі. *Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» (економічні науки)*, 5, 87 – 92. <https://doi.org/10.20998/2519-4461.2024.5.87>

150. Шаульська, Л. В., Перерва, П. Г., Косенко, О. П., Марчук, Л. С., & Гречаний, О. В. (2024). Моделі ціноутворення на інноваційну продукцію в системі економічної оцінки конкурентоспроможності підприємств електронної торгівлі. *Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» (економічні науки)*, 1, 130 – 136. <https://doi.org/10.20998/2519-4461.2024.1.130>

151. Шаульська, Л. В., Дьякова, Н. М., Перерва, П. Г., & Кобелева, Т. О. (2024). Економічна ефективність рефлексивного управління інноваціями в електронному бізнесі. *Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» (економічні науки)*, 2, 94 – 99. <https://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI-Press/81079>

152. Trade.gov. (2021, September 24). Ukraine – eCommerce. U.S. International Trade Administration. <https://www.trade.gov/country-commercial-guides/ukraine-ecommerce>

153. Shopify Blog. (2024, October 20). Global e-commerce sales growth report. <https://www.shopify.com/blog/global-ecommerce-sales>

154. Red Stag Fulfillment. (2025, May). Global ecommerce share of retail sales (2024). <https://redstagfulfillment.com/what-share-of-global-retail-sales-is-ecommerce/>

155. Fibre2Fashion News. (2024, February 15). UK's e-commerce sales see 7% YoY decline in January 2024. <https://www.fibre2fashion.com/news/e-commerce-industry/uk-s-e-commerce-sales-see-7-yoy-decline-in-january-2024-imrg-293058-newsdetails.htm>

156. Exploding Topics. (2025, серпень 26). *How many companies use AI? (New 2025 Data)*. Отримано з <https://explodingtopics.com/blog/companies-using-ai> [Exploding Topics](https://explodingtopics.com/blog/companies-using-ai)

157. G2. (2025, травень 28). *Global AI Adoption Statistics: A Review from 2017 to 2025*. Отримано з <https://learn.g2.com/ai-adoption-statistics> learn.g2.com

158. Gartner. (2024). *What Generative AI Means for Business*. Отримано з <https://www.gartner.com/en/insights/generative-ai-for-business> Gartner
159. McKinsey & Company. (2025, березень 12). *The State of AI: Global survey*. Отримано з <https://www.mckinsey.com/capabilities/quantumblack/our-insights/the-state-of-ai> McKinsey & Company
160. Hostinger Tutorials. (2025, травень 16). *How many companies use AI in 2025? Stats & trends ...* Отримано з <https://www.hostinger.com/tutorials/how-many-companies-use-ai> Hostinger
161. Exploding Topics. (2025, липень 14). *55+ New Generative AI Stats (2025)*. Отримано з <https://explodingtopics.com/blog/generative-ai-stats> Exploding Topics
162. TechRadar. (2025, серпень 21). *From inevitability to impact: Realizing the full value of AI in business*. Отримано з <https://www.techradar.com/pro/from-inevitability-to-impact-realizing-the-full-value-of-ai-in-business> TechRadar
163. The Economic Times (via News Source). (2025, серпень 25). *Digital transformation and jobs are evolving – is your AI readiness keeping up?* Отримано з відповідного ресурсу The Economic Times
164. Deloitte. (2023). *The 2023 Global Human Capital Trends*. Deloitte Insights. <https://www2.deloitte.com/us/en/insights/focus/human-capital-trends.html>
165. LinkedIn Learning. (2023). *Workplace Learning Report 2023*. LinkedIn. <https://learning.linkedin.com/resources/workplace-learning-report>
166. World Economic Forum. (2020). *The Future of Jobs Report 2020*. WEF. <https://www.weforum.org/reports/the-future-of-jobs-report-2020>
167. Statista. (2024). *Corporate training expenditure worldwide from 2019 to 2024*. Statista. <https://www.statista.com/statistics/788522/training-expenditure-worldwide/>
168. European Business Association. (2023). *EBA Business Climate Survey*. EBA Ukraine. <https://eba.com.ua/en/>

169. Deloitte. (2023). *Digital investment trends in emerging markets*. Deloitte Insights. <https://www2.deloitte.com/insights/digital-investments>
170. Gartner. (2023). *Forecast: IT spending worldwide, 2020–2024*. Gartner Research. <https://www.gartner.com/en/research>
171. Statista. (2024). *Global e-commerce market value 2019–2024*. Statista. <https://www.statista.com/statistics/379046/worldwide-retail-e-commerce-sales>
172. European Business Association. (2023). *EBA Business Climate Survey*. EBA Ukraine. <https://eba.com.ua/en/>
173. Crunchbase. (2024). *Grammarly company profile and funding rounds*. Crunchbase. <https://www.crunchbase.com/organization/grammarly>
174. Petcube. (2024). *About Petcube – company and investors*. Petcube. <https://petcube.com/about/>
175. Ajax Systems. (2024). *Company profile and global expansion*. Ajax Systems. <https://ajax.systems>

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор
Національного університету

«Львівська політехніка»

проф. Ірина ЯРЕМЧУК

2026р.

про використання результатів дисертаційної роботи Ковальчука Юрія Ігоровича на тему «Розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу», представленій на здобуття наукового ступеня доктора філософії, при виконанні науково-дослідної роботи кафедри підприємництва та екологічної експертизи товарів Національного університету «Львівська політехніка» за темою: «Моделювання кібербезпечного та екологічно відповідального торговельного підприємництва з урахуванням інформаційно-комунікаційних викликів в умовах воєнного і поствоєнного станів»

Комісія у складі – Начальника НДЧ ст.досл., д.т.н. Небесного Р.В., зав. відділу науково-організаційного супроводу наукових досліджень к.т.н. Лазько Г.В., зав. кафедри підприємництва та екологічної експертизи товарів к.е.н. доц. Яворської Н.П., та заст. начальника планово-фінансового відділу Бакай Т.Г. цим актом підтверджує, що результати дисертаційної роботи аспіранта кафедри підприємництва та екологічної експертизи товарів Ковальчука Ю.І., щодо теоретично-методичних засад та практичних рекомендацій впровадження сучасних механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу при виконанні науково-дослідної роботи кафедри підприємництва та екологічної експертизи товарів Національного університету «Львівська політехніка» за темою: «Моделювання кібербезпечного та екологічно відповідального торговельного підприємництва з урахуванням інформаційно-комунікаційних викликів в умовах воєнного і поствоєнного станів» (номер державної реєстрації 0125U000568).

У дисертаційній роботі Ковальчука Ю. І. обґрунтовано теоретичні засади розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу, уточнено їх сутність, структурні характеристики та принципи функціонування в умовах цифрового середовища (Розділ 1. Теоретичні аспекти розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу). Подальшого розвитку набули підходи до аналізування сучасного стану та оцінювання рівня розвитку механізмів тактичного управління, а також визначення факторів, що впливають на їх ефективність у діяльності суб'єктів е-бізнесу (Розділ 2. Аналізування та оцінювання рівня розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу).

Удосконалено підходи до моделювання систем розвитку механізмів тактичного управління, зокрема шляхом застосування булеан-моделювання, моделювання процесів апперцепції та інструментів регулювання управлінських впливів, що забезпечує підвищення адаптивності та результативності тактичного управління в умовах динамічного розвитку е-бізнесу (Розділ 3. Моделювання систем розвитку механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу).

Голова комісії:
Начальник НДЧ,
д.т.н. ст.досл.

Роман НЕБЕСНИЙ

Члени комісії:
Зав.відділу НОСНД,
к.т.н.

Галина ЛАЗЬКО

Заст. нач. відділу ПФВ

Тетяна БАКАЙ

Зав.кафедри ПЕЕТ
к.е.н., доц.

Надія ЯВОРСЬКА

ПП «Львівелектросервіс»

81111, Львівська область, Львівський район,
с. Зимна Вода, вул. Чубинського, 59а

т/ф : (032) 244 19 97 , (032) 244 19 98 факс: (032) 244 19 55
www.les.lviv.ua e-mail: lvivelektroservis@gmail.com

ДОВІДКА

про впровадження результатів дисертаційного дослідження Ковальчука Юрія Ігоровича

Положення, що складають наукову новизну дисертаційної роботи аспіранта Ковальчука Ю.І. за темою «Розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу» на здобуття наукового ступеня доктора філософії з спеціальності 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність» практично використовуються у діяльності компанії ПП «Львівелектросервіс».

Підприємством упроваджено методико-прикладні результати дисертаційного дослідження Ковальчука Ю. І., зокрема ті, що пов'язані з:

- формуванням і розвитком механізмів тактичного управління в е-бізнесі на основі систематизації їх ключових характеристик, ознак і принципів функціонування, що забезпечило підвищення керованості оперативних управлінських процесів та узгодження тактичних рішень із поточними цілями підприємства;

- оцінюванням рівня зрілості механізмів тактичного управління та визначенням факторів їх розвитку, що дало змогу ідентифікувати проблемні зони у функціонуванні бізнес-процесів і своєчасно коригувати управлінські впливи в діяльності суб'єкта е-бізнесу.

Практичне використання рекомендацій, запропонованих Ковальчуком Ю. І., забезпечило покращення якості тактичного управління, зростання узгодженості управлінських дій і створення умов для стабільного розвитку суб'єкта е-бізнесу в конкурентному цифровому середовищі.

Директор
ПП «Львівелектросервіс»

Мар'ян ГОРБАНЬ

**KAMINHOLZ
RHEIN-RUHR UG**

40724, Oststrasse, 74 A, Hilden, Germany

+0176 246 14 032

<https://biobrennt.de>

ДОВІДКА
про впровадження результатів дисертаційного дослідження
Ковальчука Юрія Ігоровича

Цією довідкою підтверджується використання розробок отриманих у результаті проведення Ковальчука Ю.І. дисертаційного дослідження на тему «Розвиток механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу» в управлінській практиці компанії «Kaminholz Rhein-Ruhr UG».

Підприємством упроваджено методико-прикладні результати дисертаційної роботи Ковальчука Ю. І., зокрема ті, що стосуються:

- удосконалення механізмів тактичного управління в діяльності суб'єктів е-бізнесу шляхом уточнення їх сутності, ознак і принципів розвитку, що дало змогу підвищити узгодженість управлінських рішень у короткостроковому періоді та забезпечити оперативну реакцію підприємства на зміни цифрового ринкового середовища;
- використання результатів моделювання систем розвитку механізмів тактичного управління, зокрема булеан-моделювання та моделювання процесу апперцепції, що дало змогу оптимізувати регулювання управлінських рішень і підвищити адаптивність підприємства до динамічних умов функціонування е-бізнесу.

Практичне впровадження рекомендацій, запропонованих Ковальчуком Ю. І., дало змогу підвищити ефективність тактичного управління, покращити якість прийняття управлінських рішень та створити передумови для стабільного розвитку суб'єкта е-бізнесу в умовах цифрової економіки.

Kaminholz Rhein-Ruhr UG
Oststrasse 74 A
40724 Hilden Germany

Igor Smirnov
 General Manager

